

หลักคำสอนและแนวทางปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

Shepherds Global Classroom อยู่เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์โดยการเตรียมหลักสูตรสร้างผู้นำคริสเตียนทั่วโลก เราตั้งเป้าที่จะเพิ่มจำนวนโปรแกรมฝึกอบรมให้กับคนในท้องถิ่นโดยมอบอุปกรณ์คือหลักสูตร 20 หลักสูตรไว้กับผู้ฝึกอบรมฝ่ายวิญญาณในทุกประเทศทั่วโลก

หนังสือนี้ดาวน์โหลดฟรีได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

ผู้เขียนหลัก: ดร. แรนดอล ดี แมคเอลวิน (Dr. Randall D. McElwain)

ลิขสิทธิ์ © 2019 Shepherds Global Classroom

แปลจากฉบับภาษาอังกฤษแก้ไขครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์

เนื้อหาของบุคคลที่สามที่มีลิขสิทธิ์โดยเจ้าของที่ใช้ในหลักสูตรนี้ได้รับการแบ่งปันภายใต้ใบอนุญาต

พระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (THSV)

ประกาศสิทธิอนุญาต:

หนังสือเล่มนี้อาจพิมพ์และแจกจ่ายอย่างเสรีในรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัลภายใต้แนวทางต่อไปนี้: (1) เนื้อหาของหนังสือต้องไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าในทางใดทางหนึ่ง; (2) ไม่สามารถขายสำเนาหนังสือเพื่อหากำไร; (3) สถาบันการศึกษาใช้/ทำสำเนาหนังสือเล่มนี้ได้ฟรีแม้ว่าจะเก็บค่าเล่าเรียนก็ตาม และ (4) ห้ามแปลหนังสือเล่มนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตและการควบคุมดูแลจาก Shepherds Global Classroom.

สารบัญ

ภาพรวมหลักสูตร	5
1. ความงดงามแห่งความบริสุทธิ์	7
2. ความบริสุทธิ์คือความสัมพันธ์ - “เดินไปกับพระเจ้า”	27
3. ความบริสุทธิ์คือพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์	39
4. ความบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษ	57
5. ความบริสุทธิ์คือใจที่เด็ดเดี่ยว - “เป็นคนดีพร้อม”	85
6. ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรม	101
7. ความบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้า	121
8. ความบริสุทธิ์คือการรักเพื่อนบ้าน	145
9. ชีวิตที่บริสุทธิ์เต็มเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ	173
10. ความบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์	193
11. ความบริสุทธิ์คือการสามัคคีธรรมกับพระเจ้าอย่างไม่ห่างหาย	225
12. เป็นไปได้ไหมที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์?	241
โครงการสุดท้าย	262
แหล่งความรู้แนะนำ	263
บันทึกผลการบ้าน	264

ภาพรวมหลักสูตร

คำอธิบายวิชา

วิชานี้ให้คำอธิบายจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ตามที่พระเจ้าคาดหวังและมอบไว้ให้ คริสเตียนดำเนิน

คำอธิบายและแนวทางสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

วิชานี้คือวิชาสำรวจหลักคำสอนและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ คุณควรจัดตารางเวลาสำหรับแต่ละคาบเรียน 90-120 นาที โดยให้ทำงานมอบหมายนอกเวลาของคาบเรียน

สัญลักษณ์ ► ระบุถึงคำถามเพื่ออภิปรายร่วมกัน เมื่อใดก็ตามที่คุณเห็นสัญลักษณ์นี้ ให้คุณถามคำถามที่ตามหลังสัญลักษณ์นี้ และให้นักศึกษาอภิปรายเพื่อหาคำตอบร่วมกัน ตรวจสอบให้แน่ใจว่านักศึกษาทุกคนในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย ถ้าจำเป็น คุณสามารถเรียกชื่อนักศึกษาได้

เชิงอรรถจำนวนมากระบุถึงข้อพระคัมภีร์อ้างอิง ถ้าหากไม่มีข้อพระคัมภีร์อยู่ในเนื้อหา ให้นักศึกษาค้นหาและอ่านในชั้นเรียน เว้นแต่เป็นการระบุอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงในบทเรียนมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (TSHV)

แต่ละบทเรียนจะมีงานมอบหมายสองอย่าง:

1. เขียนบทความสั้น ๆ ตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหัวหน้าชั้นเรียนว่าจะให้นักศึกษาเขียนบทความนี้หรือให้นำเสนอด้วยวาจา
2. ท่องจำข้อพระคัมภีร์ที่ได้รับมอบหมาย ควรทบทวนในแต่ละคาบเรียน ตอนช่วงโม่งสุดท้ายของวิชา นักศึกษาควรท่องข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดจบแล้ว

จุดประสงค์อย่างหนึ่งของวิชานี้คือเตรียมนักศึกษาให้เป็นครูสอน หัวหน้าชั้นเรียนควรให้โอกาสนักศึกษา **เพื่อพัฒนาทักษะในการสอน** ยกตัวอย่างเช่น หัวหน้าชั้นเรียนควรกำหนดเวลาเพื่อให้นักศึกษาสอนบทเรียนสั้น ๆ ให้กับชั้นเรียน

นักศึกษาแต่ละคนจะต้องเตรียม**โครงงานสุดท้าย** โครงงานนี้ประกอบไปด้วยคำเทศนาหรือบทเรียนสามบทในหัวข้อชีวิตที่บริสุทธิ์ ซึ่งสามารถพิจารณาจากหลักการพระคัมภีร์หรือจากแง่มุมในทางปฏิบัติของชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ หากเป็นไปได้ นักศึกษาแต่ละคนควรนำเสนอคำเทศนาหรือบทเรียนแต่ละบท แล้วให้บันทึกเพื่อส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียน

ถ้านักศึกษาต้องการ**ได้รับประกาศนียบัตรจากชั้นเรียนผู้เลี้ยงระดับโลก**

(Shepherds Global Classroom) นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมชั้นเรียนทุกคาบและทำงานมอบหมายทั้งหมดให้เสร็จ มีแบบฟอร์มให้กรอกข้อมูลการทำงานมอบหมายในช่วงตอนท้ายของของหลักสูตร

บทที่ 1

ความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เห็นคุณค่าความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและแผนการของพระองค์เพื่อสร้างเราให้บริสุทธิ์
- (2) ปฏิเสธความคิดผิด ๆ เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ แต่ยอมรับความคิดเรื่องความบริสุทธิ์ตามหลักการพระคัมภีร์
- (3) ได้รับการเสริมสร้างให้สามารถอธิบายความหมายของการเป็นคนที่มีบริสุทธิ์แก่ผู้เชื่อใหม่ได้
- (4) ท่องจำ 1 เปโตร 1:14-16

แนะนำเนื้อหาวิชา

ความบริสุทธิ์เป็นหนึ่งในหัวข้อหลักของพระคัมภีร์ ในพระคัมภีร์พระเจ้าได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นใคร พระองค์เป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์ จากนั้นพระเจ้าได้แสดงให้เห็นว่าเราสามารถเป็นใครได้ในพระคุณของพระองค์ คือเราสามารถเป็นคนที่มีบริสุทธิ์ได้

ภายในผู้เชื่อที่แท้จริงทุกคน มีความหิวกระหายความบริสุทธิ์ ในฐานะลูกของพระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นเหมือนพระองค์ น่าเศร้าใจที่คริสตจักรสมัยใหม่จำนวนมากได้ยอมรับแนวคิดผิด ๆ ว่าความบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แทนที่จะแสวงหาเพื่อเป็นเหมือนพระคริสต์ คนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนจำนวนมากกลับใช้ชีวิตอย่างพ่ายแพ้ในความบาป แทนที่จะมีชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ คริสเตียนมากมายกลับใช้ชีวิต “บริหารจัดการความบาป”

นานกว่าร้อยปีที่ผ่านมา จอห์น ไซดี ผู้เป็นมิชชันนารียิ่งใหญ่ไปยังประเทศอินเดียได้กล่าวว่า “สิ่งที่เราต้องการมากที่สุดในวันนี้คือการฟื้นฟูด้านความบริสุทธิ์” หากนี่เป็นความจริงในสมัยนั้น มันก็เป็นความจริงสำหรับโลกที่เต็มไปด้วยความบาปในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ดนี้ด้วย

ถ้าความบริสุทธิ์สำคัญต่อพระเจ้า เราต้องถามว่า “การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงอะไร?” ถ้าความบริสุทธิ์เป็นคำสั่งในพระคัมภีร์ เราต้องถามว่า “เป็นไปได้ไหมที่จะใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์?”

ในวิชานี้ เราจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าหมายความว่าอะไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์” เมื่อเราเข้าใจเรื่องความบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์แล้ว เราก็จะมองเห็นว่าชีวิตที่บริสุทธิ์นั้นเป็นไปได้สำหรับคริสเตียนทุกคน แต่ละบทเรียนประกอบไปด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. เราจะศึกษาความหมายตามหลักการพระคัมภีร์ของคำว่า “บริสุทธิ์” “การชำระให้บริสุทธิ์” และ “ความดีพร้อม” ในส่วนนี้คือศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เรื่องความบริสุทธิ์
2. เราจะศึกษาแง่มุมในทางปฏิบัติเกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ โดยเราจะเรียนรู้ถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ และวิญญาณที่เป็นเหมือนพระคริสต์
3. เราจะพิจารณาชีวิตคริสเตียนที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นคนบริสุทธิ์ เราจะศึกษาว่าคนที่บริสุทธิ์ปฏิบัติตัวอย่างใดในชีวิตประจำวัน

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านและอภิปรายร่วมกัน

ก่อนจะเข้าบทเรียนนี้ ขอให้ท่านอ่านข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อด้านล่างนี้และอภิปรายร่วมกันเพื่อตอบคำถาม ซึ่งแนะนำหัวข้อที่เราจะศึกษาในบทเรียนเหล่านี้¹

- ▶ อ่าน เลวีนิติ 19:2 จากเนื้อหาในพระคัมภีร์ตอนนี้ ทำไมชนอิสราเอลจึงต้องบริสุทธิ์?
- ▶ อ่าน 1 เปโตร 1:15-16 ผู้เชื่อจะต้องมีการประพฤติแบบไหน?
- ▶ อ่าน ฮีบรู 12:14 จากเนื้อหาในพระคัมภีร์ตอนนี้ ถ้าหากคริสเตียนต้องการเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะต้องมีคุณสมบัติสองประการคืออะไรบ้าง?

---

¹ คำถามเหล่านี้ รวบรวมโดย ศจ.ทิโมธี คีพ

► อ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:3-8 พระเจ้าเรียกให้ผู้เชื่อทุกคนละเว้นจากความบาปอะไรบ้าง? พระเจ้าเรียกประชากรของพระองค์ให้ทำอะไร?

► อ่าน วิวรณ์ 20:6 อะไรคือคุณลักษณะฝ่ายวิญญาณของคนที่จะมีส่วนในการฟื้นคืนจากความตายครั้งแรก?

ความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์

► เมื่อคุณได้ยินคำอธิบายถึงบุคคลหนึ่งว่า “บริสุทธิ์” ภาพอะไรที่ผุดขึ้นมาในใจของคุณ? ภาพนั้นด้านบวกหรือลบ? ทำไมเป็นเช่นนั้น?

มีมิชชันนารีคนหนึ่งที่เคยมาเยี่ยมชายชราที่เป็นหัวหน้าเผ่าชาวแอฟริกา หัวหน้าเผ่าถามว่า “คริสเตียนคืออะไร?” มิชชันนารีตอบว่า “คริสเตียนไม่ใช่ขโมยวัวควายของศัตรู ไม่ใช่ฆาตกรของศัตรู ไม่ใช่สามีของเพื่อนบ้าน”

หัวหน้าเผ่าตอบว่า “ผมเข้าใจแล้ว การเป็นคริสเตียนก็เหมือนกับการเป็นคนแก่! ตอนที่ผมยังหนุ่มแน่น ผมทำร้ายศัตรู ฆาตกร และขโมยวัวควายของพวกเขา แต่ตอนนี้ผมแก่เกินกว่าจะทำร้ายศัตรูของผม ถ้าอย่างนั้นผมก็เป็นคริสเตียน!”

น่าเศร้าใจที่มีคนมากมายคิดแบบนี้เกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าความบริสุทธิ์ก็ไม่ต่างอะไรกับการมีบัญชีรายชื่อชนิดของความบาปต่าง ๆ ที่ต้องหลีกเลี่ยง พวกเขาพลาดจากความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ตามที่สอนไว้ในพระวจนะของพระเจ้า

แนวคิดที่ผิดเกี่ยวกับความบริสุทธิ์

พระเจ้าบริสุทธิ์ คนของพระเจ้าย่อมต้องบริสุทธิ์ นี่คือการสอนหลักในพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม มีความเชื่อผิด ๆ มากมายเกี่ยวกับความบริสุทธิ์

1. **บางคนเชื่อว่ามีเพียงไม่กี่คนที่บริสุทธิ์ได้** พวกเขาแบ่งคริสเตียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกคือคริสเตียนที่เชื่อและได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่พวกเขาไม่สัตย์ซื่อในการเชื่อฟังพระเจ้าทั้งด้วยการกระทำและท่าที กลุ่มที่สองคือคริสเตียนที่บรรลุน้ำนมสูงกว่า คือพวกปุโรหิต ศิษยาภิบาล หรือนักบุญ ตามแนวคิดนี้จึงทำให้มีคริสเตียนเพียงไม่กี่คนที่บริสุทธิ์ได้

2. **บางคนเชื่อว่าเราจะบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราใช้ชีวิตอย่างสันโดษ** หลายปีที่แล้ว มี “คนบริสุทธิ์” บางคนแยกตัวไปใช้ชีวิตอยู่ในที่เปลี่ยวไร้ผู้คน ชายคนหนึ่งใช้ชีวิตตลอดสามสิบเจ็ดปีบนแท่นสูงเหนือพื้นดิน เขาเชื่อว่าเราจะบริสุทธิ์ได้โดยการหลีกเลี่ยงจากผู้คน
3. **บางคนเชื่อว่าเราจะบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราตาย** พวกเขาเชื่อว่าเราจะไม่วันทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตนี้ได้ แต่เราจะบริสุทธิ์ได้เมื่อเราตาย สำหรับความเชื่อแบบนี้ ความตายไม่ใช่ศัตรูแต่เป็นมิตร เพราะในการตายทำให้เราบรรลุพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ได้
4. **บางคนเชื่อว่าเราจะบริสุทธิ์ได้โดยการทำตามกฎ** พวกเขาเชื่อว่าเราจะบริสุทธิ์ได้โดยการแต่งกายแบบใดแบบหนึ่งหรือโดยการทำตามกฎต่าง ๆ ที่ “ให้ทำและห้ามทำ” พวกเขาเชื่อว่าความบริสุทธิ์คืออุปลักษณะภายนอกไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงในจิตใจ
5. **บางคนเชื่อว่าหลักฐานแสดงถึงความบริสุทธิ์ของบุคคลหนึ่งคือการมีของประทานพิเศษในการพูดภาษาแปลก ๆ หรือการทำอัศจรรย์** พวกเขาไม่ได้วัดคุณค่าความบริสุทธิ์จากชีวิตที่บริสุทธิ์ แต่วัดจากหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ
6. **สุดท้าย คนมากมายเชื่อว่าความบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้!** พวกเขาเชื่อว่าความบริสุทธิ์เป็นอุดมการณ์อย่างหนึ่งที่พระเจ้าให้ไว้เพื่อท้าทายเราให้ทำได้ดีที่สุด แต่ไม่ใช่ความเป็นจริงในโลกนี้ สำหรับความเชื่อแบบนี้ ไม่มีใครสามารถบรรลุคำสั่งของพระเจ้า “จงบริสุทธิ์” ได้เลย

อย่างไรก็ตาม คำสั่งของพระเจ้า “จงบริสุทธิ์” เป็นคำสั่งที่พระเจ้าตั้งใจให้เราทำตาม พระเจ้าเป็นพ่อที่แสนดี พระองค์ไม่เคยสั่งให้เราทำอะไรที่เป็นไปไม่ได้โดยผ่านทางพระคุณของพระองค์ การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นในสิ่งที่พระเจ้าสร้างเราให้เป็น ด้วยกำลังของเราเอง เราไม่สามารถมีใจบริสุทธิ์ได้เลย แต่ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ผู้เชื่อทุกคนมีใจบริสุทธิ์ได้ ความบริสุทธิ์มาจากพระคุณของพระเจ้า ไม่ใช่จากความพยายามของเราเอง

► แนวคิดผิดอย่างใดเกี่ยวกับความบริสุทธิ์เหล่านี้ที่มีอยู่ในแวดวงการรับใช้ของคุณ? คริสเตียนในแวดวงของคุณมองเห็นว่าความบริสุทธิ์นั้นมีความงดงามหรือไม่?

ภาพความบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิ์เป็นดังความงดงามที่เตรียมไว้สำหรับลูกของพระเจ้า ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดผิด ๆ เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ที่กล่าวมาก่อนหน้า ขอให้คิดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ในพระคัมภีร์เรียกว่าบริสุทธิ์ ไม่มีสักสิ่งที่น่าเกลียดหรือน่าสะอิดสะเอียน แต่ทุกสิ่งเหล่านั้นล้วนงดงามและดึงดูดใจ

- ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้านั้นงดงามและเต็มไปด้วยสง่าราศี
- สิ่งของต่างๆในพระวิหารที่บริสุทธิ์และงดงาม
- ชนอิสราเอลถูกเรียกว่าชนชาติบริสุทธิ์ซึ่งดึงดูดชนชาติอื่น ๆ ให้เข้าหาพระเจ้า ความงดงามของอิสราเอลดึงดูดผู้คน ไม่ได้ผลักดันออกไป²
- คริสเตียนถูกเรียกว่าเป็นคนบริสุทธิ์ เป็นเจ้าสาวผู้งดงามที่เตรียมไว้สำหรับเจ้าบ่าว

แต่ละภาพเหล่านั้นล้วนดึงดูดใจ พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าความงดงามแท้จริงไม่ได้ทำร้ายหรือน่ากลัว แต่เป็นของประทานแห่งความรักจากพระบิดาในสวรรค์ของเรา ถ้าหากเรามองเห็นความบริสุทธิ์อย่างที่เป็นจริง ๆ เราควรปรารถนาใจและชีวิตที่บริสุทธิ์ ถ้าหากเราเทศนาเรื่องความบริสุทธิ์ตามที่พระคัมภีร์สอนไว้ สมาชิกของเราควรปรารถนาใจและชีวิตที่บริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์เป็นของประทานที่งดงามจากพระบิดาผู้รักเรา

เราสามารถมองเห็นความงดงามแห่งความบริสุทธิ์ในสิ่งทรงสร้างดั้งเดิมของพระเจ้า

พระเจ้าสร้างโลกที่สมบูรณ์แบบไว้แล้ว

เริ่มต้นในสวนเอเดน สวนที่สวยงาม ขอให้คิดถึงผลไม้หอมหวานที่สุดที่คุณเคยกิน ผลไม้ในสวนเอเดนหอมหวานยิ่งกว่า คิดถึงดอกไม้ที่สวยงามที่สุดที่คุณเคยเห็น ดอกไม้ในสวนเอเดนสวยยิ่งกว่า พระเจ้าสร้างโลกที่สมบูรณ์แบบไว้แล้ว โลกที่ปราศจากบาป พระองค์สร้างโลกที่ไม่มีความเจ็บปวด น้ำตา หรือความตาย

² คุณอาจถามว่า “แล้วพวกฟาริสีล่ะ? พวกเขาถูกนับว่าเป็นคน “บริสุทธิ์” แต่พวกเขาผลักดันคนอื่นออกไป” เราจะเห็นบทเรียนเหล่านี้ว่า “ความบริสุทธิ์” ของพวกฟาริสีไม่ใช่ความบริสุทธิ์แท้จริง ความชอบธรรมของพวกเขาเป็นเพียงการเสแสร้งภายนอก แต่ไม่ใช่ความบริสุทธิ์แท้จริง

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ พระเจ้าได้สร้างโลกที่มีความสัมพันธ์สนิทสนมระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ ไม่มีสิ่งใดแยกมนุษย์ออกจากพระเจ้าได้ ในแต่ละวันพระเจ้าจะมาหาอาดัมและเอวา ไม่มีสิ่งทรงสร้างอื่นใดสิทธิพิเศษแบบนี้ พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้มีความสัมพันธ์พิเศษกับพระองค์ ในสวนเอเดน มีสันติสุขอย่างสมบูรณ์ระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์

ซาตานทำลายโลกที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า

ซาตานต้องการทำลายโลกนี้สมบูรณ์แบบนี้ ซาตานเกลียดทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างไว้ ยิ่งกว่านั้นซาตานเกลียดมิตรภาพระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ มันจึงใจทำลายความสัมพันธ์แห่งรักแลไว้ว่างใจนี้

ซาตานไม่สามารถทำลายมนุษย์ได้โดยตรง ดังนั้นมันจึงมุ่งทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ ซาตานรู้ว่าพระเจ้าบริสุทธิ์และพระเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมาตามพระฉายาของพระองค์ ซาตานต้องการทำลายพระฉายาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่มีในมนุษย์ พระเจ้าผู้บริสุทธิ์และมนุษย์ผู้บริสุทธิ์มีความสัมพันธ์ที่แนบแน่น แต่ซาตานสามารถทำลายความสัมพันธ์นี้โดยการล่อลวงมนุษย์ให้ทำบาป

ซาตานมาหาเอวาด้วยรูปลักษณะของงู มันสร้างความสงสัยให้เกิดขึ้นต่อคำสั่งของพระเจ้า มันถามว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าไม่ควรกินผลจากต้นใด ๆ ในสวนนี้?’” มันต้องการทำให้เอวาสงสัยความดีงามของพระเจ้า เอวาตอบว่า “ผลของต้นไม้นั้นในสวนนี้เรากินได้ แต่พระเจ้าตรัสว่า ‘เว้นแต่ผลจากต้นที่อยู่กลางสวน เจ้าไม่ควรกินและถูกต้องเลย มิฉะนั้นเจ้าจะตาย’” (ปฐมกาล 3:1-6)

งูนั้นกล่าวโทษพระเจ้าว่าหวงสิ่งดีเอาไว้จากอาดัมและเอวา งูพูดว่า “เจ้าจะไม่ตายแน่ เพราะพระเจ้ารู้ว่าเมื่อใดที่เจ้ากินผลจากต้นไม้นั้น ตาของเจ้าจะสว่างขึ้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว” งูล่อลวงเอวาให้ยินยอมด้วยประโยคนี้ว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า”

เอวากินผลไม้นั้น ยืนให้อาดัม และเขาก็กิน อาดัมและเอวารู้ว่าพวกเขาได้ละเมิดกฎหมายของพระเจ้า เมื่อพระเจ้ามาที่สวนนั้น พวกเขาจะอายใจและซ่อนตัวจากพระองค์ ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ถูกทำลายลงแล้ว

พระเจ้าไม่ทอดทิ้งสิ่งทรงสร้างของพระองค์

เนื่องจากความบาปของอาดัมและเอวา พระเจ้าจึงขับไล่พวกเขาออกจากสวนเอเดน ความบาปได้ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ความบาปสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ แต่เพราะความรักของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทิ้งให้มนุษย์อยู่ในสภาพที่เลวร้ายย่ำแย่ พระเจ้าพูดได้ว่า “อาดัม เจ้าเป็นต้นเหตุให้ความเลวร้ายนี้เกิดขึ้น เจ้าสร้างปัญหานี้ขึ้นมาเอง เราจะไม่ยุ่งอะไรด้วย” แต่พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักไม่ได้ทำแบบนั้น พระองค์เข้ามาในโลกนี้และจัดเตรียมการช่วยกู้เราให้พ้นจากความบาป

การช่วยกู้นี้เกี่ยวข้องกับหนทางสู่การให้อภัย พระเจ้าจัดเตรียมทางหนึ่งเอาไว้เพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าผู้บริสุทธิ์กับมนุษย์ผู้ล้มลงในความบาป คริสตจักรมักจะเทศนาเสมอว่า “พระเจ้าสามารถทำให้คนบาปเป็นคนชอบธรรมได้” โดยผ่านทางไม้กางเขน เราสามารถรับการให้อภัยบาปได้

นี่คือข่าวดีที่สุด! แต่บางครั้งคริสตจักรลืมนึกถึงอีกส่วนหนึ่งของการช่วยกู้จากพระเจ้า การช่วยกู้จากพระเจ้าเพื่อให้พ้นจากความบาปไม่ได้มีเพียงการให้อภัยบาป แต่มีหนทางสู่การรื้อฟื้นเราขึ้นมาใหม่ด้วย คือพระเจ้าเตรียมหนทางเพื่อรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในมนุษย์

พระเจ้าไม่ได้พูดอย่างพึงพอใจว่า “เจ้าพ้นจากโทษของบาปได้ แต่เจ้าไม่มีวันพ้นจากอำนาจของบาป” ไม่เลย พระเจ้าจัดเตรียมหนทางเพื่อให้มนุษย์ได้รับการทำให้บริสุทธิ์ พระเจ้าเคยเดินอยู่ในสวนกับมนุษย์ที่บริสุทธิ์ แต่พระองค์ไม่สามารถเดินร่วมกับมนุษย์ที่เป็นคนบาปได้ พระเจ้าต้องการมีความสัมพันธ์กับคนของพระองค์ พระองค์จึงเตรียมหนทางเพื่อให้เราบริสุทธิ์

ตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่มเราเห็นพระเจ้าทำงานเพื่อสร้างผู้คนที่บริสุทธิ์ที่พระองค์สามารถมีความสัมพันธ์กับพวกเขาได้พระเจ้าไม่ได้พูดว่า “เรารู้ว่าเจ้าเป็นคนบาปแต่เราจะปิดตาเพื่อจะมองไม่เห็นความบาปของเจ้า และแสร้งทำเป็นว่าเจ้าชอบธรรม” แต่พระเจ้าสัญญาว่าจะทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์

“พระยาห์เวห์จะทรงตั้งท่านให้เป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่พระองค์ ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณแก่ท่านแล้ว ถ้าท่านรักษาพระบัญญัติของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาของพระองค์” (เฉลยธรรมบัญญัติ 28:9)

พระเจ้าต้องการทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์ นี่คือการประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ พระเจ้าสัญญาว่าคนของพระองค์จะถูกเรียกว่า “ชนชาติบริสุทธิ์ผู้รับการไถ่ไว้แล้วของพระยาห์เวห์” (อิสยาห์ 62:12)

เราสามารถมองเห็นความงดงามแห่งความบริสุทธิ์ได้ในพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า

เนื่องจากการล้มลงในความบาป มนุษย์จึงไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป ไม่ช้าไม่นานเราก็จะลืมความบริสุทธิ์ที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า พระเจ้าได้สร้างเราขึ้น “ในพระฉายาของพระองค์” แต่เรากลับสร้างพระต่าง ๆ ขึ้นตามรูปลักษณ์ของเราที่อิจฉา เกลียดชัง และหยิ่งผยอง

ชาวบาบิโลนเล่าเรื่องของชายคนหนึ่งชื่อมาร์ดัค เขากลายมาเป็นเทพเจ้าโดยการฆ่าแม่ของตัวเอง ชาวกรีกเล่าเรื่องของซุสที่มีภรรยาหลายคน ชาวโรมันเล่าเรื่องของแบคคัส เทพเจ้าแห่งการเมามายและกิเลสตัณหา เทพเจ้าต่าง ๆ เหล่านี้ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนที่กราบนมัสการเทพเจ้าเหล่านี้ก็เป็นเหมือนเทพเจ้าของพวกเขา คือ โทกิก ลักซโมย และคดโกง มนุษย์บาปสร้างเทพเจ้าบาป และเทพเจ้าเหล่านี้ปล่อยให้มนุษย์ทำบาปต่อไป เราจึงกลายเป็นเหมือนเทพเจ้าที่เรานับถือ

พระเยโฮวาห์ไม่เหมือนพระเทียมเท็จเหล่านี้ พระเจ้าบริสุทธิ์ พระคัมภีร์เป็นพยานถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า หลังจากข้ามทะเลแดง ชนอิสราเอลยกย่องพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ของพวกเขา พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ในบรรดาพระต่าง ๆ องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า? องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงงามสง่าในความบริสุทธิ์...” (อพยพ 15:11)

ผู้เขียนสดุดีร้องสรรเสริญว่า “ถึงอย่างไร พระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ ผู้ประทับเหนือคำสรรเสริญของคนอิสราเอล” (สดุดี 22:3) อิสราเอลสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความบริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้เขียนสดุดีเรียกพระเจ้าว่า “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” (สดุดี 71:22; 78:41; 89:18)

ผู้เผยพระวจนะเป็นพยานว่าพระเจ้าบริสุทธิ์ เหมือนกับผู้เขียนสดุดี พวกเขาเรียกพระเจ้าว่า “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล”³ อิสยาห์เรียกพระเจ้าว่า “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” ยี่สิบหกครั้ง อิสยาห์ยกย่องว่า “องค์ผู้สูงเด่นและสูงส่ง ผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์ ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์” (อิสยาห์ 57:15) ความบริสุทธิ์เป็นส่วน

³ อิสยาห์ 5:19; 10:20; เยเรมีย์ 50:29; 51:5; เอเสเคียล 39:7

หนึ่งของพระลักษณะของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าปฏิญาณไว้ “ด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์” ก็หมายถึงการปฏิญาณไว้ “ด้วยพระองค์เอง” (อาโมส 4:2; 6:8) ฮาบากุกยืนยันว่าพระเจ้า “บริสุทธิ์เกินกว่าจะทอดพระเนตรการชั่ว” (ฮาบากุก 1:13) พวกผู้เผยพระวจนะรู้ว่าพระเจ้าบริสุทธิ์

การนมัสการพระเจ้าในสวรรค์เป็นการเฉลิมฉลองความบริสุทธิ์ของพระองค์ เสราฟิมร้องสรรเสริญว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระยาห์เวห์จอมทัพ” (อิสยาห์ 6:3) ยอห์นผู้เห็นนิมิตได้เห็นสิ่งทรงสร้างทั้งสิ้นสรรเสริญพระเจ้า พวกเขาร้องสรรเสริญว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงอุทยานภาพสูงสุด ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้ที่จะเสด็จมา” (วิวรณ์ 4:8) พระเจ้าเป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์

เราสามารถมองเห็นความงดงามแห่งความบริสุทธิ์ได้ในแผนการของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์

พระเจ้าผู้บริสุทธิ์สร้างมนุษย์ให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ แต่เพราะความบาปของเราเองที่แยกเราออกจากพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระเจ้าประสงค์ที่จะรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับคนของพระองค์ เนื่องจากมีเพียงคนที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถมีชีวิตอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ได้ พระเจ้าจึงได้สอนเรื่องความบริสุทธิ์ให้กับผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์ มีสองส่วนในกระบวนการนี้

1. พระเจ้าสอนมนุษย์ถึงธรรมชาติของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ มาร์ดค ชุส และแบคคัส มีพลังอำนาจแต่ขาดศีลธรรม พระเจ้าเปิดเผยพระองค์เองในฐานะผู้มีฤทธิ์อำนาจและบริสุทธิ์
2. พระเจ้าสอนมนุษย์ถึงธรรมชาติของคนที่เป็นบริสุทธิ์ พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายต้องบริสุทธิ์ เพราะเรายาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์” (เลวีนิติ 19:2) เนื่องจากพระเจ้าบริสุทธิ์ คนของพระองค์จึงต้องบริสุทธิ์

อิสยาห์เทศนาประกาศต่อชนชาติที่ทำบาป ความบาปได้ทำลายความงดงามของบรรดาคนของพระเจ้าจากการเป็นประชาชนที่พระเจ้าเลือกสรร ชนอิสราเอลได้ล่องหนจากการเป็นชนชาติที่พระเจ้าเลือกสรรไปสู่สถานภาพที่น่าอับอาย จากคนที่เคยมีชัยชนะแต่ตกต่ำไปสู่การเป็นเชลย พวกเขาไม่ได้งดงามอีกต่อไป

แต่เป็นทาสที่น่าอดสู อิสยาห์ได้พยากรณ์ล่วงหน้าถึงวันที่ “ความชอบธรรมของอิสราเอลจะออกไปเหมือนความสว่าง” ในวันนั้นชนอิสราเอล “เป็นมงกุฎงามในพระหัตถ์พระยาห์เวห์” (อิสยาห์ 62:2-3)

ผู้คนที่เข้าใจผิดเกี่ยวกับคำสอนในพระคัมภีร์เรื่องความบริสุทธิ์ก็มักจะวาดภาพความบริสุทธิ์ว่าเป็นกฎหมาย กฎตายตัว และใบหน้าที่เคร่งขรึม นี่ไม่ใช่มุมมองของพระคัมภีร์เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ แต่การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ที่เป็นของพระเจ้าเอง การเป็นคนบริสุทธิ์ทำให้มีเสรีภาพและความชื่นชมยินดีที่จะมีความสัมพันธ์สนิทสนมกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ คำว่าบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์ไม่ได้เป็นคำที่ใช้กับความสิ้นหวัง แต่เป็นคำที่ใช้กับความชื่นชมยินดีและความมั่งคั่ง

ในพระคัมภีร์ พระเจ้าเปิดเผยถึงธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จากนั้นพระเจ้าจึงสอนวิธีการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ให้กับคนของพระองค์ สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะให้ฤทธิ์อำนาจแก่คนของพระองค์เพื่อเป็นในสิ่งที่พระองค์เรียกให้เราเป็น โดยทางพระคุณของพระองค์ พระเจ้าสามารถทำให้คนบริสุทธิ์ได้ พระเจ้าไม่ได้เพิกเฉยต่อความบาปที่อยู่ในบรรดาอุกของพระองค์ แต่พระองค์ทำให้เราบริสุทธิ์ พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ปรารถนามีความสัมพันธ์กับคนที่บริสุทธิ์

การเป็นคนบริสุทธิ์หมายความว่าอะไร?

โดยทางพระวาทะของพระองค์ พระเจ้าสอนคนของพระองค์ให้รู้ความหมายของการเป็นคนบริสุทธิ์ เมื่อพระเจ้าเริ่มต้นสอนคนของพระองค์ พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ พวกเขาไม่เคยเห็นพระเจ้า ผู้บริสุทธิ์หรือคนที่บริสุทธิ์ พระเจ้าสอนความหมายของความบริสุทธิ์เหมือนกับการที่เราสอนภาษาให้เด็กคนหนึ่ง

เมื่อเราสอนเด็กเล็ก เราชี้ไปที่เก้าอี้และพูดว่า “เก้าอี้” เราชี้ไปที่รถยนต์และพูดว่า “รถยนต์” ที่ละนิดทีละน้อยเด็กค่อย ๆ เรียนรู้ความหมายของคำต่าง ๆ เด็กเล็กเรียนรู้ความหมายของคำว่า “รัก” โดยการเรียนรู้ความรักจากแม่ของพวกเขา เด็กเล็กเรียนรู้ความหมายของคำว่า “ยุติธรรม” เมื่อพ่อแม่ลงโทษอย่างยุติธรรมเมื่อมีการไม่เชื่อฟัง

พระเจ้าสอนความหมายของความบริสุทธิ์ด้วยวิธีอย่างเดียวกัน ในการล้มลงในความบาป เราไม่รู้เลยว่าความบริสุทธิ์หมายความว่าอะไร พระเจ้าค่อย ๆ เปิดเผยความหมายของความบริสุทธิ์ให้กับคนของ

พระองค์โดยผ่านทางภาพที่อธิบายให้เห็นว่าการเป็นคนบริสุทธิ์นั้นหมายถึงอะไร เมื่อเราดำเนินชีวิตตามความหมายของคำว่าบริสุทธิ์ตลอดทั้งพระคัมภีร์ เราจะเห็นสิ่งต่อไปนี้

1. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า** มนุษย์ที่บริสุทธิ์ในพระธรรมปฐมกาล (เช่น เอโนค และอับราฮัม) เป็นคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า พวกเขา “ดำเนินกับพระเจ้า” ในการแสดงให้เห็นถึงชีวิตของมนุษย์ที่บริสุทธิ์นั้น พระเจ้าเปิดเผยว่าคนที่บริสุทธิ์คือคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า
2. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการสะท้อนพระฉายาของพระเจ้า** ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ ความบริสุทธิ์เป็นพระลักษณะของพระเจ้าเท่านั้น ชนอิสราเอลถูกเรียกร้องว่า “เจ้าทั้งหลายต้องบริสุทธิ์ เพราะเรายาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์” (เลวีนิติ 19:2) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการสะท้อนพระฉายาของพระเจ้าในชีวิตของเรา การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นเหมือนพระเจ้า
3. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกไว้เพื่อพระเจ้า** ครั้งแรกที่คำว่า “บริสุทธิ์” ถูกใช้ในพระคัมภีร์นั้นเป็นการกล่าวถึงวันที่ถูกแยกไว้เพื่อพระประสงค์พิเศษของพระเจ้าคือ วันสะบาโตวันบริสุทธิ์ เป็นวันที่ถูกแยกไว้ ตั้งไว้เป็นพิเศษ นอกเหนือจากหกวัน เหมือนกับเด็กเล็กที่เรียนรู้ความหมายของคำว่า “เก้าอี้” พระเจ้าชี้ไปที่วันที่เจ็ดและพูดว่า “นั่นเป็นวันบริสุทธิ์”
4. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการมีใจเด็ดเดี่ยว** ในพระธรรมหมวดประวัติศาสตร์ พระเจ้าใช้คำว่า “ดีพร้อม” เพื่ออธิบายถึงคนที่มี “ใจเด็ดเดี่ยว” การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นคนที่มีใจแน่วแน่ในการอุทิศตัวต่อพระเจ้า หัวใจที่บริสุทธิ์รักพระเจ้าโดยไม่แบ่งใจให้สิ่งอื่น
5. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม** ผู้เผยพระวจนะเทศนาประกาศต่อคนที่คิดว่า “เรานมัสการในวิหารและถวายเครื่องบูชา เราบริสุทธิ์” พวกเขาเผยพระวจนะแสดงให้เห็นว่าการทำตามพิธีกรรมนั้นยังไม่พอ การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมต่อพระเจ้าและต่อคนอื่น คนที่บริสุทธิ์ “กระทำอย่างยุติธรรม รักความเมตตา และดำเนินอย่างถ่อมใจต่อพระเจ้า” (มีคาห์ 6:8)

6. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการมีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านของเรา** การเปิดเผยอย่างสมบูรณ์ถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าในชีวิตของพระเยซูนั้นปรากฏในพระกิตติคุณ พระเยซูมีหัวใจที่บริสุทธิ์ที่ยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระประสงค์ของพระบิดา พระเยซูมีมือที่บริสุทธิ์ที่ทำกิจแห่งรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อผู้อื่น พระเยซูแสดงให้เห็นว่าการรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเองนั้นเป็นอย่างไร
7. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตอยู่ในการเต็มล้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์** ในพระธรรมกิจการ เราเห็นตัวอย่างของคริสเตียนที่ได้รับการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขาดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ได้โดยผ่านทางฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเป็นคนบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในการเต็มล้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์
8. **การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์** พระเยซูคือแบบอย่างที่มีสมบูรณ์ของการมีหัวใจและมือที่บริสุทธิ์ ในจดหมายฝากต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าคริสเตียนดั้งเดิมสามารถทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ได้ จดหมายฝากให้แนวทางการปฏิบัติเพื่อจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ทุก ๆ วัน จดหมายเหล่านี้สอนวิธีการดำเนินชีวิตในฐานะคนที่เป็นเหมือนพระคริสต์ให้แก่เรา
- “เราต้องบริสุทธิ์ เพราะนี่คือพระประสงค์หลักของการที่พระคริสต์ได้เข้ามาในโลก การหลุดพ้นคนที่รอดจากความผิดบาปโดยไม่ได้รับจากการครอบงำของบาปในใจของพวกเขา ชัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์ทุกตอน พระเยซูเป็นพรผู้ช่วยให้รอดที่สมบูรณ์ พระองค์ไม่เพียงแต่เอาความผิดบาปไป แต่พระองค์ ทำลายอำนาจของบาปด้วย”

- บทคัดย่อจาก บิชอป เจซี ไรล์
9. **ความบริสุทธิ์ทำให้เราเห็นพระเจ้า** ในสวนเอเดนพระเจ้าจัดเตรียมสถานที่เพื่อให้คนบริสุทธิ์สามารถดำรงอยู่ในความสัมพันธ์ที่ดีเลิศกับพระบิดา แต่เพราะความบาป เราจึงถูกขับไล่ออกจากสวนนั้น แต่พระเจ้าก็ไม่เลิกที่จะทำตามแผนการของพระองค์ ในพระธรรมวิวรณ์ เราพบว่าจะมีวันหนึ่งที่คนของพระเจ้าจะได้เห็นพระองค์แบบเต็มตา ไม่มีคนบาปคนใดที่จะมองดูพระองค์ได้ แต่พระเจ้ากำลังเตรียมคนที่บริสุทธิ์ผู้ที่ใช้เวลาอยู่ในการทรงสถิตของพระองค์ชั่ววันรันดร์ นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์

สรุป: พระเจ้าผู้บริสุทธิ์เรียกให้คนของพระองค์บริสุทธิ์

ดร.จอห์น สต๊อท หนึ่งในนักประกาศผู้ยิ่งใหญ่ของศตวรรษที่ยี่สิบ ในคำเทศนาครั้งสุดท้ายของเขา เขาพูดถึงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์⁴ เรารอดได้โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ เราถูกนำออกมาจากความตายเพื่อเข้าสู่ชีวิต เพราะอะไรหรือ? เพราะนั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะช่วยเราให้รอดและสร้างเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์ ดร.สต๊อทกล่าวว่า “การเป็นเหมือนพระคริสต์คือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระเจ้า”

มีพระคัมภีร์สามตอนในพันธสัญญาใหม่ที่แสดงถึงการเติบโตของเราบนโลกนี้เพื่อเป็นเหมือนพระคริสต์ว่าเป็นการเตรียมเราให้มีชีวิตกับพระเจ้า ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกความสำคัญของความบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ

โรม 8:29 ย้อนมองอดีตและแสดงให้เห็นถึงพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าสำหรับบรรดาลูกของพระองค์

“เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก”

พระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าคือการที่เราจะ “เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์” ตั้งแต่จุดเริ่มต้น พระประสงค์ของพระเจ้าคือการสร้างเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์ ในโรม 8:28 สัญญาว่า “เหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า” คำสัญญานี้มีไว้สำหรับ “คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” อะไรคือพระประสงค์ของพระองค์? พระประสงค์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วคือการทำให้ลูกของพระองค์เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ พระเจ้าให้ความรอดแก่เราเพื่อทำให้เราบริสุทธิ์

เปาโลเตือนคริสเตียนที่เมืองโคโลสีให้คิดถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างอัศจรรย์ที่พระเจ้าทำให้เกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขา “และเมื่อก่อนนี้พวกท่านถูกตัดขาดจากพระเจ้า และเป็นศัตรูในใจโดยการทำชั่วต่างๆ แต่

⁴ John Stott จอห์น สต๊อท กล่าวที่เคสวิก (มิถุนายน 20, 2014) อ้างอิงข้อมูลจาก <https://www.leightonfordministries.org/2014/06/20/john-stott-address-at-keswick/> ธันวาคม 20, 2019

บัดนี้พระเจ้าโปรดให้คืนดีกับพระองค์เองโดยความตายของพระกายที่เป็นเนื้อหนังของพระคริสต์” โดย
ทางการตายของพระคริสต์ คนเหล่านี้ที่เคย “เป็นศัตรู” กับพระเจ้า แต่เดี๋ยวนี้ “มาคืนดี” กับ
พระองค์ จากนั้นเปาโลเตือนผู้เชื่อเหล่านี้ให้คิดถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในการให้พวกเขามาคืนดีกับ
พระองค์ว่า “เพื่อจะถวายเป็นผู้บริสุทธิ ไร้มลทิน และปราศจากตำหนิเฉพาะพระพักตร์ของ
พระองค์” (โคโลสี 1:21-22)

เปาโลไม่ได้พูดว่า “พวกท่านได้คืนดีกันกับพระเจ้าเพื่อพวก
ท่านจะมีชีวิตนิรันดร์อยู่ในสวรรค์” แม้นั้นเป็นข่าวที่น่า
ตื่นเต้น แต่มันไม่ใช่ข่าวประเสริฐที่สมบูรณ์ เปาโลกล่าวว่า
“พวกท่านได้คืนดีกันกับพระเจ้าเพื่อพวกท่านจะเป็นคน
บริสุทธิ” พระประสงค์ของพระเจ้าคือทำให้ลูกของพระองค์
บริสุทธิและปราศจากตำหนิ

“พระเจ้านี้จุดหมายปลายทางเดียวสำหรับ
มนุษยชาติ คือความบริสุทธิ จุดประสงค์
เดียวของพระองค์คือเพื่อผลิตธรรมิก
ชน พระองค์มาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดเพราะ
พระองค์ได้สร้างพวกเขาให้บริสุทธิ”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

2 โครินธ์ 3:18 มองดูปัจจุบันและแสดงให้เห็นถึงการบรรลุผลสำเร็จตามพระประสงค์ในชีวิตของ ผู้เชื่อเวลานี้

“แต่เราทุกคนไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว และมองดูพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเราก็ได้รับการ
เปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือน พระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป เหมือนอย่าง
ศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ”

โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ เรากำลัง “ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของ
พระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป” พระประสงค์ของพระเจ้าถูกทำให้สำเร็จได้ในการเปลี่ยนแปลงลูก
ของพระองค์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ ในแต่ละวันเราได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือน
พระคริสต์มากขึ้นเรื่อย ๆ

1 ยอห์น 3:2 มองอนาคตและแสดงให้เห็นถึงการบรรลุผลสำเร็จสูงสุดตามพระประสงค์ของพระเจ้า

“ท่านที่รักทั้งหลาย เดียวนี้เราเป็นลูกของพระเจ้า และเราจะเป็น อย่างไรต่อไปข้างหน้า เรายังไม่รู้ แต่เรารู้ว่าในเวลาที่จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราจะเป็นเหมือนอย่างพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราจะทรงเป็นอยู่นั้น”

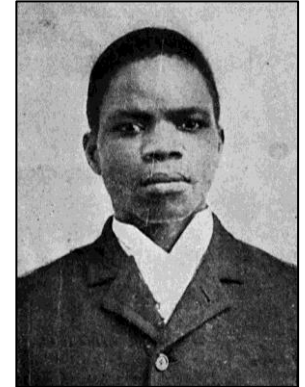
พระธรรมวิวรณ์มองไปยังวันหนึ่งที่เมื่อเราจะเห็นพระเจ้าแบบหน้าต่อหน้า ในวันนั้นเราจะเป็นเหมือนพระองค์ พระประสงค์ของพระเจ้าจะบรรลุผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์และเป็นนิรันดร์ จอห์น สตีล สรุปลงไว้ว่า “เราจะอยู่กับพระคริสต์ เป็นเหมือนพระคริสต์ชั่วนิรันดร์”

ในฐานะคริสเตียน การแสวงหาชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นการเตรียมเราสำหรับวันนั้นที่เราจะได้เห็นพระเจ้าและเห็นพระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในชีวิตของเรา สิ่งนี้ควรทำให้เรามีความกระตือรือร้นที่จะเติบโตในความบริสุทธิ์ แต่ละวันเรากำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงตามพระฉายาของพระองค์มากขึ้นเรื่อย ๆ

ความบริสุทธิ์ไม่ใช่ความคิดของมนุษย์ ความบริสุทธิ์เป็นคุณสมบัติของพระเจ้า ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเปิดเผยของพระเจ้าในพระคัมภีร์ เมื่อเราแสวงหาที่จะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น เราก็กำลังร่วมมือกับพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้า ความบริสุทธิ์เป็นพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อทุกคน ในฐานะลูกของพระเจ้า เราควรมีภาระใจที่จะเห็นพระประสงค์นี้บรรลุผลสำเร็จในใจและในชีวิตของเรา

เขาค้นพบความลับ - ซามูเอล กาบู มอริส

ในปี 1873 ซามูเอล มอริส⁵ เกิดในไลบีเรีย แอฟริกาตะวันตก ในฐานะเจ้าของชายกาบู บุตรชายของหัวหน้าเผ่า เมื่อพ่อของเขาแพ้สงคราม กาบูถูกจับเพื่อเรียกค่าไถ่ ในวันหนึ่ง กาบูมองเห็นแสงสว่างจ้าและได้ยินเสียงจากสวรรค์บอกเขาให้วิ่ง เชือกที่มัดตัวเขาก็คลายร่วงลงกับพื้น กาบูจึงวิ่งเข้าไปในป่า

เขาเดินทะลุผ่านป่าเป็นเวลาหลายวันจนกระทั่งเขามาถึงเมืองมอนโรเวีย ในเมืองนั้นมีเด็กชายคนหนึ่งชวนกาบูไปที่คริสตจักร เมื่อกาบูไปที่คริสตจักร มีมิชชันนารีคนหนึ่งเล่าเรื่องการกลับใจมาเชื่อของเปาโล ขณะที่เขาพูดถึงแสงสว่างจ้าและเสียงจากสวรรค์ กาบูนึกขึ้นได้ว่านี่คือเสียงที่เขาได้ยินในป่านั้น ไม่ช้าไม่นานเขาก็ยอมรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและได้รับบัพติศมาโดยใช้ชื่อว่า ซามูเอล มอริส

ในช่วงสองปีต่อมา ซามูเอล มอริส รับจ้างทำสีบ้านเพื่อสนับสนุนตัวเองในขณะที่เรียนพระคัมภีร์ เขาสนใจในการเรียนรู้เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์และชีวิตที่อยู่ในฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ หลังจากที่มิชชันนารีบอกเขาว่าเธอได้สอนทุกสิ่งที่เขาไม่รู้ให้เขา มอริสถามว่า “ใครคือครูที่สอนคุณ?” เธอบอกเขาว่าเป็นนักเทศน์ที่มีชีวิตบริสุทธิ์คนหนึ่งชื่อ สเตเฟน เมอริท เนื่องจากมอริสไม่มีเงินและค่าเดินทาง เขาก็เดินไปยังเมืองท่าที่ใกล้ที่สุดเพื่อหาเรือที่จะไปอเมริกา เขามุ่งมั่นที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในพระวิญญาณ

เขานอนที่ชายหาดเพื่อรอเรือลำถัดมา เมื่อมีเรือลำหนึ่งเทียบท่า มอริสขอร้องกับต้นเรือให้พาเขาไปอเมริกา กับต้นปฏิสฐ แต่ต่อมาไม่นาน ลูกเรือสองคนของเขาหนีไป กับต้นจึงบอกมอริสว่าให้เขาทำงานแลกค่าเดินทางไป ในช่วงระหว่างการเดินทาง เขาถูกพวกลูกเรือทำร้ายและให้เขาทำงานที่อันตรายที่สุดบนเรือ แต่ซามูเอลกลับสำแดงความรักของพระคริสต์ให้กับเพื่อนร่วมเรือของเขา กว่าเรือจะมาถึงนิวยอร์ก ทั้งกับต้นและลูกเรือส่วนใหญ่ก็ได้กลับใจมาเชื่อแล้ว

⁵ Image: "Samuel Morris", Samuel Morris: A Spirit Filled Life (1921), retrieved from <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=39596012>, public domain

เมื่อมอริสมาถึงนิวยอร์ก เขาพบศูนย์พันธกิจของ สเตเฟน เมอริธ และเขาได้บอกถึงความปรารถนาที่จะเรียนรู้เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น แต่คุณเมอริธต้องไปประชุม เขาจึงปล่อยให้มอริสอยู่ที่ศูนย์พันธกิจจนถึงตอนเย็น เมื่อเขากลับมาก็พบว่าซามูเอลกำลังนำกลุ่มอธิษฐาน ในคืนแรกที่อเมริกา ซามูเอล มอริสได้นำคนเกือบยี่สิบคนมาหาพระคริสต์

สเตเฟน เมอริธ ช่วยให้ ซามูเอล มอริส ลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยเทย์เลอร์เพื่อเขาจะได้รับการเตรียมให้ไปประกาศที่ไลบีเรีย มอริสมาถึงที่วิทยาเขตในรัฐอินเดียนาโดยไม่มีเงินเลย แต่เขามีความเชื่ออย่างเต็มที่ในการจัดเตรียมของพระเจ้า เขาพูดกับอธิการบดีว่า “ขอให้ผมพักอยู่ในห้องที่ไม่มีใครอยากอยู่ก็ได้ครับ” ดึกคืนวันหนึ่ง เพื่อนนักศึกษาได้ยินเขา “พูดคุยกับพระบิดา” ความวางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่ของเขาส่งอิทธิพลต่อวิทยาเขตไปจนถึงคริสตจักรที่อยู่รอบ ๆ วิทยาเขตนั้น

แม้ว่ามอริสได้วางแผนที่จะกลับไปไลบีเรีย พระเจ้ากลับมีแผนการที่แตกต่างออกไป ภายในสองปีที่ ซามูเอล มอริส มาถึงมหาวิทยาลัยเทย์เลอร์ เขาเสียชีวิตจากโรคปอดบวมในขณะที่อายุเพียงยี่สิบปีเท่านั้น เขาจากไปอย่างสงบในแผนการของพระเจ้า ซามูเอลบอกกับอธิการบดีของมหาวิทยาลัยว่า “มันไม่ใช่งานของผม แต่มันคืองานของพระองค์ ผมทำงานของผมเสร็จแล้ว พระองค์จะส่งคนอื่นที่ทำงานในแอฟริกาได้ดีกว่าผมมา”

ชีวิตของมอริสสร้างผลกระทบให้กับผู้คนมากมายจนมีคนหลายร้อยคนยื่นเรียงรายตามถนนเพื่อร่วมขบวนแห่ศพของเขา เพื่อนนักศึกษาหลายคนไปเป็นมิชชันนารีที่แอฟริกาโดยรับใช้ “เพื่อระลึกถึง เจ้าชายกาบูลู” อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทเลอร์กล่าวว่า “ซามูเอล มอริสคือผู้ส่งสารของพระเจ้าที่มายังมหาวิทยาลัยเทเลอร์ เขาคิดว่าตัวเขามาที่นี่เพื่อรับการเตรียมพร้อมสำหรับพันธกิจของเขา แทนที่จะเป็นอย่างนั้น พระเจ้าส่งเขามาที่นี่เพื่อเตรียมมหาวิทยาลัยเทเลอร์ให้ทำพันธกิจต่อคนทั้งโลก ทุกคนที่ได้พบเขาล้วนประทับใจต่อความเชื่อในพระเจ้าที่เรียบง่ายแต่สูงส่งยิ่งนักของเขา”

วันนี้ที่บนหลุมฝังศพของซามูเอล มอริส ในฟอร์ท เวย์เน รัฐอินเดียนา มีแผ่นจารึกเขียนเอาไว้ว่า

“ซามูเอล มอริส 1873-1893 เจ้าชายกาบูลู ชนพื้นเมืองแอฟริกาตะวันตก; คริสเตียนผู้นำเลื่อมใสที่มีชื่อเสียง อัครทูตแห่งความเชื่อ ตัวแทนของชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ”

ชีวิตอันแสนสั้นของ ซามูเอล มอริส แสดงให้เห็นว่าผู้เชื่อทุกคนสามารถดำเนินชีวิตในฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หัวใจและชีวิตที่บริสุทธิ์คือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อทุกคน

บททวนบทที่ 1

- (1) เราสามารถมองเห็นความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ในสิ่งทรงสร้างดั้งเดิมของพระเจ้า พระเจ้าสร้างโลกที่สมบูรณ์แบบซึ่งปราศจากบาป
- (2) เราสามารถมองเห็นความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ในพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า พระเจ้าบริสุทธิ์
- (3) เราสามารถมองเห็นความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ในแผนการของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ ถึงแม้ว่าความบาปจะทำลายธรรมชาติของมนุษย์ แต่พระเจ้าไม่ล้มเลิกแผนการของพระองค์เพื่อคนที่บริสุทธิ์ พระเจ้ารื้อฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าผู้บริสุทธิ์กับมนุษย์ที่ล้มลงในความบาป โดยสอนเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้
  - พระเจ้าผู้บริสุทธิ์มีลักษณะอย่างไร
  - คนที่บริสุทธิ์มีลักษณะอย่างไร
- (4) มีความคิดผิด ๆ มากมายเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ รวมถึงความคิดต่อไปนี้
  - มีเพียงไม่กี่คนที่บริสุทธิ์ได้
  - เราเป็นคนบริสุทธิ์ก็ต่อเมื่อใช้ชีวิตอย่างสันโดษ
  - เราจะบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราตาย
  - เราจะบริสุทธิ์ได้โดยการทำตามกฎ
  - หลักฐานแสดงถึงความบริสุทธิ์ของบุคคลหนึ่งคือการมีของประทานพิเศษในการพูดภาษาแปลก ๆ หรือการทำอัศจรรย์.
  - ความบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

(5) ความจริงเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงสิ่งต่อไปนี้

- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการสะท้อนพระฉายาของพระเจ้า
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกไว้เพื่อพระเจ้า
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการมีใจเด็ดเดี่ยว
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการมีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านของเรา
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตอยู่ในการเต็มล้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์
- ความบริสุทธิ์ทำให้เราเห็นพระเจ้า

(6) พระคัมภีร์สามตอนในพันธสัญญาใหม่ที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ

- โรม 8:29 แสดงให้เห็นถึงพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าเพื่อสร้างเราขึ้นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์
- 2 โครินธ์ 3:18 แสดงให้เห็นว่าพระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จเป็นจริงได้เมื่อเราได้รับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ในทุก ๆ วัน
- 1 ยอห์น 3:2 แสดงให้เห็นถึงการบรรลุผลสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อเรามองเห็นพระเจ้า เราจะเป็นเหมือนพระองค์

งานมอบหมาย

- (1) ลองนึกถึงภาพของคริสเตียนใหม่คนหนึ่งที่มาพบกับคุณว่า “ฉันอ่านเจอในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าเรียกให้เราเป็นคนบริสุทธิ์ ดูแล้วมันไม่น่าจะเป็นไปได้ การเป็นคนบริสุทธิ์หมายความว่าอะไรหรือ?” ขอให้เขียนคำตอบหนึ่งหน้ากระดาษเพื่อตอบคำถามของผู้เชื่อใหม่คนนี้ ในชั่วโมงเรียนถัดไป ให้แต่ละคนอ่านคำตอบของตัวเอง แล้วอภิปรายคำตอบร่วมกันในชั้นเรียน
- (2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปด้วยการท่องจำ 1 เปโตร 1:14-16
- (3) วิชานี้มีโครงงานสุดท้ายที่จะต้องส่งในวันสุดท้ายของวิชา คุณควรเริ่มต้นทำโครงการตั้งแต่เวลานี้ ให้ดูรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการนี้ในคำอธิบายวิชา

บทที่ 2

ความบริสุทธิ์คือความสัมพันธ์ - “เดินไปกับพระเจ้า”

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เห็นคุณค่าความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับคนของพระองค์ซึ่งมีจัดเตรียมไว้ในทุก ๆ วัน
- (2) ยอมรับว่าเราบริสุทธิ์ได้โดยผ่านการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ไม่ใช่ด้วยความพยายามของมนุษย์
- (3) อุทิศตัวในการใช้เวลาเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าในทุก ๆ วัน
- (4) ได้รับการเสริมสร้างเพื่อช่วยผู้เชื่อคนอื่นให้เติบโตขึ้นในความสัมพันธ์กับพระเจ้า
- (5) ท่องจำ 1 ยอห์น 1:6-7

อับราฮัม: บุรุษผู้เดินไปกับพระเจ้า

ลองจินตนาการว่าคุณอายุ 75 ปี ในขณะที่อาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติที่กราบไหว้รูปเคารพ คุณก็ได้ยินเสียงพระเจ้าตรัส คุณจะตอบสนองอย่างไร?

พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า “เจ้าจงออกจากดินแดนของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า จากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า” (ปฐมกาล 12:1) “จงละทิ้งทุกสิ่งและติดตามเรา!” พระเจ้าไม่ได้บอกอับราฮัมว่าพระองค์จะนำเขาไปที่ไหน พระองค์ตรัสแค่เพียงว่า “ตามเรามา”

อับราฮัมเชื่อพระเจ้าและติดตามพระองค์จากเมืองเออร์ไปที่ฮาราน และจากฮารานไปยังคานาอัน อับราฮัมเดินทางไกลมากกว่า 1,000 ไมล์ด้วยการเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า

อับราฮัมเชื่อมั่นในพระสัญญาต่าง ๆ ที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ เขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้บุตรชายแก่เขาหนึ่งคน แม้ซาร่าห์จะมีอายุเลยวัยที่จะมีลูกได้แล้วก็ตาม เขาเชื่อว่าพระเจ้าให้ดินแดนแห่งพระสัญญาแก่เขา แม้เขาจะไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินสักผืนในคานา

อัน เขาเชื่อว่าพระเจ้าจะทำให้เขาเป็นชนชาติใหญ่ แม้เขาจะไม่มีลูกสักคนเลยก็ตาม

อับราฮัม บุรุษผู้มาจากสังคมที่ไม่เชื่อพระเจ้า “ได้ชื่อว่าเป็นสหายของพระเจ้า” (ยากอบ 2:23) เขาเดินไปกับพระเจ้า

► เมื่อมาถึงจุดนี้ ขอให้นักศึกษาในชั้นเรียนสามคนเป็นพยานถึงการเดินไปกับพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา การเดินไปกับพระเจ้านี้เริ่มต้นอย่างไร? และในระหว่างเดินไปกับพระเจ้านั้นได้เรียนรู้อะไร?

ความบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์โทราห์: การเดินไปกับพระเจ้า

คนบริสุทธิ์เดินไปกับพระเจ้า พวกเขาใช้เวลากับพระเจ้า เมื่อพวกเขาเดินไปกับพระเจ้า พวกเขาก็เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการเดินไปกับพระเจ้า การสร้างความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า

พระเจ้าเดินไปกับอาดัมและเอวาในสวนเอเดน หลังจากความบาปเข้ามาทำลายความสัมพันธ์ที่ดีเลิศนั้น อาดัมและเอวาก็ชอนตัวจากพระเจ้า ความบาปได้แยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“พระเจ้า ลูกยอมทั้งแผนการ เป้าหมาย

ความปรารถนา และความหวังทั้งสิ้นของตัวเอง

ลูกขอยอมรับเป้าหมายของพระองค์สำหรับชีวิตของลูก

ลูกขอมอบตัวเอง ชีวิต และทุกสิ่งของลูกแด่พระองค์

มอบให้เป็นของพระองค์ตลอดไป

ขอเติมเต็มและประทับตราลูกไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้ลูกตามความประสงค์ของพระองค์

ส่งลูกไปยังที่ใด ๆ ตามความต้องการของพระองค์

ขอทำให้พระประสงค์ทั้งหมดของพระองค์สำเร็จในชีวิตของลูก

ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยสิ่งใดในตอนนี้และตลอดไป”

- เบทตี้ สแตม (ผู้พลีชีพในประเทศจีน)

ความบาปทำลายความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความบาปทำลายความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน อาดัมกล่าวโทษเอวา อาดัมและเอวาทำบาปร่วมกัน แต่ความบาปได้ทำลายความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อกัน เป้าหมายของพระเจ้าคือทำให้ลูกของพระองค์เดินไปกับพระองค์และกับมนุษย์ด้วยกันอย่างมีสันติสุข เป้าหมายของซาตานคือทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าและระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

ความบาปทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ แต่พระเจ้าเตรียมทางออกเพื่อรื้อฟื้นความสัมพันธ์นี้ใหม่ การถวายเครื่องบูชาเป็นวิธีการอย่างหนึ่งเพื่อรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เราไม่สามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้ด้วยความพยายามของมนุษย์ แต่เราบริสุทธิ์ได้โดยการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ตลอดพันธสัญญาเดิม เราพบตัวอย่างของคนที่เป็นบริสุทธิ์ซึ่งเดินไปกับพระเจ้า พวกเขาไม่ได้เดินไปกับพระเจ้าในสวนสรวงงามนั้นอีกต่อไป เนื่องจากความบาป เวลานี้มนุษย์จึงต้องเดินไปกับพระเจ้าในโลกมืดมิด เต็มไปด้วยความบาปนี้ แม้โลกเต็มไปด้วยความบาป แต่การเดินไปกับพระเจ้ายังเป็นไปได้ นี่คือการบริสุทธิ์

การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีวินัยในตนเอง

การเดินไปกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิดจำเป็นต้องมีวินัยในตนเองที่จะปฏิเสธความปรารถนาบาป ในยุคมีดก่อนน้ำท่วมโลก เอโนค “เดินไปกับพระเจ้า” (ปฐมกาล 5:24) เอโนคมีวินัยในตนเองที่จะปฏิเสธว่า “ไม่” ต่อการล่อลวงใจ

เอโนคถูกล้อมรอบด้วยสิ่งล่อลวงใจเหมือนกับคนอื่นในสังคมที่เขาอยู่ แต่ความสัมพันธ์ของเอโนคกับพระเจ้าควบคุมการตอบสนองของเขาต่อสิ่งล่อลวงใจเหล่านั้น บางคนบอกว่า “สิ่งนี้ดูดีน่าปรารถนา ข้าจะเพลิดเพลินอยู่กับมัน” แต่เอโนคบอกว่า “สิ่งนี้ดูดีน่าปรารถนาสำหรับเนื้อหนังของข้า แต่มันชั่วร้ายสำหรับพระเจ้าของข้า ข้าจะไม่ทำลายความสัมพันธ์ของข้ากับพระเจ้าเพื่อเห็นแก่ความปรารถนาของร่างกายข้าเด็ดขาด”

เราไม่ได้ “ชวนขายหา” ความบริสุทธิ์จากการมีวินัยในตนเอง แต่เราบริสุทธิ์ได้โดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แม้โดยพระคุณของพระเจ้า แต่เราก็จำเป็นต้องมีวินัยในตนเองด้วย

ดัลลัส วิลลาร์ด เขียนว่า “พระคุณไม่ได้ต่อต้านความอู้อหะ พระคุณต่อต้านการทำเพื่อให้ได้รับ”⁶ การเดินต้องใช้ความอู้อหะ แต่ความอู้อหะเป็นผลที่ได้รับจากพระคุณของพระเจ้า ความอู้อหะของเราไม่ได้ทำให้เราได้รับพระคุณของพระเจ้า แต่ความอู้อหะของเราเป็นการตอบสนองต่อพระคุณด้วยความยินดี ในฐานะลูกของพระเจ้า เราไม่ได้พยายามทำเพื่อให้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า แต่เรายอมรับว่าเราจำเป็นต้องมีวินัยในตนเอง

การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเชื่อฟัง

พระเจ้าเรียกอับราฮัมไปยังสถานที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน “ฝ่ายอับราฮัมก็ไปตามพระดำรัสของพระยาห์เวห์...” (ปฐมกาล 12:4) อับราฮัมเดินไปกับพระเจ้าด้วยชีวิตที่เชื่อฟัง ใจที่บริสุทธิ์คือใจที่เชื่อฟัง

“โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมได้รับการทรงเรียกให้ออกเดินทางไปยังที่ที่ท่านจะรับเป็นมรดก ท่านก็เชื่อฟังและเดินทางออกไปโดยไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน” (ฮีบรู 11:8)

พระเจ้าไม่ได้ให้แผนที่ไปคานาอันแก่อับราฮัม พระองค์ไม่ได้ให้รายละเอียดการเดินทาง พระองค์เพียงแค่เรียกอับราฮัมให้ตาม และอับราฮัมเชื่อฟัง การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเชื่อฟัง ชีวิตที่บริสุทธิ์จำเป็นต้องมีการเชื่อฟัง

“กฎสำหรับความเข้าใจเรื่องฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่กฎแห่งสติปัญญา แต่เป็นการเชื่อฟัง”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์

การเดินไปกับพระเจ้าเกี่ยวข้องกับการเติบโตในความเชื่อ

เมื่ออับราฮัมออกจากบ้านไป ไม่มีอะไรเป็นหลักฐานยืนยันสำหรับพระสัญญาของพระเจ้าเลย อับราฮัมเดินไปกับพระเจ้าด้วยชีวิตแห่งความเชื่อ เมื่อเราเดินไปกับพระเจ้า เราเรียนรู้ที่จะไว้วางใจพระองค์อย่างเต็มที่ ความเชื่อของเรายังรากลึกมากขึ้นเมื่อเราใช้เวลากับพระองค์ นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับอับราฮัม เพราะเขาเผชิญกับบททดสอบที่มากกว่าเมื่อเขาต้องออกจากบ้านเกิดเมืองนอน

ในคานาอัน พระเจ้าเรียกอับราฮัมให้ถวายอิสอัคผู้เป็นบุตรชายของเขาเป็นเครื่องบูชา พระเจ้าสัญญาไว้กับอับราฮัมว่าเขาจะเป็นบิดาของชนชาติหนึ่ง หลังจากหลายปีผ่านไป อับราฮัมกับซาร่าห์ก็มีบุตรชายคน

⁶ ดัลลัส วิลลาร์ด (Dallas Willard), ได้ยินพระเจ้า (Hearing God) (เวสต์มินสเตอร์: อินเดอร์วารีตี้ เพรส, 2012), 254

หนึ่ง และพระเจ้ายกยให้อับราฮัมถวายอิสอัคผู้เป็นบุตรชายนี้เป็นเครื่องบูชา ผู้เขียนฮีบรูกล่าวว่า “โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกทดลอง จึงได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา (ฮีบรู 11:17)

เนื่องจากอับราฮัมเดินไปกับพระเจ้า เขาจึงไว้วางใจพระเจ้า อับราฮัมเดินไปกับพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงไว้วางใจพระเจ้าได้แม้เมื่อเขาไม่เข้าใจคำสั่งของพระเจ้าทั้งหมด อับราฮัมเดินไปกับพระเจ้าในความสัมพันธ์ที่เป็นการเติบโตในความเชื่อ

การเดินไปกับพระเจ้าเรียกร้องให้เราไว้วางใจพระองค์ เมื่อเราเดินไปกับพระเจ้า เราไว้วางใจพระองค์ได้แม้ในที่ที่ยากลำบาก เรายอมให้พระเจ้าทำสิ่งที่พระองค์เห็นว่าดีที่สุดในชีวิตของเรา

หลักการนี้ปรากฏอยู่ทั่วพระคัมภีร์ในการทดสอบที่ยากจะจินตนาการ โยบเรียนรู้ว่าเขาไว้วางใจพระเจ้าได้ในการเป็นเชลย เยเรมีย์คิดถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่จะให้สิ่งดีเกิดขึ้นแม้ในเหตุการณ์ที่เศร้าสลด (เยเรมีย์ 29:10-14) การทนต่อความเจ็บปวดทรมาน “หนามในเนื้อ” เปาโลเรียนรู้ว่าพระคุณของพระเจ้านั้น “เพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มที่ที่นั่น” (2 โครินธ์ 12:9)

เรื่องราวของอับราฮัมและคนของพระเจ้าในตลอดประวัติศาสตร์สอนเราว่าการเดินไปกับพระเจ้านั้นเกี่ยวข้องกับการเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์และการไว้วางใจในพระสัญญาของพระองค์อย่างเต็มที่ เมื่อเราเดินไปกับพระองค์ ความไว้วางใจในพระองค์จะหยั่งรากลึกมากขึ้น

การเดินไปกับพระเจ้าเป็นความสัมพันธ์ที่พิเศษเฉพาะ

เมื่อดูภาพของการเดินไปกับพระเจ้าในพระคัมภีร์ น่าเศร้าใจที่อิสราเอลมักจะเดินในความบาปแทนที่จะเดินไปกับพระเจ้า กษัตริย์ของอิสราเอลมากมายที่ “เดินในความบาป” พวกเขาสร้างความสัมพันธ์กับความบาป “อาปียัมดำเนินตามบาปทุกอย่าง ซึ่งพระราชบิดาของพระองค์ทรงทำต่อพระพักตร์พระองค์” (1 พงศ์กษัตริย์ 15:3) กษัตริย์คนอื่น ๆ “เดินตามรอยวิถีของบิดาของพวกเขา” มากกว่าเดินไปกับพระเจ้า พวกเขาสร้างความสัมพันธ์กับบาป พวกเขาไม่ได้เดินไปกับพระเจ้า

การเดินไปกับพระเจ้าเป็นความสัมพันธ์ที่พิเศษเฉพาะ พระเจ้ามี
ความหึงหวง (อพยพ 34:14; เฉลยธรรมบัญญัติ 4:24; โยชู
วา 24:19) คุณไม่สามารถเดินไปกับพระเจ้าและเดินในความ
บาปพร้อมกันได้ ผู้เขียนสดุดีถามว่า “โอพระเจ้า ใครจะอาศัยอยู่
ในเต็นท์ของพระองค์ได้? ใครจะพักอยู่บนเนินเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ได้หรือ?” อะไรคือสิ่งจำเป็นที่ต้องมี
สำหรับการใช้ชีวิตอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้า?

“ถ้าข้าพเจ้าเดินไปกับโลกนี้ ข้าพเจ้าก็
ไม่สามารถเดินไปกับพระเจ้าได้”
- ดไวท์ แอล มูดี

“ข้าแต่พระยาห์เวห์ ผู้ใดจะอาศัยอยู่ในพลับพลาของพระองค์? ผู้ใดจะอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์ของ
พระองค์? คือผู้ดำเนินชีวิต อย่างหาที่ติมิได้และทำสิ่งที่ชอบธรรม และพูดความจริงจากใจของ
ตน ผู้ไม่ใช้ลิ้นของตนในการนินทาว่าร้าย ไม่ทำชั่วต่อเพื่อน” (สดุดี 15:1-3)

มาลาคีกกล่าวว่า “ท่านได้ทำให้พระยาห์เวห์อ่อนระอาพระทัยด้วยคำพูดของท่าน” อิสราเอลยังถามว่า
“พวกเราทำให้พระองค์อ่อนพระทัยอย่างไร?” มาลาคีตอบว่า “ก็โดยกล่าวว่า ‘ทุกคนที่ทำชั่วก็เป็นคนดีใน
สายพระเนตรพระยาห์เวห์ และพระองค์พอพระทัยคนเหล่านั้น’” (มาลาคี 2:17) อิสราเอลต้องการเป็น
เพื่อนกับพระเจ้าในขณะที่ก็ยังคงตั้งใจอยู่ในความบาป มาลาคีเตือนพวกเขาว่าวันแห่งการพิพากษากำลัง
มาเหมือนไฟร้อนระอุ ในวันนั้นคนที่ทำชั่วจะเป็นเหมือนหญ้าแห้ง (มาลาคี 4:1) พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ไม่
สามารถมองข้ามความบาปได้

พระเจ้าประณามอิสราเอลที่ทำบาปตามชนชาติอื่น ๆ แทนที่จะใช้ชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระ
เจ้า “พวกเจ้าไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือทำตามกฎหมายของเรา แต่ได้ทำตามกฎหมายของ
ประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบๆ เจ้า” (เอเสเคียล 11:12) อิสราเอลไม่สามารถเดินไปกับพระเจ้าพร้อมกับ
เดินในความบาปได้ อิสราเอลไม่สามารถเดินในทางของพระเจ้าในและทางของความบาปพร้อมกัน
ได้ ถึงแม้พวกเขาจะเป็นชนชาติที่พระเจ้าเลือก พระเจ้าก็ลงโทษพวกเขาเนื่องจากความบาปของพวกเขา
เอง พวกเขาไม่สามารถเดินไปกับพระเจ้าพร้อมกับเดินในความบาปได้

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: การเดินไปกับพระเจ้าเป็นความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง

เมื่อเราเดินไปกับพระเจ้า เราเติบโตขึ้นในการมีความสัมพันธ์กับพระองค์ ในเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 6 โมเสสให้ภาพที่เป็นความหมายของการเดินไปกับพระเจ้าเอาไว้ เขาบอกว่าประชาชนอิสราเอลควรสนทนากฎบัญญัติของพระเจ้าให้กับลูกหลาน เมื่อไหร่หรือ? ตลอดเวลา

“และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน และจงพูดถึงถ้อยคำเหล่านั้นเมื่อท่านนั่ง อยู่ในบ้าน เดินอยู่ตามทาง นอนลงหรือลุกขึ้น” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7)

คนที่เดินไปกับพระเจ้าย่อมรักษาความสัมพันธ์อันเหนียวแน่นกับพระองค์ ไม่ต่างกันระหว่าง “ชีวิตปกติ” กับ “ชีวิตที่โบสถ์” คนบริสุทธิ์ไม่ใช่ “คริสเตียนแค่วันอาทิตย์” ที่รับใช้พระเจ้าเฉพาะเมื่ออยู่คริสตจักร เท่านั้น คนบริสุทธิ์ปรารถนาที่จะเติบโตในความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

เมื่อคนอิสราเอลล้มเหลวในการดูแลและพัฒนาความสัมพันธ์กับพระเจ้าในทุก ๆ วัน ไม่นานพวกเขาก็ถูก ชักจูงไปหาพระอื่น ๆ เมื่อซาโลมอนไม่ใส่ใจพัฒนาความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า ไม่ช้าไม่นานเขาก็ถูกชัก จูงไปหาพระเทียมเท็จตามพวกภรรยาของเขา

แม้ว่าคริสตจักรในยุคแรกได้เผชิญกับอันตรายนี้ คริสตจักรที่เอเฟซัสซึ่งเปาโลเป็นผู้ก่อตั้งก็มีการฟื้นฟูอย่าง อัจฉริยะ อัครทูตยอห์นรับใช้เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเหล่านั้นในช่วงเวลาหนึ่ง มารีย์ผู้เป็นมารดาของ พระเยซูก็อาศัยอยู่ในเอเฟซัส พวกเขามีความรู้อันล้ำลึกถึงความเป็นจริงของข่าวประเสริฐ แต่กับคนชั่ว อายุหนึ่ง ยอห์นได้ให้คำเตือนต่อไปนี้

“แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักครั้งแรกของเจ้า เพราะฉะนั้นจงระลึกถึง สภาพเดิมที่เจ้าตกลงมาแล้วนั้น จงกลับใจใหม่และทำตามทีประพฤติในตอนแรก” (วิวรณ์ 2:4-5)

มีอะไรเกิดขึ้นหรือ? เพราะพวกเขาไม่ได้รักษาความร้อนรนในความรักครั้งแรกของพวกเขา เพราะพวกเขา ไม่เติบโตอย่างต่อเนื่องในความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความรักของพวกเขาจึงเยือกเย็นลง

เราเห็นสิ่งนี้ในความสัมพันธ์ของมนุษย์ คุณลองนึกถึงชายคนหนึ่งที่ตั้งงานกับผู้หญิงสวยคนหนึ่ง เขา แขนวไบทะเบีย่นสมรสไว้บนผนัง แต่ไม่เคยใช้เวลากับภรรยาเลย คุณคิดว่าชีวิตสมรสของพวกเขา

ความสุขดีไหม? ไม่เลย การจะสร้างชีวิตสมรสที่มีความสุขได้มันไม่ใช่แค่การจดทะเบียนสมรส ชีวิตสมรสที่มีความสุขเติบโตได้ผ่านการที่ทั้งสองคนเติบโตในความรักที่มีต่อกันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี

ในทำนองเดียวกัน เราถูกเรียกให้เติบโตอย่างต่อเนื่องในความรักที่มีต่อพระเจ้า การเดินไปกับพระเจ้าหมายถึงการใช้เวลากับพระองค์อย่างต่อเนื่อง การเดินไปกับพระเจ้าหมายถึงการเติบโตในความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างต่อเนื่อง นี่คือความหมายของการเป็นคนบริสุทธิ์

การเดินเป็นอาภักดิ์กับพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังหมายถึงความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องด้วย คนที่บริสุทธิ์จะเติบโตอย่างต่อเนื่องในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า วินาทีที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าไม่ใช่จุดสิ้นสุดของกระบวนการ ชีวิตที่บริสุทธิ์เกี่ยวข้องกับการเดินอย่างต่อเนื่องไปกับพระเจ้า การเดินไปกับพระเจ้าเริ่มต้นตั้งแต่บังเกิดใหม่และต่อเนื่องไปจนกว่าเราจะได้เห็นพระองค์แบบหน้าต่อหน้า ชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง

พระเยซูสอนเหล่าสาวกของพระองค์ว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณขึ้นอยู่กับการรักษาความสัมพันธ์กับพระองค์เท่านั้น

“จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเรา เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำได้ไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:4-5)

คริสเตียนบางคนคิดถึงความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าว่าเป็นเหมือน “คำอธิษฐานของคนบาป” ที่ตามมาด้วยชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย แต่พระคัมภีร์ให้ภาพของความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่แตกต่างออกไปอย่างมาก ชีวิตคริสเตียนสัมพันธ์กันกับต้นองุ่น (ยอห์น 15:1-17) ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราได้รับการบำรุงเลี้ยงผ่านทางความสัมพันธ์ที่มีกับพระองค์ผู้เป็นเหมือนต้นองุ่น กิ่งที่ไม่ติดอยู่กับต้น ไม่นานก็ตาย คริสเตียนที่ไม่ติดสนิทกับพระองค์ผู้เป็นเหมือนต้นองุ่น ไม่นานก็ตาย

การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีการใช้เวลากับพระองค์ คุณไม่สามารถเดินไปกับใครบางคนได้โดยไม่ใช้เวลาไปกับพวกเขา คนที่บริสุทธิ์ใช้เวลากับพระเจ้า บางครั้งพวกเขายอมสละโอกาสทางธุรกิจและเวลาที่จะ

พักผ่อนหย่อนใจเพื่อพวกเขาจะมาใช้เวลากับพระเจ้า พวกเขาเข้าใจว่าไม่มีสิ่งใดสำคัญมากกว่าความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้า เหมือนมารีย์ที่นั่งแทบพระบาทของพระเยซู คนบริสุทธิรู้ว่า “สิ่งเดียวที่จำเป็น” คือการใช้เวลาด้วยพระเจ้า (ลูกา 10:41)

คนบริสุทธิจัดให้การใช้เวลาด้วยพระเจ้าเป็นลำดับสำคัญแรก พวกเขาว่าการอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์สำคัญกว่ากิจกรรมอื่น ๆ แม้กระทั่งงานพันธกิจ พวกเขาจะลืกว่า บ่อยครั้งที่พระเยซู “ตื่นแต่เช้ามืด” เพื่ออธิษฐานต่อพระบิดา ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้การใช้เวลาอธิษฐานกลายเป็นนิสัยของพวกเขา

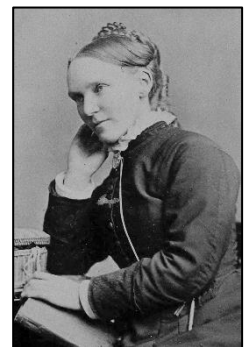
คนบริสุทธิเข้าใจว่าการเดินไปด้วยพระเจ้าหมายถึงการทำตามคำสั่งของพระองค์ พวกเขาไวต่อการนำของพระองค์ พวกเขาไม่เพียงแต่ถามว่า “กิจกรรมนี้เป็นความบาปไหม?” พวกเขายังถามว่า “สิ่งนี้จะนำให้ฉันเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นหรือไม่?” พวกเขาต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัยในทุกการตัดสินใจ เนื่องจากคนบริสุทธิมีหัวใจที่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงระมัดระวังที่จะไม่ให้มือของเขาทำบาป พวกเขาเข้าใจว่าความสัมพันธ์กับพระเจ้าเรียกร้องให้เราแยกตัวออกจากสิ่งใด ๆ ที่พระเจ้าไม่พอพระทัย

►วิธีในทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกว่ากับพระองค์ผู้เป็นเหมือนต้นองุ่นคืออะไรบ้าง?

►ความท้าทายสามอย่างที่ชัดเจนไม่ให้เรามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าคืออะไร?

เธอค้นพบเคล็ดลับ – ฟรานซิส ริดเลย์ ฮาเวอร์กอล

บิดาของ ฟรานซิส⁷ ฮาเวอร์กอล เป็นผู้รับใช้ในคริสตจักรอิงแลนด์ ตอนอายุ 14 ปี ฟรานซิสเป็นพยานถึงความเชื่อในพระคริสต์⁸ ตลอดชีวิตที่เหลือของฮาเวอร์กอล (1836-1879) เธอปรารถนาที่จะเดินไปด้วยพระเจ้าอย่างใกล้ชิด เธอเขียนไว้ว่า “โอ ที่พระองค์จะทำให้ฉันเป็นภานะบริสุทธิ์และพร้อมใช้สำหรับเจ้านาย ในเวลาที่ฉันรู้สึกถึงความรักเช่นนั้นที่มีให้พระองค์ ฉันไม่สามารถพูดออกมาเป็นคำได้...แต่ฉันก็

⁷ Image: "Frances Ridley Havergal", *Christmas Sunshine with Love and Light for the New Year* (1886), retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Frances_Ridley_Havergal.jpg, public domain

⁸ เรื่องราวของ ฟรานซิส ฮาเวอร์กอล ถูกดัดแปลงมาจาก เวสลีย์ แอล ดูเวล (Wesley L. Duwel), *วีรชนแห่งชีวิตที่บริสุทธิ์* (Heroes of the Holy Life) (แกรนด์เรพิดส์: ซอนเดอร์วैन, 2002), 80-89

ยังอยากเข้าใกล้มากขึ้น มันไม่ใช่การมีความรู้เรื่องหลักคำสอน แต่มันคือการมีชีวิตอยู่กับพระองค์ ที่จะให้
สิ่งนี้เกิดขึ้นได้” ในขณะที่เธอเดินไปกับพระเจ้า เธอก็ยิ่งเข้าใกล้พระองค์มากขึ้น

ในปี 1873 ฮาเวอร์คอลเป็นพยานว่าเธอ “ได้รับการชำระจากความบาปทุกอย่างและเป็นคนบริสุทธิ์โดย
ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณพระเจ้าในการชำระให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง” “ไม่มีอะไรมาขัดขวางการเดินไป
กับพระเจ้าของเธอได้ คำอธิษฐานยอมจำนนต่อพระเจ้าของเธอได้กลายมาเป็นบทเพลงสรรเสริญยอด
นิยมคือ “องค์พระเจ้า ขอครอบครองชีวิตของข้าพระองค์และทำให้ชีวิตบริสุทธิ์แด่พระองค์”

ฮาเวอร์คอลยอมจำนนต่อพระเจ้าในทุกสิ่งทุกอย่าง นี่คือการหมายของการเดินไปกับพระเจ้า คือการอยู่
ใกล้ชิดกับพระองค์มากจนกระทั่งยอมให้ทุกสิ่งเป็นของพระองค์ หลังจากเดินไปกับพระเจ้ามานานตลอดชีวิต
คำอำลาสุดท้ายของฮาเวอร์คอลคือ “งดงามยิ่งนัก วิเศษยิ่งนักที่ได้อยู่ใกล้ประตูละออกร์ พักสงบอย่างมี
ความสุข” น้องชายของเธอเขียนไว้ว่าใบหน้าของเขามี “ความยินดีอย่างมาก เหมือนกับเธอพร้อมที่จะ
พุดคุยกับพระองค์แล้ว”

คุณฮาเวอร์คอลได้เดินไปกับพระเจ้า เธอเป็นคนที่บริสุทธิ์ การเดินไปกับพระเจ้าไม่ได้มีไว้สำหรับคนที่มี
ชีวิตในสมัยพระคัมภีร์เท่านั้น คุณสามารถเดินไปกับพระเจ้าได้ในวันนี้ คุณสามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้

บททวนบทที่ 2

- (1) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความบริสุทธิ์คือการเดินไปกับพระเจ้า
- (2) การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีวินัยในตนเองเพื่อจะปฏิเสธว่า “ไม่” ต่อความปรารถนาที่ผิด
- (3) การมีวินัยในตนเองไม่ได้ปฏิเสธฤทธิ์เดชของพระคุณ เราได้รับความรอดโดยพระคุณ เราบริสุทธิ์ได้โดยพระคุณ
- (4) การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า เราไม่สามารถเดินไปกับพระเจ้าพร้อมกับเดินในความบาปได้
- (5) การเดินไปกับพระเจ้าจำเป็นต้องมีความไว้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าอย่างเต็มที่
- (6) การเดินไปกับพระเจ้าหมายถึงการสร้างความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทุก ๆ วันกับพระเจ้า
- (7) ชีวิตที่บริสุทธิ์จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับพระองค์ผู้เป็นเหมือนต้นองุ่นทุก ๆ วัน ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าเท่านั้น

งานมอบหมาย

- (1) ลองจินตนาการถึงคริสเตียนใหม่คนหนึ่งที่มาบอกกับคุณว่า “ฉันอยากมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า ฉันรักพระเจ้า แต่มันยากที่จะรู้ว่าจะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้อย่างไร ฉันมองไม่เห็นพระเจ้า ดูเหมือนพระองค์อยู่ห่างไกล ฉันจะทำอะไรได้บ้าง?” ขอให้เขียนคำตอบหนึ่งหน้ากระดาษเพื่อตอบคำถามของผู้เชื่อคนนี้ ในช่วงเวลาเรียนถัดไป ให้แต่ละคนอ่านคำตอบของตัวเอง แล้วอภิปรายคำตอบร่วมกันในชั้นเรียน
- (2) เริ่มต้นช่วงโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ 1 ยอห์น 1:6-7

บทที่ 3

ความบริสุทธิ์คือพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เห็นคุณค่าแผนการของพระเจ้าเพื่อรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในมนุษย์
- (2) ยอมรับกระบวนการรื้อฟื้นพระฉายของพระเจ้าในเรา
- (3) ยอมให้พระเจ้าทำงานตามแผนการของพระองค์เพื่อเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นตามพระฉายของพระองค์ในทุก ๆ วัน
- (4) ท่องจำ 2 โครินธ์ 3:17-18

โมเสส: บุรุษผู้มีใบหน้าสว่างเจิดจ้า

เป็นวันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของโมเสส (อพยพ 33:17-23) เขาเติบโตมาในพระราชวังของฟาโรห์ เขาได้พบเจอบางคนที่มีอำนาจมากที่สุดในโลก แต่ในวันนี้ โมเสสได้พบกับผู้ยิ่งใหญ่กว่าฟาโรห์ เขาได้พบกับพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

โมเสสเคยพบกับพระเจ้าที่พุ่มไม้มีไฟลุก เขาเคยเฝ้าดูพระเจ้าทำลายกองทัพของฟาโรห์ที่ทะเลแดง แต่วันนี้โมเสสได้เห็นพระเจ้าใกล้ชิดมากกว่าที่พุ่มไม้มีไฟลุกและที่ทะเลแดง

วันนี้โมเสสอยู่ในการทรงสถิตของพระเยโฮวาห์ โมเสสร้องขอเพียงอย่างเดียวคือ “ขอสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์” พระเจ้าบอกโมเสสว่าสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ “เจ้าไม่สามารถเห็นหน้าของเราได้ เพราะมนุษย์จะเห็นเราและยังมีชีวิตอยู่ไม่ได้” แต่พระเจ้ามอบความโปรดปรานพิเศษแก่โมเสส

“ดูสิ มีที่แห่งหนึ่งอยู่ใกล้เรา เจ้าจงไปยืนอยู่บนศิลานั้น แล้วขณะเมื่อพระสิริของเรากำลังผ่านไป เราจะซ่อนเจ้าไว้ในซอกหิน และจะบังเจ้าไว้ด้วยมือเราจนกว่าเราจะผ่านไป เมื่อเราเอามือของเราออกแล้ว เจ้าจะเห็นหลังของเรา แต่หน้าของเราเจ้าจะไม่ได้เห็น” (อพยพ 33:21-23)

โมเสสได้เห็นเพียงส่วนหนึ่งของพระสิริของพระเจ้า แต่เมื่อเขากลับเข้าไปที่ค่าย ใบหน้าของเขาสว่างเจิดจ้า แต่ครั้งที่โมเสสอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้า “ผิวหนังของโมเสสก็ทอแสง ดังนั้นโมเสสจึงใช้ผ้าคลุมหน้าอีก จนกว่าจะเข้าไปทูลพระองค์” (อพยพ 34:35) ใบหน้าของโมเสสสะท้อนพระสิริของพระเจ้า โมเสสคือบุรุษที่มีใบหน้าที่สว่างเจิดจ้า

เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า เราถูกสร้างมาเพื่อให้สำแดงพระสิริของพระเจ้า ถึงแม้ความบาปได้ทำลายพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ พระเจ้าก็แสวงหาที่จะรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ให้กลับมาใหม่ในผู้เชื่อทุกคน การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของเรา พระประสงค์ของพระเจ้าคือการรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในคนของพระองค์

ความบริสุทธิ์คือพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์

► คิดถึงคริสเตียนคนหนึ่งที่เป็นแบบอย่างของความบริสุทธิ์ คุณเห็นคุณลักษณะอย่างใดของพระบิดาในสวรรค์ในชีวิตของคนนี้บ้าง?

พระคัมภีร์โทราห์เปิดเผยว่าพระเจ้าบริสุทธิ์ เพราะพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์จึงเรียกให้คนของพระองค์บริสุทธิ์ เราถูกสร้างให้เป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของเรา เราถูกสร้างให้บริสุทธิ์ เป้าหมายของพระเจ้าคือสร้างลูกของพระองค์ตามพระฉายของพระองค์เอง

การเป็นตามพระฉายของใครบางคนหมายถึงการเป็นเหมือนบุคคลนั้น เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า นี่ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้านี้มีหน้าตาเหมือนเรา แต่หมายถึงจิตวิญญาณของเราถูกสร้างให้สะท้อนพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า เราถูกสร้างให้เป็นกระจกสะท้อนภาพของพระเจ้า เหมือนกับกระจกที่สะท้อนใบหน้าที่ของคน เราถูกสร้างให้สะท้อนพระฉายาของพระเจ้า

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์
“พระเจ้า ขอสร้างใจข้าพระองค์
เป็นภาพสะท้อนของพระองค์ พระองค์ผู้เดียว
ทอแสงจ้าในข้าพระองค์
เพื่อผู้คนจะเห็น
ความรักของพระองค์
พระคุณของพระองค์...”
- บลานเซ แมรี เคลลี

เราถูกสร้างให้บริสุทธิ์หมดจดเหมือนพระเจ้าผู้บริสุทธิ์หมดจด **การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นภาพสะท้อนของพระเจ้า** พระเจ้าสั่งให้ลูกของพระองค์ “จงบริสุทธิ์” ทำไมหรือ? “เพราะเราบริสุทธิ์ เจ้าต้องเป็นเหมือนเรา” (เลวีนิติ 11:45; 1 เปโตร 1:16) เราถูกสร้างให้เป็นคนบริสุทธิ์ เราถูกสร้างให้เป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของเรา

เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า

ตอนสำคัญของเรื่องราวการทรงสร้างคือการสร้างมนุษย์ขึ้น “ตามพระฉายาของพระเจ้า” (ปฐมกาล 1:27) ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างล้วนดี แต่มีเฉพาะมนุษย์เท่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้เป็นเหมือนพระองค์ พระเจ้า “สวมมงกุฎแห่งสง่าราศีและเกียรติให้แก่เขา” (สดุดี 8:5)

มนุษย์จึงมีคุณค่ามากที่สุดเพราะเราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า เปาโลเขียนไว้ว่าผู้ชายเป็น “พระฉายาและพระสิริของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 11:7) เราถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นภาพสะท้อนพระสิริของพระเจ้า

พระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ถูกทำลายเพราะการล้มลงในบาป

ความบาปทำลายพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ ในปฐมกาลบทที่1มนุษย์ถูกสร้าง “ตามพระฉายาของพระเจ้า” ในปฐมกาลบทที่6 “เพราะมนุษย์ทั้งหมดประพฤติดันเสื่อมทรามบนแผ่นดิน” (ปฐมกาล 6:12) มนุษย์ล่องลอยไปไกลจากแผนการของพระเจ้า “เค้าความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา” (ปฐมกาล 6:5)

สง่าราศีที่มนุษย์ได้รับเมื่อถูกสร้างกลับผันเปลี่ยนเป็นความอัปยศ เปาโลแสดงให้เห็นภาพอย่างชัดเจนถึงมนุษย์ที่หลงหายจากพระเจ้าและหันไปหาพระเทียมเท็จ เนื่องจากการล้มลงในความบาป มนุษย์จึง “เอาพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นอมตะมาแลกกับรูปมนุษย์...” ผลที่ได้คือ พระเจ้า

- “ปล่อยเขาให้ประพฤติกดขี่ใครก็ตามที่ค้นหาในใจของเขา”
- “ปล่อยให้เขามีกิเลสค้นหาอันน่าอัปยศ”
- “ปล่อยให้เขามีจิตใจเสื่อมทราม” (โรม 1:23-28)

ทั้งหมดนี้คือผลที่ได้รับจากการล้มลงในความบาป เพราะความบาป สง่าราศีของมนุษย์จึงเปลี่ยนไปเป็น ความอับยศ พระฉายของพระเจ้าถูกทำลาย มนุษย์ไม่ได้เป็นเหมือนพระเจ้าผู้สร้างของเขาอีกต่อไป

พระฉายของพระเจ้าคือการรื้อฟื้นใหม่ในคนของพระองค์

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ทิ้งมนุษย์ไว้ตามลำพัง การถวายเครื่องบูชาเป็นวิธีสนองโทษสำหรับความบาป และเป็นฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ แต่พระประสงค์ของพระเจ้าลึกซึ้งกว่าแค่การสนองโทษสำหรับความบาปของเรา พระเจ้าแสวงหาที่จะทำให้มนุษย์บริสุทธิเหมือนพระองค์

พระประสงค์ของพระเจ้าคือการหล่อหลอมเราขึ้นตามพระฉายของพระองค์ (โรม 8:29) เมื่อพระฉายของพระองค์ได้รับการรื้อฟื้นขึ้นในเรา ความอับยศเนื่องจากความบาปก็ถูกลบออกไปและเราก็จะสำแดงพระสิริของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง นี่คือหลักการที่สำคัญอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์

- เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า (ปฐมกาล 1-2)
- โดยทางความบาป พระฉายของพระเจ้าในมนุษย์จึงถูกทำลาย (ปฐมกาล 3)
- พระเจ้ากำลังรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในมนุษย์ โดยเริ่มต้นที่พระสัญญาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในปฐมกาล 3:15 และมาถึงจุดสูงสุดในสวรรค์

ยอห์นสัญญาว่าเมื่อเราอยู่ในพระองค์ “เราจะมีชีวิตมั่นใจ และไม่ต้องหลบพระพักตร์พระองค์ด้วยความละอาย เมื่อพระองค์เสด็จมา” (1 ยอห์น 2:28) เมื่อเราได้รับการเปลี่ยนแปลงตามพระฉายของพระองค์ เราจะได้รับสง่าราศีที่สูญหายไปในการล้มลงกลับคืนมา ความอับยศของเราถูกลบออกไป และเราจะมั่นใจในการเสด็จมาของพระองค์ เมื่อเราเติบโตขึ้นในพระฉายของพระเจ้า เราก็ได้รับการทำให้บริสุทธิ เหมือนที่พระเจ้าบริสุทธิ คนของพระองค์ก็ถูกสร้างให้บริสุทธิ

พระเจ้าเรียกให้อิสราเอลสำแดงพระฉายของพระองค์

พระเจ้าเรียกอิสราเอลให้เป็นชนชาติที่บริสุทธิ พระเจ้าประสงค์ที่จะรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในอิสราเอล พระเจ้าเลือกอิสราเอลให้เป็นตัวแทนพิเศษของพระองค์ต่อชนชาติอื่น ๆ พระองค์แยกอิสราเอลไว้ในฐานะชนชาติที่ได้รับเลือกซึ่งจะสำแดงพระลักษณะอันบริสุทธิของพระองค์ให้กับชนชาติอื่น ๆ ได้เห็น

พระเจ้าเรียกอิสราเอลให้เป็น “อาณาจักรปุโรหิต” “พวกเจ้าจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา” (อพยพ 19:6) งานของปุโรหิตคือการเป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อประชาชน ภารกิจของอิสราเอลคือเป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อทุกชนชาติ พระเจ้าเรียกอิสราเอลให้สำแดงพระลักษณะอันเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ของพระองค์ให้กับชนชาติอื่น ๆ การจะทำให้ภารกิจนี้สำเร็จได้ อิสราเอลจะต้องบริสุทธิ์ เมื่ออิสราเอลสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า อิสราเอลก็สะท้อนพระลักษณะที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า อิสราเอลกลายเป็นกระจกสะท้อนภาพความบริสุทธิ์ของพระเจ้า แต่เมื่ออิสราเอลหันไปหารูปเคารพ อิสราเอลก็สะท้อนธรรมชาติบาปของรูปเคารพ อิสราเอลกลายเป็นกระจกสะท้อนความบาปของรูปเคารพ เมื่ออิสราเอลล้มเหลวในการเป็นเหมือนพระเจ้า อิสราเอลก็ล้มเหลวที่จะทำภารกิจต่อโลกนี้

พระเจ้าเรียกคริสตจักรให้สำแดงพระฉายของพระองค์

ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าเรียกคริสตจักรให้เป็นคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า คริสตจักรถูกเรียกว่าเป็น “ปุโรหิต” ที่เป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อโลกนี้

“แต่พวกท่านเป็นพงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรร เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า เพื่อให้พวกท่านประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9)

เหมือนกับที่พระเจ้าเลือกอิสราเอลให้สำแดงพระฉายของพระองค์ต่อชนชาติต่าง ๆ พระองค์ก็เลือกคริสตจักรให้ “บอกคนอื่น ๆ ว่าพระเจ้าได้เรียก (เรา) ให้ออกมาจากความมืดเพื่อเข้าสู่ความสว่างอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้อย่างไร” พระเจ้าเลือกคริสตจักรให้เป็นตัวแทนที่สะท้อนพระลักษณะของพระองค์ให้กับคนเหล่านั้นที่ยังไม่รู้จักพระองค์ได้เห็น การจะทำได้ คริสตจักรจะต้องสะท้อนพระฉายของพระเจ้า การจะทำให้ภารกิจของคริสตจักรสำเร็จได้ คริสตจักรจะต้องบริสุทธิ์

เมื่อคริสตจักรสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า คริสตจักรก็เป็นเหมือนพระเจ้า คริสตจักรก็สะท้อนธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า เมื่อคริสตจักรหันไปหารูปเคารพแห่งการมีชื่อเสียง ความมั่งคั่ง และอำนาจ คริสตจักรก็จะเป็นเหมือนกับรูปเคารพของคริสตจักร คริสตจักรจะสะท้อนธรรมชาติบาปของพระเทียมเท็จเหล่านั้น เมื่อคริสตจักรล้มเหลวที่จะเป็นเหมือนพระเจ้า คริสตจักรก็ล้มเหลวที่จะทำภารกิจต่อโลกนี้

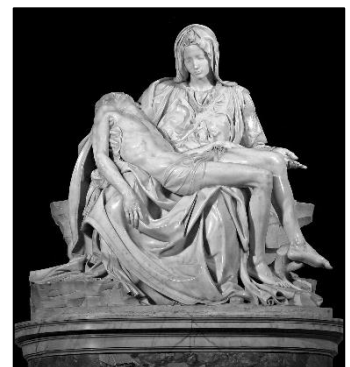
พระฉายของพระเจ้าได้รับการรื้อฟื้นในผู้เชื่อทุกคน

เราถูกสร้างให้เป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของเรา เราถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า แต่พระฉายนี้ถูกทำลายในการล้มลงในความบาป พระฉายของพระเจ้ายังคงอยู่ที่นั่น (ปฐมกาล 9:6) แต่ถูกความบาปปิดบังเอาไว้

ลองนึกภาพของคน ๆ หนึ่งที่ขุดเจอโบราณวัตถุที่สวยงามในประเทศจีน ตอนแรกที่ขุดเจอ มันไม่ได้สวยงามเลย แต่เต็มไปด้วยดินโคลน คนที่มองเห็นภายนอกก็อาจบอกว่า “ทิ้งไปเถอะ มันไม่มีราคา” นอกจากคนที่รู้ว่าช่างในไต้หวันโคลนนั่นคือสมบัติอันงดงามล้ำค่า

พระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ถูกทำลายในการล้มลงในบาป พระฉายของพระเจ้าถูกปกคลุมไปด้วยดินโคลนแห่งบาป แต่พระเจ้ากำลังรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในเรา “เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์” (โรม 8:29) เหมือนกับที่พระเยซูเป็นเหมือนพระบิดา เราก็ต้องเป็นเหมือนพระบิดา ความบริสุทธิ์คือ “การเป็นเหมือนพระเจ้า” ความบริสุทธิ์คือการรื้อฟื้นพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์

ประติมากรรมของไมเคิลแองเจโลคือ “ปีตา”⁹ เป็นหนึ่งในประติมากรรมที่มีชื่อเสียงที่มากที่สุดในอิตาลี ในปี 1972 มีคนป่วยโรคจิตคนหนึ่งเอาซันทูปปฏิมากรรมนี้ ช่างฝีมือต้องใช้เวลาหลายเดือนเพื่อซ่อมแซมปฏิมากรรมชิ้นนี้ เนื่องจากประติมากรรมนี้มีคุณค่ามหาศาล พวกเขาจึงทุ่มเททำงานอย่างละเอียดอ่อนเพื่อรื้อฟื้นให้กลับเป็นเหมือนเดิม ทุกวันนี้คุณมองไม่ออกเลยว่าประติมากรรมชิ้นนี้เคยถูกทำให้เสียหายมาก่อน ช่างฝีมือได้ซ่อมแซม ปีตา ให้กลับมาสวยงามได้เหมือนเดิม

ในการล้มลงนั้น ความบาปได้ทำลายสิ่งทรงสร้างที่ดีที่สุดของพระเจ้า ความบาปสร้างความเสียหายให้กับพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์มีค่ามากพระเจ้า พระองค์จึงเริ่มต้นซ่อมแซมพระฉายาของ

⁹ Image: "Michelangelo's Pietà 5450 cut out black" taken by Stanislav Traykov on December 4, 2005, edited by Niabot, retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Michelangelo%27s_Pieta_5450_cut_out_black.jpg, licensed under CC BY 2.5, desaturated from the original.

พระองค์ในเรา นับจากการล้มลงในบาปจนถึงเวลานี้ พระเจ้าได้ทำงานผ่านทางพระคุณเพื่อจะซ่อมแซมมวลมนุษย์ให้กลับมาสวยงามดังเดิม เป้าหมายของพระเจ้าคือรื้อฟื้นพระฉายาที่งดงามของพระองค์ในเรา คนมากมายเข้าใจข่าวประเสริฐอย่างไม่ครบถ้วน ความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับข่าวประเสริฐคือ...

1. ฉันเป็นคนบาป
2. พระเจ้าช่วยฉันให้รอด
3. ตอนนี้ฉันไปสวรรค์ได้

นี่คือข่าวดีแต่ไม่ใช่ข่าวประเสริฐทั้งหมด! ข่าวดีที่เป็นข่าวประเสริฐยอมรับพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าดังนี้

1. ฉันเป็นคนบาป
2. พระเจ้าช่วยฉันให้รอด
3. ตอนนี้พระเจ้างำลังรื้อฟื้นพระฉายาของพระองค์ในฉัน
4. ในสวรรค์ ฉัน “จะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะฉันจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเป็น”

(1 ยอห์น 3:2) พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์จะต้องบรรลุผลสำเร็จ

นี่เป็นเรื่องอัศจรรย์ไหม? พระเจ้าช่วยคุณให้รอดเพื่อจะสร้างคุณให้เป็นเหมือนพระองค์ นี่คือการมองงามของชีวิตที่บริสุทธิ์ ในฐานะคนบริสุทธิ์ เรากำลังได้รับการรื้อฟื้นคืนสู่พระฉายาของพระเจ้า

“หลักฐานเด่นชัดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคนหนึ่งคือการเป็นเหมือนพระเยซูอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และการมีเสรีภาพจากทุกสิ่งที่ไม่เป็นเหมือนพระองค์”

- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

พระเจ้าช่วยกู้อิสราเอลจากอียิปต์เพื่อพระองค์จะสามารถ

ดำรงอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วยความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความรัก พระเจ้าไม่ได้ช่วยอิสราเอลให้เป็นอิสระเพื่อจะใช้ชีวิตเหมือนชาวคานาอัน พระองค์ช่วยพวกเขาให้เป็นอิสระเพื่อสร้างพวกเขาให้เป็นเหมือนพระองค์

ในทำนองเดียวกัน เราได้รับการช่วยให้รอดเพื่อใช้ชีวิตในความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระเจ้า และได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นตามพระฉายของพระองค์ พระเจ้าช่วยให้รอดพ้นจากบาปเพื่อเราจะได้รับการสร้างให้บริสุทธิ์เหมือนพระองค์ เราถูกสร้างเพื่อสะท้อนพระสิริของพระองค์

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: ความบริสุทธิ์และบุคลิกลักษณะ

บางคนเชื่อว่าคนที่บริสุทธิ์จะมีบุคลิกลักษณะแบบหนึ่ง คิดย้อนกลับไปยังคำตอบของคำถามตอนเริ่มต้น บทเรียนนี้ “คิดถึงคริสเตียนคนหนึ่งที่เป็นแบบอย่างของความบริสุทธิ์ คุณเห็นคุณลักษณะใดของพระบิดาในสวรรค์ในชีวิตของคนนั้นบ้าง?” คุณให้คำตอบโดยบรรยายถึงบุคลิกลักษณะใช่ไหม? เรามักจะตอบแบบนั้น

อย่างไรก็ตามเมื่อเราอ่านพันธสัญญาใหม่ เราเห็นบุคลิกลักษณะทุกรูปแบบปรากฏในวันเพ็นเทคอส ผู้คนทุกรูปแบบได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณ หลังจากวันเพ็นเทคอส เหล่าสาวกไม่ได้รับเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นอีกคนในทันที แต่พระเจ้าทำงานผ่านบุคลิกลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพวกเขาเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จด้วยวิธีการแบบใหม่

โรมัสไม่ได้กลายเป็นคนที่สดใสและมองโลกในแง่ดีทันที โรมัสอาจนั่งเงียบและครุ่นคิดจนตายก็ได้ ส่วนเปโตรก็ไม่ได้เปลี่ยนเป็นคนที่นั่งเงียบ ๆ ตรงมุมห้องโดยไม่มีใครสังเกตเห็นได้ในทันที แม้หลังวันเพ็นเทคอส เปโตรก็เป็นคนหนึ่งที่จะพูดอย่างมั่นใจว่า “ไม่ได้ องค์พระผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 11:8)

พระเจ้าสร้างเราแต่ละคนให้มีบุคลิกลักษณะเฉพาะ การชำระให้บริสุทธิ์ไม่ได้ทำลายคุณลักษณะเหล่านี้ แต่เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้า พระฉายของพระองค์ทอแสงเจิดจ้าผ่านทางบุคลิกลักษณะของเรา

เป็นไปได้ไหมที่พระฉายของพระเจ้าจะทอแสงเจิดจ้าผ่านทางบุคลิกลักษณะของเรา?

สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไรในชีวิตประจำวัน? คนที่มีบุคลิกแบบ “A” คือชอบการแข่งขันและเปิดเผยตัวเอง เมื่อเขายอมจำนนอย่างเต็มที่กับพระเจ้า เขาก็จะยังคงเป็นคนที่มีบุคลิกแบบ “A” คนที่ขี้อาย หลีกเลียงที่จะอยู่กับคนเยอะ ๆ เขาก็จะยังคงเป็นคนที่ขี้อาย อย่างไรก็ตามในทั้งสองกรณีนี้ คนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วยอมจะยอมให้พระเจ้า “ขัดเกลาบุคลิกภาพ” เมื่อพวกเขาเห็นว่ามีความโน้มเอียงที่ไม่ได้สะท้อนพระฉายของพระเจ้า

ขอยกตัวอย่างเรื่องหนึ่ง ศิษยาภิบาลเกอร์ดและศิษยาภิบาลมาร์คเป็นคนที่มีความเชื่อแบบหัวหาญ ทั้งสองคนมีความเชื่อมั่นสูง เป็น “นักพูด” ที่สามารถโต้เถียงได้ดี ทั้งคู่เป็นผู้นำ เพราะบุคลิกที่หัวหาญนี้ บางครั้งคำพูดของพวกเขาสามารถทำให้คนอื่นชื่นเคืองใจได้

ผมรู้จักศิษยาภิบาลเกอร์ดตอนช่วงปลายชีวิตของเขา เขาบอกกับผมว่า “ผมไม่เคยขอโทษใคร ไม่สำคัญว่าใครจะคิดอย่างไรกับคำพูดของผม มันเป็นเรื่องผิดของพวกเขาเองที่เข้าใจผมผิด ผมรู้ว่าใจของผมถูกต้อง!” ถึงแม้ว่าเกอร์ดจะมีความจริงใจ แต่คนในคริสตจักรที่เขาริบาลก็บาดเจ็บเพราะคำพูดของเขาบ่อย ๆ เขาไม่เคยเรียนรู้ที่จะยอมให้พระฉายของพระเจ้าทอแสงเจิดจ้าผ่านบุคลิกลักษณะของเขาเลย

ศิษยาภิบาลมาร์คก็เป็นผู้นำที่หัวหาญเช่นกัน แต่ศิษยาภิบาลมาร์คเรียนรู้เรื่องการสะท้อนพระฉายของพระเจ้า เขาเรียนรู้ที่จะพูดว่า “ผมขอโทษ ผมพูดแรงไป” เขาเรียนรู้ที่จะแสดงความเมตตาควบคู่ไปกับความยุติธรรม สมาชิกของศิษยาภิบาลมาร์คพูดกันว่า “ศิษยาภิบาลของเราดูแลพวกเราเหมือนพระเยซูดูแล”

ความบริสุทธิ์ไม่ได้เปลี่ยนรูปแบบบุคลิกลักษณะของคุณ ความบริสุทธิ์ทำให้คุณไวต่อเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เจ้าจำเป็นต้องขอโทษ เจ้าแข็งแกร่งเกินไป”

ถ้าหากคุณมีบุคลิกลักษณะประเภทหลักเลียงเป็นเป้าสายตาของผู้คน ความบริสุทธิ์ไม่ได้ทำให้คุณกลายเป็นคนเปิดเผยที่ดึงดูดความสนใจผู้คนอย่างทันที แต่ความบริสุทธิ์ทำให้คุณหยุดลงเมื่อพระเจ้าตรัสว่า “เราอยากให้เจ้าก้าวออกมาและนำในสถานการณ์นี้”

เอเวอร์เร็ท แคทเทิล ให้ภาพตัวอย่างสามเรื่องที่อธิบายถึงวิธีที่ซาตานบิดเบือนความโน้มเอียงตามธรรมชาติของเราให้กลายเป็นบางสิ่งที่ทำลายพระฉายของพระเจ้าในชีวิตของเราเอง¹⁰

---

¹⁰ เอเวอร์เร็ท แอล แคทเทิล (Everett L. Cattell), พระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ (The Spirit of Holiness) (นิวยอร์ก: บาร์เคลย์ เพรส, 2015), 30-35

ตัวอย่างที่ 1: การกิน

ความหิวเป็นความอยากอาหารตามธรรมชาติของร่างกาย เราสามารถกินเพื่อ “ถวายเกียรติแด่พระเจ้า” (1 โครินธ์ 10:31) ไม่ควรมีใครสักคนที่แสวงหาประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณโดยทำลายความหิวของร่างกาย

แต่ซาตานได้ทำให้ความอยากอาหารตามธรรมชาติของผู้คนมากมายกลายเป็นความตะกละตะกลาม แทนที่จะกินให้อิ่มพอดีต่อความต้องการตามธรรมชาติของร่างกาย ผู้คนกลับกินเพื่อตอบสนองความอยากที่เป็นความเห็นแก่ตัว

วิธีแก้ไขความตะกละตะกลาม ไม่ใช่การขจัดความสุขในการกิน วิธีแก้คือการบังคับควบคุมตัวเองเพื่อป้องกันไม่ให้ความอยากอาหารตามธรรมชาติถูกบิดเบือนเป็นบางสิ่งที่ไม่อันตรายและจนถึงกับบาป

ตัวอย่างที่ 2: การไวต่อความรู้สึก

เอเวอร์เร็ท แคทเทิล ให้ตัวอย่างที่ยากมากขึ้น คนทั่วไปที่มีอารมณ์ปกติก็จะมีคามไวต่อความเจ็บปวดและทุกข์ในระดับหนึ่ง นี่เป็นเรื่องปกติและไม่ใช่ความบาป อย่างไรก็ตามถ้าหากเรายอมให้ความไวต่อความรู้สึกนี้มีมากจนกลายเป็นการสงสารตัวเอง มันก็จะกลายเป็นท่าทีที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางซึ่งจำกัดความสามารถในการรับใช้พระเจ้าอย่างเกิดผลและเป็นอุปสรรคต่อการสะท้อนพระฉายของพระเจ้าให้กับคนอื่น ๆ ได้เห็น

อีกครั้งหนึ่งวิธีแก้ไขไม่ใช่การขจัดความไวต่อความรู้สึกออกไปให้หมดแล้วกลายเป็นคนที่ไม่แยแสอะไรต่อคำพูดและการกระทำของคนอื่น แทนที่จะเป็นอย่างนั้น เราต้องเรียนรู้ที่จะยอมจำนนความไวต่อความรู้สึกของเราต่อพระเจ้า ยอมให้พระองค์นำและควบคุมการตอบสนองต่อความเจ็บปวดของเรา

ตัวอย่างที่ 3: ลิ่น

บางทีนี่อาจเป็นตัวอย่างที่ยากที่สุด พวกเราทุกคนจำเป็นต้องมีลิ่น เราไม่สามารถอธิษฐานว่า “พระเจ้า ขอเอาลิ่นของข้าพระองค์ออกไป” อย่างไรก็ตามลิ่นก็ไม่สามารถถูกปล่อยให้ออกนอกการควบคุมได้

แคทเทิลยกตัวอย่างของมิชชันนารีคนหนึ่งที่ยึดมั่นว่าความคิดเห็นของตนเองถูกเสมอ แต่กลับทำร้ายคนอื่นด้วยคำพูดแรง ๆ ของเขา ในการประชุมเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ เขาพูดบางสิ่งที่ทำร้ายผู้คนมากมายที่มาเข้าร่วม ในคืนนั้น พระเจ้าทำให้มิชชันนารีคนนี้สำนึกผิดว่าลึนของเขาได้ทำร้ายคนอื่น ๆ

มิชชันนารีคนนั้นอธิษฐาน และไปที่การประชุมในตอนเช้า เขาพูดกับคนที่มาประชุมว่า “ถ้าหากปัญหาของผมคือสุรา มันจะง่ายกว่ามาก ผมก็จะเอาสุรานั้นทิ้งไป แล้วเรื่องก็จบ แต่ปัญหาของผมคือลึนของผมเอง ผมไม่สามารถตัดลึนของตัวเองเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า สิ่งที่ได้ก็คือผมยกลึนของผมให้กับพระเจ้า และผมเชื่อวางใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้ผมใช้ลึนเพื่อถวายเกียรติพระเจ้าได้”

ศาสนาจารย์ แคทเทิล ชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดสองอย่างที่สร้างปัญหาเกี่ยวกับลึน

1. การพูดว่า “ฉันเป็นคนบาปและไม่สามารถควบคุมลึนของตัวเองได้ ฉันต้องคงอยู่ต่อไปในการใช้ลึนทำบาป เพราะพระคุณของพระเจ้าไม่มีฤทธิ์อำนาจมากพอที่จะแก้ไขปัญหามาของฉันได้”
2. การพูดว่า “ฉันอธิษฐานขอพระเจ้าทำให้ฉันบริสุทธิ์ ขอพระองค์ควบคุมลึนของฉัน ฉันไม่จำเป็นต้องทำอะไรเพื่อควบคุมตัวเอง ฉันเพียงแค่วางใจพระเจ้าเท่านั้น”

ท่าทีที่ถูกต้องพูดว่า “ฉันยอมจำนนต่อพระเจ้าด้วยใจและด้วยลึนของฉัน ใจของฉันบริสุทธิ์หมดจด แต่ฉันรู้ว่าฉันต้องควบคุมการใช้ลึนของฉัน ฉันต้องคิดก่อนพูด ฉันต้องอธิษฐานก่อนพูด และถ้าฉันพูดเร็วเกินไป ฉันต้องถ่อมตัวลงและกลับใจใหม่” คนที่บริสุทธิ์จะถ่อมตัวและกลับใจใหม่ แล้วรีบไปหาพี่น้องที่เขาทำให้ชุ่นเคืองใจ (มัทธิว 5:23-24)

► ด้านไหนที่อันตรายสำหรับคุณ? คิดถึงความอยากตามธรรมชาติที่สามารถนำไปสู่ท่าทีหรือพฤติกรรมที่เป็นความบาป ยกตัวอย่างว่าความอยากนี้ได้สร้างปัญหาให้กับคุณอย่างไรบ้าง จากนั้นยกตัวอย่างว่าพระเจ้าได้ช่วยคุณให้ควบคุมความอยากนี้ได้อย่างไร

พระเจ้าหล่อหลอมบุคลิกลักษณะของคนที่มีฤทธิ์อย่างไร?

เมื่อเราแสวงหาที่จะสะท้อนพระฉายของพระเจ้าในชีวิตของเรา พระเจ้าก็จะทำงานด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายเพื่อหล่อหลอมเราให้เป็นคนอย่างที่เราต้องการให้เป็น เหมือนกับนักโบราณคดีที่ขุดพบแจกันหายาก

ในประเทศจีนและได้ขัดทำความสะอาดด้วยความระมัดระวังจนแจ่มใสนั้นดูใหม่ขึ้นเงาแวววาว พระเจ้าเองก็ขัดทำความสะอาดลูกของพระองค์ด้วยความระมัดระวังจนกระทั่งเราขึ้นเงาแวววาวและสะท้อนให้เห็นพระฉายของพระองค์

พระเจ้าใช้วิธีอะไรบ้างเพื่อหล่อหลอมคนของพระองค์ให้เป็นตามพระฉาย? เริ่มต้นบทเรียนนี้ เราเห็นวิธีที่โมเสสสะท้อนพระฉายของพระเจ้า ขอให้พิจารณาชีวิตของโมเสสที่ให้ภาพตัวอย่างวิธีการที่พระเจ้าหล่อหลอมเราให้เป็นตามพระฉายของพระองค์

ในช่วงเริ่มต้นชีวิต โมเสสไม่ได้สะท้อนพระฉายของพระเจ้าอยู่เสมอ อารมณ์โกรธของเขาทำให้เขาฆ่าคน และสิ่งนี้คุกคามกีดกันเขาจากประโยชน์ใด ๆ ในอาณาจักรของพระเจ้า (อพยพ 2:11-15) อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้หล่อหลอมโมเสสให้เป็นคนที่ “ถ่อมใจยิ่งกว่าคนทั้งหมดบนพื้นแผ่นดิน” (กัณดาร 12:3) โมเสสท้อใจเร็วมาก (อพยพ 5:22-23) แต่พระเจ้ายกย่องเขาให้เป็นคนที่สัตย์ซื่อในการนำคนของพระองค์ตลอดสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าเปลี่ยนคุณลักษณะของโมเสสอย่างไรบ้าง?

(1) พระเจ้าใช้พระวจนะของพระองค์หล่อหลอมลูกของพระองค์ให้เป็นไปตามพระฉาย

เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งที่พระเจ้าใช้คือพระวจนะของพระองค์ เมื่อเราสะสมพระวจนะของพระเจ้าไว้ในใจ พระองค์ใช้พระวจนะนั้นนำเรา (สดุดี 119:9-11) เมื่อโมเสสรับกฎบัญญัติของพระเจ้าโดยตรงจากพระหัตถ์ของพระเจ้า กฎบัญญัตินั้นหล่อหลอมความเข้าใจและคุณลักษณะของเขา

คนบริสุทธิ์คือคนแห่งพระวจนะ พวกเขาเห็นว่าพวกเขาจะเห็นพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้าได้ในพระวจนะ พวกเขาเห็นว่าพวกเขาจะเรียนรู้วิธีที่จะทำให้คุณลักษณะของพวกเขาสะท้อนคุณลักษณะของพระเจ้าได้จากในพระวจนะของพระเจ้า ผมรู้ว่าไม่มีคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่คนใดในประวัติศาสตร์ที่ไม่ศึกษาพระวจนะ

(2) พระเจ้าใช้สถานการณ์ยากลำบากหล่อหลอมลูกของพระองค์ให้เป็นไปตามพระฉาย

เนื่องจากโมเสสฆ่าคนอียิปต์ เขาจึงต้องใช้เวลาสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร หลายครั้งที่เขาจะต้องคิดว่า “ข้าเสียโอกาสไปแล้ว ข้าคงทำอะไรไม่ได้อีกแล้วนอกจากเป็นคนเลี้ยงแกะ” แต่พระเจ้าใช้ตลอดสี่สิบปีนั้นเพื่อหล่อหลอมให้โมเสสกลายเป็นผู้นำ

ข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่หนุนใจมากที่สุดจากชีวิตของเปโตรคือ เมื่อพระเยซูท่านายถึงความล้มเหลวและการทดสอบที่จะเกิดขึ้นกับเขา พระเยซูเตือนเปโตรว่า “ซาตานได้ขอเจ้าไว้ เพื่อจะผัดผ่อนเหมือนผัดข้าวสาลี” พระองค์หนุนใจเปโตรว่า “แต่เราอธิษฐานเพื่อเจ้า เพื่อความเชื่อของเจ้าจะไม่ได้ขาด” จากนั้น พระองค์สัญญาว่า จากความล้มเหลว (ชั่วคราว) ของเปโตร พระเจ้าจะนำสิ่งดีออกมา “และเมื่อท่านหันกลับแล้ว จงลุกมาล้างพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:31-32) พระเจ้าใช้แม้แต่สถานการณ์ที่เลวร้ายในความล้มเหลวของเปโตรเพื่อสร้างเขาให้เกิดผลมากขึ้น

คนบริสุทธิไว้วางใจในการจัดเตรียมของพระเจ้าแม้ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก พวกเขาเชื่อใน โรม 8:28 เพราะพวกเขาแสวงหาที่จะใช้ชีวิตตาม โรม 8:29 พระเจ้าสัญญาว่า “เรารู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” จากนั้นพระองค์บอกเราถึง “พระประสงค์” ที่พระเจ้านำเข้ามาในชีวิตของลูกของพระองค์คือ “เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์”

ไม่ใช่ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับคนบริสุทธิจะเป็นสิ่งดีเสมอไป! แต่ทุกสิ่งที่เกิดขึ้น “ร่วมกันก่อผลดี” เพื่อทำให้พระประสงค์อันดีของพระเจ้าสำเร็จ นั่นคือการหล่อหลอมเราให้เป็นไปตามพระฉายาของพระบุตร

(3) พระเจ้าใช้ผู้คนเพื่อหล่อหลอมลูกของพระองค์ให้เป็นไปตามพระฉายา

นี่อาจเป็นวิธีที่ยากที่สุดในสามวิธี พระเจ้าใช้ผู้คน และพระองค์มักจะใช้คนที่สัมพันธ์ด้วยยากเพื่อหล่อหลอมเราให้เป็นไปตามพระฉายา เมื่อโมเสสเหน็ดเหนื่อยกับความรับผิดชอบอันหนักหนาสาหัสในการเป็นผู้นำ พระเจ้าใช้พ่อตาคือเยโร (ไม่ใช่คนอิสราเอล) มาให้คำแนะนำแก่โมเสสและทำให้เขาทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (อพยพ 18:1-27)

เราสามารถดูชีวิตของซีโมนเปโตรได้อีก ผ่านการปฏิสัมพันธ์กับยอห์นและต่อมาเผชิญหน้ากับเปาโล เปโตรได้รับการหล่อหลอมให้เป็นไปตามพระฉายาของพระเจ้ายิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เปาโล “คัดค้านเขาต่อหน้า” เมื่อเปโตรล้มเหลวที่จะใช้ชีวิตตามสิ่งที่พระวิญญาณได้สอนเขาเกี่ยวกับการกินอาหารร่วมกับคนต่างชาติ (กาลาเทีย 2:11) ในฐานะอัครทูตอาวุโส การทำแบบนี้เป็นการทำให้เปโตรขายหน้า เขาเป็นผู้ติดตามพระคริสต์

ในขณะที่เปาโลยังไล่ฆ่าคริสเตียนอยู่เลย! แต่เปโตรยอมให้พระเจ้าทำงานผ่านเปาโลเพื่อนำให้เขาเป็น
อย่างที่เราต้องการให้เป็นมากขึ้น

คนบริสุทธิ์ยอมให้พระเจ้าทำงานผ่านคนอื่นเพื่อหล่อหลอมคุณลักษณะของพวกเขาให้เป็นไปตามพระฉาย
ของพระองค์ สุภาษิตกล่าวไว้ว่า “เหล็กกลับเหล็กให้คมได้ฉันใด คนหนึ่งก็กลับเพื่อนของตนให้เจ็บแหลมได้
ฉันนั้น” (สุภาษิต 27:17) ขวานที่คมกริบถูกลบด้วยเหล็ก ในทำนองเดียวกัน เมื่อคนหนึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับ
อีกคนหนึ่ง ทักษะต่าง ๆ ของพวกเขาก็ได้รับการลับให้เจ็บแหลมมากขึ้น

ชีวิตแห่งความบริสุทธิ์ไม่ได้เกิดขึ้นจากช่วงเวลาที่เป็นวิฤติเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่มันเป็นการ
เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกวันเพื่อให้เป็นไปตามพระฉายของพระเจ้า เมื่อเรายอมอยู่ภายใต้การทำงานของพระ
เจ้าในชีวิตของเรา พระองค์ก็จะหล่อหลอมเราให้เป็นตามพระฉายของพระองค์อย่างเป็นขั้นตอนในทุก ๆ
วัน นี่คือนิยามชีวิตแห่งความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ

เขาค้นพบเคล็ดลับ - แฟรงค์ ครอสเลย์

ใจที่บริสุทธิ์ไม่ได้มีไว้สำหรับศิษยาภิบาลและมิชชันนารีเท่านั้น พระเจ้าต้องการเปลี่ยนคริสเตียนทุกคนให้
เป็นไปตามพระฉายของพระองค์ แฟรงค์ ครอสเลย์ แสดงให้เห็นถึงพระฉายของพระเจ้าในชีวิตปกติของ
เขาทุกวัน แฟรงค์ ครอสเลย์ ไม่ได้เป็นนักเทศน์ เขาเป็นเจ้าของบริษัทผลิตเครื่องยนต์ครอสเลย์ เขาไม่ได้ใช้
ชีวิตอยู่ในถ้ำเพื่อเก็บตัวให้พ้นจากการล่อลวง เขาใช้ชีวิตอยู่ในแมนเชสเตอร์ เมืองอุตสาหกรรมยิ่งใหญ่

แฟรงค์ ครอสเลย์ เป็นนักธุรกิจผู้มั่งคั่งแห่งศตวรรษที่ 19 ของอังกฤษ ไม่นานหลังจากที่เขาได้กลับใจมา
เชื่อพระเจ้า ครอสเลย์ได้ยืมหญิงสาวคนหนึ่งจากเดอะซัลเวชันอาร์มมีเป็นพยานเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ครอสเลย์พูดกับภรรยาของเขาว่า “ผมอยากรู้จักพระเจ้า
เหมือนที่หญิงสาวคนนั้นรู้จัก” เขากลับมาอีกในคืนต่อมาและเริ่มต้นแสวงหาใจที่บริสุทธิ์

หลังจากพระเจ้าได้ชำระใจของเขาให้บริสุทธิ์ผ่านทางความเชื่อ ครอสเลย์อยากทำอะไรได้มากกว่าการหา
เงิน เขาตัดสินใจเป็นนักเทศน์ เขาติดต่อกับนายพลวิลเลียม บูธ แห่งเดอะซัลเวชันอาร์มมี แต่บูธแนะนำ
ด้วยสติปัญญาว่าให้คุณครอสเลย์ทำงานของเขาต่อไปในฐานะนักธุรกิจ นายพลบูธเชื่อว่า แฟรงค์ ครอส
เลย์ จะรับใช้พระเจ้าเกิดผลมากกว่าผ่านทางการทำธุรกิจของเขา

คุณครอสเลย์ถามว่า “ผมจะแสดงให้เห็นถึงพระฉายของพระเจ้าในชีวิตประจำวันของผมได้อย่างไร? พระเยซูจะปฏิบัติต่อพนักงานของผมอย่างไร?” เขาย้ายโรงงานของเขาไปที่ย่านที่มีคนยากจนมากที่สุดของเมืองเพื่อจะช่วยเหลือคนที่ลำบากยากจนที่นั่น เขาปฏิบัติต่อคนงานของเขาเหมือนกับปฏิบัติต่อพี่น้องคริสเตียน

แฟรงค์ ครอสเลย์ สำแดงหัวใจที่บริสุทธิ์ของเขาผ่านทัศนคติที่เป็นเหมือนพระคริสต์ วันแล้ววันเล่า คุณครอสเลย์ได้สะท้อนให้เห็นถึงพระฉายของพระเจ้าในการปฏิบัติของเขาต่อคนอื่น ๆ นักธุรกิจคู่แข่งที่เคยพบคุณครอสเลย์ว่าด้วยเรื่องสัญญาทางธุรกิจที่ตัดสินใจได้ยาก ต่อมาเขาพูดว่า “คุณครอสเลย์ปฏิบัติต่อผมเหมือนกับที่พระเยซูปฏิบัติ” เพื่อนนักธุรกิจคนนี้เห็นพระฉายของพระเจ้าในชีวิตของ แฟรงค์ ครอสเลย์

สำหรับ แฟรงค์ ครอสเลย์ คำถามสำคัญที่สุดไม่ใช่ “ผมจะหาเงินได้อย่างไร?” คำถามสำคัญที่สุดคือ “ผมเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของผมไหม?” ด้วยเหตุนี้ คุณครอสเลย์จึงแสดงให้เห็นคนรอบตัวเขาได้เห็นพระฉายของพระเจ้า นี่คือการบ่งชี้ถึง

บททวนบทที่ 3

- (1) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการสะท้อนพระฉายของพระเจ้า
- (2) พระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ถูกทำลายเนื่องจากการล้มลงในความบาป
- (3) หลักการสำคัญอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์คือการรื้อฟื้นพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์
- (4) พระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าคือการรื้อฟื้นเราให้กลับคืนสู่พระฉายของพระองค์
- (5) เมื่ออิสราเอลสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า อิสราเอลสำแดงพระฉายของพระองค์ให้ชนชาติต่าง ๆ เห็น
- (6) เมื่อคริสตจักรสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า เราสำแดงพระฉายของพระองค์ให้โลกรอบตัวเราเห็น
- (7) พระฉายของพระเจ้าในเราถูกทำลายโดยความบาป แต่พระเจ้าทำงานในชีวิตของผู้เชื่อทุกคนเพื่อสร้างเราให้เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นเรื่อย ๆ
- (8) ชาวดีที่เป็นชาวประเสริฐคือ...
  - ฉันเป็นคนบาป
  - พระเจ้าช่วยฉันให้รอด
  - พระเจ้ากำลังรื้อฟื้นพระฉายของพระองค์ในฉัน
  - ในสวรรค์ ฉันจะเป็นเหมือนพระองค์เพราะฉันได้เห็นพระองค์อย่างเต็มที่ทรงเป็น
- (9) พระเจ้ากำลังหล่อหลอมลูกของพระองค์ให้เป็นไปตามพระฉายของพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงบุคลิกลักษณะของเรา พระองค์ต้องการสำแดงพระองค์เองผ่านทางเรา พระเจ้าใช้พระวจนะของพระองค์ ใช้สถานการณ์ในชีวิต และใช้คนอื่นเพื่อหล่อหลอมให้เราเป็นไปตามพระฉายของพระองค์

งานมอบหมาย

(1) เขียนบทความ 2-3 หน้าในหัวข้อ “พระฉายของพระเจ้าในฉัน” เพื่อตอบคำถามทั้งสี่ประการต่อไปนี้

- ถ้าสมาชิกในครอบครัวมองดูที่ฉัน พวกเขาจะเห็นพระฉายของพระเจ้าในฉันไหม?
- สมาชิกในครอบครัวเห็นอะไรในฉันที่ไม่เหมือนกับพระฉายของพระเจ้าบ้าง?
- ขั้นตอนปฏิบัติสามขั้นตอนที่ฉันสามารถทำเพื่อสะท้อนพระฉายของพระเจ้าในชีวิตมีอะไรบ้าง?
- สถานการณ์อะไรหรือใครที่พระเจ้ากำลังใช้เพื่อหล่อหลอมฉันให้เป็นที่ไปตามพระฉายของพระองค์ในขณะนี้?

(2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ 2 โครินธ์ 3:17-18

บทที่ 4

ความบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษ

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ยอมรับความสำคัญของการแยกออกจากความบาปสำหรับคริสเตียนทุกคน
- (2) เห็นคุณค่าสิทธิพิเศษในการถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า
- (3) สร้างหลักการในทางปฏิบัติโดยใช้ความเข้าใจจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการแยกไว้เป็นพิเศษ
- (4) ท่องจำ 2 โครินธ์ 6:16-18

โมเสส: บารุขผู้ยืนบนสถานที่บริสุทธิ์

ขณะที่เขากำลังดูแลฝูงแกะในถิ่นทุรกันดาร โมเสสเห็นพุ่มไม้ที่มีไฟลุกแต่ไม่ไหม้ เมื่อโมเสสเดินเข้าไปใกล้สิ่งที่แปลกประหลาดนี้ เขาได้ยินเสียงของพระเจ้าเรียกว่า “โมเสส โมเสส” โมเสสตอบว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้” พระเจ้าเตือนเขาว่า “อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ ถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าตรงที่เจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์” (อพยพ 3:5)

ในยุคโลกโบราณ การถอดรองเท้าแทนถึงการถ่อมใจและยำเกรง ไม่มีใครสวมใส่รองเท้าเมื่ออยู่ต่อหน้าฟาโรห์ โมเสสอยู่ในการทรงสถิตของผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าฟาโรห์ เขาอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ โมเสสยืนอยู่บนสถานที่บริสุทธิ์

มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับสถานที่ที่โมเสสยืนอยู่หรือ? อะไรทำให้ที่นั่นบริสุทธิ์? มีรั้วที่ติดป้ายเขียนไว้ไหมว่าที่นี่เป็น “ที่บริสุทธิ์”? เปล่าเลย มีใครมาทำพิธีทางศาสนาเพื่อเป็นสัญญาณว่าพื้นที่นั่นบริสุทธิ์ไหม? ไม่เลย

สถานที่ที่บริสุทธิ์เพียงเพราะที่นั่นเป็นของพระเจ้า พระเจ้าแยก
ส่วนของแผ่นดินนี้ไว้จากส่วนที่เหลือทั้งหมดในถิ่นทุรกันดารเพื่อ
ประกาศว่าเป็นที่ที่บริสุทธิ์ พระเจ้า “ชำระให้บริสุทธิ์” บนแผ่นดิน
ส่วนนั้น นี่เป็นภาพตัวอย่างที่สำคัญสำหรับบทเรียนเรื่องความ
บริสุทธิ์ แผ่นดินนี้บริสุทธิ์เพราะพระเจ้าได้แยกออกจากส่วนอื่น
ความบริสุทธิ์คือการแยกออกโดยพระเจ้า

หลายปีต่อมา พระเจ้าพบโมเสสที่บนภูเขาซีนาย อีกครั้งที่พระ
เจ้าแยกแผ่นดินส่วนนั้นไว้ให้บริสุทธิ์ โมเสสบอกกับประชาชนว่า
ให้อยู่ห่างจากภูเขานั้น พวกเขาไม่สามารถขึ้นไปบนภูเขาหรือ
แตะต้องส่วนใดรอบ ๆ ภูเขานั้นเพราะที่นั่นบริสุทธิ์ การทรงสถิต
ของพระเจ้าบนภูเขาเต็มไปด้วยฤทธิอำนาจจนโมเสสต้องเตือน
ประชาชนว่าใครที่แตะต้องภูเขา “ต้องมีโทษถึงตาย”

(อพยพ 19:12) ภูเขานั้นเป็นของพระเจ้า โมเสสยืนบนสถานที่บริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษ

ความบริสุทธิ์เป็นด้านหนึ่งของพระเจ้า ในพระคัมภีร์คำว่า “บริสุทธิ์” หมายถึงพระเจ้าหรือบางสิ่งที่เป็นของ
พระเจ้า ในเรื่องราวของโมเสสและฟุ่มไม้ที่ไฟลุก พื้นที่นั้นบริสุทธิ์เพราะเป็นของพระเจ้า การเป็นคนบริสุทธิ์
จึงหมายถึงการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า มีหลายตัวอย่างจากพระคัมภีร์โทราห์ที่แสดงให้เห็นว่าสิ่ง
ต่าง ๆ ที่ “บริสุทธิ์” ถูกแยกออกจากสิ่งอื่นๆ ทั่วไป

วันบริสุทธิ์

ครั้งแรกที่คำว่า “บริสุทธิ์” ปรากฏในพระคัมภีร์ไม่ได้หมายถึงบุคคล และพูดถึงวันหนึ่ง เมื่อสิ้นสุดวันที่หก
ของการทรงสร้าง พระเจ้าตั้งวันที่เจ็ดแยกไว้จากหกวัน

“พระเจ้าจึงทรงอวยพรวันที่เจ็ด ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจาก
การทำงานทั้งปวง ที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างและทรงกระทำ” (ปฐมกาล 2:3)

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ

พระองค์สร้างเรามาเพื่อพระองค์
และใจของเราไม่ได้หยุดพักจนกระทั่งได้

พบการพักสงบในพระองค์

ขอให้เรามีใจที่บริสุทธิ์ ยึดมั่นตามพระ

ประสงค์

ที่จะไม่มีความเห็นแก่ตัวใดมาขัดขวางเรา

จากการรู้ถึงพระประสงค์ของพระองค์

และจะไม่มีความอ่อนแอใดมาขวางกั้น

เราไม่ให้ทำสิ่งนั้น”

- ออกัสตินแห่งฮิปโป

วันที่เจ็ดเป็นวันบริสุทธิ์เพราะมันถูกตั้งไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า มันไม่ใช่วันปกติธรรมดาอีกต่อไป อิสยาห์พูดว่าสะบาโตได้ถูกแยกออกจากวันอื่น ๆ วันนี้ไม่ใช่วันที่ “ทำตามใจของเจ้า” หรือ “ไปตามทางของเจ้า” เพราะมันเป็นวันของพระเจ้า (อิสยาห์ 58:13) พระเจ้าแยกวันสะบาโตไว้เพื่อการนมัสการ

ความสัตย์ซื่อของอิสราเอลต่อสะบาโตแสดงให้เห็นถึงความสัตย์ซื่อของอิสราเอลต่อพระเจ้า พระเจ้าผู้แยกสะบาโตไว้ก็ได้แยกอิสราเอลไว้

“พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า ‘เจ้าจงสั่งชนชาติอิสราเอลว่า “จงรักษาวินัยของเราไว้ เพราะนี่จะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับพวกเจ้าตลอดชั่วชาติพันธุ์ของพวกเจ้า เพื่อจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์ ผู้ชำระเจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ์。”” (อพยพ 31:12-13)

การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษโดยพระเจ้าและเพื่อพระเจ้า พระเจ้าชำระวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ พระเจ้าชำระคนของพระองค์ให้บริสุทธิ์

สิ่งของที่บริสุทธิ์

ส่วนของผืนดินที่แยกออกจากส่วนอื่นนั้นบริสุทธิ์ เพราะมันเป็นของพระเจ้า วันที่แยกออกจากวันอื่นเป็นวันบริสุทธิ์ เพราะมันเป็นของพระเจ้า สิ่งใดที่แยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์

เสื้อผ้าที่พวกปุโรหิตสวมใส่เป็นสิ่งบริสุทธิ์ (อพยพ 28:2) เสื้อผ้าเหล่านั้นตัดเย็บตามคำสั่งจากพระเจ้า อย่างเจาะจงและเป็นของพระองค์ **ของถวาย**ที่ประชาชนนำมายังพลับพลาเป็นสิ่งบริสุทธิ์ เพราะพวกมันถูกแยกไว้สำหรับพระเจ้า (อพยพ 28:38) พวกปุโรหิตใช้น้ำมันพิเศษในการนมัสการ พระเจ้าสั่งว่า “เป็นน้ำมันเจิมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับเรา ตลอดชั่วชาติพันธุ์ของพวกเจ้า” (อพยพ 30:31) ไม่มีใครสามารถใช้น้ำมันนี้ได้ เพราะมันถูกแยกไว้สำหรับใช้ในงานของพระเจ้าเท่านั้น

ในการเตรียมพลับพลา พระเจ้าสั่งให้ทุกคนในอิสราเอลจ่ายภาษีที่เรียกว่า **“เซเชลของสถานนมัสการ”** (อพยพ 30:13, 24; 38:24-26; เลวีนิติ 5:15; 27:3, 25; กัณดารวิถี 3:47, 50; 7:13) เงินส่วนนี้ไม่ได้ใช้สำหรับค่าใช้จ่ายปกติ นักวิชาการหลายคนเชื่อว่าเหรียญเหล่านี้แตกต่างจากเซเชลทั่วไปอย่างสิ้นเชิง มันเป็นสิ่งบริสุทธิ์เพราะมันเป็นของพระเจ้า

เครื่องใช้ต่าง ๆ ในพลับพลาเป็นสิ่งบริสุทธิ์ พระเจ้าสั่งให้โมเสสแยกเครื่องใช้เหล่านี้ออกจากวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ “จงชำระของเหล่านี้ให้บริสุทธิ์ เพื่อจะได้บริสุทธิ์ที่สุด สิ่งใดๆ มาถูกของเหล่านี้ก็จะบริสุทธิ์ไปด้วย” (อพยพ 30:29)

สิ่งของทุกอย่างมีทั้งบริสุทธิ์และทั่วไป¹¹ สิ่งของทั่วไปไม่ได้หมายความว่าความบาปเป็นบาป แต่หมายความว่าสิ่งของนั้นไม่ได้แยกไว้เป็นพิเศษสำหรับงานของพระเจ้าเท่านั้น อิสราเอลเข้าใจว่ามีสิ่งของอยู่สามประเภทคือ

1. มลทิน – ห้ามไม่ให้ใครใช้สิ่งนี้ เพราะมันเป็น “ของต้องห้าม” สำหรับคนของพระเจ้า
2. สะอาด – เป็นสิ่งพื้นฐานที่ใช้ในงานทั่วไป
3. บริสุทธิ์ – เป็นสิ่งที่แยกไว้สำหรับใช้ในงานของพระเจ้าเท่านั้น ใช้ในการปรนนิบัติพระเจ้าเท่านั้น

ก่อนอิสราเอลจะเข้าแผ่นดินคานาอัน พระเจ้าสั่งให้พวกเขาปลูกต้นไม้

1. ตลอดสามปีแรก ผลที่ได้จากต้นไม้ “เป็นผลที่ต้องห้าม ห้ามเจ้ารับประทาน” เพราะมันเป็น **มลทิน** ตามพิธี
2. “ในปีที่สี่ ผลทุกอย่างจะต้องบริสุทธิ์ เป็นของถวายแห่งการสรรเสริญแด่พระเจ้า” ผลของต้นไม้ในปีที่สี่ถูกแยกไว้สำหรับงานของพระเจ้า เป็นของ **บริสุทธิ์**
3. เมื่อเริ่มต้นปีที่ห้า “เจ้ากินผลจากต้นไม้ได้” ตอนนั้นต้นไม้ **สะอาด** และสามารถใช้ทั่วไปได้ (เลวีนิติ 19:23-25)

สถานที่อันบริสุทธิ์

พลับพลาบริสุทธิ์เพราะมันถูกแยกไว้สำหรับพระเจ้า ทุกสิ่งในพลับพลาถูกแยกไว้เป็นพิเศษเพื่อใช้สำหรับงานของพระเจ้าเท่านั้น สถานที่ที่พระเจ้าพบกับมหาปุโรหิตเรียกว่าเป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด

---

¹¹ หลายฉบับแปลใช้คำว่า “เป็นที่ดูหมิ่น” สำหรับสิ่งของ “ทั่วไป” ฉบับคิงเจมส์ใช้คำว่า “ไม่บริสุทธิ์” ไม่มีคำใดที่แปลว่า “บาป” คำเหล่านี้มีความหมายว่าเป็นสิ่งของที่ไม่ได้ “แยกไว้” ใช้ในงานที่บริสุทธิ์

ต่อมาพระวิหารในเยรูซาเล็มบริสุทธิ์เพราะมันถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับการปรนนิบัติพระเจ้าเท่านั้น พระวิหารบริสุทธิ์ก็เพียงเพราะเป็นของพระเจ้า เนื่องจากความบาปของอิสราเอล เอเสเคียลเห็นนิมิตถึงพระสิริของพระเจ้าพรากไปจากพระวิหาร (เอเสเคียล 10)

หลังจากพระสิริของพระเจ้าพรากไปแล้ว พระวิหารก็ไม่บริสุทธิ์ ในปี กคศ.63 นายพลชาวโรมันชื่อว่า ปอมเป ได้เข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุดและพบกับความว่างเปล่า เพราะพระเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ที่นั่นอีกแล้ว พระวิหารจึงไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป

เผ่าที่บริสุทธิ์

เผ่าเลวีถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า ในคืนก่อนที่อิสราเอลจะออกจากอียิปต์ บุตรหัวปีของทุกครอบครัวที่เป็นคนอียิปต์ถูกประหาร แต่บุตรหัวปีของอิสราเอลรอดพ้นเพราะพวกเขาเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าที่ให้พวกเขาประหารเลือดแกะเหนือประตูของทุกบ้าน

อิสราเอลระลึกถึงการช่วยกู้จากอียิปต์ด้วยสองวิธีคือ วิธีแรก ทุกครอบครัวคนยิวจะกิน “มื้อปัสกา” ในแต่ละปี มื้ออาหารนี้เป็นการฉลองการช่วยกู้อิสราเอลจากอียิปต์

วิธีที่สองเป็นการระลึกถึงการช่วยกู้จากอียิปต์ที่น่าตื่นตาตื่นใจกว่า เพื่อเป็นการเตือนอิสราเอลว่าพระเจ้าได้ช่วยกู้บุตรหัวปีของพวกเขา พระเจ้าจึงสั่งว่า...

“จงถวายลูกหัวปีทั้งหมดแก่เรา คือทุกสิ่งของชนชาติอิสราเอลที่ออกจากครรภ์ครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ สิ่งนั้นเป็นของเรา” (อพยพ 13:2)

คำว่า “ถวาย” มาจากคำฮีบรูที่แปลว่า “ชำระให้บริสุทธิ์” หรือ “แยกไว้เป็นพิเศษ” บุตรหัวปีของทุกครอบครัวเป็นของพระเจ้า พระเจ้าเลือกชนเผ่าเลวีให้เป็นตัวแทนของบุตรหัวปีของอิสราเอลทั้งหมด เผ่านี้ปรนนิบัติพระเจ้าแทนทั้งชนชาติ

“นี่แน่ะเราเองได้เลือกคนเลวีจากท่ามกลางคนอิสราเอลแทนบรรดาบุตรหัวปีของคนอิสราเอลที่คลอดจากครรภ์มารดา คนเลวีจึงเป็นของเรา เพราะลูกหัวปีทั้งหมดเป็นของเรา ในวันที่เราประหาร

ลูกหว่าปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์นั้น เราได้แยกลูกหว่าปีทั้งหมดในอิสราเอล ทั้งของคนและสัตว์ไว้
เป็นของเรา เหล่านี้เป็นของเรา เราคือยาห์เวห์ (กัณดารวิถี 3:12-13) ”

ในอพยพบทที่ 29 พระเจ้ากำหนดพิธีสำหรับชำระพวกปุโรหิต คำว่า “บริสุทธิ์” ถูกใช้เก้าครั้งในบทนี้ เผาเล
วได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แทนถึงบุตรหว่าปี เหล่านี้เป็นของพระเจ้าอย่างแท้จริง

► ทำไมพระเจ้าจึงให้ความสำคัญต่อการเน้นย้ำอิสราเอลเรื่องการแยกไว้เป็นพิเศษ? ทำไมเปาโลจึงเน้น
เรื่องนี้ต่อคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ (2 โครินธ์ 6:14-7:1) และที่เธสะโลนิกา (1 เธสะโลนิกา 4-5)? ทำไมเรื่อง
นี้จึงมีความสำคัญในทุกวันนี้?

ตัวอย่างเหล่านี้ (วันบริสุทธิ์ สถานที่บริสุทธิ์ และอื่น ๆ) แสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็น
พิเศษสำหรับพระเจ้า สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจความหมายของชีวิตที่บริสุทธิ์ในวันนี้ คนที่บริสุทธิ์เป็นของพระ
เจ้าอย่างแท้จริง เขาถูกแยกไว้ต่างหากเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยก
ออกจากความบาปและแยกไว้เป็นพิเศษ**สำหรับพระเจ้า**

การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกออกจากความบาป

เนื่องจากพระเจ้าบริสุทธิ์ คนของพระองค์จึงต้องบริสุทธิ์ มนุษย์บาปไม่สามารถมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
ผู้บริสุทธิ์ได้ คนบริสุทธิ์แยกตัวเองออกจากสิ่งใด ๆ ที่พระเจ้าไม่พอพระทัย

พระเจ้าผู้บริสุทธิ์เกลียดความบาป

(1) พระเจ้าสำแดงความบริสุทธิ์ของพระองค์เมื่อนำน้ำท่วมโลก

พระเจ้าสร้างโลกนี้มา “ดีมาก” แต่ความบาปทำลายสิ่งทรงสร้างนี้ เมื่อพระเจ้ามองดูที่มนุษย์ พระองค์เห็น
ความชั่วช้าในใจของมนุษย์

“พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเค้าความคิดในใจ
ทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา พระยาห์เวห์เสียพระทัยที่ทรงสร้างมนุษย์ไว้บน
แผ่นดินและโถมน้ำขึ้น” (ปฐมกาล 6:5-6)

โนอาห์และครอบครัวของเขาได้รับการช่วยกู้เพราะโนอาห์มีชีวิตที่บริสุทธิ์ “โนอาห์เป็นคนชอบธรรมบ ดีพร้อมในสมัยของเขา โนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า” (ปฐมกาล 6:9) เขาดำรงอยู่ในการแยกตัวออกจากความบาป

(2) พระเจ้าสำแดงความบริสุทธิ์ของพระองค์ในการพิพากษานาดับและอาปีฐ

บุตรชายคนโตของอาโรนถูกแยกไว้เป็นพิเศษเพื่อการปรนนิบัติพระเจ้า เมื่อพวกเขาจะเฝ้าความบริสุทธิ์ของพลับพลา “ไฟก็พุ่งขึ้นมาจากที่พระยาห์เวห์ประทับเผาผลาญเขาทั้งสอง เขาทั้งสองก็ตายเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์” (เลวีนิติ 10:2) เลวีนิติไม่ได้บันทึกรายละเอียดถึงความบาปของนาดับและอาปีฐ แต่พระเจ้าตรัสว่า “ท่ามกลางผู้ที่อยู่ใกล้เรา เราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเรา ต่อหน้าประชาชนทั้งปวง เราจะต้องได้รับการยกย่อง” (เลวีนิติ 10:3) พวกปุโรหิตของพระเจ้าต้องปฏิบัติต่อพลับพลาโดยถือว่าเป็นสิ่งบริสุทธิ์ นาดับและอาปีฐคิดว่าพวกเขาสามารถปฏิบัติต่อสิ่งบริสุทธิ์ได้เหมือนกับสิ่งทั่วไป

(3) พระเจ้าสำแดงความบริสุทธิ์ของพระองค์ในการพิพากษาโมเสสและอาโรน

โมเสสและอาโรนถูกตัดสิทธิ์ในการเข้าดินแดนแห่งพระสัญญาเพราะพวกเขาไม่ “เพราะเจ้าทั้งสองไม่ได้เชื่อมั่นในเราที่จะถวายเป็นความศักดิ์สิทธิ์แก่เราต่อหน้าคนอิสราเอล” (กันดารวิถี 20:12) หลังจากพระเจ้าสั่งให้โมเสสพูดกับก้อนหินเพื่อให้น้ำไหลออกมา แต่โมเสสกลับตีก้อนหินนั้น พระเจ้าพิพากษาโมเสสเพราะเขาไม่ถวายเกียรติพระเจ้าต่อหน้าประชาชน

เนื่องจากพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์ไม่สามารถเพิกเฉยต่อความบาป สิบครั้งในพระคัมภีร์โทราห์ที่ความบาปถูกเรียกว่าเป็น “สิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อพระเจ้า” คือสิ่งที่พระเจ้าเกลียด พระเจ้าผู้บริสุทธิ์เกลียดความบาป

คนบริสุทธิ์เกลียดความบาป

พระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งความบริสุทธิ์และพระเจ้าแห่งความรัก ความบาปของมนุษย์สร้างปัญหาให้เกิดขึ้น พระเจ้าผู้บริสุทธิ์จะสร้างความสัมพันธ์กับมนุษย์ที่เป็นคนบาปต่อไปได้อย่างไร? พระเจ้าจะสำแดงความรักของพระองค์ต่อมนุษย์และเป็นจริงในความบริสุทธิ์ของพระองค์ด้วยได้อย่างไร?

พระเจ้าให้กฎบัญญัติเพื่อช่วยคนของพระองค์สามารถใช้ชีวิตอย่างคนบริสุทธิ์ กฎบัญญัติไม่ได้ทำให้ชีวิตของเราดีขึ้น แต่มันช่วยให้เรามีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า กฎบัญญัติให้แบบอย่างแก่คนของพระเจ้าในการแยกตัวเองออกจากความบาป คนบริสุทธิ์จะเกลียดความบาปเหมือนที่พระเจ้าผู้บริสุทธิ์เกลียดความบาป

ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่สอนว่าการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า จำเป็นต้องแยกออกจากบาป ยากอบถามว่า “ท่านทั้งหลายรู้ว่าการเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้าไม่ใช่หรือ? ฉะนั้น ใครก็ตามที่ต้องการเป็นมิตรกับโลก ก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า” (ยากอบ 4:4) คุณไม่สามารถเป็นเพื่อนกับพระเจ้าและเป็นเพื่อนกับบาปด้วยได้ คุณไม่สามารถเดินกับพระเจ้าและเดินกับความบาปไปพร้อมกันได้ ชีวิตที่บริสุทธิ์ต้องแยกออกจากความบาป

“พระเยซูไม่ได้ตายเพื่อให้มนุษย์กลับคืนดีกับความบาป แต่พระองค์ช่วยกู้พวกเขาจากความบาป”
- อาร์ อี ฮาวเวิร์ด

เปาโลเขียนจดหมายถึงคนที่คิดว่าพระคุณของพระเจ้ายอมให้พวกเขาคงอยู่ต่อไปในความบาปโดยเจตนา พวกเขาถามว่า “เราจะทำบาปเพราะไม่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณอย่างนั้นหรือ?” (โรม 6:15) คำตอบของเปาโลหนักแน่นมากกว่า “เปล่าเลย ไม่ใช่อย่างนั้น! พวกท่านไม่รู้หรือว่าถ้าท่านยอมตัวรับใช้เชื่อฟังใคร ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น” มีสองทางเลือกคือ...

1. ถ้าพวกท่านเป็นทาสของบาป บาปก็นำไปสู่ความตาย
2. ถ้าพวกท่านเป็นทาสของพระเจ้า ก็จะนำไปสู่ความชอบธรรม (โรม 6:16)

คุณไม่สามารถมอบตัวเองให้เป็นทาสของทั้งบาปและของพระเจ้าได้ คริสเตียน “ได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากบาป เพื่อมาเป็นทาสของความชอบธรรมแล้ว” (โรม 6:18) ในฐานะลูกของพระเจ้า เราต้องแยกออกจากความบาป

เปาโลใช้คำศัพท์ในเชิงปฏิบัตินี้เพื่อแสดงถึงความรักชอบของเราในการหลีกเลี่ยงบาปที่ทำโดยเจตนา “เพราะท่านเคยยกอวัยวะของท่านเป็นทาสของการโสโครกและการบาปชั่วอนาปอย่างไร บัดนี้จงยกอวัยวะของท่านเป็นทาสของความชอบธรรม เพื่อการชำระให้บริสุทธิ์อย่างนั้น” (โรม 6:19)

เป็นไปได้ที่จะเป็นมิตรกับความบาปในขณะที่ใช้ชีวิตเพื่อพระเจ้า การแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า จำเป็นต้องแยกออกจากความบาป เราไม่สามารถอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าและกับความบาปพร้อมกันได้ หลังจากอาดัมและเอวาทำบาป พวกเขา “ซ่อนตัวอยู่ในหมู่ต้นไม้กลางสวน ให้พ้นจากพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้า” (ปฐมกาล 3:8) การเข้าส่วนกับความบาปเป็นสาเหตุของการแยกขาดจากพระเจ้า ความรอดไม่ได้ทำให้เรามีเสรีภาพในการทำบาป ความรอดทำให้เรามีเสรีภาพจากการทำบาป เพื่อให้เราเป็นคนบริสุทธิ์ได้ เป้าหมายของความรอดคือการนำให้คนของพระเจ้ามาถึงความบริสุทธิ์ เป้าหมายของพระเจ้าคือการช่วยกู้เราจากความบาป และเพื่อแยกเราไว้ให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์¹²

ผมเคยเดินทางไปที่ภูเขาในประเทศไต้หวัน ถัดจากถนนคือหน้าผาชันที่ลงไปสู่แม่น้ำด้านล่าง คุณคิดว่าผมจะขอให้คนขับรถบัสไชวี่มีมือการขับรถโดยขับให้ใกล้หน้าผามากที่สุดไหม? ไม่ได้ขาด! ผมอยากอยู่ให้ห่างขอบถนนนั้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในทำนองเดียวกัน คนบริสุทธิ์อยู่ห่างจากความบาป ในทุกด้านของชีวิต คนบริสุทธิ์ย่อมหลีกเลี่ยงจากรูปแบบชีวิตที่เป็นบาป คนบริสุทธิ์จะอยู่ให้ไกลจากบาปมากที่สุดและอยู่ให้ใกล้พระเจ้ามากที่สุด

อัครทูตเปโตรพูดเรื่องนี้ว่า “แต่พวกท่านเป็นพงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรร เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ก็โดยการใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ “ให้เว้นจากต้นหาของเนื้อหนัง ซึ่งต่อสู้กับวิญญาณจิต จงรักษาความประพฤติอันดีของพวกท่านไว้ในหมู่คนต่างชาติ” (1 เปโตร 2:9-12) ชีวิตที่บริสุทธิ์ของคนของพระเจ้าเป็นเครื่องหมายของการมีพระองค์เป็นเจ้าของ คนบริสุทธิ์อยู่ห่างไกลจากความบาปเพราะพวกเขาเป็น “กรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” คือคนที่เป็นของพระเจ้า คนที่บริสุทธิ์ต้องการเป็นของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์

เปาโลเตือนผู้คนที่เมืองโครินธ์ว่า “คนไม่ชอบธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” เขาเอ่ยถึงคนเหล่านี้ว่าเป็น “พวกที่ล่วงประเวณี พวกไหว้รูปเคารพ พวกผิดผัวผิดเมีย พวกโสเภณีชาย พวกรักร่วมเพศ พวกขโมย พวกที่โลภ พวกขี้เมา พวกชอบกล่าวร้าย พวกขี้โกง จะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” จากนั้นเขา

---

¹² จอห์น เอ็น ออสวาลท์ (John N. Oswalt), เรียกให้บริสุทธิ์: มุมมองจากพระคัมภีร์ (*Called to Be Holy: A Biblical Perspective*) (Nappanee: Evangel Publishing House, 1999), 33

เตือนผู้คนที่โครินธ์ให้ระลึกว่า “มีบางคนในพวกท่านเคยเป็นอย่างนี้” คริสเตียนที่เมืองโครินธ์เติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ชั่วร้ายและเคยทำบาปเหล่านี้มาก่อน

แต่เปาโลปฏิเสธที่จะปล่อยให้คริสเตียนอยู่ในสภาพเช่นนั้น เขาไม่ได้พูดว่า “เอาละ ตอนนี้พวกท่านเป็นคริสเตียน ผู้ทำผิดศีลธรรม ให้รูปเคารพ ผิดผัวผิดเมีย รักร่วมเพศ ขโมย โกง ขี้เมา” แต่เปาโลพูดว่า “**ท่านทั้งหลายได้รับการล้างชำระแล้ว** ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และได้รับการชำระให้ชอบธรรมแล้วโดยพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและโดยพระวิญญาณแห่งพระเจ้าของเรา” (1 โครินธ์ 6:9-11)

เปาโลยินดียิ่งนักที่ “พวกท่านไม่ได้เป็นอย่างนั้นอีกแล้ว! พวกท่านไม่ได้ถูกผูกมัดให้อยู่กับความบาปเหล่านั้นอีกแล้ว พวกท่านได้ถูกแยกออกจากความบาปและตอนนี้พวกท่านเป็นของพระเจ้าแล้ว” การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกออกจากความบาปเพื่อเราจะสามารถถูกแยกไว้เพื่อพระเจ้าได้

การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า

อุสซียาห์เป็นกษัตริย์ที่ดีผู้ “ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์... แสวงหาพระเจ้า... พระเจ้าทรงช่วยพระองค์ในการต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย” (2 พงศาวดาร 26:4-7) อุสซียาห์ทำให้มีความเจริญรุ่งเรืองทางการเมืองการปกครอง เขาขยายเขตแดนยูดาห์และกู้แผ่นดินที่เคยสูญเสียไปในสมัยการปกครองของกษัตริย์ที่อ่อนแอกลับคืนมาได้ ชื่อเสียงของเขาเลื่องลือไปไกลจนถึงอียิปต์ เพราะเขาเข้มแข็งอย่างมาก (2 พงศาวดาร 26:8)

อุสซียาห์เป็นกษัตริย์ที่เข้มแข็ง แต่มีจุดจบของชีวิตที่น่าเศร้า “แต่เมื่อทรงเข้มแข็งแล้ว พระองค์ก็มีพระทัยผยองขึ้นจนทำให้เสื่อมลง เพราะพระองค์ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของพระองค์” (2 พงศาวดาร 26:16)

อะไรที่นำการพิพากษามาเหนืออุสซียาห์หรือ? กษัตริย์องค์นี้เข้าไปในพระวิหารเพื่อถวายเครื่องหอมบนแท่นบูชา เขาละเมิดกฎการแยกระหว่างสิ่งทั่วไปกับสิ่งบริสุทธิ์ ผลที่ตามมาคือ อุสซียาห์กลายเป็น “เป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และเมื่อทรงเป็นโรคเรื้อนก็ประทับในวังที่แยกไว้ต่างหาก เนื่องจากพระองค์ทรงถูกตัดออกจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์” (2 พงศาวดาร 26:21)

กษัตริย์อัสซีเรียไม่ได้ฆ่าคน ไม่ได้ขโมย หรือล่องประเวณี เขาไม่ได้ล้มล้างการอุปการะหรือปรึกษาคน
ทรง อัสซีเรียทำบาปโดยการละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้าเรื่องการแยกออก ในความหยิ่งของเขา อัสซี
เรียห์ตะแค้นบูชาอันบริสุทธิ์“พระองค์ก็มีพระทัยผยองขึ้น...พระองค์ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของ
พระองค์”

ในความหยิ่งของกษัตริย์อัสซีเรีย เขาละเมิดความบริสุทธิ์ของพระวิหาร กฎบัญญัติสอนคนของพระเจ้าว่า
พวกเขาต้องแยกออกจากความบาป เพื่อพวกเขาจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์อันสมบูรณ์แบบกับ
พระเจ้าได้ ชีวิตที่บริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษเพื่อพระเจ้า

พระธรรมหมวดประวัติศาสตร์ให้ตัวอย่างมากมายของผู้คนและสิ่งของที่ถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระ
เจ้า เหมือนที่พระองค์ทรงทำที่พุ่มไม้มีไฟลุก พระเจ้าแยกส่วนหนึ่งของดินแดนให้บริสุทธิ์ “จอมทัพของ
พระยาห์เวห์จึงสั่งโยชูวาว่า ‘จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่
ศักดิ์สิทธิ์’” (โยชูวา 5:15)

เมื่ออิสราเอลโจมตีเยรีโค พระเจ้าสั่งพวกเขาให้ทำลายทุกสิ่งเป็น “สิ่งที่ต้องทำลายถวายแด่พระยาห์เวห์...
แต่เงินและทองทั้งหมด กับเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และเหล็ก เป็นของถวายแด่พระยาห์เวห์ให้
นำเข้าไปไว้ในคลังของพระองค์” (โยชูวา 6:17, 19) ในเยรีโค เครื่องใช้เหล่านี้ไม่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้
กลายเป็นสิ่งบริสุทธิ์ก็ต่อเมื่อพระเจ้าให้เป็นของพระองค์เองเท่านั้น

ดาวิดสั่งให้คนเลวี “จงชำระตัวของเจ้าให้บริสุทธิ์ ทั้งเจ้าและพี่น้องของเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้นำหีบของ
พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นมายังสถานที่ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้” (1 พงศาวดาร 15:12) ก่อนการ
หามหีบพันธสัญญากลับสู่เยรูซาเล็ม คนเลวีแยกตัวเองไว้เป็นพิเศษเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

การแยกออกจากความบาปไม่ได้เป็นเป้าหมายสุดท้ายสำหรับคนบริสุทธิ์ อิสราเอลถูกแยกออกจากชน
ชาติที่ทำบาปที่อยู่แวดล้อมเพื่ออิสราเอลจะถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าให้เป็นกรรมสิทธิ์อันล้ำค่า
ของพระองค์ (เลวีนิติ 20:26 และอพยพ 19:5) ในการมอบถวายพระวิหาร โซโลมอนอธิษฐานว่า“เพราะ
พระองค์ทรงแยกพวกเขาจากท่ามกลางชนทุกชาติแห่งแผ่นดินโลกให้เป็นมรดกของพระองค์ ตามซึ่ง
พระองค์ตรัสทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย เมื่อพระองค์ทรงนำบรรพบุรุษ

ของข้าพระองค์ทั้งหลายออกจากอียิปต์” (1 พงศ์กษัตริย์ 8:53) พระเจ้าแยกอิสราเอลออกจากชนชาติอื่น ๆ ทั้งหมดเพื่ออิสราเอลจะเป็นของพระองค์ อิสราเอลได้รับเกียรติในการเป็น “มรดก” ของพระเจ้า

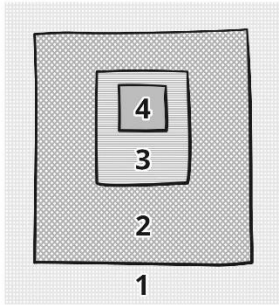
เปาโลเตือนผู้เชื่อที่โครินธ์เรื่องการเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนกับคนที่ไม่เชื่อ เขาอ้างจากอิสยาห์ว่า “ฉะนั้นพวกเจ้าจงออกจากท่ามกลางพวกเขา และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด” (2 โครินธ์ 6:17-18) ในฐานะคริสเตียนที่เป็นคนหนุ่ม ผมคิดถึงคำเทศนาที่เคยฟังเรื่องความบริสุทธิ์และการแยกไว้เป็นพิเศษซึ่งปิดท้ายด้วยพระธรรมข้อนี้ นักเทศน์เตือนคนของพระเจ้าให้ “แยกตัวเองออกจากสิ่งที่ไม่สะอาด”

คำสอนเรื่องการแยกไว้เป็นพิเศษมักจะเป็นไปในเชิงลบ อย่างไรก็ตาม พระธรรมข้อนี้ตามมาด้วยพระสัญญาอันงดงาม เราต้องแยกออกจากความบาปเพื่อเราจะถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าได้ เปาโลพูดต่อถึงพระสัญญาว่า “‘แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าไว้ เราจะเป็นดังบิดา ของพวกเจ้า พวกเจ้าจะเป็น บุตรชาย บุตรหญิงของเรา’ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนี้”

การแยกออกจากทุกสิ่งที่ไม่สะอาดไม่ได้ทำให้เราสูญเสียความชื่นชมยินดี แต่การที่เราแยกออกจากความบาปก็**เพื่อเราจะมีความชื่นชมยินดีในการเดินไปกับพระเจ้า** คริสเตียนต้องถูกแยกออกจากความบาปเพื่อเราจะเป็นของพระเจ้าอย่างเต็มที่ คนบริสุทธิ์มีใจยินดีที่ได้อยู่ห่างจากความบาปเพราะพวกเขารู้ว่าการแยกออกจากความบาปทำให้พวกเขาเดินอยู่ในความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขาได้

หลักการนี้มองเห็นได้ในกฎบัญญัติเกี่ยวกับอาหารและเสื้อผ้า ทำไมพระเจ้าตรัสว่า “อย่ากินอาหารนี้” หรือ “อย่าสวมใส่เสื้อผ้าแบบนี้?” กฎบัญญัติเหล่านี้คือบทเรียนจากสิ่งของเพื่อสอนอิสราเอลว่าพวกเขาจะต้องถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า กฎบัญญัติเหล่านี้เป็นเครื่องหมายของอิสราเอลในการเป็นชนชาติหนึ่งที่เป็นของพระเจ้า พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลว่า “เพราะว่าเจ้ามีค่าในสายตาของเรา เจ้าได้รับเกียรติและเราเองรักเจ้า” (อิสยาห์ 43:4) เป็นภาพที่สวยงามมาก อิสราเอลไม่ได้ถูกแยกไว้เพื่อรับการลงโทษ แต่ถูกแยกไว้เพื่อเกียรติและเป็นที่รัก อิสราเอลเป็น “ของล้ำค่าของเราที่เราเลือกสรรจากท่ามกลางชนชาติทั้งปวง” (อพยพ 19:5)

แนวคิดนี้เป็นภาพอธิบายประกอบจากในพลัมปลา คนเหล่านั้นที่ไม่ได้ผ่านพิธีชำระให้สะอาดยังคง “อยู่นอกค่าย” คนที่ผ่านพิธีชำระให้สะอาดแล้ว “อยู่ในค่าย” พวกปุโรหิตถวายเครื่องบูชาตรงบริเวณกลางค่าย “ในพลัมปลา” มีเพียงมหาปุโรหิตเท่านั้นที่เข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด การจัดระบบเช่นนี้เพื่อให้ประชาชนมองเห็นภาพของการแยกออกจากความบาปซึ่งทำให้เราถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า แสดงให้ประชาชนเข้าใจความหมายของการอยู่ใกล้การทรงสถิตอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า

4 = บริเวณด้านนอกค่าย (ไม่สะอาด)

3 = บริเวณด้านในค่าย (สะอาด)

2 = พลัมปลา (พวกปุโรหิต)

1 = สถานที่บริสุทธิ์ที่สุด (มหาปุโรหิต)

“ไม่มีสิ่งใดในชีวิตของเราที่ไม่
สำคัญต่อพระเจ้า”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์

เมื่อประชาชนทำตามกฎบัญญัติเรื่องการแยกไว้เป็นพิเศษ พวกเขาเรียนรู้ว่าเราต้องบริสุทธิ์ในทุกด้านของชีวิต พระเจ้ามีสิทธิอำนาจเหนือทุกชีวิต

เลวีนิติ 17-26 เรียกว่าเป็น “กฎแห่งความบริสุทธิ์” ซึ่งสอนชนอิสราเอลให้ดำเนินชีวิตในฐานะชนชาติบริสุทธิ์ จากรายละเอียดเล็กน้อยไปจนถึงหลักการใหญ่ที่สุด กฎบัญญัติเหล่านี้ได้รับการดลใจโดยความบริสุทธิ์ของพระเจ้า กฎเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะบริสุทธิ์ได้ในท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยความบาป กฎเหล่านี้สอนอิสราเอลให้แยกออกจากความบาป ที่สำคัญมากกว่านั้นคือ กฎเหล่านี้สอนอิสราเอลให้แยกตัวเองไว้เป็นพิเศษสำหรับ “ยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์” (เลวีนิติ 19:36)

ในเลวีนิติบทที่ 20 พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเรา เพราะเรายาห์เวห์เป็นผู้บริสุทธิ์ และได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะเป็นของเรา” (เลวีนิติ 20:26) “เราได้แยกเจ้าไว้จากชนชาติอื่น ๆ “ทำไมหรือ? “เพื่อเจ้าจะเป็นของเรา” นี่คือการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า

คำฮีบรูที่ถูกแปลเป็นคำว่า “แยกออก” ในเลวีนิติ 20:26 ถูกใช้ในปฐมกาล 1:4 เมื่อพระเจ้า “แบ่ง” หรือ “แยก” ความสว่างออกจากความมืด คุณไม่สามารถผสมความสว่างเข้ากับความมืดได้ ทั้งสองอย่างเข้ากัน

ไม่ได้ พระเจ้าต้องการให้มีการแยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างชนชาติอื่น ๆ ที่เต็มไปด้วยความบาป กับชนอิสราเอล

พระเจ้าเรียกคนของพระองค์ให้แยกออกจากความบาปอย่างสิ้นเชิง ทำไมหรือ? เพื่อพวกเขาจะเป็นของพระองค์อย่างสมบูรณ์ กฎบัญญัติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าทุกชีวิตเป็นของพระเจ้า เพราะชนชาติที่บริสุทธิ์ทุกชีวิตจึงอยู่ภายใต้สิทธิ์อำนาจของพระเจ้า การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงแยกทุกด้านไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า เราถูกแยกออกจากความบาปเพื่อเราจะเป็นของพระเจ้าได้

► แบบไหนที่ดูเหมือนยากกว่ากันระหว่าง แยกออกจากความบาป กับ แยกไว้เป็นพิเศษเพื่อพระเจ้า? ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

ความบริสุทธิ์ในเชิงปฏิบัติ: “อยู่ในโลก แต่ไม่ได้เป็นของโลก”

หลักการแยกไว้เป็นพิเศษในพระคัมภีร์เตรียมคำพยานต่อโลกนี้

พระเยซูคริสตเจ้าทรงเห็นว่าสาวกทั้งหลายของพระองค์จะอยู่ในโลก แต่ไม่เป็นของโลก ดาเนียลปฏิเสธที่จะ “ไม่ทำให้ตัวเป็นมลทินด้วยอาหารชั้นสูงของกษัตริย์ หรือด้วยเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์เสวย” (ดาเนียล 1:8) ตลอดประวัติศาสตร์ คนของพระเจ้าได้สงวนตัวเองไว้โดยการแยกออกจากความบาปในสังคมของพวกเขา ด้วยเหตุนี้เอง พระเจ้าจึงสามารถให้คนของพระองค์เป็นพยานต่อโลกของพวกเขาได้

อิสราเอลถูกเรียกว่าเป็น “อาณาจักรปุโรหิต” เป็นชนชาติบริสุทธิ์ที่นำชนชาติอื่น ๆ ให้มาหาพระเจ้า (อพยพ 19:6) เมื่ออิสราเอลซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า อิสราเอลก็ได้บรรลุผลภารกิจนี้ ราหับพูดว่า “ความกลัวพวกท่านครอบงำเรา ... เราก็อับอาย ไม่มีความกล้าหาญเหลืออยู่ในสักคนหนึ่งเลย” ทำไมหรือ? เพราะอิสราเอลเป็นชนชาติยิ่งใหญ่ที่มีกองทัพเข้มแข็งหรือ? ไม่ใช่เลย แต่เพราะ “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง” (โยชูวา 2:9-11) เมื่ออิสราเอลถูกแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า อิสราเอลก็เป็นพยานต่อทุกชนชาติ

เราเห็นหลักการนี้ในชีวิตของโยเซฟ เพราะโยเซฟสงวนตัวเองโดยแยกออกจากความบาปของคนอียิปต์ เขากลายเป็นคำพยานต่อฟาโรห์ “พวกเราจะหาคนที่มีพระวิญญาณพระเจ้าอยู่ในตัวเหมือนคนนี้ได้หรือ?” (ปฐมกาล 41:38) ถ้าหากโยเซฟใช้ชีวิตเหมือนคนอียิปต์ เขาก็จะไม่มีโอกาสได้เป็นพยานต่อฟาโรห์

พระเยซูอธิษฐานว่าพวกสาวกของพระองค์จะอยู่ในโลก แต่ไม่ได้เป็นของโลก บางครั้งวลีนี้ถูกเข้าใจผิดจากคริสเตียนที่ปรารถนาใช้ชีวิตในทางพระเจ้าและระมัดระวัง พวกเขาคิดผิดว่าการ “อยู่ในโลก” คือความชั่วร้ายที่จำเป็นต้องมีซึ่งคนของพระเจ้าต้องอดทนระหว่างการเดินทางไปสวรรค์

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่พระเยซูขึ้นชมว่าพวกสาวกของพระองค์ “ไม่ได้เป็นของโลก” พระเยซูอธิษฐานว่า “พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกอย่างไร ข้าพระองค์ก็ใช้พวกเขาไปในโลกอย่างนั้น” (ยอห์น 17:16-18) พระเยซูอธิษฐานว่าพวกสาวกของพระองค์จะรับใช้อย่างเกิดผลในโลกนี้ พระเยซูอธิษฐานว่าเราจะไม่เป็น “ของโลกนี้” ในขณะที่เรากำลังถูกส่ง “เข้าไปในโลก” โดยการแยกออกจากความบาป เราสามารถทำให้การทรงเรียกของเราเพื่อเปลี่ยนแปลงโลกนี้สำเร็จได้ ในฐานะลูกของพระเจ้า เราสามารถเป็นเกลือและแสงสว่างต่อโลกที่เต็มไปด้วยความบาปนี้

พวกอัครทูตรู้ว่าชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นคำพยานต่อโลกนี้ เปโตรเรียกให้ผู้เชื่อทั้งหลายใช้ชีวิตในทางของพระเจ้าเพื่อเป็นพยานให้กับคนที่ไม่เชื่อ

“จงรักษาความประพฤติอันดีของพวกท่านไว้ในหมู่คนต่างชาติ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาใส่ร้ายพวกท่านว่าประพฤติชั่ว พวกเขาจะได้เห็นคุณความดีของพวกท่าน และจะได้สรรเสริญพระเจ้าในวันที่พระองค์เสด็จมาเยือน” (1 เปโตร 2:12)

เปาโลเขียนจดหมายถึงทิตัส ผู้นำคริสตจักรบนเกาะครีต ผู้เชื่อเหล่านี้ถูกแวดล้อมด้วยคนต่างศาสนา เปาโลบอกทิตัสว่าคริสเตียนต้องใช้ชีวิต “เพื่อเขาทั้งหลายจะเทิดพระเกียรติพระดำรัสสอนของพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเราในทุกๆ ด้าน” (ทิตัส 2:10) ในฐานะคริสเตียนที่ใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ พฤติกรรมของพวกเขาก็จะทำให้พระกิตติคุณมี “คุณค่า” พฤติกรรมของคนที่ไม่บริสุทธิ์จะทำให้พระกิตติคุณดึงดูดใจผู้คนในโลกของเรา

เปาโลเรียกคริสเตียนที่เมืองฟิลิปปี้ให้ใช้ชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้า พวกเขาต้องคงอยู่ในการแยกออกจากความบาป พวกเขาต้องเป็นคนที่ “ไม่มีที่ติและไร้ความผิด เป็นบุตรของพระเจ้าที่ปราศจากตำหนิตามกลางชนชาติที่คดโกงและวิปลาส ท่านปรากฏในหมู่พวกเขาดุจดวงสว่างต่างๆ ในโลก” (ฟิลิปปี้ 2:15)

ในฐานะคนของพระเจ้าที่ใช้ชีวิตบริสุทธิ์ เรา “ส่องสว่างดุจดวงสว่างในโลกนี้” ชีวิตของลูกของพระเจ้าควรเป็นคำพยานที่สว่างไสวในท่ามกลางโลกที่มีมืดมิด การแยกออกจากความบาปไม่ได้เป็นการพยายาม “ทำเพื่อให้ได้ความรอด” การแยกออกจากความบาปทำให้เราสามารถบรรลุผลสำเร็จในการทรงเรียกของพระเยซูเพื่อเป็น “แสงสว่างของโลกนี้” และ “เป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลก” (มัทธิว 5:13-14) มือที่บริสุทธิ์เป็นคำพยานอันทรงพลังต่อโลกของเรา

หลักการพระคัมภีร์เรื่องการแยกไว้เป็นพิเศษ

สำหรับคนมากมายแล้ว “การแยกออกจากโลกนี้” คือรายการสิ่งที่ต้องทำและต้องไม่ทำ บ่อยครั้งการแยกไว้เป็นพิเศษได้รับคำนิยามว่าเป็นกฎต่าง ๆ คนมากมายให้คำนิยามการแยกไว้เป็นพิเศษว่าเป็นเสื้อผ้าที่พวกเขาจะไม่สวมใส่ สถานที่ที่พวกเขาจะไม่ไป และความบันเทิงต่าง ๆ ที่พวกเขาจะไม่เข้าร่วม

จริงอยู่ที่คนบริสุทธิ์จะไม่สวมใส่บางสิ่งหรือไม่ไปในบางสถานที่ คนบริสุทธิ์ต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัยในทุกด้านของชีวิต อย่างไรก็ตามการแยกออกจากความบาปและแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าก็ไม่ได้เป็นเพียงแค่กฎต่าง ๆ เท่านั้น

ปัญหาอย่างหนึ่งในการให้คำนิยามสำหรับการแยกไว้เป็นพิเศษว่าเป็นเพียงกฎต่าง ๆ คือ กฎย่อมจะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาโดยให้เหตุผลอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงนั้นเพียงเล็กน้อย คริสตจักรแห่งหนึ่งกำหนดว่าการแยกไว้เป็นพิเศษของคริสตจักรคือการทำตามกฎอย่างหนึ่ง อีกคริสตจักรกำหนดว่าการแยกไว้เป็นพิเศษของคริสตจักรของการทำตามกฎอีกอย่างหนึ่ง ดีที่สุดคือการให้คำนิยามตามหลักการพระคัมภีร์ที่เป็นจริงทุกเวลาและเหมาะสมสำหรับทุกวัฒนธรรม

ในฐานะคริสเตียน รูปแบบชีวิตของเราควรสะท้อนถึงการยอมอยู่ภายใต้พระวอนะของพระเจ้าและการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเรา ถ้าหากเราแสวงหาที่จะเป็นคนที่แยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า เป็น “ประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” (1 เปโตร 2:9) เราจะเต็มใจเชื่อฟังคำสอนจากพระวอนะของพระองค์

ในขณะที่พระคัมภีร์ไม่ได้พูดตรง ๆ เกี่ยวกับชีวิตในสมัยใหม่ แต่พระคัมภีร์ให้หลักการที่ชี้นำเราได้ หลักการอะไรที่ชี้นำถึงรูปแบบชีวิตของคนบริสุทธิ์?

(1) หลักแห่งความสุภาพ

หลักแห่งความสุภาพยืนยันว่าการแต่งกายและพฤติกรรมของเราต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้าและต้องหลีกเลี่ยงสิ่งที่น่าละอายในสายตาของพระองค์ การแต่งกายและพฤติกรรมของเราได้รับการชี้นำโดยความปรารถนาที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ตลอดทั้งพระคัมภีร์ การเปลือยกายเป็นสิ่งที่น่าอับอาย หลังจากทีอาดัมและเอวาทำบาป พวกเขาเกิดความอับอายเพราะ “รู้ว่าพวกเขาเปลือยกายอยู่” (ปฐมกาล 3:7) ดังนั้นพวกเขาจึง “เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดกายไว้” เมื่อพระเจ้าพบพวกเขาในสวน พระองค์ทำให้สมบรูณ์มากขึ้นโดยการ “ทำเสื้อด้วยหนังสัตว์ให้อาดัมและภรรยาของเขาสวมปกปิดกาย” (ปฐมกาล 3:21)

ตลอดพระคัมภีร์ส่วนที่เหลือทั้งหมด การเปลือยกายจึงเป็นสัญลักษณ์ของความอับอาย (ยกตัวอย่าง การเปลือยกายเป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษาของพระเจ้า (โฮเซยา 2:3; เอเสไยล 23:29)) ผู้เผยพระวจนะใช้การเปลือยกายเป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษาของพระเจ้า (อิสยาห์ 20:1-4; โฮเซยา 2:3; เอเสไยล 23:29) ในฐานะคนของพระเจ้า เสื้อผ้าของเราควรแสดงให้เห็นว่าเราให้เกียรติต่อมาตรฐานของพระเจ้าเรื่องความสุภาพ เราควรอับอายต่อการเปลือยกายซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความอับอายสำหรับพวกผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า เสื้อผ้าของเราควรเป็นตัวแทนที่แสดงให้เห็นความเป็นคนบริสุทธิ์หมดจดของพระเจ้า

ความสุภาพในพระคัมภีร์ยังรวมถึงความแตกต่างระหว่างเพศ ในขณะที่พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุถึงเสื้อผ้าอย่างเจาะจงที่อิสราเอลสวมใส่ แต่พระเจ้าสั่งให้คนของพระองค์รักษาความแตกต่างระหว่างเพศในการแต่งกายของพวกเขา (เฉลยธรรมบัญญัติ 22:5)

พันธสัญญาใหม่สอนว่า**เครื่องประดับ**ของเราต้องแสดงให้เห็นว่าเราเป็นคนของพระเจ้า เปาโลเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของเครื่องประดับสองประเภทคือ...

“ส่วนพวกผู้หญิงก็เหมือนกัน ควรแต่งกายให้สุภาพด้วยความเหมาะสม และพอเหมาะพอควร ไม่ต้องถักผมหรือประดับกาย¹³ ด้วยทองคำ ไข่มุก หรือเสื้อผ้าราคาแพง แต่ประดับด้วยการทำดี สอดคล้องกับเป็นหญิงที่ประกาศตนว่านมัสการพระเจ้า” (1 ทิโมธี 2:9-10)

เปาโลห้ามไม่ให้มีการประดับกายด้วยเสื้อผ้าหรือทำทรงผมที่ตกแต่งด้วยเพชรพลอยเพื่อโอ้อวด แต่เปาโลชื่นชมเครื่องประดับที่เป็น “อารมณ์แห่งความเคารพนอบน้อม” ซึ่ง “สอดคล้องกับเป็นหญิงที่ประกาศตนว่านมัสการพระเจ้า” นี่ก็คือเครื่องประดับที่เป็น “การดี” ที่คริสเตียนควรแสวงหาเพื่อจะประดับ

คำสอนของเปาโลแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประดับกายภายนอกกับการประดับวิญญาณภายใน ในตอนหนึ่งของจดหมายที่เปาโลเขียนถึงทิโมธี เขาพูดถึงคำอธิษฐานในคริสตจักร เขาบอกทิโมธีถึงวิธีการที่คริสเตียนควรอธิษฐาน เขากล่าวถึงความห่วงใยเรื่องเพศสภาพ

เปาโลเขียนว่าผู้ชายควรอธิษฐาน “โดยปราศจากความโกรธและการทะเลาะวิวาท” เราต้องไม่เข้าไปในการทรงสถิตของพระเจ้าด้วยวิญญาณแห่งความโกรธ เปาโลเขียนว่าผู้หญิงควรอธิษฐานด้วยวิญญาณที่อ่อนสุภาพและยอมเชื่อฟัง ซึ่งสะท้อนให้เห็นผ่านการแต่งกายและการประดับกายด้วย เราต้องไม่เข้าไปในการทรงสถิตของพระเจ้าด้วยความหยิ่งและหาเกียรติเข้าหาตัวเอง คนบริสุทธ์มีความสุภาพที่สะท้อนออกมาให้เห็นในทุกด้านของชีวิต

เปโตรพูดถึงความสัมพันธ์อย่างเดียวกันระหว่างการประดับกายภายนอกกับการประดับวิญญาณภายใน

“อย่าประดับตัวแต่ภายนอก ด้วยการถักผม การสวมใส่เครื่องทอง หรือการนุ่งห่มเสื้อผ้า แต่จงประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อนอยู่ในใจ ด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วยจิตใจที่สุภาพ อ่อนโยนและจิตใจที่สงบ ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่ายิ่งนักในสายพระเนตรพระเจ้า เพราะว่าบรรดาสตรีผู้บริสุทธ์ในสมัยก่อนนั้น ผู้ซึ่งหวังในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายโดยยอมเชื่อฟังสามีของตน...” (1 เปโตร 3:3-5)

---

¹³ คำว่า “ถักผม” บางครั้งทำให้ผู้อ่านสับสน ทรงผมสะดุดตาในสมัยของเปาโลรวมถึงการถักผมที่ใช้เครื่องประดับหรูหรา หลักการของเขาคือ “ผู้หญิงควรประดับด้วยความสุภาพ ไม่ใช่ด้วยเครื่องประดับหรูหราเพื่อโอ้อวด”

เหมือนกันกับเปาโล เปโตรระบุถึงเครื่องประดับสองประเภท เขาห้ามไม่ให้แต่งกายภายนอกด้วยเสื้อผ้า และตกแต่งทรงผมด้วยเพชรพลอยเพื่อเป็นการโอ้อวด จากนั้นเขาสั่งให้ประดับภายในด้วย “จิตใจที่สุภาพ อ่อนโยนและจิตใจที่สงบ ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่ายิ่งนักในสายพระเนตรพระเจ้า” คนบริสุทธิใส่ใจกับ “สิ่งล้ำค่าในสายตาของพระเจ้า” มากกว่าการยอมรับจากโลกนี้ นี่คือวิธีการที่ “สตรีผู้บริสุทธิ ผู้ซึ่งหวังในพระเจ้า ใช้เพื่อประดับตนเอง”

ในฐานะคริสเตียน **สิ่งบันเทิง**ของเราควรแสดงให้เห็นถึงการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า เปาโลบอกเราว่า คริสเตียนควรให้ความสนใจเต็มที่ไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

“สุดท้ายนี้พี่น้องทั้งหลาย ขอจงใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้คือ สิ่งที่เป็นจริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่บริสุทธิ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ควรแก่การสรรเสริญ รวมทั้งถ้ามีสิ่งใดที่ขอดีเยี่ยม สิ่งใดที่น่ายกย่อง” (ฟิลิปปี 4:8)

ในฐานะคนบริสุทธิ พระเจ้าเป็นผู้ควบคุมทุกด้านของชีวิต เมื่อคุณอ่านเลวีนิติ คุณจะเห็นว่าไม่มีสิ่งใดที่เล็กเกินจนพระเจ้าไม่สนใจ ทุกสิ่งมีความหมายต่อพระองค์ นี่**ไม่ใช่**เพราะพระเจ้านักเผด็จการที่อยากควบคุมทุกด้านในชีวิตของเรา แต่เพราะพระเจ้าเป็นพระบิดาที่รักเรา พระองค์ห่วงใยทุกด้านในชีวิตของลูกของพระองค์ พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่ต้องการให้ลูกของพระองค์สวมใส่เสื้อผ้าที่ทำลายศักดิ์ศรีของร่างกายที่พระองค์สร้างขึ้นด้วยความรักนี้ พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่ต้องการให้ลูกของพระองค์มีความคิดจิตใจที่เต็มไปด้วยสิ่งบันเทิงที่กระตุ้นให้ทำบาปและความคิดที่น่าอับอาย เราเป็น “กรรมสิทธิ์ของพระองค์” และพระองค์ห่วงใยทุกด้านในชีวิตของเรา

► ประยุกต์ใช้หลักแห่งความสุภาพกับวัฒนธรรมของคุณ ด้านใด (ทั้งการแต่งกายและรูปแบบชีวิต) ที่ท้าทายต่อการรักษาความสุภาพในโลกที่คุณอาศัยอยู่?

(2) หลักแห่งการอารักขา

หลักแห่งการอารักขายืนยันว่าทุกสิ่งที่เราเป็นเจ้าของของพระเจ้า ในฐานะลูกของพระเจ้า เราจะใช้เงินและทรัพยากรของเราในทางที่ถวายเกียรติแด่พระองค์

ในศตวรรษที่สิบแปด มีคริสเตียนบางคนปฏิบัติตามระเบียบการแต่งกายที่เข้มงวด พวกเขาปฏิเสธการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยสิ่งต่าง ๆ พวกเขาไม่ใส่เสื้อผ้าที่ทำจากผ้าฝ้ายเป็นเงาเลื่อม ผู้ชายไม่ผูกเน็คไท พวกเขาใส่เสื้อผ้าที่เป็นสีเทาเท่านั้น เครื่องนุ่งห่มของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสุภาพมาก

อย่างไรก็ตาม จอห์น เวสเลย์ ได้เทศนาเรื่องการแต่งกายโดยที่บ่นว่าเสื้อผ้าที่ดูสุภาพนี้เป็นเพียงภายนอกเท่านั้น แม้เสื้อผ้าจะดูเรียบง่าย แต่ คริสเตียนบางคนกลับไม่ใส่ใจต่อหลักแห่งการอารักขา พวกเขาจะเดินทางจากลอนดอนไปปารีสเพื่อซื้อวัตถุดิบที่แพงที่สุดมาทำเป็นเสื้อผ้าสวมใส่ จริงอยู่ที่พวกเขาซื้อแต่สีเทา แต่พวกเขาซื้อเสื้อผ้าราคาแพงเพื่อบอกถึงความมั่งคั่ง พวกเขาสุภาพ แต่ไม่ได้เป็นผู้อารักขาที่ดีสำหรับเงินของพระเจ้า¹⁴

เวสเลย์คัดค้านว่าการแยกออกจากโลกนี้คือการเป็นผู้อารักขาที่ดีสำหรับเงินที่พระเจ้ามอบให้เรา เขาเทศนาว่าคนบริสุทธิ์ไม่ควรสิ้นเปลืองเงินไปกับเสื้อผ้าหรูหราราคาแพง เป็นไปได้ที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่สุภาพแต่ต้องไม่สิ้นเปลือง เปาโลกล่าวว่าการประดับกายของเราต้องไม่ใช่ด้วย “เสื้อผ้าราคาแพง” (1 ทิโมธี 2:9)

หลักแห่งการอารักขาไม่ใช่การที่จะต้องซื้อของราคาถูกเสมอไป บางครั้งเสื้อผ้าคุณภาพดีที่ราคาแพงกว่าแต่ใส่ได้ทนนานกว่า บางคริสตจักรยอมประหยัดเงิน 100 เหรียญเพื่อติดตั้งระบบน้ำประปา จากนั้นต้องจ่ายเงินหลายร้อยเหรียญเพื่อซ่อมประปาที่รั่ว แบบนั้นก็เป็นผู้อารักขาที่แย่มาก

หลักแห่งการอารักขากล่าวว่า “เราเป็นผู้อารักขาเงินที่พระเจ้ามอบไว้ให้แก่เรา เราต้องใช้อย่างฉลาด เราเป็นผู้อารักขาความสามารถที่พระเจ้ามอบไว้ให้แก่เรา เราต้องใช้เพื่อถวายเกียรติพระเจ้า ทุกสิ่งที่เราทำต้องถวายเกียรติแด่พระองค์”

► ประยุกต์ใช้หลักแห่งการอารักขานี้กับวัฒนธรรมของคุณ คริสตจักรของคุณจะเป็นผู้อารักขาที่ดีสำหรับทรัพยากรที่พระเจ้าให้ไว้ได้อย่างไร?

---

¹⁴ จอห์น เวสเลย์ (John Wesley), “การแต่งกาย” จาก การงานต่าง ๆ ของจอห์น เวสเลย์ (*The Works of John Wesley*), (Grand Rapids: Baker Books, 1996)

(3) หลักแห่งความพอประมาณ

หลักแห่งความพอประมาณยืนยันว่าเราจะไม่ยอมให้ “สิ่งต่าง ๆ” (แม้แต่สิ่งที่ดี) มาควบคุมชีวิตของเรา สิ่งหนึ่งที่ทำลายสำหรับการมีชีวิตอยู่ “ใน” แต่ไม่ได้เป็น “ของ” โลก คือการที่เราก็ยังอยู่ในโลก! มีหลายสิ่งหลายอย่างในโลกของเราที่เราสามารถและควรชื่นชม ชีวิตบริสุทธิ์จำเป็นต้องรู้จักพอประมาณหรือมีอย่างพอเหมาะแม้กับสิ่งดีต่าง ๆ ก็ตาม

อาหารคือหนึ่งตัวอย่าง ความหิวเป็นอาการของความอยากตามธรรมชาติ ไม่ได้เป็นความบาป เปาโลเขียนว่าเราควรกินเพื่อ “ถวายเกียรติแด่พระเจ้า” (1 โครินธ์ 10:31) การกินไม่ใช่บาป แต่ถ้าหากผมเป็นคนตะกละที่ไม่รู้จักควบคุมตัวเอง ผมก็ไม่ได้กินเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า โลกนี้กินเพื่อความจุใจของตัวเอง ถ้าหากผมไม่รู้จักพอประมาณในการกิน ผมก็เป็น “ของโลก” แทนที่จะกินเพื่อ “ถวายเกียรติแด่พระเจ้า” นี่หมายความว่าผมจะฝึกควบคุมตัวเองในขณะที่กินอาหารอร่อยที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้ผม

ชาวโครินธ์คัดค้านว่าพวกเขาไม่สามารถทำบาปทางเพศได้ เพราะพวกเขาเป็นลูกฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าและร่างกายนี้ไม่สำคัญอีกต่อไป พวกเขาพูดว่า “อาหารมีไว้สำหรับท้องและท้องมีไว้สำหรับอาหาร” พวกเขามีแนวคิดนี้จากวัฒนธรรมของพวกเขาว่าร่างกายได้รับอนุญาตให้มีสิ่งใดก็ได้ตามต้องการ

เปาโลตอบสนองโดยการอ้างคำสอนของชาวโครินธ์ และปฏิเสธแนวคิดผิด ๆ ที่อยู่เบื้องหลังคำสอนนั้น “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้” แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งนั้นเป็นประโยชน์ “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้” **แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของสิ่งใดเลย ‘อาหารมีไว้สำหรับท้อง และท้องก็สำหรับอาหาร’ แต่พระเจ้าจะทรงให้ทั้งท้องและอาหารสูญสิ้นไป** (1 โครินธ์ 6:12-20) เขาพูดต่อว่า “พวกท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์” เปาโลสรุปว่า “ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง? เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง ฉะนั้น จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของพวกท่านเถิด”

หลักการของเปาโลคือ แม้สิ่งต่าง ๆ ที่ทำได้ก็ต้องไม่ให้มาควบคุมเรา พระเจ้ามีสิทธิอำนาจเหนือทุกด้านในชีวิตของคริสเตียน แม้แต่เหนือร่างกายของเรา **ทุกสิ่ง**ที่เราทำต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้า สิ่งนี้เรียกร้องให้เราดำเนินชีวิตโดยรู้จักพอประมาณและควบคุมตัวเอง

ในชีวิตประจำวันสิ่งนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะไหน? สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ด้วยการควบคุมตัวเองในการกินและดื่ม ควบคุมตัวเองต่อความบันเทิง ในฐานะคนบริสุทธิ์ ผม “จะไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของสิ่งใดเลย” แม้แต่ความบันเทิงที่ไม่มีพิษภัยใด ๆ ก็จะมี (สำหรับผม) ถ้าหากมันมีอำนาจเหนือผม หลักแห่งความพอประมาณสอนให้เรารู้จักควบคุมตัวเองในทุกด้าน

ผมขอยกตัวอย่างส่วนตัวสักตัวอย่างหนึ่ง ขอให้เข้าใจว่านี่ไม่ใช่กฎที่คุณจะต้องทำตาม ผมใช้ตัวอย่างนี้เพื่อแสดงให้เห็นวิธีที่หลักการเหล่านี้สัมพันธ์กันกับจุดอ่อนและบุคลิกลักษณะของบุคคล

ผมซื้อคอมพิวเตอร์มาเครื่องหนึ่งที่มีเกมส์ชื่อว่า “เททริส” เกมส์นี้ก็ได้มีอะไรผิดปกติ ไม่ได้เป็นเกมส์ที่พ่ายแพ้รุนแรง มันเป็นเกมส์ต่อภาพง่าย ๆ อย่างไรก็ตาม ไม่นานนักผมรู้ตัวว่าเกมส์นี้ได้ “ครอบงำ” ผมแล้ว ผมจะนั่งลงทำงาน แป๊บเดียวผมก็จะหันไปเล่นเกมส์ ผมจะพูดว่า “ผมขอพักจากทำงานสักหน่อยเพื่อเล่นเกมส์เททริส” สามสัปดาห์ต่อมาผมก็จะพูดว่า “ผมขอเอาชนะอีกสักเกมส์” หนึ่งชั่วโมงต่อมา ผมก็ยังเล่นเกมส์อยู่ ในที่สุดพระเจ้าเตือนผมให้คิดถึงหลักแห่งความพอประมาณ “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ แต่ข้าพเจ้าจะไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของสิ่งใดเลย”

เพราะเหตุนี้เอง ผมจึงเรียนรู้ว่าผมต้องลบเกมส์เททริสออกจากคอมพิวเตอร์ นี่คือ “กฎ” ตามหลักการพระคัมภีร์ใช่ไหม? ไม่ใช่เลยครับ พระคัมภีร์ไม่ได้มีคำว่าเททริสตรงไหนเลย แต่สำหรับผมแล้ว หลักแห่งความพอประมาณหมายถึงการหลีกเลี่ยงจากเกมส์ที่ควบคุมชีวิตของผม

หลักการนั้นกว้างกว่ากฎ ไม่มีคำสอนในพระคัมภีร์ที่คัดค้านเกมส์เททริส ถ้าหากคุณชอบเล่นเกมส์นี้ คุณไม่จำเป็นต้องเลิกเพราะผมเลิก แต่สำหรับผมแล้ว เกมส์นี้กลายเป็นกับดักเพราะผมมีจุดอ่อนในเรื่องนี้ ถ้าหากเราอยากมีชีวิตที่บริสุทธิ์ เราจะถามพระเจ้าว่า “ลูกดำเนินชีวิตในทางที่พระองค์พอพระทัยได้อย่างไร?”

► นำหลักแห่งการพอประมาณนี้มาประยุกต์ใช้กับวัฒนธรรมของคุณ ด้านใดที่เป็นความท้าทายในการรักษาหลักการพระคัมภีร์อย่างสมดุลในชีวิตของคุณ?

(4) หลักแห่งความเหมาะสม

เมื่อทิโมธี ผู้มีบิดาเป็นชนกรีกและมารดาเป็นชนยิว ได้ร่วมเดินทางไปทำพันธกิจกับเปาโลและซิลาส เปาโลร้องขอให้ทิโมธีเข้าสู่หน้ดเพื่อเห็นแก่งานพันธกิจ (กิจการ 16:3) ก่อนหน้านี้ เปาโลปฏิเสธที่จะให้ติตัสซึ่งเป็นชนกรีกที่กลับใจมาเชื่อเข้าสู่หน้ด (กาลาเทีย 2:3) การตอบสนองที่ไม่เหมือนกันของเปาโลต่อสถานการณ์เหล่านี้สอนหลักการที่สำคัญสำหรับการทำพันธกิจ

ในกรณีของติตัสเปาโลยืนหยัดบนพื้นฐานความจริงว่าเราได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ การร้องขอให้คนต่างชาติที่กลับใจมาเชื่อทำตามกฎบัญญัติของยิวเป็นการทำลายคำสอนเรื่องเสรีภาพของคริสเตียน เปาโลยืนหยัดคัดค้านคนที่ต้องการให้ติตัสเข้าสู่หน้ด (กาลาเทีย 2:1-6) ในกิจการบทที่ 15 คริสตจักรที่เยรูซาเล็มยอมรับว่าการเข้าสู่หน้ดไม่จำเป็นต่อคนต่างชาติที่กลับใจมาเชื่อ

ในกิจการบทที่ 16 เปาโลขอให้ทิโมธีเข้าสู่หน้ด ทำไมหรือ? ไม่ใช่เพื่อเห็นแก่ความรอด แต่เพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ในงานพันธกิจที่ธรรมศาลา

► อ่าน 1 โครินธ์ 9:19-23

เปาโลยกภาพเพื่ออธิบายถึงหลักการเดียวกันนี้ในโครินธ์ เพื่อผลประโยชน์ของข่าวประเสริฐ เปาโลเต็มใจสละส่วนต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับหลักการพระคัมภีร์ เขาไม่ประนีประนอมกับความเชื่อมั่นในหลักการพระคัมภีร์ แต่เขายอมสละเสรีภาพเพื่อเห็นแก่งานพันธกิจ

สิ่งนี้ให้หลักการที่สำคัญสำหรับคริสเตียน บางสิ่งอาจเหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่งแต่ไม่เหมาะสมกับอีกสถานการณ์หนึ่ง เพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ของงานพันธกิจ ผู้นำอาจต้องยอมสละ “เสรีภาพ” บางอย่างที่ไม่ขัดต่อความเชื่อมั่นของตัวเองในเรื่องส่วนตัวและการปฏิบัติตามวัฒนธรรม ไม่ใช่ความเชื่อมั่นในคำสอนตามหลักการพระคัมภีร์

แกรีเป็นมิชชันนารีในแอฟริกา แกรี่มีหนองเคราเต็มไปด้วยหนวด ในประเทศของเขา หนองเคราเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงควมมีอายุและสิทธิอำนาจ หัวหน้าเผ่ามักจะไว้เครายาว หนองเคราของแกรี่ทำให้เขาเป็นที่เคารพในหมู่คนที่เขาพยายามเข้าถึงเพื่อข่าวประเสริฐ เขาไว้หนองเคราโดยใช้หลักแห่งความเหมาะสม

ริคเป็นมิชชันนารีในเอเชีย ในประเทศของริค หนองควาเป็นสัญลักษณ์ภายนอกที่บอกถึงความสะเพร่า และไม่เอาใจใส่ หลังจากย้ายไปที่ประเทศนี้ไม่นาน ริคสังเกตเห็นว่าหนองควาของเขาเป็นอุปสรรคต่อการเกิดผล เขาจึงโกนหนองควาโดยใช้หลักแห่งความเหมาะสม

สรุปแล้วการมีหรือไม่มีหนองควาผิดไหม? ไม่เลย! มิชชันนารีทั้งสองคนนี้เรียนรู้ที่จะทำตามหลักแห่งความเหมาะสมคือ รู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับสภาพแวดล้อมที่พระเจ้าให้ฉันอยู่?

► คุณพบด้านไหนบ้างที่หลักแห่งความเหมาะสมเรียกร้องให้คุณเสียสละเสรีภาพส่วนตัวเพื่อเข้าถึงผู้คนรอบตัวเพื่อพระคริสต์?

(5) หลักแห่งความรับผิดชอบ: ฉันต้องให้คำตอบใคร?

ผมมักจะถามนักศึกษาในวิทยาลัยที่ผมสอนว่า “พวกเธอชอบให้มีกฎหรือหลักการอยู่ในคู่มือหอพักนักศึกษา?” พวกเขาตอบเสมอว่า “เราชอบหลักการ”

ผมก็จะถามต่อว่า “อันไหนปฏิบัติตามง่ายกว่ากัน ระหว่างกฎที่บอกว่า “ไฟฟ้าจะต้องดับตอนเที่ยงคืน” หรือหลักการที่บอกว่า “พวกเธอกำลังเตรียมตัวเพื่องานพันธกิจ ดังนั้นจึงควรเข้านอนเร็วเพื่อจะพักผ่อนอย่างเต็มที่ และพร้อมที่จะจดจ่อกับการเรียนในชั้นเรียนตอนเช้า”? ไม่นานนัก พวกนักศึกษาก็ตระหนักว่า หลักการนั้นเรียกร้องให้เราคิดมากกว่ากฎธรรมดา

หลักการอาจทำได้ยาก หนึ่งในสิ่งสำคัญหลายอย่างคือการตระหนักว่า เราต้องให้คำตอบกับพระเจ้าเกี่ยวกับการแยกไว้เป็นพิเศษ คุณไม่สามารถใช้กฎที่บอกว่า “กินอาหารจำนวน ____ กรัมเพียงพอต่อหนึ่งวัน ถ้ากินมากกว่านั้นเป็นความตะกละ” มันเป็นไปได้! แทนที่จะบอกแบบนี้ ผมต้องระลึกว่าผมมีความรับผิดชอบต่อพระเจ้าในเรื่องการบังคับตัวเอง

คนหนึ่งจะทำงานในสำนักงานแห่งหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องสวมใส่เสื้อสูทดูดี แต่อีกคนหนึ่งจะกลายเป็นผู้อาภักษาที่แยหากเขาเอาเสื้อสูทดูดีไปใส่ทำนา!

พระเจ้าจะให้ความเชื่อมั่นที่แตกต่างกันกับแต่ละคนเกี่ยวกับการจัดการในพันธกิจของพวกเขา เกี่ยวกับภูมิหลัง และแม้แต่เกี่ยวกับความบาปที่พวกเขามีแนวโน้มที่จะทำ เราแต่ละคนไม่เหมือนกัน เราทุกคนจะ

ไม่เหมือนกัน พี่น้องของเราอาจมีความเชื่อมั่นในรูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างออกไป ตราบใดที่ความแตกต่างนี้ไม่ขัดแย้งกับคำสอนตามพระคัมภีร์ ความแตกต่างเหล่านี้อาจเป็นสัญญาณของเสรีภาพตามหลักการพระคัมภีร์ได้

ด้วยเหตุผลนี้เอง เราจึงต้องจดจำสองสิ่งไว้

1. ฉันต้องไม่ตัดสินใครถึงสิ่งในใจของพวกเขา พวกเขาต้องให้คำตอบกับพระเจ้าเกี่ยวกับการแยกออกจากโลกนี้ (โรม 14:4)
2. ฉันต้องตัดสินให้รอบคอบต่อสิ่งที่อยู่ในใจของตนเอง ฉันต้องให้คำตอบกับพระเจ้าเกี่ยวกับการแยกออกจากโลกนี้

พวกเขาค้นพบเคล็ดลับ - เคานท์ ซินเซนดอร์ฟ กับชาวโมราเวีย

ในศตวรรษที่สิบแปดมีกลุ่มคริสเตียนกลุ่มหนึ่งหนีไปที่ยูเออร์มันเพื่อเอาชีวิตรอดจากการข่มเหงในโมราเวีย พวกเขาตั้งรกรากในที่ดินของ เคานท์ นิโคเลาส์ วอน ซินเซนดอร์ฟ¹⁵ ซึ่งได้กลายมาเป็นผู้นำของพวกเขา ภายในเวลาไม่กี่ปี มีชาวโมราเวียมากกว่า 300 คนมาอาศัยอยู่ในที่ดินที่เฮอร์นฮัทนี้

ชาวโมราเวียอุทิศตัวต่อความบริสุทธิ์ที่แท้จริง พวกเขาใช้ชีวิตเรียบง่ายโดยทำตามหลักการพระคัมภีร์ พวกเขามีชื่อเสียงในเรื่องการศึกษาพระคัมภีร์และอุทิศตัวต่อการอธิษฐาน ในปี 1727 ชาวโมราเวียเริ่มต้นการประชุมอธิษฐานอย่างต่อเนื่องตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงของทุกวันเป็นเวลานานกว่าหนึ่งร้อยปี

ชาวโมราเวียแสวงหาที่จะให้ทั้งชีวิตเป็นของพระเจ้า ผลลัพธ์ของการอุทิศตัวเพื่อมีชีวิตที่แยกไว้เป็นพิเศษเพื่อพระเจ้านี้คืออะไร? พระเจ้าใช้พวกเขาด้วยวิธีอันทรงพลัง

¹⁵ Image: "Portrait of Count Zinzendorf" by J. Archer, *The Life of Nicholas Lewis Count Zinzendorf* (1838), retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Portrait_of_Count_Zinzendorf.jpg, public domain.

ชาวโมราเวียมีอิทธิพลอย่างมากต่อคริสเตียนในที่อื่น ๆ मिชชันนารีชาวโมราเวียคนหนึ่งคือ ปีเตอร์ โบห์เลอร์ เป็นคนสำคัญต่อการกลับมาเชื่อของ จอห์นและชาร์ลส์ เวสเลย์ ไม่กี่สัปดาห์หลังจาก จอห์น เวสเลย์ ได้รับความมั่นใจในความรอดที่หอมนัสการของชาวโมราเวียบนถนนอัลเดอร์สเกท เขาก็เดินทางไปไอร์แลนด์เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณจากผู้เชื่อที่อุทิศตัวเหล่านี้ ถัดจากเวสเลย์ ก็คือ วิลเลียม คาเรย์ คริสเตียนที่อุทิศตัวซึ่งได้รับอิทธิพลจากการติดตามความบริสุทธิ์ของชาวโมราเวีย

ชาวโมราเวียทำพันธกิจการประกาศอันทรงพลังไปทั่วโลก ภายในหกเดือนของการเริ่มต้นประชุมอธิษฐานในปี 1727 มีคนหนุ่มสาวชาวโมราเวียจำนวนยี่สิบหกคนที่อาสาสมัครเป็นมิชชันนารี ในเวลานั้นมิชชันนารีต่างแดนยังไม่เป็นที่รู้จักในท่ามกลางคริสตจักรโปรเตสแตนต์ ช่วงระหว่างศตวรรษที่สิบแปด มีมิชชันนารีมากกว่า 300 คนถูกส่งออกไปจากกลุ่มคริสเตียนเล็ก ๆ ที่แยกไว้เป็นพิเศษเพื่อพระเจ้านี้ มิชชันนารีโปรเตสแตนต์รุ่นแรกสุดถูกส่งออกไปจากชาวโมราเวีย คริสเตียนที่แยกไว้เป็นพิเศษเพื่อพระเจ้าจะถูกใช้เพื่อให้เปลี่ยนแปลงโลกของพวกเขาได้

บททวนบทที่ 4

(1) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการแยกไว้เป็นพิเศษหรือการเป็นของพระเจ้า ตัวอย่างประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

- วันบริสุทธิ์
- สิ่งของบริสุทธิ์
- สถานที่บริสุทธิ์
- ผ้าบริสุทธิ์

(2) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการแยกออกจากความบาป เพราะพระเจ้าเกลียดความบาป คนของพระเจ้าจึงเกลียดความบาป

(3) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า เป้าหมายของการแยกออกจากความบาปคือการแยกไว้สำหรับพระเจ้า

(4) คนบริสุทธิ์อยู่ห่างจากความบาป การดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระเจ้าหมายความว่าเราจะใช้ชีวิตอยู่ห่างจากบาป

(5) ชีวิตที่บริสุทธิ์เสริมสร้างอิสราเอลในฐานะพยานต่อโลกนี้ ชีวิตที่บริสุทธิ์เสริมสร้างคริสเตียนเพื่อให้เป็นพยานต่อโลกนี้

(6) การแยกไว้เป็นพิเศษตามหลักการพระคัมภีร์เริ่มต้นจากในใจ

(7) หลักการเรื่องการแยกออกจากโลกประกอบไปด้วยหลักการต่อไปนี้

- หลักแห่งความสุภาพ
- หลักแห่งการอารักขา
- หลักแห่งความพอประมาณ
- หลักแห่งความเหมาะสม
- หลักแห่งความรับผิดชอบ

งานมอบหมาย

- (1) เลือกหนึ่งประเด็นที่ทำให้การแยกไว้เป็นพิเศษเป็นสิ่งที่ทำได้ยากสำหรับคริสเตียนในสังคมของคุณ ใช้หลักการในบทนี้เพื่อเขียนบทความ 1-2 หน้า เพื่อแนะนำว่าคริสเตียนจะต้องทำอย่างไรเพื่อแยกออกจากความบาปและแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าในประเด็นที่คุณเลือกนั้น
- (2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ 2 โครินธ์ 6:16-18

บทที่ 5

ความบริสุทธิ์คือใจที่เด็ดเดี่ยว - “เป็นคนดีพร้อม”

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจความหมายของคำว่า “ดีพร้อม” ในพันธสัญญาเดิมว่าเป็นใจที่เด็ดเดี่ยว
- (2) ยอมรับถึงอันตรายฝ่ายวิญญาณของการมีใจโลเล
- (3) ยอมจำนนต่อพระเจ้าและตอบ “ตกลง” อย่างไม่ลังเล
- (4) ท่องจำ สดุดี 86:11-12

คาเลบ: บุรุษผู้มีใจเด็ดเดี่ยว

ชนอิสราเอลพร้อมเข้าสู่คานาอัน พระเจ้าได้นำพวกเขาผ่านถิ่นทุรกันดาร และพวกเขาเดินทางต่ออีกไม่ไกลเพื่อเข้าสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา โมเสสส่งผู้สอดแนมสิบสองคนเข้าไปสำรวจดินแดน หลังจากผ่านไปสี่สิบวัน พวกผู้สอดแนมกลับมาพร้อมกับพวงองุ่นสวยงามและรายงานถึงความอัศจรรย์ของคานาอัน แต่พวกเขาพูดว่าพวกคนคานาอันแข็งแรงและอยู่ในเมืองใหญ่ พวกเราเป็นเหมือนตั๊กแตนในสายตาของพวกเขา!

มีเพียงสองคนคือ โยชูวาและคาเลบ ที่เชื่อในพระสัญญาแห่งชัยชนะจากพระเจ้า คาเลบพูดว่า “ให้เราขึ้นไปทันทีและยึดแผ่นดินนั้น เพราะเราจะชนะแน่นอน” (กัณดารวิถี 13:30) โยชูวาและคาเลบมองเห็นดินแดนเดียวกันกับที่ผู้สอดแนมคนอื่น ๆ เห็น คนเหล่านั้นมองเห็นเมืองที่มีกำแพงใหญ่ พวกเขามองเห็นนักรบที่เกรงกลัว

แต่โยชูวากับคาเลบมองเห็นบางสิ่งที่ผู้สอดแนมคนอื่นไม่เห็น ทั้งสองคนมองเห็นว่าพระเจ้าผู้นำอิสราเอลออกมาจากอียิปต์จะนำอิสราเอลเข้าสู่คานาอัน พวกเขามองเห็นว่าพระเจ้าผู้ทำลายกองทัพบองฟาโรห์จะทำลายกำแพงเมืองเยรีโค พวกเขามองเห็นว่าพระเจ้าของอับราฮัมนั้นเป็นพระเจ้าของโมเสส พระเจ้าตรัสกับคาเลบว่า “เรามีจิตใจที่แตกต่างและได้ติดตามเราอย่างสุดใจ” (กันดารวิถี 14:24)

เพราะคนเหล่านั้นไม่เชื่อพระองค์ พระเจ้าจึงตัดสินลงโทษให้ผู้ใหญ่ในรุ่นนั้นตายในถิ่นทุรกันดาร สิบปีต่อมาชนอิสราเอลก็ได้เข้าสู่คานาอัน และถึงเวลาที่ต้องแบ่งดินแดน คาเลบอายุมากกว่าแปดสิบปีแล้ว เขาพูดกับโยชูวาว่า “ข้าพเจ้ายังมีกำลังแข็งแรง เช่นเดียวกับวันที่โมเสสใช้ให้ข้าพเจ้าไป...เพราะฉะนั้นขอมอบแดนเทือกเขานี้” จริงอยู่ที่เทือกเขานั้นเป็นเมืองเข้มแข็งและมีนักรบที่เกรงกลัว แต่คาเลบเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า “ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไปได้ ดังที่พระยาห์เวห์ตรัสไว้แล้ว” (โยชูวา 14:11-12)

อะไรที่ทำให้คาเลบเชื่อมั่นถึงเพียงนี้? สิ่งนั้นคือใจที่เด็ดเดี่ยว คาเลบพูดว่า “ข้าพเจ้าได้ติดตามพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ” (โยชูวา 14:8) คาเลบไว้วางใจพระเจ้าอย่างสุดใจ คาเลบคือบุรุษที่มีใจเด็ดเดี่ยว

ใจที่ดีพร้อมคือใจที่เด็ดเดี่ยว

พระธรรมหมวดประวัติศาสตร์บอกเล่าถึงความล้มเหลวอันน่าเศร้าของอิสราเอลในการเป็นอย่างที่เราเรียกว่าเรียกให้คนของพระองค์เป็น พระธรรมหมวดประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นถึงวิธีที่ชนอิสราเอลหลงเจิ่นไปจากแผนการของพระเจ้า อิสราเอลได้รับการเรียกให้เป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อชนชาติอื่น ๆ แต่อิสราเอลกลับหันไปหาพระเทียมเท็จทั้งหลาย เนื่องจากความล้มเหลวนี้ ทำให้อิสราเอลต้องพ่ายแพ้และตกไปเป็นเชลย สงครามของอิสราเอลถูกเปลี่ยนเป็นความอับอาย

ควบคู่ไปกับภาพอันน่าเศร้าของความไม่สัตย์ซื่อ พระธรรมหมวดประวัติศาสตร์ยังแสดงให้เห็นภาพของคนบริสุทธิ์ที่รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ ในขณะที่มีคนมากมายในอิสราเอลที่ไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า (ผู้วินิจฉัย) มีหญิงม่ายชาวโมอับคนหนึ่งที่ไม่สัตย์ซื่อ (นางรูธ) แม้ในการเป็นเชลย (2 พงศ์กษัตริย์) ก็มีหญิงสาวชาวยิวคนหนึ่งเชื่อฟังการทรงเรียกของพระเจ้าและช่วยประชาชนของเธอ (เอสเธอร์) คนเหล่านี้เชื่อฟังพระเจ้าอย่างสุดใจ พวกเขาบริสุทธิ์

พระธรรมหมวดประวัติศาสตร์สอนว่าการเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการรับใช้พระเจ้าด้วยความจงรักภักดีอย่างเต็มที่ ความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงมีการดำเนินการอย่างสมบูรณ์แบบ แต่ความบริสุทธิ์หมายถึงการรับใช้พระเจ้าด้วยใจที่เด็ดเดี่ยว

พระคัมภีร์ฉบับแปลที่เก่ากว่าของพันธสัญญาเดิมใช้คำว่า “ดีพร้อม” เป็นคำแปลของคำฮีบรูคำว่า “ซาเลม” ซึ่งคำว่าซาเลมนี้ให้ความหมายในเชิง “ครบถ้วนสมบูรณ์” การเป็นคนดีพร้อมจึงหมายถึงมีความครบถ้วนสมบูรณ์ การเป็นคนบริสุทธิ์จึงหมายถึงการเป็นของพระเจ้าอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

คำว่า ซาเลม สัมพันธ์กันกับคำฮีบรูที่แปลว่าสันติสุขคือ ซาเลม การเป็นคนดีพร้อมต่อหน้าพระเจ้าจึงหมายถึงการมีสันติกับพระองค์ (“รักดีต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา”) (1 กษัตริย์ 8:61) การมี “ใจที่ดีพร้อม” คือการมีใจที่ “ครบถ้วนสมบูรณ์” หรือ “เด็ดเดี่ยว” เป็นใจที่มีความรักดีต่อพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น ให้เราดูตัวอย่างอื่น ๆ ของคำว่า “ดีพร้อม” หรือ “เด็ดเดี่ยว” ในพระธรรมหมวดประวัติศาสตร์

กองทัพที่มีจุดมุ่งหมายเดียว

หลังจากซาอูลตาย เผ่าต่าง ๆ ทางตอนเหนือตั้งอิซโบเซทให้เป็นกษัตริย์ในขณะที่เผ่ายูดาห์ติดตามดาวิด มีสงครามสู้รบเป็นเวลาสองปีโดยที่ดาวิดนำเผ่ายูดาห์สู้รบกับเผ่าอื่น ๆ ทางตอนเหนือ หลังจากสองปีผ่านไป อิซโบเซทถูกพวกนายทหารของเขาฆ่าตาย กองทัพนั้นจึงมีใจเดียวในการตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งหมด ชนชาตินี้มีใจเดียวกันภายใต้การปกครองของกษัตริย์องค์เดียว

“ทหารทั้งสิ้นเหล่านี้ พร้อมที่จะทำศึก มายังเฮโบรน ด้วยเจตนาเต็มเปี่ยมเพื่อตั้งดาวิดให้เป็นพระราชาเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ในทำนองเดียวกันคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ ก็เป็นใจเดียวกันที่จะตั้งดาวิดเป็นพระราชา” (1 พงศาวดาร 12:38)

กองทัพ “มาที่เฮโบรนด้วยเจตนาเต็มเปี่ยม (ซาเลม) เพื่อตั้งดาวิดให้เป็นพระราชา” ฉบับแปลเก่ากว่าใช้คำว่า “ด้วยใจดีพร้อม”(ฉบับคิงส์เจมส์ (KJV)) “ดีพร้อม” ไม่ได้หมายถึงไม่มีสัคนในกองทัพที่ทำบาป แต่หมายความว่าชนชาตินั้น “จงรักภักดีอย่างเต็มที่” ต่อดาวิด พวกเขามีใจเดียวกันภายใต้การปกครองของกษัตริย์องค์เดียว ในข้อนี้คำว่า ซาเลม ไม่ใช่คำศัพท์ทางศาสนา แต่เป็นคำศัพท์ทางการเมือง ซาเลม หมายถึงมีความจงรักภักดีอย่างเด็ดเดี่ยวต่อกษัตริย์

แท่นบูชาทำจากหินล้วนที่ไม่ได้ตกแต่งเลย

เมื่ออิสราเอลมาถึงดินแดนแห่งพระสัญญา โยชูวาสร้างแท่นบูชาที่บนภูเขาเอโบบาล โยชูวาสร้างแท่นบูชาจาก “ทำด้วยหินล้วน (ชาเลม) ซึ่งไม่มีใครใช้เครื่องมือเหล็กตกแต่งเลย” (โยชูวา 8:31) “ล้วน” เป็นคำเดียวกันกับคำว่า “ทั้งหมด” หรือ “สมบูรณ์ดีพร้อม” ดังนั้นชาเลมจึงหมายถึงมีความดีทีเดียว

ใจเด็ดเดี่ยว

ในการอุทิศถวายพระวิหาร โซโลมอนเรียกประชาชนอิสราเอลให้รับใช้พระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยว

“เพราะฉะนั้นขอให้จิตใจของท่านทั้งหลายภักดี (ชาเลม) ต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา คือดำเนินอยู่ในกฎเกณฑ์ของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ตั้งในวันนี้” (1 พงศกษัตริย์ 8:61)

นี่คือคำเดียวกันที่ใช้เพื่ออธิบายกองทัพที่มีใจเดี่ยวภายใต้การปกครองของดาวิด เป็นคำเดียวกันที่อธิบายถึงหินล้วนที่ไม่ได้ตกแต่ง โซโลมอนเรียกอิสราเอลให้มีใจสัตย์ซื่ออย่างเด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้า ถ้าหากประชาชนอิสราเอลมีใจเด็ดเดี่ยว พวกเขาจะ “ดำเนินอยู่ในกฎเกณฑ์ของพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์” บุคคลที่มีใจเด็ดเดี่ยวจะเต็มใจเชื่อฟังพระเจ้า

ใจโลเลกับใจเด็ดเดี่ยว

ประวัติศาสตร์ของกษัตริย์อิสราเอลแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเรียกคนของพระองค์ให้รับใช้พระองค์โดยมีใจเด็ดเดี่ยว พระเจ้ากำลังแสวงหาคนที่บริสุทธิ์ พระเจ้ามองหาคนที่มีใจเด็ดเดี่ยว

กษัตริย์โซโลมอน: ผู้มีใจโลเล

ในการอุทิศถวายพระวิหาร โซโลมอนเรียกอิสราเอลให้ปรนนิบัติพระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยว แต่น่าเศร้าที่โซโลมอนเองกลับไม่ได้ทำตามคำที่เขาตัวเอง “ต่อมาเมื่อซาโลมอนชราลง เหล่าภรรยาของท่านทำให้ใจของท่านหันไปเชื่อในบรรดาเทพเจ้า ทำให้ท่านไม่สัตย์ซื่อ (ชาเลม) ต่อพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน เหมือนดังใจของดาวิดบิดาของท่าน” (1 พงศกษัตริย์ 11:4)

ใจของโซโลมอนมีความโลเล เขาต้องการนมัสการพระเจ้าของอิสราเอลในขณะที่กั้นมัสการพระอื่นด้วย คุณไม่สามารถจงรักภักดีต่อพระเยโฮวาห์และภักดีต่อพระอื่นพร้อมกันได้ ผู้เขียน 1 พงศกษัตริย์ไม่ได้บอก

ว่าโซโลมอนทั้งการนมัสการพระเยโฮวาห์ โซโลมอนยังคงถวายเครื่องบูชาในพระวิหาร แต่ใจของเขาโลเล เขาพยายามปรนนิบัติพระเจ้าด้วยใจที่โลเล

กษัตริย์ดาวิด: ผู้มีใจเด็ดเดี่ยว

ใน 1 พงศกษัตริย์ 11:4 เราเห็นมุมมองของพระเจ้าต่อใจของดาวิด และโซโลมอน ใจของดาวิดเป็นใจที่เด็ดเดี่ยวแน่วแน่ ใจของโซโลมอนเป็นใจที่โลเลแบ่งแยก จากมุมมองของมนุษย์คนหนึ่ง เราอาจพิจารณาว่าการล่วงประเวณีและการฆาตกรรมที่ดาวิดกระทำ เป็นความบาปร้ายแรงกว่าการเสื่อมถอยของโซโลมอน ทำไมผู้เขียนพงศกษัตริย์จึงกล่าวว่าใจของดาวิด “รักดีอย่างเต็มที่” ต่อองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า?

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“ขอให้ข้าพระองค์ตายต่อตัวเอง
เพื่อจะมีชีวิตอยู่ในพระองค์
ขอให้ข้าพระองค์ปราศจากทุกสิ่ง
เพื่อจะมีอย่างบริบูรณ์ในพระองค์
ขอให้ข้าพระองค์ไม่มีค่าต่อสิ่งใด
เพื่อจะเป็นของพระองค์หมดทั้งสิ้น”

- เอรasmus

สิ่งที่เป็นความแตกต่างคือการตอบสนองของดาวิดต่อความบาป เมื่อผู้เผยพระวจนะเผชิญหน้ากับดาวิด ดาวิดกลับใจทันที ดาวิดไม่ได้ปกป้องตัวเอง แต่เขายอมรับสารภาพต่อพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าทำบาปต่อพระองค์ ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และได้กระทำการชั่วในสายตาของพระองค์” (สดุดี 51:4) ดาวิดปรนนิบัติพระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ ใจของเขาเป็นใจที่ซื่อสัตย์ ใจของเขาเด็ดเดี่ยว

สดุดีบทที่ 86 แสดงให้เห็นถึงความหิวกระหายของดาวิดที่จะมีใจเด็ดเดี่ยว ในสดุดีบทที่ 86 ดาวิดอธิษฐานขอการช่วยกู้จากศัตรูทั้งหลายที่พยายามจะฆ่าเขา ในตอนกลางของคำอธิษฐานนี้ ดาวิดร้องว่า “ขอทรงรวมใจของข้าพระองค์เป็นใจเดียว ให้อย่างเกรงพระนามของพระองค์” (สดุดี 86:11) ดาวิดกำลังอธิษฐานขอให้ใจเด็ดเดี่ยว ดาวิดแสวงหาที่จะปรนนิบัติพระเจ้าด้วยใจที่ดีพร้อม

กษัตริย์อาสา: ผู้มีใจโลเล

อาสาครองบัลลังก์ของยูดาห์ในปี 910 กคศ. เขาอุทิศตัวต่อพระเยโฮวาห์ เขาทำลายแท่นบูชาของพระเทียมเท็จทั้งหลาย เขาทำลายสถานสูงต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อบูชารูปเคารพ เมื่อแม่ทัพชาวเอธิโอเปียชื่อว่าเศราห์ได้ยกทัพใหญ่โจมตียูดาห์ อาสาร้องขอการช่วยกู้จากพระเจ้าว่า...

“ข้าแต่พระยาห์เวห์ไม่มีใครช่วยได้เหมือนพระองค์ในการสู้รบกันระหว่างพวกเรามีกำลังกับพวกไม่มีกำลัง ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย โปรดช่วยพวกข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายพึ่งพระองค์ พวกข้าพระองค์มาต่อสู้กับชนหมู่ใหญ่ในพระนามของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าทรงให้มนุษย์ชนะพระองค์” (2 พงศาวดาร 14:11)

พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของอาสา “พระเจ้าจึงทรงโจมตีชาวคูชต่อหน้าอาสาและยูดาห์ แล้วชาวคูชก็หลบหนี” (2 พงศาวดาร 14:12) อาสาไว้วางใจพระเจ้าอย่างสุดใจ และพระองค์ประทานชัยชนะแก่เขา ยี่สิบปีผ่านไป อาสาต้องเผชิญกับบททดสอบบทใหม่ คราวนี้บาอาซา กษัตริย์ของเผ่าทางตอนเหนือได้มาต่อสู้กับยูดาห์ ด้วยความกลัว อาสาจึงตัดสินใจสร้างพันธมิตรทางทหารกับอีกชนชาติหนึ่ง เขาลงนามในสนธิสัญญากับเบนฮาดัดพระราชาแห่งซีเรีย แทนที่จะไว้วางใจพระเจ้าผู้เดียว อาสาวางใจในพระราชาที่ไม่ได้นับถือพระเจ้า

เวลานั้นผู้เผยพระวจนะชื่อว่าฮานานีได้เตือนอาสาให้คิดถึงชัยชนะในอดีตเหนือกองทัพใหญ่ของคนเอธิโอเปีย เขาเตือนอาสาให้ระลึกถึงเมื่อครั้งที่ “ท่านพึ่งพาพระเจ้า พระองค์มอบพวกเขาไว้ในมือของท่าน” ทำไมพระเจ้าทำเช่นนี้? เพราะ “เพราะว่าพระเนตรของพระยาห์เวห์สอดส่องอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งหมด เพื่อให้กำลังกับคนเหล่านั้นที่จริงใจ (ซาเลม) ต่อพระองค์” (2 พงศาวดาร 16:9)

เมื่ออาสาไว้วางใจพระเจ้าสุดใจ พระเจ้าประทานชัยชนะยิ่งใหญ่แก่เขา แต่ตอนนี้อาสาพึ่งพระราชาชาวซีเรีย เนื่องจากอาสาไม่ได้ไว้วางใจพระเจ้าผู้เดียว พระเจ้าจะไม่ช่วยกู้เขาจากอันตรายอีกต่อไป ฮานานีเตือนว่าอาสาจะมีการศึกสงครามไปตลอดการปกครองของเขา

ช่วงปีสุดท้ายแห่งรัชกาลของอาสาเป็นเพียงเงาของคำสัญญาที่เจิดจ้าในช่วงปีแรก ๆ ของเขา ในช่วงท้ายของชีวิต อาสาป่วยหนัก แต่ “แม้เป็นโรคอยู่พระองค์ก็มีได้ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์” (2 พงศาวดาร 16:12)

สมัยการปกครองของอาสาดีกว่ากษัตริย์อื่น ๆ จำนวนมาก อาสาไม่เคยละทิ้งการนมัสการพระเยโฮวาห์ แต่ใจของเขาไม่เด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้า เขาล้มเหลวในการไว้วางใจพระองค์สุดใจ และเพราะเหตุนี้ อาสาจึงไม่ได้สิ่งที่ดีที่สุดของพระเจ้า

ชีวิตของอาสาเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนถึงอันตรายของการมีใจโลเล ในเรื่องราวตอนแรก อาสาไว้วางใจพระเจ้าอย่างสุดใจ ในเรื่องราวที่สอง เขายังคงรับใช้ต่อไปในฐานะผู้นำของบรรดาคนของพระเจ้า แต่ใจของเขาไม่ได้ดีพร้อม แทนที่จะไว้วางใจพระเจ้าสุดใจ เขาลงนามในสนธิสัญญากับศัตรูของพระเจ้า อาสามีใจโลเล

กษัตริย์อามาสียาห์: ผู้มีใจโลเล

อามาสียาห์เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงอันตรายของการมีใจโลเล การปกครองของอามาสียาห์เริ่มต้นด้วยคำสัญญายิ่งใหญ่ “พระองค์ทรงทำสิ่งที่ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์” (2 พงศกษัตริย์ 14:3; 2 พงศาวดาร 25:2) เหมือนกับอาสา อามาสียาห์เริ่มต้นได้ดี

อย่างไรก็ตาม ทั้งในพงศกษัตริย์และในพงศาวดารเป็นคำเตือนถึงอันตราย ผู้เขียนพงศกษัตริย์กล่าวว่าอามาสียาห์ทำในสิ่งที่ชอบธรรม “แต่ยังไม่เหมือนกับดาวิดบรรพบุรุษของเขา” ผู้เขียนพงศาวดารกล่าวว่าอามาสียาห์ทำสิ่งที่ถูกต้อง “แต่ไม่ได้ทำด้วยพระทัยที่แท้จริง” เขาไม่ได้กำจัด “สถานสูงต่าง ๆ” ด้วยเหตุนี้ประชาชนจึงยังคงถวายเครื่องบูชาแก่พวกพระเทียมเท็จ ผู้นำที่มีใจโลเลก็นำชนชาติให้พบกับหายนะ

เหมือนกับอาสา อามาสียาห์ประสบกับหายนะเมื่อปรนนิบัติพระเจ้าด้วยใจโลเล ถึงแม้ว่าการปกครองของอามาสียาห์เริ่มต้นดี ต่อมาเขานมัสการพระของชาวเอโดม พระเจ้าพิพากษาเขาด้วยการอนุญาตให้อาณาจักรทางตอนเหนือเอาชนะอามาสียาห์ได้ คำสัญญาที่มีในช่วงการปกครองของอามาสียาห์ตอนแรกไม่เคยสำเร็จเพราะเขามีใจโลเล ใจของอามาสียาห์ไม่ดีพร้อม

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: ความบริสุทธิ์เริ่มต้นจากในใจ

พระเยซูตรัสกับพวกผู้นำศาสนาที่ใส่ใจแต่สิ่งภายนอก แต่ไม่ใส่ใจสิ่งที่อยู่ในใจ

“วิบัติแก่พวกเจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเจ้าถวายทศางค์ที่เป็นสระแห่น้ำ ลุกผักชี และยี่ห่วย แต่เรื่องที่สำคัญกว่าในธรรมบัญญัติ คือความยุติธรรม ความ

เมตตาและความเชื่อนั้นพวกเขาก็กลับละเลย การถวายทศางค์นั้นเขาก็ควรปฏิบัติ แต่ไม่ควรละเลย
เรื่องที่สำคัญนั้นด้วย โอ เจ้าพวกคนนำทางตาบอด เจ้ากรองลูกน้ำออกแต่กลืนตัวอูฐเข้าไป”

(มัทธิว 23:23-24)

พวกผู้นำศาสนาเหล่านี้ใส่ใจทำตามกฎตามศาสนพิธี แต่พวกเขาไม่ทำตามสิ่งสำคัญกว่าที่อยู่ภายในกฎ
บัญญัติ พระเยซูตำหนิศาสนาจอมปลอมมองพวกเขาว่า “เจ้ากรองลูกน้ำออก (เจ้าใส่ใจกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ)
แต่กลืนตัวอูฐเข้าไป (เจ้าละเลยปัญหาใหญ่)” ความบริสุทธิ์เริ่มต้นจากในใจ

ถ้าหากเราคิดถึงสิ่งภายนอกเพียงอย่างเดียว เราอาจพูดว่า...

- “ฉันบริสุทธิ์เพราะฉันไม่ได้สวมใส่ _____”
- “ฉันบริสุทธิ์เพราะฉันไม่ได้ไปที่ _____”
- “ฉันบริสุทธิ์เพราะฉันไม่ได้ดู _____.”

เมื่อเราอ้างว่าเราเป็นคนบริสุทธิ์ได้เพราะสิ่งที่เราทำหรือไม่ทำ เราอาจกลายเป็นเหมือนพวกฟาริสี พระเยซู
เล่าเรื่องฟาริสีคนหนึ่งที่มีพื้นฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่
เหมือนคนอื่นที่เป็นคนขี้โกง เป็นคนอธรรม และเป็นคนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ ข้า
พระองค์ถืออดอาหารสองวันต่อสัปดาห์ และสิ่งสารพัดที่ข้าพระองค์หาได้ ข้าพระองค์ก็เอามาถวาย
ถวายเสมอ” (ลูกา 18:11-12) ฟาริสีคนนี้ให้คำนิยามความบริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับกรกระทำของ
เขา “ข้าพระองค์ไม่ได้โกง ไม่ได้เป็นคนอธรรม ข้าพระองค์อดอาหาร ข้าพระองค์ถวายสิบลด” เขอ้างว่า
เป็นคนบริสุทธิ์ แต่ใจของเขาไม่บริสุทธิ์

พวกฟาริสีภูมิใจกับการแยกตัวของพวกเขานอกจากโลก แต่ใจของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พระเยซูตรัสว่า
“เพราะว่าพวกเจ้าเป็นเหมือนอูมิงค์ผึ้งที่ฉาบด้วยปูนขาว ข้างนอกดูงดงาม แต่ข้างในเต็มไปด้วย
กระดูกคนตายและทุกอย่างที่โสโครก” (มัทธิว 23:27) ภายนอกของพวกเขาฟาริสีนั้นแยกจากโลก แต่ภายใน
เต็มไปด้วยความบาป

► อย่างไหนวัดผลได้ง่ายกว่ากันระหว่างสิ่งภายนอกกับความบริสุทธิ์ภายใน? อย่างไหนปลอมแปลงได้ง่ายกว่าระหว่างสิ่งภายนอกหรือความบริสุทธิ์ภายใน? อย่างไหนที่เรามักจะเน้นมากกว่าระหว่างสิ่งภายนอกกับความบริสุทธิ์ภายใน?

ตัวอย่างจากเฮเซคียาห์

กฎเกี่ยวกับการแยกไว้เป็นพิเศษสำคัญต่อการสอนว่าพระเจ้าประสงค์คนที่บริสุทธิ์ แต่พระเจ้าห่วงใยคนของพระองค์มากกว่าพิธีกรรมภายนอก

เรื่องราวการฟื้นฟูของเฮเซคียาห์อธิบายถึงหลักการนี้ หลังจากพระวิหารได้รับการชำระ เฮเซคียาห์หรือฟีนีชีส์ประกาศ เขาเชิญชวนคนทั้งประเทศให้ “มายังพระนิเวศของพระเจ้าที่เยรูซาเล็มเพื่อถือน้ำชำระกาย แต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล” ผู้ส่งสารจากเฮเซคียาห์เดินทางไปทั่วอิสราเอลเพื่อเชิญชวนคนทั้งประเทศให้มาร่วมพิธีนี้ ในหลายพื้นที่ผู้คนต่าง “หัวเราะเยาะและเย้ยหยันพวกเขา มีเพียงบางคนจากเผ่าอาเซอร์ มนัสเสห์และเศบูลุนที่ถ่อมตัวลงและมายังกรุงเยรูซาเล็ม” (2 พงศาวดาร 30:1, 10-11)

เมื่อพวกเขาเริ่มต้นชำระกายประกาศ “มีคนมากมายในที่ประชุมซึ่งยังไม่ได้ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์” เนื่องจากชนชาตินี้อยู่มานานโดยไม่มีพระวิหารสำหรับนมัสการ ประชาชนจึงเป็นมลทินและไม่พร้อมรับประกาศ พวกเขาควรทำอะไร? พระเจ้าอนุญาตให้ประชาชนรับ ประกาศเพราะใจของพวกเขาแสวงหาพระเจ้า แม้พวกเขายังไม่ได้รับการชำระตามพิธีกรรมก็ตาม

“เพราะว่าในคนจำนวนมากมายังนั้น มีคนมากซึ่งมาจากเอฟราอิม มนัสเสห์ อิสสาการ์ และเศบูลุน ที่ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็รับประทานประกาศแม้ขัดต่อข้อบัญญัติ ดังนั้นเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานเพื่อพวกเขาว่า “ขอพระยาห์เวห์ผู้ประเสริฐทรงให้อภัยแก่ทุกๆ คน ผู้ตั้งใจแสวงหาพระเจ้า คือพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา ถึงแม้ว่าไม่ได้เป็นไปตามกฎของความบริสุทธิ์แห่งสถานนมัสการนี้” พระยาห์เวห์ทรงฟังเฮเซคียาห์และทรงรักษาประชาชน”

(2 พงศาวดาร 30:18-20)

พระเจ้ากำลังมองหาใจที่เด็ดเดี่ยว แม้ในยามที่ประชาชนไม่สามารถทำตามพิธีกรรมเพื่อแยกไว้เป็นพิเศษ พระเจ้ามองหาใจที่แยกไว้เพื่อแสวงหาพระเจ้า

คนบริสุทธิชำระใจของเขาให้บริสุทธิต่อพระเจ้า

ความบริสุทธิเริ่มต้นกับพระเจ้าเสมอ สิ่งใดที่บริสุทธิเป็นของพระองค์ พระเจ้าชำระวันสะบาโตให้บริสุทธิ ชำระพื้นดินที่มีพุ่มไม้ซึ่งไฟลุกให้บริสุทธิ ชำระบุตรหัวปีของอิสราเอล พลัทธิพล แขนงมุข และคนเลวี่ให้บริสุทธิ พระเจ้าประกาศว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของพระองค์ สิ่งเหล่านี้ได้รับการทำให้บริสุทธิโดยการทรงสถิตของพระเจ้า

ความบริสุทธิเริ่มต้นกับพระเจ้า แต่พระเจ้าเรียกเราให้ชำระตัวเองให้บริสุทธิต่อพระองค์ ถ้าหากเราอ่านเฉพาะข้อพระคัมภีร์ที่พระเจ้าตรัสว่า “เราจะชำระเจ้าให้บริสุทธิ” เราอาจตัดสินใจว่าการชำระให้บริสุทธิเป็นงานของพระเจ้าเท่านั้น อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิจำเป็นต้องมีการตอบสนองจากมนุษย์

อพยพบทที่ 19 ให้ตัวอย่างหนึ่ง พระเจ้าสั่งโมเสสว่า “จงไปหาประชาชนและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ” “ดังนั้นโมเสส...ชำระประชาชนให้บริสุทธิ” โมเสสแยกประชาชนไว้เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้า ต่อมาพระเจ้าตรัสว่า “พวกปุโรหิตที่เข้ามาเข้าเฝ้าพระยาห์เวห์นั้น ให้พวกเขาชำระตัวให้บริสุทธิ” (อพยพ 19:10-22) พวกปุโรหิตได้รับคำสั่งให้แยกตัวเองไว้เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขาต้องบริสุทธิ พวกเขาต้องแยกตัวเองไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า

ใจที่เด็ดเดี่ยวรวมถึงสองด้านต่อไปนี้

1. พระเจ้าสัญญาว่าจะแยกคนของพระองค์ไว้ “เราคือยาห์เวห์ ผู้ชำระเจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ” (อพยพ 31:13) พระเจ้าทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ
2. พระเจ้าสั่งให้คนของพระองค์แยกตัวเองไว้ “จงชำระตัวให้บริสุทธิเพื่อเจ้าจะบริสุทธิ เพราะเราบริสุทธิ” (เลวีนิติ 11:44; 20:7)

เราชำระตัวเองให้บริสุทธิเพื่อตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้า คนที่บริสุทธิเต็มใจชำระตัวเองให้บริสุทธิต่อพระเจ้า พวกเขามอบถวายตัวเองโดยไม่สงวนส่วนใดไว้จากพระเจ้าเลย

ในเลวีนิติบทที่ 20 คำสั่งว่า “จงชำระตัวให้บริสุทธิ์” ตามมาด้วยพระสัญญา “เราคือพระเจ้าผู้ชำระเจ้าให้บริสุทธิ์” ทั้งสองข้อใช้คำฮีบรูคำเดียวกัน ซึ่งสามารถแปลว่า “แยกตัวเองไว้...เราเป็นพระเจ้าผู้แยกเจ้าไว้” (เลวีนิติ 20:7-8)

การชำระให้บริสุทธิ์เป็นทั้งการทำงานของพระเจ้าและการตอบสนองของเรา เราไม่ได้เป็นคนบริสุทธิ์ด้วยความพยายามของเราเอง แต่เราก็ไม่สามารถพูดได้ด้วยว่า “ถ้าพระเจ้าอยากให้เราบริสุทธิ์ พระองค์จะทำให้ฉันบริสุทธิ์ได้โดยที่ฉันไม่ต้องทำอะไรเลย” เราตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้าโดยการชำระตัวเองให้บริสุทธิ์ต่อพระองค์ ใจที่เด็ดเดี่ยวจำเป็นต้องมีการชำระตัวเองให้บริสุทธิ์อย่างเต็มที่

ความบริสุทธิ์มาจากพระเจ้าเท่านั้น แต่พระเจ้าก็เรียกให้เรา ยอมจำนนต่อพระองค์ เราได้รับการทำให้บริสุทธิ์ได้เมื่อเรา ยอมจำนนต่อการทรงเรียกของพระเจ้า เปาโลเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่ พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต และเป็นที่พอ พระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่าน” (โรม 12:1) เปาโลเรียกให้เรายอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระ ประสงค์ของพระเจ้า เพราะพระเจ้าสัญญาว่าพระองค์จะทำให้เราบริสุทธิ์ แต่เราต้องยอมจำนน ความบริสุทธิ์เป็นทั้งคำสั่ง (“จงชำระตัวเองให้บริสุทธิ์”) และพระสัญญา (“เราจะชำระเจ้าให้บริสุทธิ์”)

“พระเจ้าสามารถใช้เราได้ก็ต่อเมื่อหลังจาก
ที่เรายอมให้พระองค์เปิดเผยถึงด้าน
ต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ภายในอุปนิสัยของเรา เรา
ไม่ได้รับรู้ถึงความอิจฉา ความเกียจ
คร้าน หรือความหยิ่งที่อยู่ในเราเมื่อเรา
มองเห็นสิ่งนั้น แต่พระเยซูจะเปิดเผยทุกสิ่ง
ที่เรายึดเอาไว้ภายในก่อนที่จะพระคุณของ
พระองค์จะเริ่มทำงาน”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

คนบริสุทธิ์ตอบ “ตกลง” กับพระเจ้าอย่างไม่ลังเล

ชีวิตของโซโลมอน อาสา และอามาสียาห์ แสดงให้เห็นถึงอันตรายของการมีใจโลเล พระเจ้าไม่ได้ต้องการให้คนของพระองค์มีใจโลเล ใจบริสุทธิ์คือใจที่เด็ดเดี่ยว การมีใจที่เด็ดเดี่ยวหมายความว่าอะไร? การมีใจที่ดีพร้อมหรือซาเลมหมายความว่าอะไร?

คริสเตียนได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า งานของผู้รับใช้คือการทำสิ่งที่เจ้านายบอกให้ทำ ผู้รับใช้ที่ดีไม่ถามว่า “นี่ใช่สิ่งที่ฉันเลือกไว้ไหม?” ผู้รับใช้ที่ดีเต็มใจทำสิ่งที่เจ้านายสั่งให้ทำ งานของผู้รับใช้คือการตอบ “ตกลง” อย่างไม่ลังเล

ในทำนองเดียวกัน คนที่รับใช้พระเจ้าด้วยใจที่เด็ดเดี่ยวก็เต็มใจตอบ “ตกลง” ต่อการทรงเรียกของพระเจ้า นี่คือใจที่เด็ดเดี่ยว โมเสสเรียกอิสราเอลให้ปรนนิบัติพระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยว

“และบัดนี้ คนอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านมีพระประสงค์อะไรจากท่าน? นอกจากให้ยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ให้รักพระองค์ให้

ปรนนิบัติพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และให้รักษาพระบัญญัติของพระยาห์เวห์และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้ากำลังบัญชาท่านในวันนี้ เพื่อประโยชน์ของท่าน?” (เฉลยธรรมบัญญัติ 10:12-13)

ในฐานะนักศึกษาวิทยาลัย เอลิซาเบธ เอลเลียท ได้เขียนในบันทึกประจำวันของเธอว่า “พระเจ้า ลูกได้ตอบ “ตกลง” เป็นนิศย์ ขออย่าให้ลูกไม่มีวันเอามือจับคนใดแล้วหันหลังกลับ ขอทำทางแห่งกางเขนของลูกให้ตรงไป ขอให้ความรักแก่ลูก เพื่อจะไม่มีที่ว่างให้กับความคิดเอาแต่ใจและอย่างก้าวที่เป็นความเกลียด”¹⁶ เอลเลียทมีใจเด็ดเดี่ยว เธอดีพร้อมในสายตาของพระเจ้า

“ลูกได้ตอบ “ตกลง” เป็นนิศย์ อย่าให้
ลูกหันหลังกลับ”
- เอลิซาเบธ เอลเลียท

หลายปีหลังจากได้อิฐฐานเช่นนี้ เอลิซาเบธ เอลเลียท ต้องเผชิญกับความท้าทายมากมาย สามิของเธอคือ จิม เอลเลียท ถูกฆ่าตายในปี 1956 ขณะที่พยายามประกาศกับเผ่าฮัวโอรานิในเอกวาดอร์ ต่อมาเอลิซาเบธก็ได้เป็นมิชชันนารีไปยังชนเผ่าที่ฆ่าสามีของเธอ มีเพียงคนที่ตอบ “ตกลง” เป็นนิศย์เท่านั้นที่สามารถไปเป็นมิชชันนารีให้กับคนที่ฆ่าสามีของเธอได้

คนบริสุทธิ์รับใช้พระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยว คนบริสุทธิ์ตอบ “ตกลงเป็นนิศย์” กับพระเจ้า นี่คือการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้า เมื่อคนบริสุทธิ์รู้ว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาจะเต็มใจเชื่อฟัง ใจของเขาไม่โลเล เขาเป็นของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ คนบริสุทธิ์ตอบ “ตกลง” กับพระเจ้าในวินาทีแห่งการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง

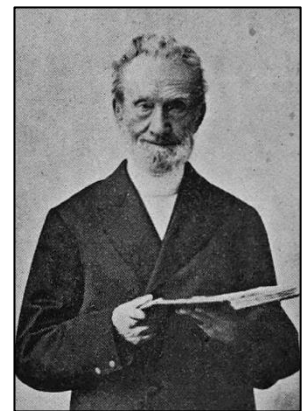
¹⁶ เอลิซาเบธ เอลเลียท (Elisabeth Elliot), *ภาระใจและความบริสุทธิ์ (Passion and Purity)* (Old Tappan: Fleming H. Revell Co, 1984), 25

คนบริสุทธิ์**ยังคง**ตอบ “ตกลง” ทุกวัน เอลิซาเบธ เอลเลียท “ตอบตกลงเป็นนิตย” เธอยังคงต้องเผชิญกับการตัดสินใจ มีหลายครั้งที่เธอต้องตอบอีกครั้งว่า “ตกลงค่ะ พระเจ้า” คริสเตียนบางคนเชื่อว่าการ “ตอบตกลงครั้งเดียว” ก็เพียงพอที่จะจัดการทดสอบทั้งหมดเกี่ยวกับการอุทิศตนในอนาคตได้ การยอมจำนนเพียงครั้งเดียวก็สำคัญ แต่ซาตานจะยังคงทดสอบการอุทิศตนของคุณ ครั้งแล้วครั้งเล่า คุณจะยังคงต้องตอบว่า “ตกลงค่ะ/ครับ พระเจ้า ชีวิตของลูกเป็นของพระองค์” นี่คือการตอบ “ตกลง” อย่างต่อเนื่องของชีวิตที่บริสุทธิ์

เขาพบเคล็ดลับ - จอร์จ มุลเลอร์

จอร์จ มุลเลอร์¹⁷ เป็นคริสเตียนที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่สิบเก้า¹⁸ เขาสร้างบ้านเด็กกำพร้าขนาดใหญ่ห้าแห่งและดูแลเด็กกำพร้ามากกว่า 10,000 คน มุลเลอร์ระดมทุนนับหลายล้านดอลลาร์เพื่อสนับสนุนเด็กกำพร้าและช่วยเหลือมิชชันนารีคนอื่น ๆ เมื่อตอนที่มุลเลอร์เสียชีวิต เขาได้ให้การศึกษากับเด็กจำนวน 122,000 คน แจกจ่ายพระคัมภีร์เกือบ 2,000,000 เล่ม และแจกหนังสือกับแผ่นพับมากกว่า 100 ล้านฉบับ เขาทำสิ่งนี้โดยไม่ได้อำนาจเงินจากใครคนใดเลย เขาตั้งใจขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเท่านั้น

เมื่อพระเจ้าเรียกมุลเลอร์ให้สร้างบ้านเด็กกำพร้า มุลเลอร์มีเงินห้าสิบเซ็นต์ในกระเป๋าดังค์ มุลเลอร์ตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้าด้วยการพึ่งพาพระเจ้าให้จัดเตรียมอย่างเต็มที่ มุลเลอร์มีเพียงห้าสิบเซ็นต์ แต่เขามอบเงินนั้นให้พระเจ้าและวางใจพระเจ้าสำหรับส่วนที่เหลือทั้งหมด ต่อมากุลเลอร์เป็นพยานว่าเด็กกำพร้าทั้งหมดไม่เคยอดข้าวเลยแม้แต่มื้อเดียว พระเจ้าจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นทุกอย่าง

มุลเลอร์ใช้ชีวิตในความชั่วร้ายตามประสาเด็กหนุ่ม เขาติดคุกตอนอายุสิบหกปี แต่เมื่ออายุยี่สิบปี จอร์จ มุลเลอร์ได้มอบชีวิตของเขาแด่พระคริสต์ หลายปีต่อมา มุลเลอร์มีประสบการณ์กับชัยชนะฝ่ายวิญญาณ

¹⁷ ดัดแปลงจาก โรเจอร์ สตีล (Roger Steer), เคล็ดลับฝ่ายวิญญาณของ จอร์จ มุลเลอร์ (*Spiritual Secrets of George Muller*) (PA: OMF Books, 1985) และ เจ กิลคริสต์ ลอว์สัน (J. Gilchrist Lawson), ประสบการณ์ลึกซึ้งของคริสเตียนที่มีชื่อเสียง (*Deeper Experiences of Famous Christians*) (Anderson: Warner Press, 1911)

¹⁸ Image: "Mr George Muller" by Frank Holmes, *George Müller, The Modern Apostle of Faith* (1898), retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Mr_George_Muller.jpg, public domain.

แต่ก็ยังคงมีบางด้านที่ยังเป็นปัญหา ในที่สุดเมื่ออายุสี่สิบสี่ปี มูลเลอร์มาถึงจุดที่ “ใจของข้าพเจ้ายอมจำนนอย่างสิ้นเชิง ข้าพเจ้ามอบถวายตัวเองทั้งหมดแด่พระเจ้า”

เมื่ออายุเจ็ดสิบปี มูลเลอร์เริ่มต้นเดินทางข้ามประเทศเพื่อเทศนา ในช่วงระหว่างอายุเจ็ดสิบถึงแปดสิบเจ็ดปี เขาเดินทางไปสี่สิบสองประเทศและเทศนาให้คนฟังมากกว่า 3,000,000 คน

ช่วงต่อมาในชีวิต จอร์จ มูลเลอร์ ถูกถามถึงเคล็ดลับในชีวิตแห่งการรับใช้ของเขา เขาตอบว่า “มีวันหนึ่งที่ผมตายต่อตัวเอง (ความคิดเห็นและความปรารถนาส่วนตัว) ตายต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับของโลก และแม้แต่การยอมรับหรือตำหนิจากเพื่อน ๆ นับจากนั้นผมสนใจแค่การยอมรับจากพระเจ้า” จอร์จ มูลเลอร์ มีใจที่เด็ดเดี่ยว เขาเป็นคนดีพร้อมในสายตาของพระเจ้า

บททวนบทที่ 5

- (1) การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการมีใจที่เด็ดเดี่ยว
- (2) คำฮีบรูคำว่า ซาเลม หมายถึง “เด็ดเดี่ยว” คำนี้เกี่ยวข้องกับคำว่า ซาโลม ที่หมายถึง “สันติ” การมีใจ “ดีพร้อม” หรือ ใจ “เด็ดเดี่ยว” คือการมีใจที่มีความภักดีต่อผู้เดียวเท่านั้น
- (3) โซโลมอน อาสา และอามาสียาห์ แสดงให้เห็นถึงอันตรายของการมีใจโลเล พวกเขาแต่ละคนล้มเหลวในการทำให้พระเจ้าพอพระทัยสูงสุดเพราะใจของพวกเขาโลเล
- (4) ความบริสุทธิ์เริ่มต้นจากในใจ พระเยซูตำหนิพวกคนที่สนใจแต่พิธีกรรมภายนอกแต่ไม่สนใจความบริสุทธิ์ในใจ
- (5) เราต้องชำระตัวเองให้บริสุทธิ์อย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า พระเจ้าชำระคนของพระองค์ให้บริสุทธิ์ พระเจ้าเรียกคนของพระองค์ให้ชำระตัวเองเพื่อเป็นการตอบสนองต่อพระคุณของพระองค์
- (6) คนบริสุทธิ์ตอบ “ตกลง” กับพระเจ้าอย่างไม่ลังเล เหมือนกับผู้รับใช้ที่ภักดี พวกเขาจะเต็มใจตอบรับกับเจ้านายของพวกเขา
- (7) หลังจากที่เราตอบ “ตกลงอย่างเป็นทางการเป็นนิตย” เราก็ยังคงต้องตอบ “ตกลง” ทุกวัน

งานมอบหมาย

(1) เตรียมคำเทศนาเรื่อง “การใช้ชีวิตด้วยใจเด็ดเดี่ยว” คุณอาจเขียนโครงร่างขึ้นมาเอง หรือใช้ตามแนวทางต่อไปนี้ก็ได้

- ก. ตัวอย่างจากคนในพระคัมภีร์ที่มีใจเด็ดเดี่ยว
- ข. อันตรายของการใช้ชีวิตด้วยใจโลเล
- ค. การแก้ไขใจโลเล

(2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปด้วยการท่องจำสดุดี 86:11-12

บทที่ 6

ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรม

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ยอมรับว่าความชอบธรรมภายในต้องสะท้อนออกมาให้เห็นทางพฤติกรรมภายนอก
- (2) นำหลักการของความบริสุทธิ์มาใช้ในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในทางปฏิบัติ
- (3) ประเมินจริยธรรมส่วนบุคคลของตนเองได้
- (4) ท่องจำ มีคาห์ 6:8

เอเสเคียล: บุรุษผู้มองเห็นแผนการของพระเจ้าสำหรับอนาคต

อิสราเอลไม่เป็นชนชาติที่บริสุทธิ์อีกต่อไป เพราะกราบไหว้รูปเคารพ ช่มชู้คนยากจน และไม่ให้เกียรติวันสะบาโต พระเจ้าพิพากษาอิสราเอลโดยส่งให้คนของพระองค์ตกไปเป็นเชลย พระองค์อนุญาตให้กองทัพบาบิโลนพิชิตเยรูซาเล็มและทำลายพระวิหาร เนื่องจากคนของพระเจ้าไม่บริสุทธิ์อีกแล้ว พระองค์จึงไม่ยอมรับการนมัสการของพวกเขา เนื่องจากคนของพระเจ้าไม่ได้แยกออกจากความบาป พระองค์จึงไม่ยอมรับการนมัสการของพวกเขาอีกแล้ว

อย่างไรก็ตาม พระเจ้ายังคงมีพระประสงค์สำหรับคนของพระองค์ สิบปีหลังจากการทำลายพระวิหาร พระเจ้าให้นิมิตแก่เอเสเคียล ผู้เผยพระวจนะที่มีชีวิตอยู่เมื่อครั้งเป็นเชลยแถบใกล้บาบิโลน เอเสเคียลมองเห็นแผนการของพระเจ้าสำหรับอนาคต

ในนิมิตของเอเสเคียล การเป็นเชลยได้จบสิ้นลง การพิพากษาจบสิ้นลง การทรงสถิตของพระเจ้าคืนกลับมา พระวิหารเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า พระเจ้าได้ชำระคนของพระองค์ด้วยน้ำและทำให้พวกเขาสะอาดจากความอธรรมภายนอก พระองค์จัด “ใจหิน” และให้ “ใจใหม่กับวิญญาณใหม่” แก่พวกเขา พระองค์ทำตามพระสัญญาของพระองค์คือ “เราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในใจของเจ้าทั้งหลาย แล้วทำ

“ให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษากฎหมายของเรา ทั้งทำตามนั้น” (เอเสเคียล 36:25-27) อิสราเอลจึงบริสุทธิ์ทั้งภายในและภายนอก

เอเสเคียลมองเห็นพระวิหารที่เป็นพรต่อชนทุกชาติ น้ำสะอาดลงจากพระวิหารที่ได้รับการสร้างใหม่ไหลไปสู่ทะเลตาย ต้นไม้ออกผลเป็นอาหารและใบของมันใช้ในการรักษาโรค ความมั่งคั่งของสวนเอเดนได้รับการฟื้นฟูกลับคืนมาใหม่

ส่วนที่มีสง่าราศีมากที่สุดของนิมิตนี้อยู่ในประโยคสุดท้ายของพระธรรมเอเสเคียลคือ “ตั้งแต่นี้ไปคนนี้จะได้ชื่อว่า ‘พระยาห์เวห์สถิตที่นั่น’” (เอเสเคียล 48:35) พระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อคนของพระองค์ บรรลุผลสำเร็จได้ คนที่บริสุทธิ์มีชีวิตอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์!

► อภิปรายร่วมกันถึงหลักฐานภายนอกที่บอกว่าคน ๆ หนึ่งบริสุทธิ์ การกระทำอะไรภายนอกที่เราควรคาดหวังจากคนที่มีใจบริสุทธิ์?

ปัญหาของพวกผู้เผยพระวจนะ: อิสราเอลไม่ชอบธรรม

พวกผู้เผยพระวจนะประกาศการลงโทษจากพระเจ้าเหนือชนชาติหนึ่งที่ได้หักล้างพันธสัญญา เหมือนกันกับในพระธรรมโทราห์ ในพระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะ คำว่า “บริสุทธิ์” หมายถึงบางสิ่งที่เป็นของพระเจ้าและแยกไว้สำหรับพระองค์ เยรูซาเล็มและพระวิหารบริสุทธิ์เพราะเป็นของพระเจ้า

พระเจ้าบริสุทธิ์

ยี่สิบเจ็ดครั้งที่อิสยาห์พูดถึง “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” เสราฟิมร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระยาห์เวห์จอมทัพผู้แผ่ดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” (อิสยาห์ 6:3)

พระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ “สำแดงความบริสุทธิ์ด้วยความชอบธรรม” (อิสยาห์ 5:16) เอเสเคียลมองเห็นวันหนึ่งที่เมื่อพระเจ้าจะสำแดงความบริสุทธิ์ของพระองค์ต่อทุกชนชาติ “เราจะสำแดงความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของเรา และทำให้เราเป็นที่รู้จักในสายตาของประชาชาติมากมาย แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” (เอเสเคียล 38:23)

การพิพากษาของพระเจ้าแสดงให้เห็นถึงพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระองค์ มีคำที่เตือนว่า
เนื่องจากความบาปของอิสราเอล “พระยาห์เวห์เสด็จออกจากที่ประทับของพระองค์ และจะเสด็จลงมา
และจะทรงย่างเหยียบบนที่สูงทั้งหลายของพิภพ” (มีคาห์ 1:2-3) พระเจ้าพิพากษากษัตริย์อิสราเอลเพราะพระเจ้า
ผู้บริสุทธิ์ไม่สามารถปล่อยให้ความบาปลอยนวลโดยไม่ได้รับการลงโทษ

การทวงไถ่ของพระเจ้าแห่งอิสราเอลแสดงให้เห็นว่าพระองค์บริสุทธิ์ พระเจ้าไถ่อิสราเอลไม่ใช่เพราะ
อิสราเอลสมควรได้รับการช่วยกู้ แต่เพราะเห็นแก่พระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ในท่ามกลางชนชาติ
ทั้งหลาย

“พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย ที่เรากำลังจะทำอยู่นั้นไม่ใช่เพราะเห็น
แก่เจ้า แต่เพราะเห็นแก่พระนามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งเจ้าได้ทำให้เสื่อมเกียรติท่ามกลางประชาชาติซึ่งเจ้า
เข้าไปอยู่นั้น และเราจะสำแดงความศักดิ์สิทธิ์ของนามยิ่งใหญ่ของเราซึ่งถูกลบหลู่ท่ามกลาง
ประชาชาติ คือนามที่เจ้าทำให้เสื่อมเกียรติท่ามกลางพวกเขา” (เอเสเคียล 36:22-23)

พระเจ้าจะไม่ยอมให้พระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ถูกลบหลู่เพราะความบาปของอิสราเอล พระองค์
สัญญาไว้ว่าจะให้อิสราเอลคืนกลับสู่ดินแดนนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ต่อหน้าต่อ
ตาชนชาติอื่น ๆ

“พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า ‘เมื่อเรารวบรวมพงศ์พันธุ์อิสราเอลจากท่ามกลางชนชาติ
ทั้งหลายที่พวกเขาถูกกระจัดไปอยู่นั้น เราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางพวกเขาต่อ
หน้าต่อตาประชาชาติทั้งหลาย แล้วพวกเขาจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้ให้แก่
ยาโคบผู้รับใช้ของเรา’” (เอเสเคียล 28:25)

นี่คือพระสัญญาที่โดดเด่น พระเจ้าสัญญาว่าจะแสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์โดยการไถ่
อิสราเอลและนำอิสราเอลกลับบ้าน พระเจ้าสัญญาว่าจะสำแดงความบริสุทธิ์ของพระองค์ท่ามกลาง
ประชาชนนั้นที่พระองค์ส่งให้เป็นเป็นเชลย ความบริสุทธิ์เป็นของพระเจ้า

อิสราเอลไม่บริสุทธิ์

เนื่องจากความบริสุทธิ์เป็นของพระเจ้า เราบริสุทธิ์ก็ต่อเมื่อเราอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์เท่านั้น พวกผู้เผยพระวจนะประกาศว่าอิสราเอลไม่บริสุทธิ์อีกต่อไปเพราะใช้ชีวิตตามความปรารถนาบาป แทนที่จะใช้ชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังและในความสัมพันธ์แห่งรักกับพระเจ้า

ในพระธรรม**อิสยาห์** พระเจ้าตรัสว่าพระองค์แยกออกจากยูดาห์เพราะว่ายูดาห์ทำบาป พระเจ้าปฏิเสธอิสราเอลเพราะอิสราเอลปฏิเสธที่จะใช้ชีวิตอย่างชอบธรรม

“ผลงานของพวกเขาเป็นผลงานชั่วร้าย และการกระทำรุนแรงก็อยู่ในมือของเขา เท้าของพวกเขาวิ่งไปหาความชั่ว และเขารีบไปหลังเลือดของผู้ไร้ความผิด ความคิดของพวกเขาเป็นความคิดชั่วร้าย การล้างผลาญและการทำลายอยู่ในหนทางของเขา” (อิสยาห์ 59:6-7)

พระเจ้าสั่งให้**เยเรมีย์** ผังกลบเสื้อผ้าลินินตัวหนึ่ง ผ้าลินินสีขาวเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เยเรมีย์ ผังกลบเสื้อผ้าลินินจนผ้านั้นสกปรกเปื้อนเสียหาย นี่คือภาพสัญลักษณ์ของความไม่บริสุทธิ์ของยูดาห์ พระเจ้าเลือกยูดาห์ให้เป็นประชาชนที่ชอบธรรม แต่ประชาชนของพระเจ้ากลับดำเนินชีวิตในความบาป (เยเรมีย์ 13:1-11)

ในพระธรรม**เอเสเคียล** พระเจ้าตัดสินลงโทษอิสราเอลว่าเป็นชนชาติที่กบฏหัวแข็ง “ผู้ซึ่งได้กบฏต่อเรา” (เอเสเคียล 2:3) แทนที่จะเชื่อฟังพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ อิสราเอลกลับใช้ชีวิตเหมือนชนชาติต่าง ๆ ที่ไม่นับถือพระเจ้า “พวกเจ้าไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือทำตามกฎหมายของเรา แต่ได้ทำตามกฎหมายของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบๆ เจ้า” (เอเสเคียล 11:12) อิสราเอลไม่ชอบธรรมอีกแล้ว

ในช่วงระหว่างการเป็นเชลย**ดาเนียล** สรรภาพว่าชนชาติที่ได้รับการเลือกเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าต่อหน้าชนชาติทั้งหลาย ก็สมควรได้รับ “ความอับอาย” (ดาเนียล 9:7) ทำไมหรือ?

“เออ อิสราเอลทั้งผองได้ละเมิดต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ และได้หันไปเสียไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และการสาปแช่งและการปฏิญาณ ซึ่งจารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า จึงถูกเทลงเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์” (ดาเนียล 9:11)

พวกผู้เผยพระวจนะน้อยประณามอิสราเอลเรื่องความบาป **โฮเซ** ยากล่าวโทษอิสราเอลว่า “มีแต่การสบถสาบาน การโกหก การฆ่าคน การลักขโมยและการล่วงประเวณี” (โฮเซยา 4:2) **มีคาห์** เทศนาต่อประชาชน “ผู้เกลียดชังความดีและรักความชั่ว” (มีคาห์ 3:2)

เศฟันยาห์ เป็นเชื้อสายของเฮเซคียาห์ เขาเป็นสมาชิกในครอบครัวที่ทรงพลังมากที่สุดในเผ่ายูดาห์ แต่เขาไม่ลังเลที่จะตำหนิพวกผู้นำของยูดาห์ที่ทำบาป

“พวกเจ้านายที่อยู่ในเมืองนี้ เป็นเหมือนสิ่งโตที่คำราม พวกผู้พิพากษาของเธอก็เป็นเหมือนหมาป่าในยามเย็น ที่ไม่ยอมเหลืออะไรไว้ถึงรุ่งเช้า พวกผู้เผยพระวจนะของเธอเป็นคนไม่รับผิดชอบ ทั้งยังเป็นคนทรยศ บรรดาปุโรหิตของเธอก็ดูหมิ่นสิ่งของศักดิ์สิทธิ์ และฝ่าฝืนธรรมบัญญัติ” (เศฟันยาห์ 3:3-4)

จากพวกเจ้านายมาจนถึงพวกผู้นำศาสนา อิสราเอลทำบาปต่อกฎบัญญัติของพระเจ้า อะไรคือปัญหา? อิสราเอลหลงลืมว่าความบริสุทธิ์นั้นลึกซึ้งกว่าพิธีกรรมทางศาสนา อิสราเอลเอาพิธีกรรมที่ว่างเปล่ามาแทนที่ความชอบธรรมที่แท้จริง

ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธีกรรมและการนับถือศาสนาภายนอก

วัตถุประสงค์เดียวของกฎบัญญัติคือเพื่อสอนว่าอิสราเอลเป็นของพระเจ้า น่าเสียดายที่ไม่ช้านานอิสราเอลก็หลงลืมความหมายที่แท้จริงของกฎบัญญัติ ประชาชนทำตามพิธีกรรมอย่างเหมาะสม แต่ใจของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ชนชาตินี้ที่พระเจ้าได้แยกไว้เป็นพิเศษเพื่อสะท้อนพระฉายของพระองค์ บัดนี้กลับไม่บริสุทธิ์ พระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะสอนว่าการเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงเป็นคนชอบธรรมทั้งภายในและภายนอก

เฮเซเคียลถูกนำตัวไปยังบาบิโลนในปี 597 กคศ. เมื่ออายุสามสิบปี พระเจ้าเริ่มต้นพูดกับเฮเซเคียลคือผู้เผยพระวจนะผ่านทางนิมิต เฮเซเคียล

มองเห็นผู้อาวุโสของยูดาห์กำลังนมัสการรูปเคารพในสถานที่อันบริสุทธิ์ (เฮเซเคียล 8) พระเจ้าสั่งให้เหล่าทูตสวรรค์นำการพิพากษามาจนกระทั่งลานพระวิหารเต็มไปด้วยศพคนตาย พระสิริของพระเจ้าพรากไป

จากพระวิหาร (เอเสเคียล 10) พระวิหารและพิธีกรรมต่าง ๆ ในพระวิหารกลายเป็นสิ่งไร้ค่าเพราะประชาชนไม่บริสุทธิ์

ชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธีกรรม

อิสราเอลอ้างว่าตนบริสุทธิ์ แต่กลับเต็มไปด้วยความบาปและความไม่บริสุทธิ์ ประชาชนทำตามพิธีกรรมเพื่อความบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่ได้ใช้ชีวิตที่ซบถธรรม “เขาทั้งหลายละทิ้งพระยาห์เวห์ พวกเขาดูหมิ่นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล เขาทั้งหลายหันหลังให้พระองค์” (อิสยาห์ 1:4) ประชาชนทำตามพิธีกรรมอย่างเหมาะสม แต่พวกเขาใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาป พวกเขาผู้เผยพระวจนะเทศนาว่าพิธีกรรมต่าง ๆ ไร้ค่าถ้าหากประชาชนอิสราเอลใช้ชีวิตอยู่ในความบาป ความบริสุทธิ์สำคัญยิ่งกว่าเทศกาลและการถวายเครื่องบูชา

อิสยาห์ พูดว่าพระเจ้าได้ปฏิเสธการถวายเครื่องบูชาของยูดาห์เพราะยูดาห์ไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างซบถธรรม

“อย่านำของถวายอนิจจังมาอีกเลย...เราทนไม่ได้กับการทำชั่วพร้อมกับการประชุมศักดิ์สิทธิ์ ใจของเราเกลียดชัง วันเทศกาลเลี้ยงข้างขึ้นและวันเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดของเจ้า มันกลายเป็นภาระหนักบนตัวเรา เราแบกจนเหน็ดเหนื่อยแล้ว...” (อิสยาห์ 1:13-14)

เยเรมีย์ ยืนอยู่หน้าพระวิหารร้องประกาศว่า “อย่าไว้ใจในคำหลอกลวงเหล่านี้ที่ว่า ‘นี่เป็นพระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์’” (เยเรมีย์ 7:4) พระวิหารไม่บริสุทธิ์อีกแล้ว ทำไมหรือ? เพราะผู้นมัสการไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างซบถธรรม พระเจ้าเตือนว่า “แม้ว่าเขาอดอาหารเราก็จะไม่ฟังเสียงร้องของเขา แม้เขาถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวและธัญบูชาเราก็จะไม่ยอมรับ” (เยเรมีย์ 14:12) พระเจ้าประสงค์มากกว่าพิธีกรรมที่ว่างเปล่า

พระเจ้าตรัสกับ**โฮเซยา**ว่า “เพราะเราประสงค์ความเมตตา ไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา เราประสงค์ให้รู้จักพระเจ้า ยิ่งกว่าประสงค์เครื่องบูชาเผาทั้งตัว” (โฮเซยา 6:6) อิสราเอลถวายเครื่องบูชาแต่กลับหักล้างพันธสัญญากับพระเจ้า การเผาเครื่องบูชาถวายโดยปราศจากชีวิตที่ซบถธรรมนั้นเป็นสิ่งไร้ค่า พระเจ้าไม่สนใจการถวายเครื่องบูชาของอิสราเอล แต่พระองค์ “จะทรงระลึกถึงความผิดของเขา และจะทรงลงโทษเขาเพราะบาปของเขา” (โฮเซยา 8:13) เพราะอะไรหรือ?

“เพราะในแผ่นดินนั้น ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตา หรือการรู้จักพระเจ้า มีแต่การสบถสาบาน การโกหก การฆ่าคน การลักขโมยและการล่วงประเวณี สิ่งเหล่านี้แพร่ไปทั่ว มีการฆาตกรรมซ้อนการฆาตกรรม” (โฮเซยา 4:1-2)

อาโมส เทศนาประกาศต่ออาณาจักรทางตอนเหนือไม่นานก่อนที่อัสซีเรียจะพิชิตอาณาจักรนี้ได้ อาโมสหยิบยื่นโอกาสสุดท้ายให้กลับใจใหม่ อาโมสเผชิญหน้าอิสราเอลด้วยเรื่องความบาป “ประชาชนของพระเจ้า” ที่นับถือพระเจ้าเพียงเปลือกนอกทำบาปทุกอย่างตั้งแต่การกระทำอย่างอยุติธรรมในสังคมไปจนถึงการทำบาปทางเพศที่น่าอัปยศ ชาวอิสราเอลที่ร่ำรวยรีบเสื่อผ้ามาอย่างมิชอบและใช้เงินซื้อเหล่าอู่นมาเฉลิมฉลองพิธีทางศาสนา (อพยพ 22:26; อาโมส 2:8) เนื่องจากชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาป การนมัสการของพวกเขาจึงไร้ประโยชน์ พระเจ้าตรัสว่า...

“เราเกลียด เราชิงบรวรดาวันเทศกาลเลี้ยงของเจ้า และเราไม่ชอบการประชุมตามพิธีของเจ้าเลย แม้ว่าเจ้าถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวและธัญบูชาแก่เรา เราก็จะไม่ยอมรับสิ่งเหล่านั้น และเราจะไม่มองดู ศานติบูชาที่เป็นสัตว์อ้วนพีของเจ้านั้น จงนำเสียงเพลงของเจ้าไปจากเรา เราจะไม่ฟังเสียงพิณใหญ่ของเจ้า.” (อาโมส 5:21-23)

แม้หลังจากการเป็นเชลย ยูดาห์ได้พยายามเปลี่ยนการทำตามพิธีกรรมให้เป็นการเชื่อฟังอย่างเต็มที่ ในปี 516 กคศ. ประชาชนเริ่มต้นสร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ ถึงแม้พวกเขาจะทำงานต่าง ๆ ในทางศาสนา แต่ชีวิตของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ **ฮักกัย** เตือนประชาชนให้ระลึกถึงปุโรหิตคนหนึ่งที่เคยต้องศพก็เป็นมลทิน ในทำนองเดียวกัน มลทินที่เกิดขึ้นจากความบาปของประชาชนทำให้การงานในพระวิหารเป็นมลทิน (ฮักกัย 2:10-14) พิธีกรรมต่าง ๆ ที่ปราศจากความชอบธรรมมาเป็นเพียงการแสดงออกที่ว่างเปล่า ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธีกรรม

มาลาคีย์ เตือนว่าพระเจ้าได้ปฏิเสธการนมัสการของยูดาห์ “เราไม่พอใจเจ้า และเราจะไม่รับเครื่องบูชาจากมือของเจ้า” (มาลาคีย์ 1:10) พระเจ้าปฏิเสธที่จะยอมรับเครื่องบูชาของยูดาห์ก็เพราะความบาปของประชาชน

พระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะพูดชัดเจนว่า ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธีกรรม คนที่ไม่ดำเนินชีวิตที่
ชอบธรรมก็ไม่บริสุทธิ์ เราไม่สามารถนมัสการพระเจ้าด้วยมือที่ไม่สะอาดได้

ชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่การเอ่ยถึงพระนามของพระเจ้า

พระเจ้าปฏิเสธรบราชชนที่อ้างพระนามของพระองค์ เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะละทิ้งความบาป ในพันธ
สัญญาใหม่ พระเยซูเตือนว่า...

“ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัย
พระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้ เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนจำนวนมากร้องแก่เราว่า ‘องค์
พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ได้เผยพระวจนะในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของ
พระองค์ และได้ทำการแห่งฤทธานุภาพมากมายในพระนามของพระองค์ไม่ใช่หรือ?’ เมื่อนั้นเราจะ
กล่าวแก่พวกเขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย เจ้าผู้ทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา’”

(มัทธิว 7:21-23)

ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงการเอ่ยถึงพระนามของพระเจ้า
ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรมภายในที่แสดงออกมาให้
เห็นเป็นพฤติกรรมภายนอก พระเจ้าประสงค์ใจที่บริสุทธิ์
และมือที่สะอาด

วันนี้ก็เหมือนกับสมัยของเยเรมีย์ พระเจ้าตรัสกับศิษยาภิ
บาลที่สร้างบ้านสวยงามจากเงินถวายเป็นคนยากจนว่า
“วิบัติแก่เขาผู้สร้างวังของตนด้วยความไม่ชอบธรรม และ
สร้างห้องชั้นบนไว้ด้วยความไม่ยุติธรรม” (เยเรมีย์ 22:13)

วันนี้ก็เหมือนกับในสมัยของอาโมส พระเจ้าตรัสกับนัก

ดนตรีของคริสตจักรผู้ใช้ชีวิตอยู่ในความบาปว่า “จงนำเสียงเพลงของเจ้าไปจากเรา เราจะไม่ฟังเสียงพิณ
ใหญ่ของเจ้า” (อาโมส 5:23)

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“พระเจ้าผู้เป็นที่รักมากที่สุด
ขอให้ใจที่มั่นคงแก่ข้าพระองค์
ขอให้ใจที่ไม่ยอมแพ้แก่ข้าพระองค์
ขอให้ใจที่ซื่อตรง
ขอให้ความเข้าใจเพื่อจะรู้จักพระองค์
ความขยันในการแสวงหาพระองค์
และความสัตย์ซื่อที่จะโอบกอดพระองค์เอาไว้”
- ดัดแปลงจาก โรมัส อาควีนัส

วันนี้ก็เหมือนในสมัยของมีคาห์ พระเจ้าตรัสกับนักธุรกิจที่เอ่ยนามของพระเยซูในขณะที่โก่งลูกค้าว่า “มนุษย์เอ๋ย พระองค์ทรงสำแดงแก่เจ้าแล้วว่าอะไรดี? และพระยาห์เวห์ทรงประสงค์อะไรจากเจ้า? นอกจากให้ทำความยุติธรรมและให้รักความเมตตา และให้ดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าของเจ้าด้วยความถ่อมใจ” (มีคาห์ 6:8)

ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงการเอ่ยถึงพระนามของพระเจ้า ในวันนี้ก็เหมือนกับสมัยของพวกผู้เผยพระวจนะ พระเจ้ามองหาพฤติกรรมที่ชอบธรรม

ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรม

ใจบริสุทธิ์แสดงให้เห็นผ่านทางพฤติกรรมที่ชอบธรรม ใจบริสุทธิ์แสดงให้เห็นผ่านทางมือที่บริสุทธิ์ อิสราเอลไม่สามารถอ้างว่าเป็นคนบริสุทธิ์ได้ในขณะที่ใช้ชีวิตในความอธรรม

เพราะพระเจ้าทรงชอบธรรม คนของพระองค์จึงต้องชอบธรรม คนของพระเจ้าต้องมีอุปนิสัยแบบเดียวกับพระเจ้าของพวกเขา คนเหล่านั้นที่กราบไหว้บูชารูปเคารพก็มีลักษณะทางศีลธรรมอย่างเดียวกันกับรูปเคารพของพวกเขา คนที่นมัสการพระเยโฮวาห์ต้องมีลักษณะทางศีลธรรมอย่างเดียวกันกับพระเยโฮวาห์ พระประสงค์ของพระเจ้าคือสร้างคนที่ชอบธรรมและบริสุทธิ์

อิสยาห์อธิบายถึงพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้าว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นที่ยกย่อง เพราะพระองค์ประทับ ณ ที่สูง พระองค์ทรงให้ศิโยนเต็มด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม” (อิสยาห์ 33:5) ในบทเดียวกัน อิสยาห์อธิบายถึงผู้ที่ชอบธรรมซึ่งสามารถมีชีวิตอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าได้

“มีใครในพวกเราอยู่กับไฟที่เผาผลาญได้? มีใครในพวกเราอยู่กับการเผาไหม้เป็นนิรันดร์ได้? คือผู้ดำเนินอย่างชอบธรรม และพูดอย่างเที่ยงตรง ผู้ดูหมิ่นผลได้จากการบีบบังคับ ผู้สลัดมือของเขาจากการถือสินบน ผู้อุดหนุนไม่ฟังอุบายเรื่องทำให้โลหิตตก และปิดตาของเขาไม่มองความชั่วร้าย” (อิสยาห์ 33:15)

มีเพียงบุคคลที่มีความชอบธรรมและมีคุณลักษณะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถใช้ชีวิตอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าได้ คนที่บริสุทธิ์กระทำอย่างเดียวกันกับที่พระเจ้ากระทำ พวกเขาสะท้อนถึงพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรมที่อยู่ภายใน: ใจ

ความชอบธรรมแท้จริงเริ่มต้นจากในใจ พวกผู้เผยพระวจนะรู้ว่าพิธีกรรมตามกฎหมายบัญญัติในตัวเองนั้นยังไม่เพียงพอ การเชื่อฟังภายนอกที่ปราศจากความชอบธรรมภายในเป็นความหน้าซื่อใจคด ความชอบธรรมเริ่มต้นจากในใจ

อิสราเอลปฏิเสธกฎหมายบัญญัติเพราะปฏิเสธพระเจ้าผู้ประทานกฎหมายบัญญัติ การไม่เชื่อฟังเริ่มต้นจากในใจ อิสราเอลหักล้างพันธสัญญาของพระเจ้าเพราะ “จิตใจพวกเขาไปติดตามรูปเคารพของเขา” (เอเสเคียล 20:16) พระเจ้ามองเห็นว่า “จิตใจของเขาหลอกลวง” (โฮเซยา 10:2)

การไม่เชื่อฟังเริ่มต้นจากในใจ ความชอบธรรมเริ่มต้นจากในใจ พระเจ้าตรัสผ่านทางอิสยาห์ว่า “จงฟังเรา พวกเจ้าผู้รู้จักความชอบธรรม ชนชาติที่มีธรรมบัญญัติของเราอยู่ในใจ” (อิสยาห์ 51:7) คนเหล่านั้นที่รู้จักความชอบธรรมคือคนที่มีกฎหมายบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในใจ

เยเรมีย์และเอเสเคียลมองไปยังวันที่กฎหมายบัญญัติของพระเจ้าจะถูกปลูกไว้ในใจผู้คนของพระองค์

“แต่เนี่ยจะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเชื้อสายของอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เราจะบรรจุธรรมบัญญัติไว้ในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมันไว้บนดวงใจของเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา” (เยเรมีย์ 31:33)

“และเราจะให้ใจเดียวแก่เขาทั้งหลาย และเราจะใส่วิญญาณใหม่ไว้ในพวกเขา เราจะนำใจหินออกไปจากเนื้อของเขา และให้ใจเนื้อแก่เขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและรักษากฎหมายของเรา ทั้งทำตามสิ่งเหล่านั้น แล้วเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราเองจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย” (เอเสเคียล 11:19-20)

ความชอบธรรมเริ่มต้นจากในใจ โยเอลเรียกประชาชนให้กลับใจไม่ใช่เพียงแค่การแสดงออกภายนอกเท่านั้น การอดอาหารและร่ำไห้ต้องมาจากใจที่กลับใจใหม่

“พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า ‘ถึงกระนั้นก็ดี บัดนี้ พวกเจ้าจงกลับมาหาเราด้วยสุดใจ ด้วยการอดอาหาร การร้องไห้ และการโอดครวญ จงฉีกใจของพวกเจ้า ไม่ใช่ฉีกเสื้อผ้าของเจ้า’ จงกลับมาหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน เพราะว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและพระกรุณา พระองค์ก็รับข้าและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และเปลี่ยนพระทัยไม่ลงโทษ” (โยเอล 2:12-13)

การแสดงออกภายนอกยังไม่เพียงพอ ความชอบธรรมต้องเริ่มต้นจากในใจ

ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรมภายนอก: มือ

ในพระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะ พฤติกรรมทางศีลธรรมเป็นตัวชี้วัดสำหรับความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์จำเป็นต้องมีอุปนิสัยและการประพฤติที่ชอบธรรม หนึ่งในคำอธิบายที่ง่ายที่สุดในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับชีวิตที่ชอบธรรมอยู่ในพระธรรมมีคาห์ มีคาห์ให้คำนิยามสำหรับความคาดหวังของพระเจ้าต่อประชาชนของพระองค์

“มนุษย์เอ๋ย พระองค์ทรงสำแดงแก่เจ้าแล้วว่าอะไรดี? และพระยาห์เวห์ทรงประสงค์อะไรจากเจ้า? นอกจากให้ทำความยุติธรรมและให้รักความเมตตา และให้ดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าของเจ้าด้วยความถ่อมใจ” (มีคาห์ 6:8)

นี่คือความหมายของการมีชีวิตที่ชอบธรรม คือ ให้**ความยุติธรรมและเมตตา**คนอื่น และ**ถ่อมใจ**ต่อพระเจ้า ในพระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะ ความยุติธรรม ความเมตตา และความถ่อมใจ เป็นคำนิยามของชีวิตที่ชอบธรรม

ความชอบธรรมคือความยุติธรรมและความเมตตาต่อคนอื่น

มีบางคนต้องการแยกใจกับมือออกจากกัน พวกเขาพูดว่า “ใจของฉันบริสุทธิ์ แต่มือของฉันทำบาป ใจฉันรักพระเจ้า แต่ฉันไม่ดำเนินชีวิตในทางชอบธรรม” พระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะไม่อนุญาตให้มีการแยก

นอกจากกันนี้ ใจบริสุทธิ์จะแสดงออกให้เห็นผ่านทางความชอบธรรมภายนอก ใจบริสุทธิ์หมดจดจะให้ผลลัพธ์เป็นการประพฤติที่ชอบธรรม คนบริสุทธิ์มีมือที่บริสุทธิ์

เศคาริยาห์ ให้คำนิยามความชอบธรรมว่าเป็นดังพฤติกรรมที่ถูกต้องต่อคนอื่น

“พระยาห์เวห์จอมทัพรัสดั่งนี้ว่า จงพิพากษาตามความจริง จงแสดงความกรุณาและความปรานีต่อพี่น้องของตน อย่าบีบบังคับหญิงม่าย ลูกกำพร้าพ่อ คนต่างด้าวหรือคนยากจน และอย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อพี่น้องของตน” (เศคาริยาห์ 7:10)

อาโมส เทศนาต่อชนชาติหนึ่งที่ได้หลงลืมความชอบธรรม อิสราเอลบิดเบือน “ความยุติธรรม และเหยียบย่ำความชอบธรรม” วิธีแก้ไขการละทิ้งความเชื่อของอิสราเอลคืออะไร? “แต่จงให้ความยุติธรรมหลังไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่างลำธารที่ไหลอยู่เป็นนิตย์” (อาโมส 5:7, 24)

อิสยาห์ แบ่งปันภาระใจของอาโมสเกี่ยวกับความชอบธรรม ข้อความแรกของอิสยาห์คือเรียกให้ยูดาห์มาสู่ชีวิตที่ชอบธรรม

“จงชำระตัว และทำตัวเจ้าให้สะอาด จงเอาความชั่วของเจ้าไปให้พ้นจากสายตาเรา จงเลิกทำชั่ว จงฝึกทำดี จงเสาะหาความเป็นธรรม จงแก้ไขการบีบบังคับ จงแก้ต่างให้ลูกกำพร้าพ่อ จงสู้ความเพื่อหญิงม่าย” (อิสยาห์ 1:16-17)

พระเจ้าตรัสผ่านทาง**เยเรมีย์** เพื่อเรียกยูดาห์มาสู่ความยุติธรรมและความชอบธรรม

“พระยาห์เวห์ตรัสดั่งนี้ว่า จงกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม จงช่วยกู้ผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นมือของผู้ที่บีบบังคับ และอย่าทำความผิดหรือความทารุณแก่คนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่าย หรือทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดหลังออกถึงตายในสถานที่นี้” (เยเรมีย์ 22:3)

มาตรฐานของพระเจ้าสำหรับประชาชนของพระองค์คือความยุติธรรม ความชอบธรรม และความเมตตา พระเจ้าประสงค์ให้คนของพระองค์มีชีวิตที่ชอบธรรม กระทำอย่างเดียวกับที่พระเจ้ากระทำ

ความชอบธรรมคือความถ่อมใจต่อพระเจ้า

พระเจ้ามองหาคนที่ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความยุติธรรมและเมตตา นี่ต้องเป็นท่าทีของเราต่อเพื่อนบ้าน พระเจ้าแสวงหาคนที่เดินต่อหน้าพระองค์ด้วยความถ่อมใจ นี่ต้องเป็นท่าทีของเราต่อพระเจ้า

ยูดาห์กราบไหว้บูชารูปเคารพ“บนภูเขาสูงชัน”พระเจ้าตอบสนองโดยการเตือนยูดาห์ให้ระลึกว่าพระองค์เป็นผู้เดียวที่ประทับบนสถานที่สูง

“องค์ผู้สูงเด่นและสูงส่ง ผู้ทรงดำรงอยู่ในรันดร์ ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสดังนี้ว่า ‘เราดำรงอยู่ในที่สูงและบริสุทธิ์ และอยู่กับผู้สำนึกผิดและมีวิญญาณจิตที่ถ่อม เพื่อฟื้นฟูวิญญาณจิตของผู้ที่ถ่อม และฟื้นฟูใจของผู้สำนึกผิด’” (อิสยาห์ 57:7, 15)

เราเข้าถึงพระเจ้าผู้สูงส่งและบริสุทธิ์ได้โดยทางวิญญาณจิตที่สำนึกผิดและถ่อม ความชอบธรรมรวมถึงการถ่อมใจต่อพระเจ้า นี่คือความบริสุทธิ์แท้จริง

โยเซยาเทศนาต่อชนชาติที่ละทิ้งความเชื่อ ผู้เผยพระวจนะรู้ว่าชนชาตินั้นจะปฏิเสธคำของเขา แต่แม้ชนชาตินั้นปฏิเสธที่จะกลับใจใหม่ โยเซยาปิดท้ายด้วยคำเชิญชวนอิสราเอลแต่ละคนผู้แสวงหาพระเจ้า แม้ว่าชนชาตินี้อาจปฏิเสธพระเจ้า แต่คนชอบธรรมยังคงสามารถดำเนินในทางของพระเจ้า พระเจ้าจะให้เกียรติคนที่ให้เกียรติพระองค์ พระเจ้าอวยพรคนที่ดำเนินในความชอบธรรม

“ผู้ใดฉลาด ก็ให้เข้าใจสิ่งเหล่านี้เถิด ผู้ใดช่างสังเกต ก็ให้เขารู้ เพราะว่าพระมรรคา ของพระยาห์เวห์ ก็เที่ยงตรง ผู้ชอบธรรมเดินในทางนี้” (โยเซยา 14:9)

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: จริยธรรมเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์เริ่มต้นจากในใจ แต่แสดงให้เห็นผ่านทางพฤติกรรมภายนอก เมื่อครั้งถวายพระวิหารโซโลมอนทำทนายประชาชนว่า“เพราะฉะนั้นขอให้จิตใจของท่านทั้งหลายรักดีต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา คือดำเนินอยู่ในกฎเกณฑ์ของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ดังในวันนี้” (1 พงศกษัตริย์ 8:61) ความบริสุทธิ์ภายในแสดงผลออกมาเป็นความบริสุทธิ์ภายนอก ถ้าหากคุณเป็นคนบริสุทธิ์จากภายใน คุณจะใช้ชีวิตอย่างชอบธรรมภายนอกด้วย

พวกผู้เผยพระวจนะต่อต้านพวกคนสมัยโบราณในอิสราเอลที่สอนว่าคนของพระเจ้าไม่ต้องเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้า พวกผู้เผยพระวจนะต่อต้านพวกคนที่อยู่ในคริสตจักรวันนี้ที่สอนว่าคริสเตียนไม่สามารถบรรลุถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้

ทุกวันนี้มีนักเทศน์หลายคนสอนว่า “กฎบัญญัติของพระเจ้าบอกให้มีชีวิตที่ชอบธรรม แต่พระเจ้ารู้ว่าคุณทำสำเร็จไม่ได้หรอก” นี่ไม่ใช่ถ้อยคำของพวกผู้เผยพระวจนะ พวกผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “กฎบัญญัติของพระเจ้าบอกให้มีชีวิตที่ชอบธรรม นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า คนของพระเจ้าจะเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้า”

ตัวอย่างจากกฎบัญญัติของโมเสสแสดงให้เห็นว่าใจที่บริสุทธิ์มีผลต่อการกระทำในทุก ๆ วันอย่างไรบ้าง พระเจ้าตรัสว่า “ห้ามบีบคั้นเพื่อนบ้านหรือปล้นเขา ห้ามให้ค่าจ้างของลูกจ้างค้างอยู่กับเจ้าจนถึงรุ่งเช้า” (เลวีนิติ 19:13) ในโลกสมัยโบราณ คนงานจะได้รับค่าแรงตอนสิ้นสุดของวัน ไม่มีการใช้ธนาคารหรือบัตรเครดิต ค่าแรงวันจันทร์ใช้ซื้ออาหารสำหรับกินในวันอังคาร การปฏิเสธจ่ายค่าแรงในแต่ละวันสร้างความยากลำบากให้คนงานเพราะไม่มีเงินซื้ออาหาร กฎบัญญัติจึงกล่าวว่า “จงจ่ายค่าแรงให้คนงานของเจ้าเมื่อสิ้นสุดของวันทุกวัน นักธุรกิจที่ชอบธรรมจะปฏิบัติต่อคนงานของเขาด้วยความยุติธรรม”

เราเห็นการเน้นย้ำเรื่องความชอบธรรม ความยุติธรรม และความเมตตาในพระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะ ในจดหมายฝากทั่วไปของพันธสัญญาใหม่แบ่งปันคำสอนอย่างเดียวกันนี้ เรื่องนี้เห็นได้ชัดเจนในจดหมายฝากของยากอบ ยากอบเขียนถึงคนเหล่านั้นที่อ้างว่าเป็นคนของพระเจ้า แต่ไม่ได้ดำเนินชีวิตในความชอบธรรม เขาเปิดเผยว่าความบริสุทธิ์ที่แท้จริงจะแสดงให้เห็นผ่านชีวิตที่ชอบธรรม

- คนบริสุทธิ์ทำมากกว่าการแสดงออกภายนอกในทางของพระเจ้า พวกเขาใช้ชีวิตในทางของพระเจ้าด้วย “แต่จงเป็นผู้ประพฤติตามพระวจนะ ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังเท่านั้น มิฉะนั้นจะเป็นการหลอกตัวเอง” (ยากอบ 1:22)
- คนบริสุทธิ์ให้ความเมตตาสงสารแก่เด็กกำพร้าและหญิงม่าย “ธรรมะที่บริสุทธิ์ไร้ผลจินเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าพระบิดานั้น คือการ เยี่ยมเยียนเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก” (ยากอบ 1:27)

- คนบริสุทธิ์ให้ความสำคัญกับทั้งคนรวยและคนจน “แต่ถ้าพวกท่านลำเอียง ท่านก็ทำบาป และถูกตัดสินว่าเป็นผู้ละเมิดโดยธรรมบัญญัติ” (ยากอบ 2:9)
- คนบริสุทธิ์ควบคุมคำพูดของตนเอง “ถ้าใครไม่เคยทำผิดทางคำพูด คนนั้นก็เป็นคนดีพร้อมและสามารถบังคับทั้งตัวได้ด้วย” (ยากอบ 3:2)
- นักธุรกิจที่บริสุทธิ์ปฏิบัติต่อคนงานของพวกเขาอย่างยุติธรรม “นี่แน่ะ ค่าจ้างของคนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องในนาของพวกท่านที่ท่านฉ้อโกงไว้นั้นก็ฟ้องร้องขึ้น และเสียงร้องทุกข์ของคนงานเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องข้าวก็นำไปถึงพระกรรณคำราชาศัพท์หมายถึง หูขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมทัพแล้ว” (ยากอบ 5:4)

ความบริสุทธิ์เปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตของเราในทุกด้าน รวมถึงการทำธุรกิจและอาชีพของเราด้วย คนบริสุทธิ์ดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรม ถ้าหากเราบริสุทธิ์ต่อหน้าพระเจ้า เราจะไม่ประพฤติอย่างเหมาะสมกับคนอื่น ๆ คำกล่าวของพวกผู้เผยพระวจนะและเหล่าอัครทูตนั้นชัดเจนว่า ใจที่บริสุทธิ์ยอมเปลี่ยนแปลงการกระทำของเรา คนบริสุทธิ์จะใช้ชีวิตด้วยความชอบธรรมในทุกด้านของชีวิต พระประสงค์ของพระเจ้าคือการสร้างคนของพระองค์ที่ชอบธรรมทั้งในใจและในชีวิตประจำวันของพวกเขา

“ความบริสุทธิ์หมายถึงไม่มีความต่าง
พ้อยในการเดินด้วยเท้า ในการพูดคุย ใน
การคิด – ทุกรายละเอียดของชีวิตอยู่
ภายใต้พิเคราะห์ของพระเจ้า”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

ความชอบธรรมมีลักษณะอย่างไรในชีวิตประจำวัน? ความบริสุทธิ์มีลักษณะอย่างไรในชีวิตประจำวันของเราที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับคนรอบตัวเรา? ให้เราดูบางตัวอย่างจากชีวิตจริง ตัวอย่างเหล่านี้มาจากผู้คนที่อ้างว่าเป็นคนบริสุทธิ์ ชื่อที่ใช้เป็นชื่อสมมติ น่าเศร้าที่เรื่องราวเป็นเรื่องจริง

ศิษยาภิบาลทอมเป็นช่างก่อสร้าง งานอาชีพก่อสร้างของเขานั้นมีไว้เพื่อสนับสนุนพันธกิจของเขาในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักรแห่งความบริสุทธิ์ ทอมซื้ออุปกรณ์ราคา 100 เหรียญ เขาใช้มันในการสร้างบ้าน และจากนั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้มันอีกต่อไป เมื่อเขาขายอุปกรณ์ เขาบอกกับคนซื้อว่า “ตอนผมซื้อมาในสภาพใหม่ ผมซื้อมาราคา 200 เหรียญ ผมจะขายให้คุณแค่ 150 เหรียญ”

ศิษยาภิบาลทอมพูดว่า “ช่างเป็นธุรกิจที่ดีจริง ผมทำกำไรจากราคาเดิมที่ผมซื้อ มา ไม่จำเป็นต้องให้ใครรู้ ยิ่งไงผมก็จะใช้เงินนี้ในงานของพระเจ้าอยู่แล้ว” พระเจ้าตรัสว่า “คนบริสุทธิ์ซื่อสัตย์ในการทำธุรกิจของพวกเขา” เปาโลเขียนไว้ว่า...

“อย่าพูดโกหกต่อกันและกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์เก่าๆ กับพฤติกรรมของมนุษย์นั้นแล้ว และสวมวิสัยมนุษย์ใหม่” (โคโลสี 3:9)

เจนเป็นเลขาฯ ให้กับธุรกิจแห่งหนึ่ง เมื่อศิษยาภิบาลของเธอมาเยี่ยมที่บ้าน เธอพูดว่า “ถ้าอาจารย์ต้องการอุปกรณ์สำนักงาน ดิฉันมีให้ นะคะ ดิฉันเอาดินสอ เครื่องเขียน และอุปกรณ์จากสำนักงานกลับมาที่บ้าน ไม่มีใครสังเกตเห็นค่ะ”

เจนพูดว่า “มันเป็นแค่สิ่งเล็กน้อย” พระเจ้าตรัสว่า “คนบริสุทธิ์ซื่อสัตย์แม้ในสิ่งเล็กน้อย” เปาโลเขียนว่าคนเหล่านั้นที่ “ถูกสร้างตามพระลักษณะของพระเจ้าในความชอบธรรมแท้และในความบริสุทธิ์” จะดำเนินในวิถีชีวิตใหม่

“คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีกต่อไป แต่จงใช้มือของตนตรากตรำทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกจ่ายให้คนที่มีความจำเป็น” (เอเฟซัส 4:24, 28)

บิลทำธุรกิจอย่างหนึ่ง เขาต้องทำบัญชีและจ่ายภาษีตอนสิ้นปี ปีสุดท้าย บิลทำกำไรจากธุรกิจได้ 50,000 เหรียญ แต่เมื่อเขากรอกข้อมูลภาษี เขารายงานไปเพียง 40,000 เหรียญ บางครั้งเขาจ่ายสินบนให้กับเจ้าหน้าที่รัฐบาลเพื่อขอตกลงที่ดี

บิลพูดว่า “ผมรู้วิธีทำธุรกิจในประเทศของผม ผมต้องช่วยให้บริษัทของผม “ไหลลื่นไปได้ดี” นอกจากนี้ผมเองก็ถวายสิบลดและใช้เงินของผมทำสิ่งที่ดี” พระเจ้าตรัสว่า “คนบริสุทธิ์ซื่อสัตย์ในการติดต่อกับกับรัฐบาล” เปาโลเขียนถึงพลเมืองโรมว่า “ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง” (โรม 13:1)

ลินดาไม่ชอบอาชีพของเธอ เธออยากทำงานให้กับคริสตจักร เธอทำอาชีพทำความสะอาดบ้านให้กับคนร่ำรวย เธอได้รับเงินสำหรับ การทำงานตั้งแต่ 8 โมงเช้าจนถึง 5 โมงเย็น แต่เธอมักจะมาทำงานสายและออกจากงานก่อนเวลา ลินดาบอกกับศิษยาภิบาลของเธอว่า “ฉันอยากอธิษฐานในตอนเช้าและไปทำงาน

สาย ฉันออกจากที่ทำงานก่อนเวลาและมาที่คริสตจักรตอนกลางคืน ฉันไม่สนใจที่จะทำงานครบตามเวลาที่ฉันได้รับค่าจ้าง”

ลินดาพูดว่า “เจ้านายของฉันจะไม่มีทางรู้หากฉันไม่ได้ทำงานครบตามเวลา” พระเจ้าตรัสว่า “คนบริสุทธิ์ที่ซื่อสัตย์ต่อจริยธรรมในการทำงานของพวกเขา พวกเขาจะทำให้ดีที่สุดในทุกสิ่งที่พระเจ้าให้พวกเขาอยู่” เปาโลเขียนไว้ว่า...

“ทาสทั้งหลายจงเชื่อฟังนายของตนในโลกนี้ทุกอย่าง ไม่เฉพาะแต่เมื่ออยู่ในสายตาเหมือนอย่างพวกประจบสอพลอ แต่ทำด้วยจริงใจด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าพวกท่านจะทำได้ ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนทาสทาสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทาสต่อมนุษย์ ท่านทั้งหลายก็รู้ว่า ท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ เพราะท่านกำลังรับใช้พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่” (โคโลสี 3:22-24)

อาเธอร์เป็นมิชชันนารี เขารักพระเจ้าและทำงานหนัก แต่เขาเป็นคนปากจัด! หลายครั้งที่ผู้คนรอบข้างต้องบาดเจ็บจากคำพูดแรง ๆ ของเขา

อาเธอร์พูดว่า “ผมก็แค่พูดสิ่งที่ผมคิด คุณจำเป็นต้องยอมรับผมอย่างที่ผมเป็น” พระเจ้าตรัสว่า “คนบริสุทธิ์ควบคุมลิ้นของตน” ยากอบเขียนไว้ว่า...

“ลิ้นนั้นเป็นไฟ ลิ้นเป็นโลกชั่วร้าย ....เราสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระบิดาด้วยลิ้นนั้น และเราก็แข่งด่ามนุษย์ผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างตามพระฉายาของพระองค์ด้วยลิ้นนั้น คำสรรเสริญและคำแข่งด่าออกมาจากปากเดียวกัน ฟันของของข้าพเจ้า อย่าให้เป็นอย่างนั้น” (ยากอบ 3:6-10)

► ในวัฒนธรรมของคุณ จริยธรรมด้านใดที่คริสเตียนถูกทดลอง? คริสเตียนถูกทดลองให้ไม่ซื่อสัตย์ที่ไหนมากที่สุดในชีวิตประจำวัน? คำสอนเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์ได้กล่าวถึงด้านที่ถูกทดลองนี้ไหม?

เขาค้นพบเคล็ดลับ - ชูเน ชุกิฮารุ

ชูเน ชุกิฮารุ เป็นคริสเตียนชาวญี่ปุ่นที่ทำงานให้กับกระทรวงการต่างประเทศในมณฑลฮกไกโด ในปี 1939 เขาถูกส่งตัวไปลิทัวเนียเพื่อทำงานในฐานะเจ้าหน้าที่กงสุลญี่ปุ่น ที่นั่นเขาพบกับผู้หญิงชาวยิวคนหนึ่งและได้ฟังว่ารัฐบาลนาซีของเยอรมันได้ปฏิบัติอย่างไรต่อคนยิว

ชูกิฮารุได้ติดต่อกับรัฐบาลของเขาเพื่อขออนุญาตให้วีซ่าแก่ผู้อพยพชาวยิวซึ่งหนีมาจากเยอรมันและไปแลนด์ รัฐบาลญี่ปุ่นปฏิเสธคำร้องขอของชูกิฮารุ

ช่วงฤดูร้อนของปี 1940 ชุกิฮารุรู้ว่าเขาต้องสำแดงความยุติธรรมและความเมตตา เขาจึงบอกกับภรรยาของเขาว่า “ผมไม่อยากไม่เชื่อฟังรัฐบาลของผม แต่ผมไม่สามารถที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าได้ ผมต้องทำตามจิตสำนึกของผม”

ชูกิฮารุเริ่มทำวีซ่าให้กับผู้อพยพโดยใช้ลายมือเขียน เขาได้ช่วยชีวิตคนยิวที่จะถูกฮิตเลอร์ฆ่าประมาณเกือบ 10,000 คนที่ต่อมาชูกิฮารุถูกกองทัพรัสเซียจับตัวและเขาติดคุกในรัสเซียเป็นเวลาสิบแปดเดือน เมื่อเขาถูกปล่อยตัวและถูกส่งกลับไปที่ญี่ปุ่น กระทรวงการต่างประเทศไล่เขาออกเพราะเขาไม่เชื่อฟังคำสั่ง

“คนของพระเจ้าทุกคนเป็นคนธรรมดา
ที่ถูกทำให้ไม่ธรรมดาตามพระประสงค์
ที่พระเจ้าให้แก่พวกเขา”
- ออสวาร์ด แคมเบอร์ส

หลังจากเขาถูกไล่ออก ชุกิฮารุก็ไม่มีทางที่จะหาเลี้ยงชีพตัวเอง เขาไม่มีเงินซื้ออาหารให้กับครอบครัวของเขา เมื่อพวกลูกหลานของคนยิวที่เขาได้ช่วยชีวิตไว้ตามหาตัวเขา รัฐบาลญี่ปุ่นปฏิเสธว่าเขาเคยทำงานที่นั่น ในที่สุด เมื่อปี 1968 มีคนยิวคนหนึ่งที่รอดได้ชีวิตได้พบชูกิฮารุและนำเขาไปที่อิสราเอล

ชูกิฮารุได้รับการยอมรับเพียงเล็กน้อยในทางโลกสำหรับการเสียสละของเขา แต่เขาเชื่อฟังพระเจ้าเพราะเขาเป็นคนชอบธรรม ชุกิฮารุรู้ว่าลูกของพระเจ้าต้องดำเนินชีวิตในความชอบธรรม เขาไม่สามารถเพิกเฉยต่อการทนทุกข์ของคนเหล่านั้นรอบตัวเขา เขารู้ว่าการเป็นคนชอบธรรมคือการกระทำอย่างยุติธรรม การรักความเมตตา และการเดินด้วยความถ่อมใจต่อพระเจ้า ชูเน ชุกิฮารุ ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

ทบทวนบทที่ 6

- (1) การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นคนชอบธรรมทั้งภายในและภายนอก
- (2) อิสราเอลยอมให้พิธีกรรมภายนอกและการเอ่ยถึงพระนามของพระเจ้ามาแทนที่ความชอบธรรมที่แท้จริง
- (3) ถ้าไม่มีชีวิตที่ชอบธรรม พิธีกรรมทางศาสนาและการเอ่ยถึงพระนามของพระเจ้าย่อมไร้ความหมาย
- (4) ความชอบธรรมต้องเกิดขึ้นจากภายใน - ต้องเป็นการเชื่อฟังจากใจ
- (5) ความชอบธรรมต้องเกิดขึ้นภายนอก - ต้องมีผลต่อวิธีการที่เราปฏิบัติต่อผู้คนรอบตัวเรา
- (6) พวกผู้เผยพระวจนะสอนว่าพระเจ้าประสงค์สามสิ่งเกี่ยวกับคนที่ชอบธรรม
  - ความยุติธรรมต่อคนอื่น
  - ความเมตตาต่อคนอื่น
  - ความถ่อมใจต่อพระเจ้า
- (7) จดหมายฝากในพันธสัญญาใหม่มักกล่าวซ้ำถึงคำสอนเรื่องการดำเนินชีวิตในความชอบธรรม คนที่บริสุทธิ์ต้องดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตามจริยธรรมและมีชีวิตที่บริสุทธิ์

งานมอบหมาย

- (1) เขียนบทความ 2-3 หน้ากระดาษ ในหัวข้อ “ความชอบธรรมในโลกทุกวันนี้” เามาด้านหนึ่งที่เป็นความบาปเกี่ยวกับจริยธรรมซึ่งได้รับการยอมรับทั่วไปและแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์สอนอย่างไรเกี่ยวกับความบาปด้านนี้ ให้คำแนะนำในทางปฏิบัติแก่คนที่คุณรับใช้อยู่
- (2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ มีคาห์ 6:8

บทที่ 7

ความบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้า

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เห็นคุณค่าความงดงามของความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความรักต่อพระเจ้า
- (2) ทำตามรูปแบบของพระเยซูในฐานะที่พระองค์คือผู้หนึ่งที่รักพระบิดาอย่างสมบูรณ์ดีพร้อม
- (3) ยอมรับว่าการรักโลกและการทำตามกฎเป็นอาการที่มาจากรากเดียวกัน
- (4) ท่องจำ มาระโก 12:29-31

โยบ: บารุขผู้รักพระเจ้า

โยบสูญเสียทุกสิ่ง ความมั่งคั่งของเขาไม่มีเหลือแล้ว ลูก ๆ ของเขาตายในพายุ สุขภาพของเขาทรุดโทรม เขานั่งบนกองขี้เถ้าเอาเศษหม้อที่แตกมาขูดแผล ภรรยาของเขาบอกให้เขาแช่งด่าพระเจ้าและตายเสีย เพื่อน ๆ ของเขากล่าวโทษว่าเขาทำบาปเลวร้าย คนที่เคยให้เกียรติเขา ตอนนี้กลับดูถูกเยาะเย้ยเขา

ท่ามกลางความทุกข์ โยบไม่ได้อธิษฐานว่า “พระเจ้า ขอให้ความมั่งคั่งกลับคืนมา” หรือแม้แต่ “พระเจ้า ขอรักษาข้าพระองค์ให้หายโรค” แต่เขากลับร้องว่า “โอ ข้าอยากทราบว่า จะพบพระองค์ได้ที่ไหน เพื่อข้าจะมาถึงที่ประทับของพระองค์” (โยบ 23:3) โยบรำไห้เพราะเขาไม่สามารถพบพระเจ้าที่เขารู้จักอย่างสนิทสนม “คูเกิด ข้าเดินไปข้างหน้า แต่พระองค์มิได้สถิตที่นั่น และไปข้างหลัง แต่ก็ไม่สังเกตเห็นพระองค์ ข้าเงยขึ้นที่พระองค์ทรงทำกิจ ข้าก็ไม่เห็นพระองค์ ข้าเงยขึ้นที่พระองค์ทรงซ่อนอยู่ ข้าก็ไม่พบพระองค์” (โยบ 23:8-9)

โยบระลึกถึงวันที่ “เมื่อครั้งข้ายังหนุ่มแน่นอยู่ เมื่อพระเจ้าทรงปกป้องเต็นท์ของข้าไว้” (โยบ 29:4) แต่ตอนนี้...

“พระองค์ทรงเหวี่ยงข้าลงในปลัก ข้ากลายเป็นเหมือนผงคลีและขี้เถ้า ข้าพระองค์ร้องทูล
พระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงตอบข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยืนขึ้น และพระองค์ก็เพียง
ทอดพระเนตร พระองค์กลับทรงโหดร้ายต่อข้าพระองค์ พระองค์ทรงข่มเหงข้าพระองค์ด้วยพระ
หัตถ์ทรงฤทธิ์” (โยบ 30:19-21)

นี่คือเสียงร่ำร้องของชายคนหนึ่งที่อยู่ลึกว่าถูกเพื่อนสนิทหักหลัง เป็นเสียงร่ำร้องของชายคนหนึ่งที่ยรักพระ
เจ้า

เรื่องราวของโยบไม่ได้จบลงอย่างสิ้นหวัง หลังจากพระเจ้าตรัสจากลมพายุ โยบตอบสนองว่า “ข้าพระองค์
เคยได้ยืนถึงพระองค์ด้วยหู แต่บัดนี้ดวงตาข้าพระองค์เห็นพระองค์” (โยบ 42:5) โยบได้รับการปลอบโยน
แต่ไม่ใช่จากการได้ทรัพย์สินสมบัติกลับคืนมา ไม่ใช่สุขภาพที่ดี หรือแม้แต่ได้ครอบครัว แต่คือการได้การทรง
สถิตของพระเจ้ากลับคืนมา โยบได้รับการปลอบโยนเมื่อเขามองเห็นพระเจ้า โยบเป็นคนบริสุทธิ์ โยบรักพระ
เจ้า

ความบริสุทธิ์ในพระธรรมหมวดกวี: การรักพระเจ้า

► การรักพระเจ้าหมายถึงสิ่งใด? การรักพระเจ้าจะมีอิทธิพลต่อการจัดลำดับความสำคัญในการใช้เวลา
และใช้เงินของคุณอย่างไรบ้าง? การรักพระเจ้าจะมีอิทธิพลต่อมุมมองของคุณต่อคำสั่งต่าง ๆ ของพระองค์
อย่างไรบ้าง?

พระธรรมโยบและสดุดีเน้นย้ำคำสอนที่เราเห็นในพระธรรมโทราห์คือ ความบริสุทธิ์คือการมีความสัมพันธ์
กับพระเจ้า เราบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราดำรงอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการ
รักพระเจ้าอย่างสุดใจ

เอโนค โนอาห์ และอับราฮัม เป็นคนบริสุทธิ์เพราะพวกเขาเดินไปกับพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน โยบและ
ดาวิดเป็นคนบริสุทธิ์เพราะพวกเขาเดินไปกับพระเจ้า พระธรรมโยบเล่าเรื่องราวของชายคนหนึ่งที่ยรักพระ
เจ้ามากกว่าสิ่งใด พระธรรมสดุดีบรรจุคำอธิษฐานและบทเพลงมากมายของชายคนหนึ่งที่มีความยินดี
สูงสุดในการสามัคคีธรรมอย่างสนิทสนมกับพระเจ้า

คนบริสุทธิ์ปีติยินดีในพระเจ้า

คนบริสุทธิ์ปีติยินดีในพระเจ้า พวกเขาค้นพบความยินดีอันลึกซึ้งในพระองค์ ความปราชัยที่ควบคุมคนบริสุทธิ์คือความปราชัยที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย

ต่อคนเหล่านั้นที่วัดความบริสุทธิ์โดยรายการสิ่งที่ “ต้องทำและต้องไม่ทำ” ดูเหมือนง่ายเกินไป คนมากมายคิดว่าความบริสุทธิ์เป็นเพียงหน้าที่มากกว่าเป็นความชื่นชมยินดี พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าคนที่บริสุทธิ์ปีติยินดีในพระเจ้า โยบไม่ปราชัยสิ่งใดนอกจากการรื้อฟื้นความสัมพันธ์

กับพระเจ้า ดาวิดเป็นพยานถึงความยินดีที่มีในความสัมพันธ์อย่างสนิทสนมกับพระเจ้า เขาค้นพบความยินดีอย่างลึกซึ้งในพระเจ้า

ผมกำลังสอนในเมืองหนึ่งที่น้ำดื่มไม่ปลอดภัย ในวันที่อากาศร้อนวันหนึ่ง ผมดื่มเอาเครื่องกรองน้ำของผมไปด้วย เมื่อจบชั้นเรียน ผมคิดอย่างเดียวว่า “ผมหิวน้ำ!” ถ้าหากคุณให้ผมเลือกระหว่างเงิน 100 เหรียญ กับน้ำสะอาดหนึ่งแก้ว ผมจะเลือกน้ำสะอาด เมื่อผมกระหายน้ำอย่างมาก น้ำก็สำคัญกว่าสิ่งอื่น ๆ

ในคืนนั้น ผมถามตัวเองว่า “ผมกระหายหาพระเจ้ามากเท่ากับที่ผมกระหายน้ำในวันนี้ไหม? พระองค์สำคัญต่อผมมากกว่าสิ่งใดในโลกนี้ไหม?”

ดาวิดกระหายหาพระเจ้าเหมือน “กวางกระเลื่อกระสนหาธารน้ำฉันใด ข้าแต่พระเจ้า จิตใจข้าพระองค์ก็กระเลื่อกระสนหาพระองค์ฉันนั้น จิตใจข้าพระองค์กระหายหาพระเจ้า หาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์”

(สดุดี 42:1-2) ดาวิดเปรียบเทียบความปราชัยพระเจ้ากับความหิวกระหายของกวางที่กำลังวิ่งไป ความปราชัยสูงสุดของกวางที่กระหายคือน้ำ ความปราชัยสูงสุดของคนบริสุทธิ์คือความสนิทสนมกับพระเจ้า คนบริสุทธิ์ “หิวและกระหายความชอบธรรม” (มัทธิว 5:6)

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“พระเจ้าของข้าพระองค์

ข้าพระองค์อธิษฐานที่จะรู้จักพระองค์และรักพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะร่าเริงยินดีในพระองค์ ให้จิตใจของข้า

พระองค์ใคร่ครวญถึงความดีของพระองค์

ให้ลิ้นของข้าพระองค์พูดออกมา

ให้ใจของข้าพระองค์อาศัยอยู่ในนั้น

ให้จิตของข้าพระองค์หิวกระหาย

ให้ทุกส่วนของข้าพระองค์ปราชัย จนกว่าข้าพระองค์จะ

ไปในความยินดีของพระองค์”

- แอนเชล์ม ออฟ แคนเตอร์บูรี

สดุดีเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างความปิตียินดีของคนบาปกับความปิตียินดีของคนบริสุทธ์
คนบาปปิตียินดีในสงคราม พวกเขาพอใจในการโกหก พวกเขารักการแข่งสาป
(สดุดี 68:30; 62:4; 109:17) ซึ่งแตกต่างกับคนบริสุทธ์ที่พบ “ความยินดีอย่างเปี่ยมล้น” ในการทวงสถิติ
ของพระเจ้า พวกเขารัก “พระนิเวศอันเป็นที่พำนักของพระองค์ และเป็นที่ประทับแห่งพระสิริของพระองค์”
(สดุดี 16:11; 26:8) ผู้เขียนสดุดีตั้งใจว่า “นอกจากพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่ประสงค์สิ่งใดในโลก”
(สดุดี 73:25) คนบริสุทธ์พบความปิตียินดีอย่างลึกซึ้งในพระเจ้า

สดุดีบทที่ 63 แสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่งของการใคร่ครวญถึงพระเจ้า ดาวิดหนีจากซาอูล ชีวิตของเขาอยู่ในอันตราย ในสถานการณ์เช่นนั้น คุณจะคิดถึงอะไร? ผมคงถูกทดลองให้ “ใคร่ครวญ” ถึงอันตราย ดาวิดกล่าวว่า “ข้าพระองค์ระลึกถึงพระองค์บนที่นอนและใคร่ครวญถึงพระองค์ทุกยาม” แม้อยู่ในอันตราย ความคิดของดาวิดก็จดจ่ออยู่กับพระเจ้า เขาพบว่าการใคร่ครวญนี้ทำให้อิ่มหนำดังได้กิน “อาหารชั้นเลิศ” (สดุดี 63:5-6)

ผู้ร้องเพลงสดุดีปิตียินดีในพระเจ้า เขาตกหลุมรักพระเจ้า คนบริสุทธ์ปิตียินดีในพระเจ้า คิดถึงช่วงเวลาหนึ่งว่า อะไรที่ทำให้คุณหิวกระหาย? คุณปิตียินดีในพระเจ้าไหม?

คนบริสุทธ์ปิตียินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า

คนบริสุทธ์ปิตียินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า สดุดีแสดงให้เห็นว่ากฎบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้เป็นคำขู่เชิญประชาชนของพระองค์ คนบริสุทธ์รักกฎบัญญัติของพระเจ้า ดาวิดกล่าวว่า “ข้าพระองค์ยินดีทำตามพระทัยพระองค์” (สดุดี 40:8) เขาไม่ได้ติดขัดในการเชื่อฟังพระเจ้า เขาพบว่าการเชื่อฟังพระเจ้าเป็นเรื่องที่น่ายินดี

ความปิตียินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้ามียูอยู่ในพระธรรมสดุดีตลอดทั้งเล่ม ใจความหลักของสดุดีบทที่ 119 คือพระวอนขอของพระเจ้า ให้เราฟังความยินดีของดาวิดว่า...

- ขอทรงเปิดตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็น สิ่งอัศจรรย์จากธรรมบัญญัติของพระองค์ (สดุดี 119:18)

- สำหรับข้าพระองค์ ธรรมเนียมปฏิบัติจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ก็ดีกว่าทองคำและเงินเป็นพัน ๆ แห่ง (สดุดี 119:72)
- ขอพระกรุณาของพระองค์มาถึงข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะมีชีวิตอยู่ เพราะธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์ (สดุดี 119:77)
- โอ ข้าพระองค์รักธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์จริง ๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์เสมอ (สดุดี 119:97)
- ข้าแต่พระยาห์เวห์ ข้าพระองค์โหยหาการช่วยกู้ของพระองค์ และธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ก็เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์ (สดุดี 119:174)

กฎบัญญัติของพระเจ้าสำแดงความรักของพระเจ้า

“ข้าแต่พระยาห์เวห์ แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระองค์ ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์” (สดุดี 119:64) พระเจ้าสำแดงความรักของพระองค์ผ่านทางกฎบัญญัติของพระองค์ “ขอทรงทำแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ตามความรักมั่นคงของพระองค์ และขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์” (สดุดี 119:124) คนบริสุทธิ์ปิติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้าเพราะพวกเขารู้ว่ากฎบัญญัติของพระเจ้าสำแดงความรักของพระเจ้า

โมเสสกล่าวว่า การที่อิสราเอลเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้าจะทำให้ชนชาติอื่น ๆ ต้องอิจฉาสติปัญญาของพวกเขา!

“จงรักษาและทำตามกฎเหล่านั้น เพราะการกระทำอย่างนั้นจะแสดงถึงสติปัญญาและความเข้าใจของพวกท่านต่อหน้าชนชาติทั้งหลาย เมื่อคนเหล่านั้นได้ยินถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้แล้ว เขาจะกล่าวว่า ‘แท้จริงชนชาติใหญ่นี้เป็นประชาชนที่มีปัญญาและมีความเข้าใจ’” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:6)

โมเสสถามว่า “และมีชนชาติใหญ่ชาติใดเล่า ซึ่งมีกฎเกณฑ์และกฎหมายอันชอบธรรมดังธรรมบัญญัตินี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ต่อหน้าพวกท่านในวันนี้?” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:8) กฎบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้ทำให้อิสราเอลกลายเป็นทาส กฎบัญญัติของพระเจ้าเป็นพรต่ออิสราเอล

ทุกวันนี้เป็นเรื่องปกติที่จะได้ยินนักเทศน์สอนว่ากฎบัญญัติของพระเจ้าเป็นภาระหนักที่เกินกว่าจะแบกไหว คริสเตียนบางคนบอกว่ากฎบัญญัติของพระเจ้าเป็น “เป้าหมาย” ที่ไม่มีใครไปถึงได้ อย่างไรก็ตาม โมเสส ดาวิด และผู้ชอบธรรมคนอื่น ๆ ในพันธสัญญาเดิมว่า เจริญยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าการให้เกียรติต่อพระนามและวันสะบาโตของ พระเจ้าเป็นเรื่องที่น่ายินดี พวกเขาไม่ต้องการกัมกรารูปเคารพจอมปลอมทั้งหลาย

“เราลองนึกถึงสิ่งใด ๆ ที่ไม่ชอบแต่กลับเป็นหน้าที่ของเรา สิ่งนั้นเหมือนกับพระวิญญาณของพระเจ้าของเราไหม? ข้าพเจ้าปิติยินดีที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ โอ พระเจ้าของข้าพระองค์”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

พวกเขาไม่เชื่อว่าพวกเขาจะมีความสุขมากกว่าถ้าหากพวกเขาไม่ให้เกียรติบิดามารดา ฆ่าคน และล่วงประเวณี หรือขโมยและโกหก พวกเขารู้ว่าการอยู่แบบรู้จักพอใจดีกว่าโลภอยากได้สิ่งที่เป็นของเพื่อนบ้าน กฎบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้เป็นภาระหนัก พระเจ้าให้กฎบัญญัติจากใจที่รักของพระองค์ กฎบัญญัตินำให้คนบริสุทธิมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ กฎบัญญัติของพระเจ้าเป็นความปิติยินดีสำหรับคนของพระองค์¹⁹

กฎบัญญัติของพระเจ้าสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า

ถ้าเรารักพระเจ้า เราจะรักกฎบัญญัติของพระองค์ ผู้เขียนสดุดีประกาศว่า “พระโอวาทของพระองค์น่าอัศจรรย์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์จึงรักษาไว้” (สดุดี 119:129) ดาวิดไม่ได้กล่าวว่า “กฎบัญญัติของพระองค์หนักหน่วง แต่ข้าพระองค์จะพยายามทำตาม” ไม่เลย แต่ดาวิดกล่าวว่า “กฎบัญญัติของพระเจ้าอัศจรรย์!”

คนบริสุทธิปิติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า ผู้เขียนสดุดีรักกฎบัญญัติของพระเจ้าเพราะเขารู้ว่ากฎบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงกฎต่าง ๆ ที่จะต้องทำ กฎบัญญัติของพระเจ้าสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า

► อ่าน สดุดี 111 และ 112

¹⁹ ดัดแปลงจาก เดนนิส เอฟ คินลอว์ (Dennis F. Kinlaw), วันนีกับองค์เจ้านาย (*This Day with the Master*) (Grand Rapids: Zondervan, 2004)

สดุดีบทที่ 111 และ 112 เป็นสดุดีพ้อง ทั้งสองบทแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของกฎบัญญัติของพระเจ้าสำหรับคนบริสุทธิ์ สดุดีบทที่ 111 อธิบายถึงพระลักษณะของพระเจ้า พระเจ้าทรงชอบธรรม มีพระคุณและพระเมตตา

สดุดีบทที่ 112 เริ่มต้นว่า “สรรเสริญพระยาห์เวห์ คนที่ยำเกรงพระยาห์เวห์ก็เป็นสุข เขายินดีอย่างยิ่งในพระบัญญัติของพระองค์” บุคคลที่ ปิติยินดีในพระบัญญัติของพระเจ้านี้ก็เป็นสุข อย่างไรก็ตาม? เขาจะเป็นเหมือนพระเจ้า เขามี “พระคุณ ความเมตตา และชอบธรรม” ทั้งหมดนี้เป็นคุณลักษณะอย่างเดียวกันที่อธิบายถึงพระเจ้าในสดุดีบทที่ 111 เมื่อเราปิติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า เราจะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นเรื่อย ๆ

พระธรรมโทราห์สอนว่าคนบริสุทธิ์สะท้อนพระฉายของพระเจ้า ในสดุดีบทที่ 111 และ 112 แสดงให้เห็นว่าคนที่ปิติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้าได้รับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่พระฉายของพระเจ้า คนที่ปิติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น

ถ้าเรารักพระเจ้าอย่างแท้จริง เราจะถือรักษากฎบัญญัติของพระเจ้า ดาวิดถามว่า “ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระยาห์เวห์? และผู้ใดจะยืนอยู่ในสถานนมัสการของพระองค์?” ใครที่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ในการทรงสถิตของพระเจ้า? คือคนที่มี “มือสะอาดและใจบริสุทธิ์” (สดุดี 24:3-4) การมีชีวิตอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้า พระธรรมหมวดกวีแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าประสงค์การเชื่อฟังจากคนเหล่านั้นที่บอกว่ารักพระองค์

พระธรรมหมวดกวียังแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทำให้การเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อเป็นไปได้ นี่คือพระสัญญาของพระเจ้าต่อคนเหล่านั้นที่รักพระองค์

เรื่องราวของโยบเริ่มต้นด้วย “มีชายคนหนึ่งบนแผ่นดินอุส ชื่อโยบ ชายคนนั้นเป็นคนดีพร้อมและเที่ยงธรรม เป็นผู้ยำเกรงพระเจ้าและหันจากความชั่วร้าย” (โยบ 1:1) เมื่อเอลีฟัสกล่าวหาว่าโยบทำบาป โยบตอบสนองดังนี้...

“เท้าของข้าเดินตามติดยพระบาทของพระองค์ ข้าถือรักษาพระมรรคา และมีได้หันเห ข้ามิได้
พราจากพระบัญญัติแห่งไพรพระโอษฐ์ของพระองค์ ข้าสะสมพระวจนะแห่งพระโอษฐ์ของ
พระองค์ไว้มากกว่ากฎเกณฑ์ของข้า” (โยบ 23:11-12)

มีบางคนอาจถามว่า “โยบพูดอย่างนั้นได้อย่างไรว่าเขาไม่ได้ทำผิดพระบัญญัติของพระเจ้า? ทุกคนทำบาป
ทุกวัน” โยบตอบว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้าและข้าพเจ้าจะมีดวงใจที่จะเชื่อฟังพระองค์ด้วยความยินดี” โยบเดิน
ไปกับพระเจ้าด้วยความสนิทสนม เขาถือรักษา “พระบัญญัติจากริมฝีปากของเขา” เป็นไปได้ไหมที่จะมี
ชีวิตที่บริสุทธิ์? โยบตอบว่า “ได้” โยบรู้ว่าพระเจ้าทำให้การเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อเป็นไปได้สำหรับคนที่รัก
พระองค์

ชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำลังของเราเอง แต่มาจากการพึ่งพาพระเจ้าในทุก ๆ วัน โยบรู้ที่ติเพราะเขามี
วินัยในตัวเองอยู่เสมอ เขาไว้ที่ติเพราะเขาเดินไปกับพระเจ้าอย่างสนิทสนม โยบเข้าใจว่าพระเจ้าประสงค์
การเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อ **และ**พระเจ้าทำให้การเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อเป็นไปได้

ความจริงนี้สร้างผลกระทบอันทรงพลังต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เชื่อ พระเจ้าประสงค์ให้คนของ
พระองค์บริสุทธิ์ **และ**พระเจ้าทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์ โดยผ่านทางพระองค์ เราจึงได้รับการทำให้
บริสุทธิ์หมดจด พระเจ้าประสงค์ความบริสุทธิ์และพระเจ้าจัดเตรียมความบริสุทธิ์ พระเจ้าจัดเตรียมทุกสิ่ง
ตามที่กำหนดไว้ในพระวจนะของพระองค์

คนที่ปิตินดีในพระเจ้าจะได้รับตามใจปรารถนา

สดุดีบทที่ 37 แสดงผลของการปิตินดีในพระเจ้า “จงปิตินดีในพระยาห์เวห์ และพระองค์จะประทาน
ตามใจปรารถนาของท่าน” (สดุดี 37:4)

ผู้อ่านบางคนคิดว่า สดุดี 37:4 สอนว่า “ถ้าฉันรับใช้พระเจ้า พระองค์จะให้ทุกสิ่งที่ฉันขอ พระองค์จะให้ฉัน
มั่งคั่ง” ดาวิดไม่ได้เทศนาพระกิตติคุณมั่งคั่งที่บอกว่า “พระเจ้าต้องการให้ลูกของพระองค์ร่ำรวย” ดาวิด
บอกบางสิ่งที่สำคัญกว่านั้นคือ “ถ้าความปรารถนาเล็ก ๆ ของคุณคือพระเจ้า พระเจ้าจะประทานพระองค์
เองให้แก่คุณ” ถ้าคุณปรารถนาพระเจ้า คุณจะได้รับพระเจ้า

ถ้าคุณติดตามพระเจ้าเพื่อคุณจะได้รับสุขภาพที่ดี ความมั่งคั่ง และชื่อเสียง คุณก็จะผิดหวังเพราะมันไม่ตรงกับคำสอนในสดุดี 37:4 ถ้าคุณติดตามพระเจ้าเพื่อได้พระพรฝ่ายวัตถุ คุณก็จะผิดหวังเมื่อต้องพบว่ารางวัลของคุณคือ...พระเจ้า!

คนที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้รับพระเจ้าในฐานะที่เป็นรางวัลใหญ่ คนที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางไม่ปรารถนาพระเจ้า แต่คนที่ปรารถนาพระเจ้าแล้ว สดุดี 37:4 จะเป็นพระสัญญายิ่งใหญ่สำหรับเขา สำหรับคนบริสุทธิ พระเจ้าคือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พวกเขาสามารถได้รับ

พระเจ้าประทานความสัมพันธ์อันสนิทสนมกับพระองค์เองให้แก่คนที่ปรารถนาพระองค์ ความปิติยินดีในพระเจ้าไม่ได้นำพระพรทางการเงินหรือการพ้นทุกข์พ้นโศกมาให้เสมอไป คนที่ปิติยินดีในพระเจ้าอาจถูกศัตรูเกลียด คนบริสุทธิมักจะพบเจอความทุกข์ อย่างไรก็ตาม ดาวิดและโยบได้พบว่า แม้ในยามทุกข์โศก พระเจ้าให้เกียรติคนที่ปิติยินดีในพระองค์

ความบริสุทธิคือการรักพระเจ้า คนบริสุทธิปิติยินดีในพระเจ้า พระเจ้ามอบพระองค์เองเพื่อตอบแทนคนเหล่านั้นที่หิวกระหายพระองค์

ความบริสุทธิในพระกิตติคุณ: การรักพระเจ้า

ผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนหนึ่งถามพระเยซูว่า “ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์?” พระเยซูชี้ไปที่ธรรมบัญญัติของโมเสส “ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร? ท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร?”

ผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนนี้อ้างถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 และเลวีนิติ 19:18 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สรุปกฎบัญญัติทั้งหมด “พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” พระเยซูตอบว่า “ท่านตอบถูกแล้ว จงไปทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต” (ลูกา 10:25-28) ความบริสุทธิคือความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

ไม่กี่เดือนต่อมา พระเยซูอยู่ในเยรูซาเล็ม ธรรมาจารย์คนหนึ่งมาถามพระองค์ว่า “พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?” (มาระโก 12:28) พวกฟาริสีมีรายการกฎ 613 ข้อจากพันธสัญญาเดิม พวกเขามักจะโต้เถียงเกี่ยวกับกฎบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด พระเยซูตอบว่า...

“พระเยซูจึงตรัสตอบคนนั้นว่า พระบัญญัติอันดับแรกคือ โอ ชนอิสราเอล จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าองค์เดียว พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่านและด้วยสุดกำลังของท่าน ส่วนพระบัญญัติที่สำคัญอันดับสองคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ไม่มีพระบัญญัติอื่นใดที่สำคัญยิ่งกว่าพระบัญญัติเหล่านี้” (มาระโก 12:29-31)

พระเยซูให้คำนิยามความบริสุทธิ์ว่าเป็นดังความรักที่มีต่อพระเจ้าและต่อคนอื่น ความบริสุทธิ์แท้จริงแสดงออกมาให้เห็นผ่านทางความรัก เราเติบโตขึ้นในความรักเมื่อเราเติบโตขึ้นในความรักแบบพระคริสต์ การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักเหมือนที่พระเยซูรัก นี่คือการรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

ในบทที่ 5 เราเห็นว่าผู้เขียนพันธสัญญาเดิมใช้คำว่า “สมบูรณ์ดีพร้อม” สำหรับใจที่เด็ดเดี่ยว การเป็นคนดีพร้อมคือมีใจเด็ดเดี่ยวในการอุทิศตัวต่อพระเจ้า ผู้เขียนในพันธสัญญาใหม่ใช้คำว่า “ดีพร้อม” ในความหมายเดียวกัน พระเยซูสั่งให้สาวกของพระองค์เป็น “คนดีพร้อม” (มัทธิว 5:48) ในพระกิตติคุณ เราเห็นว่าการเป็นคนดีพร้อมคือการมีความรักที่เด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้าน การเป็นคนดีพร้อมคือการมีความรักโดยไม่ลังเล นี่คือการรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

คำสอนเรื่องความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ในพระกิตติคุณ พระเยซูเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระเจ้าประสงค์ความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านเสมอ ในเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 6 แสดงให้เห็นว่าความรักเป็นรากฐานของกฎบัญญัติ การเชื่อฟังโดยปราศจากความรักนำไปสู่การทำตามกฎ พระเยซูสอนว่าการเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้า ถ้าเรารักพระเจ้า เราจะเชื่อฟังพระองค์ ความบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้าด้วยสุดใจของคุณ

ความรักที่มีต่อพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงแค่อารมณ์ความรู้สึก จอห์น เวสลีย์ ได้ให้คำนิยามของความรักที่มีต่อพระเจ้าไว้ดังนี้

“...การปิติยินดีในพระองค์ ว่าเรายินดีในพระประสงค์ของพระองค์ ความปรารถนาทำให้พระองค์พอพระทัยเสมอ การแสวงหาและค้นพบความสุขในพระองค์ และหิวกระหายอยากได้ความเบิกบานใจในพระองค์อย่างเต็มที่ทุกวันเช้า”²⁰

ความรักที่มีต่อพระเจ้าเปลี่ยนทิศทางชีวิตทั้งหมดของเรา การทำให้พระเจ้าพอพระทัยจะกลายมาเป็นความปรารถนาสูงสุดและความยินดีมากที่สุดสำหรับเรา พระเยซูแสดงให้เห็นความหมายของการรักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ในพระเยซู เราเห็นความรักที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าปรารถนาให้มีในคริสเตียนทุกคน

พระเยซูทำให้ดูเป็นตัวอย่างถึงการมีความรักที่สมบูรณ์ให้กับพระเจ้าในชีวิตของพระองค์

พระเยซูทำให้ดูเป็นตัวอย่างในการมีความรักที่สมบูรณ์ต่อพระบิดา พระเยซูใช้ชีวิตด้วยการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดาด้วยความยินดี นี่ไม่ใช่การถูกบังคับให้ยอมจำนนเหมือนกับเป็นทาส แต่คือการยอมจำนนด้วยความรักในฐานะบุตร

การทดลองแสดงให้เห็นถึงความรักของพระเยซูที่มีต่อพระบิดา

ก่อนเริ่มต้นทำพันธกิจกับประชาชน พระเยซูเผชิญการทดลองในถิ่นทุรกันดาร แต่ละการทดลองมีเป้าหมายเพื่อทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร

ซาตานทดลองพระเยซูหลีกเลียงจากพระบิดาและจัดเตรียมหาอาหารสำหรับพระองค์เอง ซาตานทดลองพระเยซูให้ละทิ้งการนมัสการพระบิดาเพื่อจะได้สิทธิอำนาจเหนืออาณาจักรต่าง ๆ ของโลก ซาตานทดลองพระเยซูให้ทดสอบพระบิดาโดยการกระโดดลงไปจากยอดหลังคาพระวิหาร (ลูกา 4:1-12) การทดลองแต่ละอย่างเป็นการทดสอบความรักของพระเยซูต่อพระบิดา พระเยซูตอบสนองโดยการแสดงให้เห็นถึงความไว้วางใจพระบิดาในสวรรค์อย่างเต็มที่

แทนที่จะเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นอาหาร พระเยซูกล่าวถึงพระคัมภีร์ใน เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 ว่า “มีคำเขียนไว้ว่า ‘มนุษย์ไม่ได้ดำรงชีวิตอยู่ด้วยอาหารเพียงสิ่งเดียว’ โมเสสเตือนให้อิสราเอลระลึกถึงพระเจ้าที่ได้

²⁰ จอห์น เวสลีย์ (John Wesley) “หลงรัก”, “On Love.” นำข้อมูลมาจาก <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-139-on-love/> December 21, 2019

จัดเตรียมมาในทะเลทราย อิสราเอลสามารถไว้วางใจในการจัดเตรียมของพระบิดาผู้เป็นที่รักของพวกเขาได้ เช่นเดียวกัน พระเยซูก็ไว้วางใจในการจัดเตรียมของพระบิดาผู้เป็นที่รักของพระองค์ด้วย

แทนที่จะก่อกวนชาตาน พระเยซูกล่าวถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:13 “จงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์ แต่ผู้เดียว” เพราะพระองค์รักพระเจ้าอย่างสุดหัวใจ พระเยซูจึงปฏิเสธการทดลองให้ก่อกวนชาตาน

แทนที่จะทดสอบพระบิดาโดยการกระโดดลงไปจากยอดหลังคาพระวิหาร พระเยซูกล่าวถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:16 “มีคำกล่าวไว้ว่า ‘อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน’” เพราะพระองค์รักพระเจ้าอย่างสุดหัวใจ พระเยซูจึงปฏิเสธที่จะทดสอบพระสัญญาแห่งการปกป้องของพระเจ้า

การชำระพระวิหารแสดงให้เห็นถึงความรักของพระเยซูต่อพระบิดา

แม้ในฐานะบุตร พระเยซูรัก “พระนิเวศของพระบิดา” (ลูกา 2:49) พระองค์รักพระบิดาของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงรักพระนิเวศของพระบิดา

เมื่อพระเยซูพบเห็นพวกพ่อค้าทำสิ่งที่เป็นการดูหมิ่นพระวิหาร พระองค์ตอบสนองด้วยความโกรธที่ชอบธรรม

“พระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแส้ไล่คนเหล่านั้นพร้อมกับแกะและวัวออกไปจากบริเวณพระวิหาร และพระองค์ทรงเทเงิน และทรงคว่ำโต๊ะของบรรดาคนรับแลกเงิน” (ยอห์น 2:15)

ทำไมพระเยซูจึงโกรธ? เพราะพ่อค้าเหล่านี้ไม่ให้เกียรติต่อพระนิเวศของพระบิดา “อย่าทำให้พระนิเวศของพระบิดาเรากลายเป็นตลาด” (ยอห์น 2:16) พระเยซูรักพระบิดาของพระองค์และทรงตอบสนองอย่างเกรี้ยวกราดต่อการไม่ให้เกียรติต่อพระนิเวศของพระบิดา

พระเยซูมีอารมณ์ความรู้สึกแบบมนุษย์ทั่วไป ในการเผชิญกับความชั่วร้าย พระองค์รู้สึกโกรธ แต่พระองค์ไม่ทำบาป (มาระโก 3:5; เอฟะซัส 4:26) ความบริสุทธิ์ไม่ได้ขจัดอารมณ์ความรู้สึกของพระเยซูออกไป แต่เพราะพระเยซูบริสุทธิ์ อารมณ์ความรู้สึกของพระองค์จึงสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกของพระบิดา พระเยซูโกรธต่อสิ่งใด ๆ ที่ทำให้พระบิดาโกรธ

การยอมจำนนแสดงให้เห็นถึงความรักของพระองค์ต่อพระบิดา

ในคำอ้อนวอนของพระเยซูพระองค์ชี้ให้เห็นว่าการเชื่อฟังของพระองค์เป็นคำพยานถึงความรักที่พระองค์มีให้พระบิดา “แต่เราทำตามที่เราเห็นว่าพระบิดาทรงบัญชาเรา เพื่อโลกจะได้รู้ว่าเรารักพระบิดา” (ยอห์น 14:31) พระเยซูทำเป็นแบบอย่างในการรักพระบิดาด้วยการเต็มใจยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดา นี่คือการรักที่สมบูรณ์แบบ

แม้แต่ในการทดสอบที่ยากที่สุด พระเยซูยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดา พระเยซูรู้ว่าพระองค์จะต้องอดทนต่อการทดลองที่ทำให้ให้อับอายซึ่งตามมาด้วยความเจ็บปวดเกินบรรยายบนไม้กางเขน พระองค์จะถูกแยกขาดจากพระบิดาเนื่องจากความบาปของมนุษย์ พระเยซูอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์...” (ลูกา 22:42) พระเยซูชาวนาซาเร็ธเผชิญกับการทดสอบที่ยากที่สุดในการยอมจำนนต่อพระบิดา

ในความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พระเยซูวิงวอนขอความช่วยเหลือ แต่ในความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พระเยซูก็แสดงให้เห็นว่าพระองค์เต็มใจยอมจำนนต่อพระบิดา “แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” พระเยซูทำให้ดูเป็นแบบอย่างว่าความรักที่สมบูรณ์แบบต่อพระบิดาเป็นอย่างไร ผ่านทางการยอมจำนนของพระองค์ต่อพระประสงค์ของพระบิดา

ชีวิตของพระเยซูเป็นต้นแบบแห่งความรักที่สมบูรณ์แบบ การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้าเหมือนที่พระเยซูรักพระบิดา

พระเยซูสอนสาวกทั้งหลายของพระองค์ให้รักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ

การรักพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึก แต่เป็นการอุทิศตัวระยะยาวซึ่งเปลี่ยนลำดับความสำคัญในชีวิตของเรา พระเยซูให้คำนิยามความรักว่า...

“ถ้าใครมาหาเราและไม่ซังบิดา มารดา บุตรภรรยา และพี่น้องชายหญิง แม้แต่ชีวิตของตนเอง คนนั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้ และใครก็ตามที่ไม่ได้แบกกางเขนของตนตามเรามา คนนั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:26-27)

สำหรับผู้สอนชาวยิว คำว่า “เกลียด” หมายถึง “รักน้อยกว่าบางสิ่ง” สาวกของพระเยซูต้องรักพระเยซูมากกว่าทุกคน แม้แต่ตัวของเขาเอง นั่นคือความหมายของการรักพระเจ้า รักพระเจ้ามากกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด

พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะจะเกลียดชังนายคนหนึ่งและจะรักนายอีกคนหนึ่ง หรือจะนับถือนายคนหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง” (ลูกา 16:13) ความรักคือการผูกขาด ถ้าคุณรักพระเจ้า พระองค์จะเป็นที่หนึ่งเหนือทุกสิ่งในชีวิตของคุณ

พระเยซูสอนว่าการเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อและด้วยความเต็มใจเป็นการแสดงออกของความรัก “ใครที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัติเหล่านั้น คนนั้นเป็นคนที่รักเรา” รางวัลสำหรับการเชื่อฟังด้วยความรักนี้คือความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระเจ้า “และคนที่รักเรานั้นพระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขาและจะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา” (ยอห์น 14:21)

หลายปีต่อมา ยอห์นระลึกถึงถ้อยคำของพระเยซูที่ตรัสขณะอยู่ที่ห้องชั้นบน ยอห์นเขียนว่า “แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระวาทะของพระองค์ ความรักของพระเจ๋าก็สมบูรณ์ดีพร้อมอยู่ในผู้นั้นอย่างแท้จริง” (1 ยอห์น 2:5) ความบริสุทธิ์คือการมีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้า คนบริสุทธิ์เต็มใจยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดา คนบริสุทธิ์ทำตามพระเยซูผู้เป็นต้นแบบของการเชื่อฟัง

เมื่อเรารักพระเจ้าด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม เราปฏิบัติตามในการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เมื่อเรารักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ดีพร้อม เราจะเต็มใจให้พระประสงค์ของพระบิดาอยู่เหนือความประสงค์ของเราเอง เมื่อเรารักพระเจ้าด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม เราจะอธิษฐานร่วมกันกับดาวิดว่า...

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตรวจค้นข้าพระองค์และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงทดสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักความคิดของข้าพระองค์ และขอทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆ ในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์” (สดุดี 139:23-24)

ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมทำให้เรามีความปรารถนาทำให้พระบิดาในสวรรค์พอพระทัย เราปฏิเสธสิ่งใด ๆ ที่จะทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระองค์ ความบริสุทธิ์คือการมีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้า

ความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระบิดาเป็นต้นแบบให้กับคริสเตียนทำตาม

► อ่าน ยอห์นบทที่ 17

พระเยซูให้ภาพความบริสุทธิ์ในคำอธิษฐานของการเป็นมหาปุโรหิตของพระองค์ ในยอห์นบทที่ 17 พระเยซูอธิษฐานเพื่อพระองค์เอง เพื่อสาวกของพระองค์ และจากนั้นอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อทั้งหมด พระเยซูแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่สนิทสนมระหว่างพระองค์กับพระบิดาเป็นต้นแบบสำหรับความสัมพันธ์ของคริสเตียนกับพระบิดา

พระเยซูอธิษฐานเพื่อพระองค์เอง (ยอห์น 17:1-5)

ขณะที่กำลังเผชิญกับความตาย พระเยซูชื่นชมยินดีที่ทำงานมอบหมายจากพระบิดาสำเร็จได้ “ข้าพระองค์ถวายเกียรติแด่พระองค์บนโลกนี้ด้วยการทำให้งานมอบหมายจากพระองค์สำเร็จ”

ต่อมาในคำอธิษฐานนี้ พระเยซูตรัสว่า

“ขอทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ (*hagiazō*) ด้วยความจริง พระวาระของพระองค์เป็นความจริง พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกอย่างไร ข้าพระองค์ก็ใช้พวกเขาไปในโลกอย่างนั้น ข้าพระองค์แยกตัวให้บริสุทธิ์ (*hagiazō*) เพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย เพื่อให้เขารับการชำระให้บริสุทธิ์ (*hagiazō*) ด้วยความจริง” (ยอห์น 17:17-19)

Hagiazō สามารถแปลได้ว่าเป็น “ทำให้บริสุทธิ์” หรือ “แยกให้บริสุทธิ์หรือแยกไว้เป็นพิเศษ” เนื่องจากพระเยซูไม่มีบาป พระองค์ไม่จำเป็นต้องรับการทำให้บริสุทธิ์ ในคำอธิษฐานนี้ “การชำระให้บริสุทธิ์” หมายถึง “แยกให้บริสุทธิ์หรือแยกไว้เป็นพิเศษ” พระเยซูแยกพระองค์เองไว้เป็นพิเศษเพื่อทำงานมอบหมายจากพระบิดาสำเร็จ พระเยซูแยกตัวให้บริสุทธิ์เพื่อภารกิจที่พระบิดามอบให้พระองค์

พระเยซูอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ (ยอห์น 17:6-19)

พระเยซูอธิษฐานว่าพวกสาวกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง “ข้าพระองค์แยกตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย เพื่อให้เขารับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง” เหมือนที่พระเยซูถูกแยกไว้เป็นพิเศษเพื่องานรับใช้บนโลกนี้ พระองค์อธิษฐานให้พวกสาวกจะได้รับการแยกไว้เป็นพิเศษเพื่อ

งานรับใช้ด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างพระบุตรกับพระบิดาเป็นต้นแบบให้กับความสัมพันธ์ระหว่างพวกสาวกกับพระบิดา เมื่อพวกสาวกทำตามแบบอย่างของพระเยซู พวกเขาก็ถูกแยกไว้เป็นพิเศษเพื่อแบ่งปันความจริงให้กับโลกนี้

พระเยซูอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อทั้งหลาย (ยอห์น 17:20-26)

จากนั้นพระเยซูอธิษฐานเพื่อ “คนเหล่านั้นที่จะเชื่อในข้าพระองค์” พระองค์อธิษฐานว่าคริสเตียนทุกคนจะเป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนที่พระองค์กับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน พระเยซูอธิษฐานว่าเราจะ “เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์” นี่คือการเดียวกันกับที่ใช้ในมัทธิว 5:48 “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเป็นคนดีพร้อมเหมือนอย่างที่เราบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงดีพร้อม” คำนี้บอกถึงการบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เป้าหมายคือความรักที่สมบูรณ์แบบพร้อม ความรักที่เห็นได้ในตรีเอกานุภาพ

พวกเราในฐานะผู้เชื่อได้รับคำเชิญให้เป็นหนึ่งเดียวกันในความรักของพระบิดาและพระบุตร พระเยซูอธิษฐานว่า “ความรักที่พระองค์ (พระบิดา) ได้รักข้าพระองค์จะอยู่ในพวกเรา และข้าพระองค์อยู่ในพวกเรา” ความรักระหว่างพระเยซูกับพระบิดาเป็นต้นแบบให้กับผู้เชื่อทุกคน นี่คือการหมายของการเป็นคนบริสุทธิ์ คือการมีความรักที่สมบูรณ์แบบพร้อมตามแบบอย่างของพระเยซู

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: ฉันรักพระเจ้าหรือไม่?

จอร์จถามคำถามหนึ่งกับศิษยาภิบาลของเขาว่า “อาจารย์ครับ ผมอยากเป็นคนบริสุทธิ์ ผมอยากเป็นเพื่อนของพระเจ้าเหมือนอับราฮัม แต่มันมีปัญหาตรงที่ว่า ผมทำบางสิ่งที่ผมรู้ว่าผิด ผมรักพระเจ้าแต่ผมไม่อยากเชื่อฟังพระองค์ ผมสามารถเป็นเพื่อนของพระเจ้าได้ไหมถ้าหากผมไม่เชื่อฟังพระองค์?”

พระเยซูตอบคำถามของจอร์จไว้แล้วเมื่อกว่า 2,000 ปีที่แล้วว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) ไม่มีที่ไหนที่พระเจ้าพูดว่า “ถ้าเจ้ารักเรา เจ้ายังคงตั้งใจทำบาปได้” แต่พระเยซูตอบว่า “ถ้าเจ้ารักเรา เจ้าจะประพฤติตามบัญญัติของเรา” พระเยซูพูดต่ออีกว่า “คนที่ไม่รักเราก็ไม่ประพฤติตามคำของเรา” (ยอห์น 14:24)

คนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนบางคนพูดเรื่องความรักที่พวกเขามีให้พระเจ้าแต่ในขณะเดียวกันก็ยังใช้ชีวิตอยู่ในการตั้งใจทำบาป คนเหล่านี้รักพระเจ้าด้วยอารมณ์และความรู้สึกเท่านั้น พวกเขาอ้างว่ารักพระเจ้า แต่

ไม่เปลี่ยนแปลงชีวิต แต่การรักพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงแค่อารมณ์หรือความรู้สึก การรักพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเต็มใจเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

แซลลีถามคำถามหนึ่งกับศิษยาภิบาลของเธอว่า “อาจารย์คะ ฉันอยากเป็นคนบริสุทธิ์ ฉันอยากไว้ที่ติและเที่ยงตรงเหมือนโยบ ฉันระวังที่จะทำตามพระบัญญัติทุกอย่าง แต่ปัญหามันอยู่ที่ว่า ฉันไม่ได้รักพระเจ้าจริง ๆ ที่ฉันเชื่อฟังก็เพราะกลัวว่าพระองค์จะโกรธถ้าฉันไม่เชื่อฟัง ฉันเชื่อฟังพระเจ้าได้ แต่ฉันรักพระองค์ไม่ได้ ฉันจะเป็นคนบริสุทธิ์ได้ไหมถ้าฉันไม่รักพระเจ้า?”

พระเยซูตอบคำถามของแซลลีเมื่อกว่า 2,000 ปีที่แล้ว พระเยซูให้อัยคำแก่คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส พระองค์ชื่นชมการประพฤติที่ดีและหลักคำสอนอรรถดอกร์ของพวกเขา พระองค์ยกย่องความสัตย์ซื่อของพวกเขาแม้เมื่อเผชิญการข่มเหง แต่พระองค์ตรัสว่า “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักครั้งแรกของเจ้า” พระเยซูเอาจริงเอางังกับเรื่องความรักที่เหือดหายไปอย่างมากจนกระทั่งพระองค์ชี้ว่า จะ “จะย้ายคันประทีปของเจ้าออกจากที่ของมัน” ถ้าหากพวกเขาไม่กลับใจใหม่และกลับมามีความรักครั้งแรกอีกครั้ง (วิวรณ์ 2:2-5)

คริสเตียนบางคนเชื่อว่าพวกเขาสามารถได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าผ่านการเชื่อฟัง แต่การเชื่อฟังของพวกเขาไม่ได้มาพร้อมกันกับความรัก พวกเขาเชื่อว่าความบริสุทธิ์เป็นเรื่องของการทำตามกฎต่าง ๆ พวกเขาหลงลืมไปว่ารากของความบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้า

ทั้งจอร์จและแซลลีมีรากของปัญหาอย่างเดียวกัน คือในใจของพวกเขา พวกเขาไม่ได้รักพระเจ้าอย่างแท้จริง การขาดความรักต่อพระเจ้าของจอร์จแสดงให้เห็นผ่านการรักโลก การรักโลกพูดว่า “ฉันรักโลกนี้มากกว่ารักพระเจ้า”

การขาดความรักต่อพระเจ้าของแซลลีแสดงให้เห็นผ่านการทำตามกฎ การทำตามกฎพูดว่า “ฉันเชื่อฟังพระเจ้าไม่ใช่เพราะรักแต่เพราะต้องการให้พระเจ้าโปรดปราน” ทั้งสองอย่างไม่ได้มีแรงจูงใจจากการรักพระเจ้า สิ่งที่คำตอบของทั้งการรักโลกและการทำตามกฎนั้นเป็นสิ่งเดียวกันคือ ความรักต่อพระเจ้า

คำตอบต่อการรักโลก: การรักพระเจ้า

การรักโลกหมายถึงอะไร? หลายครั้งเรานิยามการรักโลกโดยลักษณะการแต่งตั้ง โดยลักษณะของสิ่ง
บันเทิง การต้องการให้สังคมยอมรับ การอวด หรือจากสัญญาณภายนอกของอื่น ๆ ทั้งหมดนี้อาจเป็น
อาการของการรักโลก แต่การรักโลกมีรากลึกกว่านั้น นี่คือการถามเพื่อได้คำตอบเกี่ยวกับความหมายของ
การรักโลก “อะไรที่ทำให้ฉันปีติยินดีอย่างแท้จริง?”

การ “รักโลก” คือการปีติยินดีในโลกนี้ คนที่รักโลกแสวงหาความสำเร็จจากโลกนี้ การรักโลกคือการให้
คุณค่าสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้เหนือกว่าสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า

โลท “เงยหน้าแลดูที่ลุ่มของแม่น้ำจอร์แดนทั้งหมด เห็นว่ามีน้ำบริบูรณ์อยู่ทุกแห่ง” เขาเลือกที่ลุ่มทั้งหมดที่
สายตาของเขามองเห็น (ปฐมกาล 13:10-11) โลทรักโลก เขาปีติยินดีในความพึงพอใจของโลกนี้

เดมาสละทิ้งพันธกิจของเขาเพราะเขาค้นพบความปีติยินดีในโลกนี้ เปาโลเขียนว่า “เพราะว่าเดมาส **หลง
รักโลกนี้** และทิ้งข้าพเจ้าไปยังเมืองเธสะโลนิกา” (2 ทิโมธี 4:10) เมืองแห่งความรุ่งเรือง เดมาสหลงรักโลก
นี้ เขารักโลกนี้

คนที่รักพระเจ้าค้นพบความปีติยินดีอย่างลึกซึ้งในพระเจ้า ผู้เขียนสดุดีเขียนไว้ว่า “นอกจากพระองค์แล้ว
ข้าพระองค์ไม่ประสงค์สิ่งใดในโลก” (สดุดี 73:25) ผู้เขียนสดุดีรักพระเจ้า เขารักพระเจ้า

คำตอบของการรักโลกไม่ใช่การตั้งกฎขึ้นมากมาย คำตอบของการรักโลกคือการรักพระเจ้า ในศตวรรษที่
19 ศิษยาภิบาลชาวสก็อตชื่อว่า โธมัส ชาล์มเมอร์ได้เทศนาเรื่อง “พลังขับไล่อะไรของความรักครั้งใหม่” ศาสนา
จารย์ชาร์มเมอร์พูดถึงสองสิ่งที่เราต้องทำถ้าหากเราต้องการหยุดรักโลกนี้

1. เราต้องถอดบางสิ่งออก เราต้องยอมรับว่าโลกนี้มีแต่ความว่างเปล่า เมื่อเรามองเห็นความไร้สาระ
ของสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้ ความรักที่เรามีต่อโลกจะอ่อนกำลังลง แต่เพียงแค่นี้ยังไม่พอ
2. เราต้องสวมใส่บางสิ่ง เราต้องแทนที่ความรักโลกด้วยบางสิ่งที่ดีกว่า เมื่อเราตกหลุมรักพระเจ้า
ความรักครั้งใหม่ของเราจะขับไล่ความรักเดิม ๆ คือความรักโลกออกไป

วิธีแก้ไขการรักโลกนี้คือการตกหลุมรักพระเจ้า พระเยซูเล่าเรื่องอุปมาเกี่ยวกับพ่อค้าที่ขายทุกสิ่งที่มีเพื่อซื้อไข่มุกมีค่า

“อีกประการหนึ่ง แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนพ่อค้าที่ไปหาไข่มุกอย่างดี และเมื่อพบไข่มุกเม็ดหนึ่งมีค่ามาก ก็ไปขายทุกสิ่งซึ่งเขามีอยู่ ไปซื้อไข่มุกนั้น” (มัทธิว 13:45-46)

ลองจินตนาการว่าคุณพูดกับพ่อค้าคนนี้ว่า “ฉันเสียใจกับคุณด้วยนะ มันเป็นเรื่องน่าเศร้ามากที่คุณต้องสละทรัพย์สมบัติไปมากมาย” พ่อค้าคนนั้นก็หัวเราะใส่คุณ เขาจะพูดว่า “สละเงินหรือ? ผมไม่ได้สละอะไรเลย ผมกำลังซื้อไข่มุกที่ราคาแพงมาก สิ่งที่ผมขายไป**ไม่มีสิ่ง**เปรียบได้กับไข่มุกเม็ดงามนี้เลย” พ่อค้าคนนี้ได้พบกับความรักครั้งใหม่ เขาตกหลุมรักบางสิ่งจนต้องขบไล่ความรักอันเก่าของเขาออกไป

คำตอบของการรักโลกคือการตกหลุมรักพระเจ้า ความรักที่มีต่อพระเจ้าจะขบไล่ความรักเงิน รักชื่อเสียง รักการโอ้อวด และรักสิ่งต่าง ๆ ที่โลกนี้ใช้เพื่อล่อใจคนของพระเจ้า คนบริสุทธิรักพระเจ้า และความรักนั้นก็ขบไล่ความรักที่มีต่อโลกนี้ออกไป

คำตอบของการทำตามกฎ: การรักพระเจ้า²¹

เมื่อเราปรารถนาอย่างจริงใจต่อชีวิตที่บริสุทธิ เราสามารถถูกกลองใจให้ไปไกลกว่าหลักการพระคัมภีร์เรื่อง “ความสมบูรณ์ดีพร้อมของคริสเตียน” โดยหันไปทำตามกฎที่ “เน้นความสมบูรณ์แบบ” แทน

“ความสมบูรณ์ดีพร้อมของคริสเตียน” ตามหลักการพระคัมภีร์คือ ใจที่รักพระเจ้าอย่างเด็ดเดี่ยว ความสมบูรณ์ดีพร้อมของคริสเตียนแสดงให้เห็นถึงใจที่แสวงหาการทำให้พระเจ้าพอพระทัยในทุกด้าน เป็นการยอมรับว่าแม้เราจะมีความรักอย่างจริงใจก็ไม่สามารถทำให้เรามีการกระทำที่สมบูรณ์ดีพร้อมได้ เราเป็นมนุษย์ที่อ่อนแอและมีความจำกัด คนที่บริสุทธิจะไม่ตั้งใจละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้า แต่คนบริสุทธิที่สุดจะยังคงพึ่งพาพระคุณของพระเจ้าในด้านต่าง ๆ ที่เรายังทำไม่ได้ทั้งสิ่งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามมาตรฐานของพระเจ้า

²¹ ดัดแปลงจาก จอห์น เอ็น ออสวาท (John N. Oswalt), “สิ่งที่อันตรายต่อความบริสุทธิ: การเน้นความสมบูรณ์แบบและการทำตามกฎ” (“Dangers to Holiness: Perfectionism and Legalism.”) นำข้อมูลมาจาก <https://www.gbs.edu/dangers-to-holiness-perfectionism-and-legalism/> December 20, 2019

ในทางตรงกันข้าม “การเน้นความสมบูรณ์แบบ” นำเราให้คาดหวังการกระทำที่สมบูรณ์แบบในทุกด้านของชีวิต การเน้นความสมบูรณ์แบบมุ่งเน้นที่ตัวเราและการกระทำของเราเพื่อเป็นคนบริสุทธิ์ แทนที่จะมุ่งไปที่พระเยซูกับฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในชีวิตของเรา

การเน้นความสมบูรณ์แบบมักจะนำไปสู่การพยายามทำตามกฎเพื่อ “ได้รับ” ความโปรดปรานจากพระเจ้า โดยการแยกออกจากบางสิ่ง และมักจะวัดค่าความบริสุทธิ์จากสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันไม่ทำ (ฉันไม่สูบบุหรี่ ฉันไม่ดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ฉันไม่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่เรียบร้อย) หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำ (ฉันอดอาหาร ฉันอธิษฐาน ฉันถวายให้คริสตจักร)

เมื่อเราดูในบทที่ 4 คนบริสุทธิ์จะต้องการอยู่ห่างจากสิ่งใด ๆ ที่พระเจ้าไม่พอพระทัย การพูดว่า “ฉันรักพระเจ้าด้วยสุดใจ” และจากนั้นก็ใช้ชีวิตแบบแสวงหาความพึงพอใจทางโลกเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม เราต้องไม่ยอมให้ความปรารถนาใจและชีวิตที่แยกไว้เป็นพิเศษนำเราไปสู่การเชื่อว่าเราสามารถวัดค่าความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยรายการของสิ่งต่าง ๆ ที่ “ทำและไม่ทำ” ความบริสุทธิ์เป็นเรื่องของใจและความสัมพันธ์ที่เป็นการรักพระเจ้า ความสัมพันธ์นั่นเองที่ดลใจให้เราปรารถนาชีวิตที่บริสุทธิ์ มีชีวิตที่แยกไว้เป็นพิเศษ การทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกันไม่เป็นผล ชีวิตที่แยกไว้เป็นพิเศษโดยตัวของมันเองไม่มีวันดลใจให้มีความสัมพันธ์ที่เป็นการรักพระเจ้าได้เลย

เราต้องแสวงหาความสมบูรณ์ดีพร้อมอย่างที่เราจะพึงพอใจ เราต้องไม่แสวงหาที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าโดยผ่านการเน้นความสมบูรณ์แบบ ใจที่ดีพร้อมคือใจที่รักพระเจ้าสุดหัวใจ

► อะไรคือการทดลองที่ใหญ่ที่สุดในคริสตจักรของคุณ การรักโลกหรือการทำตามกฎ? อภิปรายร่วมกันวิธีที่ความรักต่อพระเจ้าจะทำให้เราตอบสนองต่อปัญหาเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง อภิปรายถึงขั้นตอนในทางปฏิบัติที่จะทำให้ความรักที่มีต่อพระเจ้าดลใจคนที่คุณกำลังรับใช้อยู่

กุญแจไขสู่ชีวิตที่บริสุทธิ์: การรักพระเจ้า

เรารักพระเจ้าก็ต่อเมื่อเราเชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่เท่านั้น เราเชื่อฟังพระเจ้าก็ต่อเมื่อเรารักพระองค์อย่างแท้จริงเท่านั้น ในฐานะลูกของพระเจ้า เราสามารถไปได้ไกลกว่าการรับใช้เป็นหน้าที่ เราสามารถไปถึงจุดที่เราปีติยินดีในการรับใช้พระองค์ได้ ความปีติยินดีนี้จะเกิดขึ้นผ่านทางความรักเท่านั้น ลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่

เพราะความกลัวหรือทำเป็นหน้าที่ยอมไม่เคยพบความยินดีในการเชื่อฟังนั้น ลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่เพราะความรักจะพบว่า การเชื่อฟังเป็นความยินดี

เมื่อเด็กคนหนึ่งฝึกเล่นไวโอลิน เธอต้องฝึกซ้อมทุกวัน ตอนแรกการฝึกอาจทำเป็นหน้าที่มากกว่าทำด้วยความชื่นชมยินดี แต่เมื่อเด็กคนนี้ฝึกจนเก่งกลายเป็นนักเล่นไวโอลิน เธอจะเล่นไวโอลินโดยไม่ได้เป็นหน้าที่อีก แต่มันคือความชื่นชมยินดี หน้าที่เกิดขึ้นเมื่อแม่ของเธอพูดว่า “เธอต้องฝึกซ้อมนะ” ความปิติยินดีเกิดขึ้นเมื่อเธอเล่นด้วยความรักและชื่นชอบ นักไวโอลินที่แท้จริงค้นพบความปิติยินดีในหน้าที่ที่ต้องฝึกซ้อม

เรื่องนี้จริงสำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราด้วย คนที่บริสุทธิอ่านพระวจนะของพระเจ้าเป็นวินัยฝ่ายวิญญาณ แต่เขาปิติยินดีในพระวจนะของพระเจ้าด้วยเช่นกัน การเชื่อฟังพระเจ้ายกลายเป็นทั้งหน้า**และ**ความปิติยินดี

ขอให้คิดถึงความแตกต่างเมื่อเรารับใช้พระเจ้าด้วยความปิติยินดีมากกว่าเป็นเพียงหน้าที่ที่ต้องทำ การเชื่อฟังกลายเป็นความชื่นชมยินดี ไม่ใช่ภาระหนัก การอธิษฐาน พระวจนะของพระเจ้า และวินัยของคริสเตียนกลายเป็นความยินดี นี่คือความหมายของการรักพระเจ้า คนบริสุทธิเชื่อฟังด้วยความยินดีเพราะพวกเขารักพระเจ้า

เขาค้นพบเคล็ดลับ - จอห์น ชง

จอห์น ชง คือหนึ่งในนักประกาศผู้ยิ่งใหญ่แห่งยุคศตวรรษยี่สิบ เขาเป็นบุตรชายของศิษยาภิบาลเมธอดิสต์ในมณฑลฝูเจี้ยน ประเทศจีน และเขามาเป็นคริสเตียนตอนอายุเก้าขวบ

ชงเดินทางมาที่ประเทศสหรัฐเพื่อการเรียนต่อตอนอายุสิบเก้าปี จอห์น ชง เป็นนักศึกษาที่หลักแหลม เขาจบปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกด้านเคมีภายในเวลาหกปี นำเสียidayที่ในช่วงเวลานี้ ชงเริ่มสงสัยคำสอนตามพระคัมภีร์ที่เขาได้เรียนรู้มาจากพ่อของเขา

ชงตัดสินใจใช้เวลาหนึ่งปีเพื่อค้นหาคำตอบในพระคริสตธรรมบัญญัติ แทนที่จะได้รับคำตอบ อาจารย์แนวเสรีนิยมในพระคริสตธรรมได้ทำลายความเชื่อของชงให้สงสัยมากขึ้นอีก

ในปี 1926 จอห์น ชง เข้าร่วมนมัสการที่ฮาเลม ในคืนนั้น มีผู้หญิงอายุสิบห้าปีเป็นพยานถึงการเปลี่ยนแปลงที่พระเจ้าให้เกิดขึ้นในชีวิตของเธอเอง ชงเริ่มต้นแสวงหาความสัมพันธ์ที่ได้รับการรื้อฟื้นใหม่กับพระเจ้า อาจารย์ที่พระคริสตธรรมเชื่อว่า จอห์น ชง ป่วยทางจิต และอธิการบดี เฮนรี สโลน คอฟฟิน ส่งชงไปที่โรงพยาบาลประสาท ในช่วง 193 วันที่โรงพยาบาลประสาท จอห์น ชง อ่านพระคัมภีร์จบทั้งเล่มสี่สิบรอบ

หลังจากเขาได้รับอนุญาตให้ออกจากโรงพยาบาล จอห์น ชง เดินทางกลับประเทศจีน ดร.จอห์น ชง รู้ว่าเขาสามารถเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยสักที่หนึ่งที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน แต่ขณะนั่งเรือ พระเจ้าเรียกชงให้ยอมจำนนชีวิตของเขา มีอยู่วันหนึ่ง ดร.ชง เอาปริญญาและเกียรติรางวัลทั้งหมดของเขาโยนทิ้งทะเล เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการยอมจำนนของเขา และเป็นวิธีตัดสัมพันธ์กับอาชีพอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยของเขา

จอห์น ชง มาถึงประเทศจีนไม่ใช่ในฐานะ “ดร.จอห์น ชง อาจารย์สอนวิชาเคมี” แต่ในฐานะ “จอห์น ชง ผู้รับใช้ของพระเจ้า” ชงเริ่มต้นเทศนาและทำพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐอย่างทรงพลัง นักประวัติศาสตร์ประมาณการว่ามีคนมากกว่าหนึ่งแสนคนในประเทศจีนกลับใจมาเชื่อพระเจ้าภายใต้พันธกิจของจอห์น ชง ช่วงระหว่างปี 1927 ที่เขากลับมาประเทศจีนจนปี 1944 ที่เขาเสียชีวิตด้วยอายุสี่สิบเอ็ดปี

ชีวิตของ จอห์น ชง แสดงให้เห็นว่าการรักพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึก เพราะเขารักพระเจ้า ดร.ชงจึงยอมทิ้งอาชีพอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยของจีนที่มีชื่อเสียง และตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้าให้เทศนา เพราะรักพระเจ้า จอห์น ชง จึงละทิ้งความสะดวกสบายและตำแหน่งที่ได้รับเงินเดือนสูง แล้วใช้ชีวิตที่เรียบง่าย กินอาหารแบบชาวไร่ชาวนา เพราะรักพระเจ้า จอห์น ชง จึงใช้เวลาหลายชั่วโมงต่อวันเพื่ออธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ ความรักที่เขามีต่อพระเจ้ากลืนกินทั้งชีวิตของเขา และเพราะความรักนั่นเอง พระเจ้าจึงใช้ จอห์น ชง ให้นำคนนับหลายพันมาถึงพระคริสต์

ทบทวนบทที่ 7

- (1) การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้า
- (2) คนบริสุทธิ์ค้นพบความปิติยินดีมากที่สุดในพระเจ้า
- (3) เพราะคนบริสุทธิ์รู้ว่ากฎบัญญัติของพระเจ้าสะท้อนถึงความรักของพระองค์ พวกเขาจึงปิติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า
- (4) คนที่ปิติยินดีในพระเจ้าค้นพบว่าพระเจ้าประทานพระองศ์ให้กับพวกเขา
- (5) พระเยซูเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบพร้อมของการรักพระเจ้า
- (6) คำตอบของการรักโลกคือการมีความรักลึกซึ้งต่อพระเจ้า
- (7) คำตอบของการทำตามกฎคือการมีความรักลึกซึ้งต่อพระเจ้า

งานมอบหมาย

- (1) ลองนึกถึงว่ามีคริสเตียนที่เชื่อใหม่คนหนึ่งมาพบกับคุณว่า “ฉันอยากมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า ฉันรักพระเจ้า แต่มันยากที่จะรู้ว่าฉันเติบโตในความสัมพันธ์กับพระเจ้าแค่ไหน ฉันมองไม่เห็นพระเจ้า และดูเหมือนพระองค์อยู่ห่างไกล ฉันจะทำยังไง?” เขียนคำตอบ 1-2 หน้ากระดาษเพื่อช่วยให้ผู้เชื่อคนนี้เข้าใจวิธีการเติบโตในความสัมพันธ์กับพระเจ้า รวมขั้นตอนต่าง ๆ ในการอ่านพระคัมภีร์ การพัฒนาชีวิตแห่งการอธิษฐาน และการแบ่งปันความเชื่อของคุณเข้าไปด้วย ในชั่วโมงเรียนถัดไป ขอให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านคำตอบของตัวเองและใช้เวลาอภิปรายคำตอบร่วมกัน
- (2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ มาระโก 12:29-31

บทที่ 8

ความบริสุทธิ์คือการรักเพื่อนบ้าน

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียนนี้ นักศึกษาสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- (1) ยอมรับพระเยซูในฐานะต้นแบบของความบริสุทธิ์
- (2) เห็นคุณค่าความหมายของความสมบูรณ์ดีพร้อมในพระคัมภีร์
- (3) อุทิศตัวเพื่อเติบโตอย่างต่อเนื่องในความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม
- (4) ปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อสำแดงความรักให้กับทั้งคริสเตียนและคนที่ไม่ใช่คริสเตียน
- (5) ท่องจำ มัทธิว 5:43-48

พระเยซู: ต้นแบบของความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

เมื่อพระเยซูกำลังเดินเลียบชายฝั่งทะเลกาลิลี พระองค์เดินผ่านคนเก็บภาษีคนหนึ่ง เนื่องจากเลวีทำงานให้กับคนโรม พวกอาจารย์ชาวยิวจึงหลีกหนีจากเขา แต่เลวีต้องประหลาดใจเมื่อพระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามา” อาจารย์คนอื่นมองเห็นคนเก็บภาษี แต่พระเยซูมองเห็นคนที่พระองค์จะรัก

ต่อมา พระเยซูกินอาหารร่วมกับกลุ่มคนเก็บภาษีและคนบาปที่บ้านของเลวี พวกฟาริสีตกใจมาก พระเยซูควรจะบริสุทธิ์ ทำไมจึงใช้เวลากับพวกคนบาป? พระเยซูตอบว่า “คนแข็งแรงไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บป่วยต้องการ เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาป” (มาระโก 2:17)

ตัวอย่างที่พระเยซูยกขึ้นมาทำให้คนในสมัย
พระองค์ตกตะลึง พวกฟาริสีถือว่าเป็นพวกที่
บริสุทธิ์ที่สุดในสมัยของพระเยซู พวกเขาพูดว่า
“เราบริสุทธิ์ ดังนั้นเราต้องอยู่ห่างพวกคนบาป”
พระเยซูตรัสว่า “เราบริสุทธิ์ ดังนั้นเราจะใช้เวลา
กับพวกคนบาป”

พระเยซูปลื้มปิติในการใช้เวลากับคนบาป
ทั้งหลาย เมื่อพวกเขาติดตามพระเยซู คนบาปก็
กลายเป็นคนบริสุทธิ์ พระเยซูเป็นต้นแบบของ
ความรักบริสุทธิ์ที่เปลี่ยนแปลงโลกนี้ ความ
บริสุทธิ์คือความรักที่สมบูรณ์ต่อพระเจ้าและต่อ
ผู้คน ความบริสุทธิ์ที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงโลก
ของเรา

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์
“พระเจ้า ขอใช้ลูกให้เป็นเครื่องมือแห่งสันติสุขของพระองค์
ที่ได้มีความเกลียดชัง ให้ลูกหวนความรัก
ที่ใดบาดหมาง ลูกหวนการอภัย
ที่ใดสงสัย ลูกหวนความเชื่อ ที่ใดหดหู่ ลูกหวนความหวัง
ที่ใดมืดมิด ลูกหวนความสว่าง
ที่ใดโศกเศร้า ลูกหวนความยินดี
โอ องค์เจ้านาย ที่ลูกจะไม่แสวงหามาก
เพื่อรับการปลอบโยน แต่ลูกจะปลอบโยนผู้อื่น
เพื่อให้คนเข้าใจลูก แต่ลูกจะเข้าใจคนอื่น
เพื่อรับความรัก แต่ลูกจะรักคนอื่น
เพราะในการให้ เราจึงได้รับ ในการให้อภัย เราจึงรับการอภัย
ในการตายที่ทำให้เราบังเกิดสู่ชีวิตนิรันดร์”
- นักบุญ ฟรานซิส แห่งอัสซีซี

ความบริสุทธิ์ในสมัยของพระเยซู

► คนในโลกของคุณวัดค่าความบริสุทธิ์อย่างไร? มาตรฐานนี้เป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับวิถีของพระ
เยซู?

ผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในสมัยของพระเยซูเชื่ออะไรเกี่ยวกับความบริสุทธิ์? พวกเขาคาดหวังให้คนที่บริสุทธิ์ดำเนิน
ชีวิตอย่างไร? เมื่อเราเห็นคำตอบแล้ว เราจะเข้าใจว่าทำไมผู้คนจึงตกตะลึงกับชีวิตและคำสอนของพระ
เยซู²²

²² เนื้อหาส่วนใหญ่มาจาก เคนท์ บราวเวอร์ (Kent Brower), ความบริสุทธิ์ในพระกิตติคุณ (*Holiness in the Gospels*) (Kansas City: Beacon Hill Press, 2005)

สิ่งที่ผู้คนในสมัยพระเยซูเชื่อ

ผู้คนในสมัยของพระเยซูรู้ว่า**พระเจ้าบริสุทธิ์** พวกเขารู้ว่า**คนของพระเจ้าต้องบริสุทธิ์** พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ประสงค์ให้คนของพระองค์บริสุทธิ์ พระเจ้าส่งอิสราเอลให้ไปเป็นเชลยเพราะคนของพระองค์ไม่บริสุทธิ์

คนในสมัยพระเยซูรู้ว่า**ความบริสุทธิ์จำเป็นต้องแยกออกจากสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ทุกอย่าง** การเรียกให้เป็น คนบริสุทธิ์ในพันธสัญญาเดิม คนของพระเจ้าจะต้องออกห่างจากทุกสิ่งที่บาป

คนในสมัยพระเยซูรู้เกี่ยวกับ**พระสัญญาของพระเจ้าที่จะเขียนพันธสัญญาใหม่ในใจคนของพระองค์** พระเจ้าสัญญาที่จะให้ “ใจใหม่” และ “วิญญาณใหม่” แก่คนของพระองค์เพื่อทำให้พวกเขาถือรักษาตาม พันธสัญญาได้ (เอเสเคียล 36:26) คนในสมัยพระเยซูกำลังรอคอยให้พระสัญญานี้สำเร็จ

คนในสมัยพระเยซูรู้ว่า**พระเจ้าผู้บริสุทธิ์รักษาพระสัญญาของพระองค์** พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อพันธ สัญญา แม้อิสราเอลได้หักล้างพันธสัญญา พระเจ้ายังคงสัตย์ซื่อ คนยิวเชื่อว่าพระสิริของพระเจ้าจะ คืนกลับมายังอิสราเอลถ้าหากคนของพระองค์บริสุทธิ์

สิ่งที่ผู้คนในสมัยพระเยซูปฏิบัติกัน

คนที่นับถือศาสนาในสมัยของพระเยซูเชื่อหลักการเหล่านี้ แต่พวกเขาล้มเหลวที่จะใช้ชีวิตตามแบบแผน ของพระเจ้าเพื่อความบริสุทธิ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่ได้มีใจที่บริสุทธิ์

พวกผู้นำที่เป็นปุโรหิตมีความเชื่อในพระวิหาร พวกเขาเชื่อว่าถ้ามีการถวายเครื่องบูชาอย่างเหมาะสม แล้ว พระสิริของพระเจ้าจะคืนกลับมา พระเยซูตอบสนองว่า “ท่านจงไปเรียนความหมายของคัมภีร์ข้อนี้ ที่ว่า เราประสงค์ความเมตตา ไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา” (มัทธิว 9:13) พระเยซูแสดงให้เห็นว่าแค่ พิธีกรรมเท่านั้นยังไม่เพียงพอ

พวกเอสซีนเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนบริสุทธิ์ได้โดยการใช้ชีวิตแยกจากผู้คน พวกเขาย้ายไปอยู่เป็นชุมชนใน แถบทะเลตาย พระเยซูตอบสนองว่า “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในทำนองเดียวกัน จะมีความชื่นชมยินดีใน สวรรค์เรื่องคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ มากกว่าเรื่องคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ยอมกลับใจ” (ลูก กา 15:7) “เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาป” (มัทธิว 9:13) พระเยซูแต่ละตัวคน

โรคเรื้อน พระองค์กินอาหารร่วมกับคนบาป พระองค์แสดงให้เห็นว่าเราสามารถบริสุทธิ์ได้ในโลกที่เต็มไปด้วยความบาป

พวกฟาริสี เชื่อกันว่าสะอาดภายนอกของกฎบัญญัติ แต่พวกเขาไม่ใส่ใจต่อความบริสุทธิ์ภายใน พระเยซูเปรียบพวกฟาริสีว่าเป็นเหมือนอุโมงค์ฝังศพที่ “ที่ฉาบด้วยปูนขาว ข้างนอกดูงดงาม แต่ข้างในเต็มไปด้วยกระดูกคนตายและทุกอย่างที่โสโครก พวกเขาก็ก็นั่นแหละ ภายนอกดูเหมือนว่าเป็นคนชอบธรรม แต่ภายในเต็มไปด้วยความหน้าซื่อใจคดและความอธรรม” (มัทธิว 23:27-28) พระเยซูแสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิ์ต้องเริ่มต้นจากในใจ คุณไม่สามารถมีมือบริสุทธิ์ได้ถ้าหัวใจของคุณไม่บริสุทธิ์

คนในสมัยของพระเยซูยึดมั่นกับพิธีกรรมต่าง ๆ แทนที่จะยึดมั่นความบริสุทธิ์ที่แท้จริง แทนที่จะรักพระเจ้า พวกเขากลับวัดค่าความบริสุทธิ์ด้วยพิธีกรรม แทนที่จะรักผู้คนในสมัยของพวกเขา อิสราเอลกลับสร้างกำแพงขึ้นเพื่อตัดขาดจากคนภายนอกที่ขัดสน พระเยซูแสดงให้เห็นว่าคนบริสุทธิ์รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านของเขา

ชีวิตของพระเยซูเป็นต้นแบบของความบริสุทธิ์

เมื่อเราอ่านเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ในพันธสัญญาเดิม เราอาจถูกทดลองให้พูดว่า “นั่นเป็นทฤษฎีที่ดี แต่มันเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงหรือ?” พระเยซูมาเพื่อแสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิ์ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างไร ลำดับพงศ์พันธุ์ของลูกาบอกว่าพระเยซูเป็น “บุตรของอาดัม อדםเป็นบุตรของพระเจ้า” (ลูกา 3:38) เมื่อเรามองที่พระเยซู บุตรของอาดัม เรามองเห็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบพร้อมของคนที่บริสุทธิ์ พระกิตติคุณแสดงถึงความบริสุทธิ์ในชีวิตของพระเยซูชาวนาซาเร็ธ

ความบริสุทธิ์คือการเดินไปกับพระเจ้า

ในพระเยซู เราเห็นต้นแบบความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้า ชีวิตแห่งการอธิษฐานของพระเยซูเป็นแบบอย่างของความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระบิดาของพระองค์ พระเยซูปลีกตัวออกจากฝูงชนเพื่อใช้เวลาตามลำพังกับพระบิดา ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระเยซูแสวงหาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระบิดาในสวรรค์ พระองค์เดินไปกับพระเจ้า

บางทีภาพที่ดีที่สุดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระบิดาคือเมื่อพระองค์รำร้องจากบนไม้กางเขน ขณะที่พระองค์แบกรับความบาปของเราบนไม้กางเขน “พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า ‘เอลี เอลี ลามะซักธานี’ แปลว่า ‘พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?’” (มัทธิว 27:46) การตายแทนเราและรับเอาการลงโทษเพราะความบาปของเรา พระเยซูรู้สึกว่าคุณพระบิดาทอดทิ้ง

พระเยซูแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระเจ้า ความบริสุทธิ์ที่อับราฮัมและดาวิดกล่าวถึงนั้น สำเร็จในชีวิตของพระเยซูชาวนาซาเร็ธ

ความบริสุทธิ์คือการแยกไว้เป็นพิเศษ

การเป็นคนบริสุทธิ์คือการแยกออกจากความบาปและแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า ในความเป็นมนุษย์ พระเยซูเป็นต้นแบบของการแยกออกจากความบาป พระองค์ “ไม่มีบาป” (2 โครินธ์ 5:21) พวกสาวกที่ใกล้ชิดพระเยซูมากที่สุดในช่วงที่ทำพันธกิจบนโลกนี้เป็นพยานว่า “ไม่มีบาปอยู่ในพระองค์เลย” (1 ยอห์น 3:5)

ในความเป็นมนุษย์ พระเยซูเป็นต้นแบบของการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้า พระองค์ใช้ชีวิตด้วยความเต็มใจยอมจำนนต่อพระบิดา พระเยซูยืนยันว่า “พระองค์ผู้ทรงใช้เรามากก็สถิตอยู่กับเรา พระองค์ไม่ได้ทรงทิ้งเราไว้ตามลำพัง เพราะว่าเราทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ” (ยอห์น 8:29) พระเยซูได้รับการแยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระบิดาของพระองค์

ความบริสุทธิ์คือพระฉายของพระเจ้า

การเป็นคนบริสุทธิ์คือการสะท้อนความเป็นพระฉายของพระเจ้า เมื่อเรามองที่พระเยซู เรามองเห็นพระฉายที่สมบูรณ์ของพระบิดา “พระวาตะทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา เราเห็นพระสิริของพระองค์ คือ พระสิริที่สมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:14) เมื่อฟิลิปขอให้พระเยซู “สำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น” พระเยซูตอบว่า “คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9) ในพระเยซู เราเห็นพระฉายอันสมบูรณ์ของพระเจ้า

ความบริสุทธิ์คือใจที่เด็ดเดี่ยว

คนที่บริสุทธิ์มีใจที่เด็ดเดี่ยว เขาอุทิศตัวอย่างเต็มที่กับพระเจ้า ในสวนเกทเสมณี พระเยซูอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (ลูกา 22:42) ใจของพระเยซูยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อน้ำพระทัยของพระบิดา พระเยซูแสดงให้เห็นถึงความหมายของการมีใจเด็ดเดี่ยว

ความบริสุทธิ์คือความชอบธรรม

ความบริสุทธิ์ที่แท้จริงจำเป็นต้องมีพฤติกรรมที่ชอบธรรม คนที่บริสุทธิ์มีเครื่องหมายของความยุติธรรม ความเมตตา และความถ่อมใจ ในชีวิตของพระเยซู เราเห็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของความชอบธรรม ภาพที่ดีที่สุดสำหรับ**ความยุติธรรม**ที่เห็นได้คือเมื่อพระเยซูแบกรับพระพิโรธอันยุติธรรมของพระเจ้าบนไม้กางเขน พระเยซูไม่ได้ปฏิเสธความยุติธรรมในการลงโทษบาป แต่พระองค์กลับรับการลงโทษแทนเรา

พระเยซูสำแดง**ความเมตตา**ในการปฏิบัติต่อคนโรคเรื้อน ผู้หญิง เด็ก และคนยากจน พระองค์สำแดงความเมตตาต่อพวกผู้หญิงที่ล่วงประเวณี ต่อศักดิ์เยส และต่อขโมยที่บนไม้กางเขน ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระเยซูตอบสนองด้วยความเมตตาต่อคนเหล่านั้นที่ถูกคนอื่นปฏิเสธ

มากกว่า 700 ปีก่อนพระเยซูเกิด อิสยาห์อธิบายถึง**ความถ่อมใจ**ของพระเมสสิยาห์ว่า “ท่านไม่มีความงามหรือความสง่าที่จะให้พวกเรามองดู และไม่มีรูปลักษณะซึ่งจะให้เราพึงปรารถนา” (อิสยาห์ 53:2) อิสยาห์เผยพระวจนะว่า “ท่านจะไม่ร้องเสียงดังหรือเปล่งเสียงของท่าน หรือทำให้เสียงของท่านได้ยินตามถนน ไม่อ้อซ้ำแล้ว ท่านจะไม่หัก และใส่ตะเกียงริบหรี่นั้น ท่านจะไม่ดับ” (อิสยาห์ 42:2-3)

พระเยซูแสดงถึงพันธกิจของพระองค์ที่ยุติธรรม เมตตา และถ่อมใจในคำเทศนาต่อสาธารณชนครั้งแรก ที่ธรรมศาลาในเมืองนาซาเร็ธ พระองค์อ่านคำเผยพระวจนะของอิสยาห์เกี่ยวกับผู้รับใช้ที่กำลังมา

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำชาวดีมายังคนยากจน พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเขาเลย ประกาศแก่คน

ตามอดว่าจะได้เห็นอีก ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และ ประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (ลูกา 4:18-19, จาก อิสยาห์ 61:1-2)

อิสยาห์ทำนายล่วงหน้าถึง “ปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เวลาแห่งความยุติธรรมสำหรับมนุษย์ทุกคน พระเยซูประกาศว่าพระองค์มาเพื่อให้พระสัญญาสำเร็จ “พระคัมภีร์ตอนนี้ที่พวกท่านได้ยินกับหูก็สำเร็จแล้วในวันนี้” (ลูกา 4:21) พันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซูเป็นต้นแบบของความชอบธรรม

ความบริสุทธิ์ในพระกิตติคุณ: การรักเพื่อนบ้านของเรา

ในบทที่ 7 เราเห็นว่าการเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้าด้วยใจที่เด็ดเดี่ยว การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักเพื่อนบ้านของเราด้วยเช่นกัน พระเยซูให้บัญญัติสองข้อเหล่านี้ “รักพระเจ้า” และ “รักเพื่อนบ้านของท่าน” เป็นบทสรุปของกฎบัญญัติทั้งหมด (มาระโก 12:29-31)

ความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้าจะนำความรักมายังผู้อื่นเสมอ ถ้าหากเรารักพระเจ้า เราจะรักคนที่พระเจ้ารัก ความบริสุทธิ์ไม่ใช่การอยู่อย่างสันโดษ ชีวิตที่บริสุทธิ์อยู่ในความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านของเรา ความบริสุทธิ์คือความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าและต่อคนอื่น ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าไม่สามารถแยกออกจากความรักต่อผู้อื่นได้

พระเยซูตรัสแบบนี้ว่า “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพื้นที่ของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย” (มัทธิว 25:40) ยอห์นเชื่อมต่อความรักที่เรามีต่อพระเจ้า กับความรักที่มีต่อเพื่อนบ้านของเรา

“ถ้าใครกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ารักพระเจ้า’ แต่ใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน เขาเป็นคนพุดมูสา เพราะว่า ผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่มองเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่มองไม่เห็นไม่ได้ พระบัญญัตินี้เราได้มาจาก พระองค์ คือให้คนที่รักพระเจ้านั้นรักพี่น้องของตนด้วย” (1 ยอห์น 4:20-21)

รากของความบาปคือการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ในส่วนนั้น ซาตานสัญญากับเอวาว่าเธอจะ “เป็นเหมือนพระเจ้า” ได้ (ปฐมกาล 3:5) ที่หอบาเบล มนุษย์ตั้งใจ “สร้างชื่อเสียงของตัวเอง” (ปฐมกาล 11:4) ในการต่อสู้กับความประสงค์ของพระเจ้า อิสราเอลขอฆาตรีย์เพื่อจะ “เหมือนชนชาติอื่น ๆ ทั้งหมด” (1 ซามูเอล 8:5) ในแต่ละกรณี ความบาปคือการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

ถ้าหากความบาปคือการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางแล้ว ความบริสุทธิ์ (ตรงข้ามกับความบาป) ก็จะหมายถึง การเอาผู้อื่นเป็นศูนย์กลาง ถ้าหากความบาปเป็นสาเหตุให้เราแสวงหาผลประโยชน์สำหรับตัวเองแล้ว ความบริสุทธิ์ก็จะเป็นสาเหตุให้เราแสวงหาผลประโยชน์สำหรับผู้อื่น ถ้าความบาปคือการรักตัวเองแล้ว ความบริสุทธิ์ก็จะเป็นการรักคนอื่น การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักคนอื่น พระบัญญัติที่กล่าวถึงบ่อยครั้งใน พันธสัญญาใหม่คือพระบัญญัติแห่งรัก กล่าวถึงอย่างน้อยห้าสิบห้าครั้ง

พระเยซูสอนว่าความบริสุทธิ์คือการมีความเมตตาสงสารที่เป็นความรักต่อผู้อื่น พระเยซูแสดงให้เห็นว่าคน บริสุทธิ์จะนำคนบาปให้เข้ามาหาพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ผ่านทางชีวิตที่มีความรักที่บริสุทธิ์

การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า “จงบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์” เรียกร้องให้เรารักเพื่อนบ้านของเรา พระ เยชูสาธิตให้เห็นถึงความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อผู้อื่นและพระองค์สอนพวกสาวกของพระองค์ให้รักคนอื่น ด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

พระเยซูทำให้เห็นเป็นแบบอย่างของความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อผู้อื่น

ในช่วงแรกของพระราชกิจของพระเยซู ยอห์นผู้ให้บัพติศมาส่งพวกศิษย์ของเขามาถามว่า “ท่านเป็นคนที่ จะมานั้นหรือ? หรือว่าเราจะต้องรอคอยอีกคนหนึ่ง?” (ลูกา 7:19) ฟาริสีคนหนึ่งคาดหวังให้พระเยซู ตอบสนองโดยชี้ไปที่ชีวิตที่แยกไว้เป็นพิเศษกับคำสอนอันฉลาดของพระองค์ แต่พระเยซูชี้ไปที่การรับใช้ ผู้อื่นด้วยความรักของพระองค์

“ไปบอกยอห์นในสิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยิน คือว่าคนตาบอดเห็นได้ คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหาย สะอาด คนหูหนวกได้ยินญ คนตายเป็นขึ้นมา และพวกคนยากจนก็ได้รับฟังข่าวดี” (ลูกา 7:22)

การสำรวจถึงการอัศจรรย์ที่พระเยซูกระทำแสดงให้เห็นถึงความรักที่มีต่อผู้อื่น นายร้อยชาวโรมันขอให้พระ เยชูรักษาคนรับใช้ของเขา อาจารย์ชาวยิวส่วนใหญ่จะปฏิเสธคำร้องขอของเขา พระเยซูไม่เพียงรักษาคน รับใช้ของเขาให้หาย แต่พระองค์ยกย่องความเชื่อของคนต่างชาติคนนี้ด้วย (มัทธิว 8:5-13)

แม้เมื่อการอัศจรรย์ของพระองค์นำมาซึ่งการต่อต้าน พระเยซูก็ทรงกระทำด้วยความรัก เมื่อหญิงที่เป็นง่อย มาหาพระองค์ พระองค์รักษาเธอในวันสะบาโต ถึงแม้ว่าไม่มีข้อใดในกฎบัญญัติที่ห้ามการรักษา呢 แต่

พวกฟาริสีไม่ยอมให้มีการรักษาโรคในวันสะบาโต เพราะความรัก พระเยซูจึงยอมแลกกับการทำให้พวกผู้นำศาสนาโกรธ (ลูกา 13:10-21)

พระเยซูสำแดงความรักให้กับคนที่ทนทุกข์ซึ่งเป็นผลจากการทำบาปของพวกเขาเอง พระเยซูสำแดงความรักต่อหญิงสะมาเรียผู้ใช้ชีวิตอยู่ในการผิดศีลธรรม (ยอห์น 4) พระองค์ปกป้องผู้หญิงที่ถูกจับได้ว่าล่วงประเวณี พระเยซูไม่ได้ปฏิเสธความบาปของเธอ แต่พระองค์สั่งให้เธอ “ไปและอย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11) พระเยซูรู้ว่าความบริสุทธิ์จำเป็นต้องมีการแยกออกจากความบาป แต่พระองค์รู้ด้วยว่าความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมเข้มแข็งกว่าอำนาจของบาป

เพียงไม่กี่ชั่วโมงก่อนพระเยซูตาย พระเยซูสำแดงความรักต่อผู้อื่น มัลคัสผู้เป็นคนรับใช้ของมหาปุโรหิต พร้อมกับเจ้านายของเขามาจับกุมตัวพระเยซูในสวนเกทเซมนี เมื่อซีโมนเปโตรตัดหูของมัลคัสขาด พระเยซูห้ามเปโตรและรักษามัลคัส (มัทธิว 26:50-52) พระเยซูแสดงให้เห็นถึงความหมายของการรักศัตรูของคุณ เมื่อพระเยซูถูกแขวนไว้บนไม้กางเขน โจรคนหนึ่งร้องขอความเมตตา โจรคนนี้สมควรตาย เขาเป็นฆาตกรที่โหดร้าย พระเยซูผู้ทนทุกข์เพื่อความบาปของคนอื่นไม่ใช่ของพระองค์เอง ได้สั่งอนุญาตให้ความเมตตาแก่โจรผู้กำลังจะตาย (ลูกา 23:39-43) แม้พระองค์เองจะทุกข์ทรมาน แต่พระเยซูรักผู้ชายคนหนึ่งที่ไม่ควรค่าที่จะรัก

พระเยซูสอนพวกสาวกของพระองค์ให้รักคนอื่นด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

พระเยซูสอนพวกสาวกของพระองค์ถึงความหมายของการรักอย่างสมบูรณ์ดีพร้อม พระเยซูแสดงให้เห็นว่าความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมเป็นมาตรฐานสำหรับชีวิตในอาณาจักรสวรรค์

พระเยซูสอนเรื่องความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมในคำเทศนาบนภูเขา (มัทธิว 5-7)

คำสั่งว่า “ท่านจงเป็นคนดีพร้อมเหมือนที่พระบิดาในสวรรค์ของท่านดีพร้อม” เป็นหัวใจของคำเทศนาบนภูเขา คำสั่งนี้ตามมาด้วยตัวอย่างมากมายเรื่องความรักต่อผู้อื่น “จงเป็นคนดีพร้อมเหมือนที่พระบิดาในสวรรค์ของท่านดีพร้อม” คือการดำเนินชีวิตด้วยความรักที่เด็ดเดี่ยวต่อผู้อื่น

ถ้าความบริสุทธิ์ไม่ได้มีอะไรมากกว่าแค่การแยกออกจากความบาปภายนอก พวกฟาริสีก็เป็นคนบริสุทธิ์ที่สุด พวกเขาถูกเรียกว่าเป็น “พวกที่ถูกแยกไว้” พระเยซูเรียกร้องมากกว่าการแยกไว้ของพวกฟาริสี “ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่มากกว่าความชอบธรรมของพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี พวกท่านจะไม่มีวันได้เข้าสู่แผ่นดินสวรรค์” (มัทธิว 5:20)

ในการเปรียบเทียบกับความชอบธรรมจอมปลอมของพวกฟาริสี พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพลเมืองแห่งอาณาจักรสวรรค์เป็นคนแห่งรัก พฤติกรรมภายนอกที่ไม่ตรงกันกับความบริสุทธิ์ภายในเป็นความหน้าซื่อใจคด ไม่ใช่ความบริสุทธิ์ เราต้องบริสุทธิ์ทั้งใจและมือ

คนที่มีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมทำมากกว่าเป็นการเชื่อฟังคำสั่ง “เจ้าต้องไม่ฆ่าคน” ความรักแสวงหาการคืนดีกับพี่น้องที่ขุนเคืองใจกัน คนที่มีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมทำมากกว่าเป็นการเชื่อฟังคำสั่งว่า “เจ้าต้องไม่ล่วงประเวณี” ความรักปฏิเสธที่จะมองดูผู้หญิงด้วยความปรารถนาที่เห็นแก่ตัว

คนที่มีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมไม่หาข้อแก้ตัวเพื่อจะหย่าร้าง เขารักภรรยาของเขามากพอจนเขาแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเธอ คนที่มีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมพูดความจริงโดยไม่หมกเม็ด คนที่มีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมไม่แสวงหาการแก้แค้น

พระเยซูสรุปดังนี้ว่า...

“จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน เพื่อว่าพวกท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ เพราะว่าพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่วเสมอกัน และให้ฝนตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม” (มัทธิว 5:44-45)

การรักเหมือนที่พระเจ้ารักคือการรักศัตรูของคุณ พระเยซูไม่ได้ลดคุณค่าของความบริสุทธิ์ พระองค์**ยกระดับ**คุณค่าของความบริสุทธิ์ “ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่มากกว่าความชอบธรรมของพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี” (มัทธิว 5:20) แทนการกำหนดเพียงแค่พฤติกรรมภายนอก แต่พระเจ้าเปลี่ยนแปลงจิตใจ เมื่อคุณรักเหมือนพระเจ้ารัก คุณก็เป็นคน “ดีพร้อมเหมือนที่พระบิดาในสวรรค์ของท่านดีพร้อม”

พระเยซูสอนเรื่องความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมในคำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (ลูคา 10:25-37)

มีผู้เชี่ยวชาญกฎหมายบัญญัติคนหนึ่งมาถามพระเยซูว่า “ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์?” พระองค์ตรัสตอบว่า “ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร? ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายบัญญัติตอบถูกต้องว่า “พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายบัญญัติไม่ยากเผชิญกับระดับคุณค่าของความรัก เขาหาข้อแก้ตัวเพื่อจะไม่ทำตามหลักคำสอน “แต่คนนั้นต้องการจะรักษาหน้า จึงทูลพระเยซูว่า ‘ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?’” พระเยซูตอบด้วยคำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี

พระเยซูสอนว่าเรามีความรับผิดชอบต่อเพื่อนบ้านของเราไม่เพียงด้วยคำพูด แต่ด้วยการกระทำ เหมือนชาวสะมาเรียใจดี คริสเตียนที่มีความรักสมบูรณ์ดีพร้อมจะแสวงหาโอกาสรับใช้คนอื่น แม้แต่รับใช้ศัตรู ถ้าหากเรารักเพื่อนบ้านของเรา เราจะแสวงหาโอกาสเพื่อรับใช้ ยากอบถามว่า...

“ถ้าพี่น้องชายหญิงคนไหนขาดแคลนเสื้อผ้าและอาหารประจำวัน แล้วมีใครในพวกท่านกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า “ขอให้กลับไปอย่างมีความสุข ให้อบอุ่น และอิมมน่าสำราญเถิด” แต่ไม่ได้ให้สิ่งจำเป็นฝ่ายกายแก่พวกเขา จะมีประโยชน์อะไร?” (ยากอบ 2:15-16)

ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมแสดงออกมาให้เห็นผ่านการกระทำ ไม่ใช่คำพูดเท่านั้น คนบริสุทธิรักเหมือนที่พระเยซูรัก การรักอย่างสมบูรณ์ดีพร้อมคือความรักที่เสียสละ

พระเยซูสอนเรื่องความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมโดยการล้างเท้าสาวก (ยอห์น 13:1-20)

ในคืนที่พระเยซูถูกจับกุมตัว พระองค์สอนหนึ่งในบทเรียนที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม เมื่อพวกสาวกกินอาหารมื้อปลากา พวกเขาริเริ่มโต้เถียงกันว่าใครเป็นใหญ่ที่สุด

พระเยซูตอบสนองว่า “ใครเป็นใหญ่กว่ากัน ผู้ที่นั่งรับประทานหรือผู้ปรนนิบัติ? ผู้ที่นั่งรับประทานไม่ใช่หรือ? แต่ว่าเราอยู่ท่ามกลางพวกท่านเหมือนกับผู้ปรนนิบัติ” (ลูคา 22:27) จากนั้นพระองค์เอาผ้าเช็ดตัว

คาตเอวและเริ่มต้นล้างเท้าให้กับพวกสาวก ซึ่งเป็นงานของคนรับใช้ พระเยซูคุกเข่าลงและล้างเท้าให้กับแต่ละคนในห้องนั้น แม้แต่เท้าของยูดาส

เมื่อพระเยซูล้างเท้าเสร็จแล้ว พระองค์ถามว่า “พวกท่านเข้าใจสิ่งที่เราทำกับท่านหรือไม่?” พระองค์ต้องการสอนเรื่องบทเรียนสำคัญเกี่ยวกับตำแหน่งที่พวกสาวกแสวงหากัน

“พวกท่านเรียกเราว่าพระอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเรียกถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ยังล้างเท้าของพวกท่าน ท่านก็ควรจะล้างเท้าของกันและกันด้วย เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนอย่างที่เราทำกับท่านด้วย” (ยอห์น 13:13-15)

ในช่วงเวลาสุดท้ายขณะอยู่กับพวกสาวก พระเยซูสอนว่าความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมคือความถ่อมใจ ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมไม่แสวงหาตำแหน่ง ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมแสวงหาโอกาสเพื่อรับใช้ ความบริสุทธิ์คือความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

ชีวิตที่มีความรักสมบูรณ์ดีพร้อม

พระเยซูตรัสว่า “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเป็นคนดีพร้อม เหมือนอย่างที่เราบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงดีพร้อม” (มัทธิว 5:48) ผู้คนมากมายตอบสนองว่า “ไม่มีใครดีพร้อมหรอก” อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถเพิกเฉยต่อคำสั่งของพระเยซูว่า “จงเป็นคนดีพร้อม” ได้ พระองค์หมายความว่าอะไร? เป็นไปได้ไหมที่คริสเตียนทั่วไปจะเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์?

“จงเป็นคนดีพร้อม” หมายถึงอะไร?

สองสิ่งที่จะช่วยให้เราเข้าใจความหมายของพระเยซู สิ่งแรก ให้เราดูที่คำนิยามในภาษากรีกของคำที่แปลว่า “ดีพร้อม” ในมัทธิว 5:48 คือคำว่า **เทเลออส** หมายความว่า “เป็นคนสมบูรณ์” เทเลออสมาจากคำนามที่มีความหมายว่า “เป้าหมาย” หรือ “วัตถุประสงค์” การเป็นคนดีพร้อมจึงหมายถึงการไปถึงเป้าหมาย

พันธสัญญาเดิมแสดงให้เห็นว่าคนที่ดีพร้อมมีใจเด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้า แนวคิดนี้ยังคงสานต่อในพันธสัญญาใหม่ เป้าหมายของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์คือการมี “ความรักที่สมบูรณ์” ความรักที่มาจากใจที่เด็ดเดี่ยว เราสามารถมีการกระทำที่สมบูรณ์แบบด้วยกำลังของเราเองไหม? ไม่ได้เลย การรักพระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยวและสมบูรณ์ดีพร้อมเป็นไปได้ไหม? พระเยซูตรัสว่า “ได้”

สิ่งที่สอง มองที่**บริบท**ของมัทธิว 5:48 ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้าและหลังจากมัทธิว 5:48 แสดงให้เห็นว่าการเป็นคนดีพร้อมคือการรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านด้วยความรักที่สมบูรณ์แบบ พระบัญญัติของพระเยซูเป็นบทสรุปของชีวิตที่รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านของเรา

คำสั่งว่า “ดังนั้นพวกท่านจงเป็นคนดีพร้อม” ตามหลังตัวอย่างความรักที่มีต่อเพื่อนบ้านในมัทธิว 5:21-47 แทนที่จะฆ่าคน ล่วงประเวณี หย่าร้าง ผิดคำสาบาน และแก้แค้น คนบริสุทธิ์จะใช้ชีวิตอยู่ในความรัก คำสั่งสุดท้ายของคำสั่งเหล่านี้คือ “จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน” (มัทธิว 5:44) คนบริสุทธิ์รักคนเหล่านั้นที่จ้องจะทำอันตรายพวกเขา การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการรักเหมือนที่พระเจ้ารัก

ทันทีหลังจากคำสั่งนี้ พระเยซูยกตัวอย่างที่อธิบายความหมายของการรักพระเจ้าอย่างแท้จริงในมัทธิว 6:1-18 คนหน้าซื่อใจคดช่วยเหลือคนยากจนเพื่อจะได้หน้าจากคนอื่น แต่คนที่รักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ดีพร้อมช่วยเหลือเพื่อให้ “พระบิดาผู้สถิตในที่สูง” มองเห็น

พวกคนหน้าซื่อใจคด “รักที่ยืนขึ้นอธิษฐานในธรรมศาลาและตามมุมถนน เพื่อคนอื่นจะมองเห็นพวกเขา” คนที่รักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ดีพร้อม “เข้าไปในห้องของท่าน ปิดประตู และอธิษฐานต่อพระบิดาผู้สถิตในที่สูง” คนหน้าซื่อใจคดอดอาหารเพื่อให้ผู้คนประทับใจ พวกเขา “ทำให้หน้าตัวเองเศร้าหมองขณะอดอาหารเพื่อคนอื่นจะได้มองเห็น” คนที่รักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ดีพร้อมต้องการให้ “พระบิดาผู้สถิตในที่สูง” เท่านั้นที่มองเห็น

เปาโลสั่งให้ผู้เชื่อที่เมืองโคโลสีดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ เขาอธิบายถึงชีวิตที่มีความรักและให้อภัย

“เพราะฉะนั้นในฐานะเป็นพวกที่พระเจ้าทรงเลือก พวกที่บริสุทธิ์ และพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจกรุณา ใจถ่อม ใจสุภาพอ่อนโยน ใจอดทน จงอดทนต่อกันและกัน และถ้าใครมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงให้อภัยกัน....” (โคโลสี 3:12-13)

จุดสูงสุดของสิ่งเหล่านี้คือความรัก “แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความรักผูกพันทุกสิ่งไว้อย่างสมบูรณ์” (โคโลสี 3:14) การเป็นคนดีพร้อมคือการ “สวมความรัก” เมื่อพระเยซูตรัสว่า “จงเป็นคนดีพร้อม” พระองค์สั่งให้เรา “สวม” ความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านของเรา ความรักที่สมบูรณ์แบบดีพร้อมคือความรักที่มาจากใจที่เด็ดเดี่ยว

ความดีพร้อมคือความรักที่สมบูรณ์แบบดีพร้อมได้อย่างไร?

ในการใช้คำนี้ทั่วไป เราจะใช้คำว่า “ดีพร้อม” ในเชิงของความสมบูรณ์แบบแน่นอน เราใช้คำว่า “ดีพร้อม” เพื่อหมายถึงบางสิ่งที่ไม่สามารถปรับปรุงหรือเพิ่มได้ ถ้าหากเราคิดถึงความ “ดีพร้อม” ว่าเป็นระดับความสำเร็จที่แน่นอนระดับหนึ่ง เราจะวัดค่าความบริสุทธิ์จากการกระทำของเรา เหมือนกับพวกฟาริสี เราจะมองว่าความบริสุทธิ์เป็นเหมือนไม้บรรทัด

มีคนมากมายที่เอาสิ่งนี้มาใช้กับชีวิตที่บริสุทธิ์ เหมือนกับพวกฟาริสี พวกเขามีรายการที่ต้องตรวจสอบมากมาย ถ้าทุกรายการเช็คเครื่องหมายถูก พวกเขาก็เป็นคน “ดีพร้อม”

- “ฉันรักษาพระบัญญัติไหม?”
- “ฉันใส่เสื้อผ้าเรียบร้อยหรือยัง?”
- “ฉันพูดจาดีหรือยัง?”

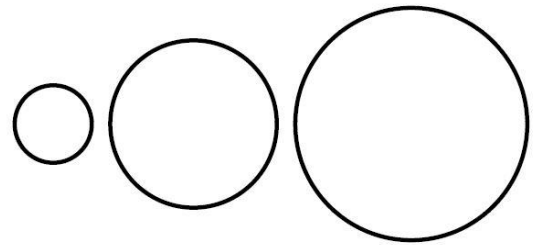
ในพระคัมภีร์ คำว่า “ดีพร้อม” ไม่ได้หมายถึงแน่แท้ คำนี้ไม่ได้ปฏิเสธการเติบโตมากขึ้น โยบเป็นคน “ดีพร้อม” (โยบ 1:1) แต่เขาเติบโตในความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เขาต้องอดทน

ในพระคัมภีร์คำว่า “ดีพร้อม” หมายถึง “การเป็นคนดีสมบูรณ์แบบ” ในแต่ละระยะของการเติบโต ผู้เขียนฮีบรูเขียนถึงคริสเตียนที่ไม่ดีพร้อมในระยะการเติบโตของพวกเขา พวกเขาล้มเหลวที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

“ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่อง
หลักธรรมเบื้องต้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า ท่านต้องการน้ำนมไม่ใช่อาหารแข็ง เพราะว่าทุกคนที่
ยังกินน้ำมนั้นยังไม่เข้าใจในเรื่องความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่ อาหารแข็งนั้นสำหรับ
ผู้ใหญ่ (เทเลออส) สำหรับคนที่ฝึกฝนจนมีความสามารถแยกแยะดีชั่วได้แล้ว” (ฮีบรู 5:12-14)

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูไม่ได้เสนอแนะว่าผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่ (หรือดีพร้อม) จะไม่ต้องการอาหารฝ่ายวิญญาณ
อีกต่อไป เขาผลักดันคนเหล่านั้นให้ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ **เพื่อพวกเขาจะสามารถกินอาหารฝ่าย
วิญญาณที่เหมาะสมกับอายุฝ่ายวิญญาณของพวกเขา** การเป็นคนดีพร้อมคือการเป็นผู้ใหญ่ตามช่วง
ประสบการณ์ในการเป็นคริสเตียนของเรา การเป็นคนดีพร้อมหมายความว่าเราสมบูรณ์ครบถ้วน เราเป็น
อย่างที่พระเจ้าประสงค์ให้เราเป็น

แทนที่ “การดีพร้อม” จะเป็นภาพของเส้นตรง แต่พระคัมภีร์
ให้ภาพเป็นวงกลมวงหนึ่ง วงกลมนั้นจรดกันอย่างสมบูรณ์
ครบถ้วนแล้ว ไม่สามารถขีดเติมเส้นวงกลมเข้าไปในวงกลม
ได้อีก แต่อย่างไรก็ตาม วงกลมที่สมบูรณ์**สามารถเขียนให้มี**
ขนาดใหญ่ขึ้นได้ วงกลมที่สมบูรณ์สามารถเติบโตและขยายใหญ่ มันสมบูรณ์แล้ว แต่ก็ยังโตขึ้นได้

คนที่บริสุทธิ์ได้รับการเติมเต็มด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้าน เมื่อเราเป็น
ผู้ใหญ่ ความสามารถในการรักของเราก็จะเพิ่มมากขึ้น วงกลมขยายใหญ่ขึ้น เมื่อเราเป็นผู้ใหญ่ ความรัก
ของเราจะ “ทวียิ่ง ๆ ขึ้น” พร้อมกับความรู้อะไรและพิจารณาทุกด้าน (ฟิลิปปี 1:9) ในทุกระยะของการ
เติบโต พระเจ้าตรัสว่า “คนนี้รักเราด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม พวกเขาบริสุทธิ์”

บุคคลที่เดินไปกับพระเจ้าเป็นเวลาสี่สิบปีจะเข้าใจวิธีการสำแดงความรักต่อเพื่อนบ้านของพวกเขาได้ดีกว่า
คนที่เดินไปกับพระเจ้าได้หนึ่งปี แต่ทั้งสองคนสามารถรักเพื่อนบ้านด้วยใจเด็ดเดี่ยว ทั้งสองคนสามารถ
สำแดงความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

เมื่อเด็กอายุห้าขวบวาดภาพพ่อของเธอ พ่อจะบอกว่า “ขอบคุณมากลูก ดีเยี่ยมมาก” เขาไม่ได้หมายความว่า
ว่างานศิลปะของเธอจะไม่ต้องพัฒนาให้ดีขึ้นอีก เมื่ออายุสิบห้าปี ลูกคนนี้ก็วาดภาพได้ดีกว่า

“ดีเยี่ยม!” หมายถึง “ภาพนี้มาจากใจรัก เหมาะสมกับระยะเวลาเติบโตของเด็กคนนี้”

รักที่สมบูรณ์ดีพร้อมไม่ใช่มาตรฐานของการกระทำภายนอก ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมคือความรักที่เด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้าและต่อคนอื่น ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมคือการทำตามแบบอย่างของพระเยซู ผู้เดียวที่มาเพื่อเปิดเผยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมในชีวิตประจำวันของเรา

ผู้เชื่อทั่วไปสามารถมีความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมได้หรือไม่?

กลุ่มพิริตันในยุคศตวรรษที่สิบเจ็ดกล่าวถึงหลักการสำคัญในการตีความหมายพระคัมภีร์ พวกเขาถือว่าคำสั่งที่มีในพระคัมภีร์เป็น “คำสั่งสัญญาที่ปกปิดไว้” กลุ่มพิริตันให้ความหมายว่าคำสั่งในพระคัมภีร์เป็น *คำสั่งสัญญาที่แฝงอยู่* คำสั่งในพระคัมภีร์บอกเป็นนัยถึงคำสั่งสัญญาในพระคัมภีร์ ถ้าพระเจ้าสั่งอะไรบางอย่าง พระองค์จะทำให้เชื่อฟังได้ สิ่งที่พระเจ้าประสงค์จากคนของพระองค์ พระองค์จะทำสิ่งนั้นในคนของพระองค์

ลองนึกถึงพ่อคนหนึ่งบนโลกนี้ที่สั่งให้ลูกชายทำสิ่งที่เป็นไปได้ “ลูก ถ้าจะทำให้พ่อพอใจ ลูกต้องวิ่งให้ได้หนึ่งไมล์ภายในสองนาทีก่อน” ช่วหนึ่งลูกอาจพยายามทำให้สำเร็จ แต่ความคาดหวังของพ่อก็ไม่สามารถเป็นจริงได้ สิ่งนี้จะทำให้ลูกท้อใจหรือแม้แต่ขมขื่นใจ แบบนี้ใช่พ่อที่ดีไหม? ไม่เลย

พระเจ้าเป็นพ่อที่ดี พระองค์ไม่ทำให้ลูกของพระองค์ท้อแท้ใจกับคำสั่งให้ทำสิ่งที่เป็นไปได้ เมื่อพระเยซูสั่งให้เราเป็น “คนดีพร้อมเหมือนพระบิดาในสวรรค์ทรงดีพร้อม” พระองค์จะเสริมกำลังเราให้เชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ได้

คำเทศนาบนภูเขาเปิดเผยให้เห็นชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า นี่ไม่ใช่กฎใหม่ที่ผูกมัดมากกว่ากฎเดิม ไม่ใช่ชุดมคดิลอยฟ้าที่แสดงให้เห็นว่าเราอยู่ห่างไกลจากการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้ามากแค่ไหน แต่มันคือภาพของชีวิตประจำวันในอาณาจักรของพระเจ้า ไม่มีที่ไหนที่พระเยซูพูดว่า “นี่คือคำสั่งของเรา แต่เจ้าทำตามไม่ได้หรอก” พระเยซูกลับพูดว่า “นี่คือผู้ที่เจ้าต้องเป็น”

ถ้าหากเราพิจารณาคำสั่งของพระเยซูโดยใช้มุมมองของมนุษย์ มันเป็นไปได้ที่จะทำตาม ด้วยกำลังของมนุษย์เราไม่สามารถตามคำสั่งของพระเจ้าที่ให้เราเป็นคนดีพร้อมได้ ด้วยกำลังของมนุษย์เราไม่สามารถ

“รักองค์พระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจ สุดจิต และสุดความคิด” ได้ แต่โดยกำลังของพระเจ้า เราสามารถเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมเป็นไปได้โดยทางพระคุณของพระเจ้า

ชายหนุ่มที่ร่ำรวยถามว่า “ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องทำความดีอะไรบ้าง จึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?” พระเยซูตอบโดยให้พระบัญญัติว่า...

“ห้ามฆ่าคน ห้ามล่วงประเวณีห้ามมิเยยเขา ห้ามลักทรัพย์ ห้ามเป็นพยานเท็จ จงให้เกียรติบิดามารดาของตน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 19:16-26)

เมื่อชายหนุ่มคนนั้นพูดว่า “ข้าพเจ้ารักษาข้อเหล่านั้นทุกข้ออยู่แล้ว” พระเยซูเพิ่มบัญญัติอีกข้อหนึ่งว่า “ถ้าท่านต้องการจะเป็นคนดีพร้อม จงไปขายทรัพย์สิ่งของที่ท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ และจงตามเรามา” การเป็นคนดีพร้อมหมายถึงการรักพระเยซูมากกว่าทรัพย์สมบัติทั้งหลาย

ชายหนุ่มคนนี้ก็ “ออกไปเป็นทุกข์ เพราะเขามีทรัพย์สินจำนวนมาก” ชายหนุ่มที่ร่ำรวยคนนี้ได้รักเพื่อนบ้านอย่างสมบูรณ์ดีพร้อม เขาจะไม่ขายทรัพย์สมบัติของเขาและแจกจ่ายคนยากจน เขาไม่ได้รักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ดีพร้อม เขาจะไม่ละจากครอบครัวเพื่อติดตามพระเยซู ชายหนุ่มคนนี้มีใจโลเล เขาต้องการพระเจ้า แต่เขาก็ต้องการ “ทรัพย์สมบัติมาก” ของเขาด้วย

เมื่อพวกสาวกมองเห็นข้อเรียกร้องของการเป็นสาวก พวกเขา “ประหลาดใจมาก” และถามว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้?” การตอบสนองของพระเยซูตอบคำถามที่ว่า “ผู้เชื่อทั่วไปจะเป็นคนดีพร้อมได้ไหม?” พระเยซูตรัสว่า “สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ แต่ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า”

ด้วยกำลังของมนุษย์ ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่ “ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า” พระบิดาที่รักเราไม่ได้ทำให้ลูกของพระองค์ต้องท้อแท้เพราะคำสั่งให้ทำสิ่งที่เป็นไปได้ คำสั่งในพระคัมภีร์มาพร้อมกันกับพระคุณสำหรับการทำตามคำสั่งเหล่านั้น “จงดีพร้อมเหมือนที่พระบิดาในสวรรค์ทรงดีพร้อม” ไม่ได้เป็นการทำตามกฎซึ่งทำให้คริสเตียนท้อใจ แต่มันคือพระสัญญาแห่งพระคุณที่พระเจ้าสามารถทำสิ่งที่เราไม่สามารถทำเองได้ให้สำเร็จภายในเรา

เป็นไปได้ไหมที่จะเชื่อฟังคำสั่งของพระเยซูให้เป็นคนที่ดีพร้อม? ตามคำเทศนาบนภูเขา คำตอบที่น่ายินดีคือ “ได้” การเป็นคนดีพร้อมในอาณาจักรของพระเจ้าคือการมีใจที่เต็มไปด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม การเป็นคนดีพร้อมในอาณาจักรของพระเจ้าคือการมีความรักที่เด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านของเรา สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ตามคำตรัสของพระเยซู ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมเป็นไปได้และเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมคือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: ความรักทำให้กฎบัญญัติครบถ้วนสมบูรณ์ได้อย่างไร?

ฮวงพูดว่า “ผมรักพระเจ้าสุดใจ และผมก็รักคนส่วนใหญ่ แต่ผมไม่สามารถรักคนผิดได้ ผมคิดว่าคนผิดทั้งหมดเป็นคนเกียจคร้าน”

เพื่อนของฮวงตอบว่า “แต่คริสเตียนต้องรักทุกคนนะ คริสเตียนไม่สามารถตัดสินคนอื่นอย่างไม่ยุติธรรม” ฮวงตอบว่า “ผมไม่คิดว่าพระเจ้าจะสนใจสิ่งเล็กน้อยอย่างนี้ มันเป็นเรื่องปกติไม่ใช่หรือที่จะหลีกเลี่ยงคนที่แตกต่างไม่เหมือนเรา?”

พระเจ้าตรัสว่า “คนบริสุทธิ์ปฏิบัติต่อทุกคน รวมถึงคนที่แตกต่างไม่เหมือนเรา ด้วยความเมตตาสงสาร”

“ถ้าพวกท่านปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้าอย่างแท้จริงตามพระคัมภีร์ที่ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ พวกท่านก็ทำดี แต่ถ้าพวกท่านลำเอียง ท่านก็ทำบาป และถูกตัดสินว่าเป็นผู้ละเมิดโดยธรรมบัญญัติ” (ยากอบ 2:8-9)

สิ่งหนึ่งที่ประเมินคุณลักษณะของคุณคือวิธีการปฏิบัติของคุณต่อคนที่ทำอะไรให้คุณไม่ได้ มันง่ายมากที่จะปฏิบัติต่ออีกคนอีกอย่างหนึ่งและให้เกียรติอีกคนที่มีความผิดซึ่งให้เงิน อาชีพ หรืออำนาจแก่เราได้ ความรักยอมให้เกียรติคนที่ทำอะไรให้เราไม่ได้ เช่น คนยากจน คนแก่ชรา เด็ก ๆ และคนอื่น ๆ ที่ไม่มีตำแหน่ง “กฎทอง” ของความรักจะส่งผลต่อวิธีการปฏิบัติของเราต่อทุกคน ความรักทำให้กฎบัญญัติครบถ้วนสมบูรณ์

ความรักทำให้กฎบัญญัติครบถ้วนสมบูรณ์

ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมเป็นใจกลางของคำสอนเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์ ในบทที่ 7 เราเห็นว่าความรักต่อพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงแค่อารมณ์และความรู้สึก ความรักต่อพระเจ้าเปลี่ยนเป้าหมายชีวิตของเราทั้งหมด ตอนนี้เราจะอยากทำให้พระเจ้าพอพระทัยมากกว่าทำตามใจตัวเอง ในทำนองเดียวกัน ความรักต่อเพื่อนบ้านของเราจะเปลี่ยนจากการจดจ่อกับตัวเองไปสู่การจดจ่อที่ผู้อื่น

เปาโลเขียนถึงคริสตจักรที่กรุงโรมว่า...

“อย่าเป็นหนี้อะไรใครเลย นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักคนอื่น ก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติครบถ้วนแล้ว ข้อที่ว่า ‘ห้ามล่วงประเวณีห้ามฆ่าคน ห้ามลักทรัพย์ ห้ามโลภ’ ทั้งพระบัญญัติอื่นๆ ก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ความรักไม่ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านเลย เพราะฉะนั้นความรักจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ธรรมเนียมบัญญัติสำเร็จอย่างครบถ้วน”

(โรม 13:8-10)

คริสเตียนทุกคนเป็นหนี้ความรัก เปาโลยืนยันกับเราว่า ถ้าเราใช้หนี้ความรัก เราจะใช้หนี้ได้ครบตามกฎบัญญัติทั้งหมด ถ้าเรารักคนอื่น เราจะไม่ล่วงประเวณี ไม่ฆ่าคน ไม่ขโมย ไม่โลภ เป็นต้น การใช้หนี้ตามกฎหมายบัญญัติจะครบถ้วนเมื่อเรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง

ช่วงตอนท้ายของจดหมายฝากโรมเปาโลแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ความรักทำให้กฎบัญญัติครบถ้วนสมบูรณ์ คนที่เต็มไปด้วยความรักของพระเจ้าจะมีลักษณะดังต่อไปนี้...

- รับใช้พระกายของพระคริสต์มากกว่ารับใช้ตัวเอง (โรม 12:3-5)
- เกลียดสิ่งชั่ว ยึดมั่นสิ่งดี (โรม 12:9)
- ขวนขวายในการให้เกียรติกันและกัน (โรม 12:10)
- เห็นใจในความขัดสนของกันและกัน (โรม 12:13)
- อยู่ร่วมกันกับคนอื่นอย่างสงบสุข แม้แต่กับศัตรู (โรม 12:14-21)
- ยอมอยู่ใต้บังคับของผู้มีอำนาจปกครอง (โรม 13:1-7)
- เคารพต่อจิตสำนึกของผู้เชื่อคนอื่น (โรม 14:1-23)

- รับใช้เพื่อนบ้านที่ขัดสนเหมือนอย่างที่เราคริสต์ทรงกระทำ (โรม 15:1-3)

การรักพระเจ้าเปลี่ยนหัวใจของเราจากมีตัวเองเป็นรากฐานกลายเป็นพระเจ้าเป็นรากฐาน การรักเพื่อนบ้านเปลี่ยนหัวใจของเราจากมีตัวเองเป็นรากฐานกลายเป็นผู้อื่นเป็นรากฐาน ทั้งสองอย่างรวมอยู่ในความหมายของการเป็นคนที่บริสุทธิ์

จอห์น เวสเลย์ สรุปความหมายของการเป็นคริสเตียนที่ดีพร้อมไว้ว่า...

“ความรักคือของประทานสูงสุดจากพระเจ้า รักที่ถ่อมใจ สุภาพ และอดทน นิमितทั้งหมด การสำแดงทั้งหลาย หรือของประทานทุกอย่างล้วนเป็นสิ่งเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความรัก ในศาสนาไม่มีสิ่งใดสูงกว่า ถ้าคุณมองหาสิ่งใดมากกว่าความรัก คุณก็กำลังมองผิด คุณกำลังออกจากทางสายหลัก และเมื่อคุณกำลังถามคนอื่นว่า ‘คุณได้รับพระพรนี้พระพรนั้นไหม?’ ถ้าคุณให้คุณค่ากับสิ่งใดมากกว่าความรัก คุณก็ให้คุณค่าผิด คุณกำลังนำสิ่งเหล่านั้นออกไปนอกเส้นทาง และวางสิ่งเหล่านั้นไว้บนที่ที่ผิด ตั้งหลักคิดในใจของคุณว่า จากวินาทีที่พระเจ้าช่วยกู้คุณให้รอดพ้นความบาป คุณต้องมุ่งไปที่สิ่งอื่นมากขึ้น แต่มุ่งไปที่ความรักใน 1 โครินธ์ บทที่ 13 ให้มากขึ้น คุณสามารถไปได้สูงกว่าที่เป็นอยู่นี้”²³

ความรักต่อเพื่อนบ้านที่เป็นคริสเตียน

สองด้านที่แสดงให้เห็นลักษณะของความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมในความสัมพันธ์กับคริสเตียนคนอื่น ๆ

ความรักให้ความเคารพต่อจิตสำนึกของคริสเตียนคนอื่น ๆ

ในการเขียนจดหมายถึงคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ เปาโลกล่าวถึงประเด็นเรื่องเสรีภาพของคริสเตียน ฉันจะตอบสนองอย่างไรต่อผู้เชื่ออีกคนที่อาจบอบช้ำฝ่ายวิญญาณเพราะเสรีภาพของฉัน? เปาโลเขียนถึงคริสเตียนที่ “เข้มแข็ง” ที่พูดว่า “เรารู้ว่ารูปเคารพนั้นไร้ความหมาย การกินอาหารที่บูชารูปเคารพก็ไม่ได้มีความหมายอะไรสำหรับเรา” เปาโลตอบสนองดังนี้...

²³ ดัดแปลงจาก จอห์น เวสเลย์ (John Wesley), คำอธิบายที่เรียบง่ายถึงความดีพร้อมของคริสเตียน (A Plain Account of Christian Perfection) (Kansas City: Beacon Hill Press, 1966), 99

“แต่จงระวังอย่าให้สิทธิของพวกท่าน ทำให้พวกที่มีความเชื่ออ่อนแอสะดุด เพราะว่าถ้าใครเห็นท่านที่มีความรู้ นั่งรับประทานอาหารในโบสถ์ของรูปเคารพ มโนธรรมที่อ่อนแอของคนนั้นก็จะมีขึ้น และกินของที่บูชาแก่รูปเคารพไม่ใช่หรือ? ความรู้ของท่านจะทำให้พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อนแอ ซึ่งพระคริสต์ทรงยอมวายพระชนม์เพื่อเขาต้องพินาศไป และเมื่อพวกท่านทำผิดต่อพี่น้องเช่นนี้ และทำร้ายมโนธรรมที่อ่อนแอของพวกเขา ท่านก็ทำผิดต่อพระคริสต์ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าอาหารเป็นเหตุที่ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าสะดุด ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์อีกต่อไป เพื่อว่าจะไม่ทำให้พี่น้องต้องสะดุด” (1 โครินธ์ 8:9-13)

เปาโลจะยอมไม่กินเนื้อตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ดีกว่าทำให้พี่น้องคริสเตียนที่อ่อนแกว่าล้มลง ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมคือการที่เขาคำนึงถึงความรอดของพี่น้องคริสเตียนอีกคนมากกว่าสิทธิของเขาเอง ต่อมาเปาโลกล่าวว่า “แต่เรายอมทนทุกอย่างเพื่อเราจะไม่วางสิ่งกีดขวางใดๆ ต่อข่าวประเสริฐของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 9:12)

ชาวโครินธ์พูดว่า “เรามีเสรีภาพที่จะทำอะไรก็ได้ที่เราอยากทำ เราไม่ต้องมาคิดถึงความขัดสนของผู้เชื่อคนอื่น” เปาโลพูดว่า “ข้าพเจ้ามีเสรีภาพที่จะรับใช้ผู้เชื่อคนอื่นที่ขัดสน ข้าพเจ้าไม่ได้ถูกผูกมัดด้วยความปรารถนาและสิทธิส่วนตัว” ข้าพเจ้ามีอิสระที่จะรักผู้อื่นได้ นี่คือการรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมที่พระเจ้าต้องการให้คริสเตียนทุกคน

► อ่าน โรม บทที่ 14

ในคริสตจักรที่กรุงโรม มีคริสเตียนที่ “อ่อนแอ” ที่กินแต่ผัก คนเหล่านี้น่าจะเป็นคริสเตียนชาวยิวที่ยังคงทำตามกฎบัญญัติเรื่องอาหารแบบชาวยิว และไม่ยอมเสี่ยงกินอาหารที่เป็นมลทิน นอกจากนี้ยังมีคริสเตียนที่ “เข้มแข็ง” ที่มีความรู้มากกว่าและรู้ว่าอาหารตามกฎบัญญัตินั้นไม่ได้ผูกมัดคริสเตียนอีกต่อไป

เปาโลแสดงให้เห็นถึงความหมายของการรักอย่างที่เราคริสตจักรรัก คริสเตียนที่ “อ่อนแอ” ต้องไม่ตัดสินคนที่กินเนื้อ ความรักจะไม่ตัดสินพิพากษาใคร

อย่างไรก็ดี คริสเตียนที่ “เข้มแข็ง” ต้องไม่ดูหมิ่นคริสเตียนที่อ่อนแอ และต้องไม่ใช่เสรีภาพของตนในทางที่ทำลายความเชื่อของคนที่อ่อนแอ แต่ให้คริสเตียนที่เข้มแข็งยอมสละสิทธิของตนเพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายความเชื่อของผู้เชื่อที่อ่อนแอกว่า ทำไมหรือ? เพราะเห็นแก่ความรัก

“ถ้าพี่น้องเป็นทุกข์เพราะอาหารที่ท่านกิน ท่านก็ไม่ได้ประพฤติตามทางแห่งความรักเสียแล้ว พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อใคร ก็อย่าให้คนนั้นพินาศเพราะอาหารที่ท่านกินเลย” (โรม 14:15)

นี่คือความหมายของการรักเพื่อนบ้านที่เป็นคริสเตียน เราต้องรักเหมือนอย่างที่เราคริสตจักร พระองค์สละชีวิตของพระองค์เพื่อพี่น้องที่อ่อนแอกว่า แน่แน่นอนเลย เปาโลจะพูดว่า เราสามารถยอมสละสิทธิในการกินเนื้อสัตว์

► อภิปรายด้านที่แตกต่างกันระหว่างผู้เชื่อที่เดินในทางพระเจ้ากับผู้เชื่อที่จริงใจ ด้านเหล่านี้ไม่ได้เป็นคำสอนชัดเจนในพระคัมภีร์ แต่เป็นด้านที่แตกต่างกันในทางจิตสำนึก ขอให้ประยุกต์ใช้หลักการของเปาโลจาก โรม บทที่ 14 เกี่ยวกับเรื่องนี้ มีวิธีกล่าวถึงคริสเตียนที่ “อ่อนแอ” และ “เข้มแข็ง” อย่างไรบ้างในด้านนี้

ความรักห่วงใยคริสเตียนที่ล้มลงในความบาป

จิมส์เป็นคริสเตียน เขาถูกสมาชิกคนหนึ่งในคริสตจักรโก่งเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า อีแวนขายรถยนต์ใช้แล้วคันหนึ่งให้กับจิมส์โดยที่อีแวนก็รู้ว่าเครื่องรถยนต์มีปัญหารุนแรง อีแวนโกหกจิมส์ว่า “ผมให้ช่างเช็ครถยนต์คันนี้แล้ว มันอยู่ในสภาพดีเยี่ยม คุณไว้วางใจได้ ผมเป็นคริสเตียน”

หลังจากซื้อรถยนต์คันนั้นไปได้สองวัน จิมส์จึงรู้ว่าระบบเครื่องยนต์ของรถอยู่ในสภาพที่แย่มาก ซึ่งอีแวนรู้เรื่องนี้ดี

► จิมส์ควรทำอะไร?

คุณจะตอบอย่างนี้ไหมว่า “จิมส์ควรเตือนทุกคนว่าอีแวนไม่ซื่อสัตย์”? หรือคุณตอบว่า “จิมส์ไม่ควรพูดอะไรที่ไม่ดีต่อพี่น้องคริสเตียนด้วยกัน”? ให้เรามาดูคำตอบของพระเยซูด้วยกัน

► อ่าน มัทธิว 18:15-17

พระเยซูให้ชั้นตอนไว้สี่ขั้นตอนเพื่อสำแดงความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมให้กับพี่น้องคริสเตียนที่ทำบาป โปรดเข้าใจว่าตัวอย่างนี้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมบาป พระเยซูไม่ได้พูดถึงความคิดเห็นที่ต่างกันของบุคคล พระเยซูไม่ได้พูดว่า “ไปเกี่ยวข้องกับปัญหาของทุกคน” พระเยซูกล่าวถึงสถานการณ์หนึ่งที่พี่น้องคริสเตียนทำบาปต่อคริสเตียนด้วยกัน ให้เราดูขั้นตอนเหล่านี้...

1. **ฉันต้องไปหาพี่น้องคนนั้นตามลำพัง** ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม “ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประทุพผิต” (1 โครินธ์ 13:6) ไม่หาโอกาสที่จะเผยแพร่ความผิดของใคร แต่คนที่รักจะพยายามพูดถึงปัญหานั้นเงียบ ๆ และส่วนตัว คนที่รักจะกล่าวถึงพี่น้องที่ “ถูกจับได้ว่าทำผิด...ด้วยจิตวิญญาณที่สุภาพ” (กาลาเทีย 6:1) เป้าหมายคือเพื่อจะได้พี่น้องกลับคืนมา ไม่ใช่แก้แค้น ถ้าหากไม่มีการกลับใจใหม่ จะทำอย่างไรต่อไป...
2. **ฉันต้องพาผู้นำหนึ่งหรือสองคนไปเป็นพยาน** อีกครั้ง เป้าหมายคือเพื่อได้พี่น้องกลับคืนมา คนที่เป็นพยานเหล่านี้ควรเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรที่สามารถให้คำปรึกษาและนำให้พี่น้องกลับคืนมา (แหล่งข้อมูลเดียวกัน) แต่ถ้ายังไม่กลับใจอีก...
3. **ฉันต้องนำความบาปของเขามายังคริสตจักร** เป้าหมายยังคงเป็นการได้พี่น้องกลับคืนมา เป้าหมายไม่ใช่การแก้แค้นหรือประจานให้ขายหน้า เป้าหมายการลงวินัยของคริสตจักรต้องเพื่อนำให้เกิดการกลับใจใหม่และเพื่อให้ได้พี่น้องกลับคืนมา แต่ถ้าหากบุคคลนี้กบฏและปฏิเสธที่จะกลับใจ...
4. **คริสตจักรต้องลงวินัยสมาชิกที่ทำผิดคนนั้น** คริสตจักรที่เมืองโครินธ์มีสมาชิกคนหนึ่งที่ทำผิดบาปทางเพศอย่างเลวร้าย เปาโลสั่งให้คริสตจักรลงวินัยชายคนนี้ “จงกำจัดคนชั่วออกจากพวกท่านเสียเถิด” (1 โครินธ์ 5:13) เราไม่สามารถเพิกเฉยต่อความบาปที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์ได้

อย่างไรก็ตาม ขอให้สังเกตถ้อยคำของพระเยซู ปฏิบัติต่อเขา “เหมือนคนต่างชาติหรือคนเก็บภาษี” (มัทธิว 18:17) คริสเตียนจะถูกปฏิบัติเหมือนคนต่างชาติและคนเก็บภาษีอย่างไรหรือ? ด้วยความ

รัก แม้แต่เวลานี้ เป้าหมายก็เพื่อให้พี่น้องกลับคืนมา ใน 2 โครินธ์ เปาโลกล่าวถึงสถานการณ์ที่ผู้เชื่อซึ่ง คริสตจักรลงวินัยและได้กลับใจใหม่ เปาโลกล่าวว่า...

“การที่คนส่วนมากได้ลงโทษคนนั้นก็พอแล้ว ฉะนั้นท่านทั้งหลายควรจะยกโทษและปลอบใจคนนั้น มากกว่า เพื่อว่าเขาจะไม่จมลงในความทุกข์มากมาย ดังนั้นข้าพเจ้าขอร้องพาท่านให้ยืนยันความ รักต่อคนนั้นใหม่” (2 โครินธ์ 2:6-8)

ใน 1 โครินธ์ คริสตจักรทำบาปกันอย่างเปิดเผยและไม่ต้องการลงวินัยคนที่ทำบาป เปาโลเตือนพวกเขาว่า **การรักพระเจ้า**เรียกร้องให้เราลงวินัยคนที่ทำบาปต่อพระกายของพระคริสต์

ใน 2 โครินธ์ คริสตจักรลงวินัยคนที่ทำบาป แต่เมื่อคนนี้กลับใจใหม่ คริสตจักรไม่ต้องการให้อภัยเขา เปาโล เตือนว่า**การรักเพื่อนบ้าน**เรียกร้องให้เราให้อภัยคนที่กลับใจใหม่

เป้าหมายของการลงวินัยในคริสตจักรต้องเพื่อให้เกิดการกลับใจใหม่และนำพี่น้องกลับคืนมาเสมอ ความ รักที่สมบูรณ์ดีพร้อมไม่แสวงหาการแก้แค้น

การรักเพื่อนบ้านที่ไม่เชื่อพระเจ้า

เราจะสำแดงความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อคนที่ยังไม่เชื่อได้อย่างไร โดยเฉพาะกับคนที่เกลียดเราเนื่องจาก เราเป็นคริสเตียน? พระเยซูตรัสว่า...

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้านของท่าน และเกลียดชังศัตรูของท่าน’ แต่เรา บอกพวกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน เพื่อว่าพวก ท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:43-45)

เมื่อคุณรักคนที่ข่มเหงคุณ คุณก็เป็น “คนดีพร้อมเหมือนพระบิดาในสวรรค์ทรงดีพร้อม” คนบริสุทธิ์รัก เหมือนที่พระบิดาในสวรรค์รัก นี่คือความหมายของการเป็นคนดีพร้อม

คนบริสุทธิ์ “สำแดงความรักต่อผู้อื่น ไม่เพียงเฉพาะกับผู้เชื่อด้วยกันเท่านั้น แต่ต่อทั้งคนที่เชื่อและไม่เชื่อ คนที่ข่มเหงเรา คนที่กระทำบาป เราต้องรับมือกับคนที่ต่อต้านเราด้วยพระคุณ ความอดทน และถ่อมใจ พระเจ้าห้ามไม่ให้มีการปลุกปั่น แก้แค้น หรือใช้ความรุนแรงเพื่อยุติความขัดแย้งส่วนบุคคลหรือเพื่อ

แสวงหาความยุติธรรมของบุคคล ถึงแม้ว่าพระเจ้าสั่งให้เราเกลียดการกระทำที่เป็นบาป แต่ก็ให้เรารักและ
อธิษฐานเผื่อคนที่มีพฤติกรรมเช่นนั้นด้วย²⁴

คริสเตียนมีชีวิตในโลกที่ต่อต้านข่าวประเสริฐ เปาโลเรียกให้คริสเตียนที่กรุงโรมเคารพสิทธิอำนาจและจ่าย
ภาษีให้กับรัฐบาลที่ฆ่าคริสเตียนและอีกไม่นานจะฆ่าเปาโล

เปโตรสั่งให้คริสเตียน “จงให้เกียรติทุกคน จงรักพวกพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า จงถวายเกียรติแด่จักรพรรดิ”
(1 เปโตร 2:17) นี่คือการพรетиที่ชั่วร้ายที่อีกไม่นานจะประหารชีวิตเปโตร แต่เปโตรตั้งใจแน่วแน่ว่าคริส
เตียนต้องรักศัตรูของเรา โดยการรักแม้แต่ศัตรูของเรา เราเป็นพยานถึงความจริงของข่าวประเสริฐ “เพราะ
พระเจ้าทรงประสงค์จะให้พวกท่านระบับความโง่ของคนโง่เขลาด้วยการทำดี” (1 เปโตร 2:15)

โจชัวเป็นศิษยาภิบาลที่ในจีเรียแถบทางตอนเหนือ ที่นั่นคริสเตียนถูกโจมตีอย่างโหดร้ายโดยพวกอิสลาม
หัวรุนแรง พวกทหารของอิสลามเผาคริสต์จักร ฆ่าคริสเตียน และฉุดหญิงสาวไปขายเป็นทาส ครึ่งสุดท้ายที่
ผมไปที่ในจีเรีย โจชัวให้ผมดูภาพศพของสมาชิกในคริสต์จักรของเขาที่ถูกพวกอิสลามฆ่าตาย

จากนั้นโจชัวให้ผมดูภาพการตอบสนองของคริสต์จักรต่อการทำร้ายเหล่านี้ คริสต์จักรของเขาสร้าง
โรงเรียนในหมู่บ้านของมุสลิม พวกเขาขุดบ่อน้ำสะอาดเพื่อให้คนในหมู่บ้านดื่ม พวกเขาจัดหารถเข็นนั่ง
ให้กับผู้ป่วยโปลิโอชาวมุสลิม พวกเขาจัดตั้งคลินิกรักษาโรคในหมู่บ้านนี้ พวกเขาแสดงความรักต่อศัตรูของ
พวกเขา

ศิษยาภิบาลโจชัวกล่าวว่า “มุสลิมมากมายมาหาพระคริสต์เพราะพวกเขาเห็นความรักของพระเจ้าผ่าน
ทางคริสเตียน เราไม่ได้ชนะพวกเขาด้วยปืนหรือการแก้แค้น แต่เราชนะพวกเขาด้วยชีวิตที่ดำเนินตาม
มัทธิว 5:43-48” นี่คือผลผลิตของรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมที่มีอยู่ในโลกของเราปัจจุบันนี้

► อะไรคือความท้าทายยิ่งใหญ่ที่สุดในการรักเพื่อนบ้านที่ไม่เชื่อพระเจ้าในโลกของคุณ? เขียนขั้นตอนใน
การปฏิบัติเพื่อสำแดงความรักให้กับคนที่ไม่เชื่อในชุมชนของคุณ

²⁴ จาก วินัยตามพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับคริสต์จักรเมธอดิสต์, 2014

นักเขียนชาวรัสเซียชื่อ ลีโอ ทอลสตอย ได้เขียนเรื่องสั้นเพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับการใช้ชีวิตด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม มาร์ตินเป็นช่างซ่อมรองเท้าที่ยากจน เขารักพระเจ้ามาก²⁵ ในคืนหนึ่ง มาร์ตินผล็อยหลับขณะที่เขาอ่านพระคัมภีร์ เขาฝันเห็นพระเยซูพูดว่า “พรุ่งนี้ เราจะไปที่ร้านของเจ้า”

วันถัดมา มาร์ตินเฝ้ารอพระเยซู มีคนมาที่ร้านของมาร์ติน แต่พระเยซูไม่ได้มา ทหารชาวคนหนึ่งยืนตัวสั่นในความหนาวเย็น มาร์ตินเชิญเขาให้เข้ามาในร้านเพื่อดื่มชาอุ่น ๆ มีหญิงยากจนคนหนึ่งเดินผ่านร้านพยายามทำให้ทารกของเธออบอุ่น มาร์ตินเอาซูบมาให้เธอดื่มและเอาผ้าห่มให้ทารก ต่อมามาร์ตินก็เอาอาหารให้กับเด็กวัยรุ่นที่หิวโหย

มาร์ตินผิดหวังที่พระเยซูไม่มา แต่เขาพูดว่า “มันก็แค่ความฝัน ฉันเองที่คิดว่าพระเยซูจะมาที่ร้านรองเท้าของฉัน”

ในคืนนั้น เมื่อมาร์ตินอ่านพระคัมภีร์ เขาผล็อยหลับอีก เขาฝันว่า เขาเห็นผู้คนที่ยืนในร้านของเขา คนที่เป็นทหารพูดว่า “มาร์ติน คุณจำผมได้ไหม? ผมคือพระเยซู” ผู้หญิงที่อุ้มทารกพูดว่า “มาร์ติน ฉันคือพระเยซู” เด็กวัยรุ่นที่หิวโหยพูดว่า “ผมคือพระเยซู” มาร์ตินสะดุ้งตื่นและเริ่มอ่านพระคัมภีร์

“เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า พวกท่านก็ต้อนรับเรา เราเปลือยกายพวกท่านก็ให้เสื้อผ้าเราห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มาดูแลเรา เมื่อเราอยู่ในคุก พวกท่านก็มาเยี่ยมเรา’...ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เราเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา นี่ก็เหมือนทำกับเราด้วย” (มัทธิว 25:34-40)

ในศตวรรษที่สอง มีกลุ่มคริสเตียนกลุ่มหนึ่งที่เรียกกันว่า “เดอะ แกมเบลอสส์” เพราะพวกเขาเสี่ยงชีวิตเพื่อดูแลคนที่กำลังตายเนื่องจากโรคระบาด เดอะแกมเบลอสส์ไปเยี่ยมคนที่ติดคุก ดูแลคนป่วย และช่วยชีวิตเด็กที่ถูกทอดทิ้ง เดอะแกมเบลอสส์สำแดงความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

ในปี ค.ศ.252 มีโรคระบาดในคาร์เธจ แพทย์ปฏิเสธที่จะไปเยี่ยมผู้ป่วย หลายครอบครัวโยนศพคนตายไปที่ถนน ทั้งเมืองเต็มไปด้วยความโกลาหล คริพเรียนเป็นบิชอปของคาร์เธจ เขาเรียกให้ทั้งคริสตจักรมาชุมนุมกัน เขาเตือนคริสตจักรว่า คริสเตียนถูกเรียกให้เป็นคนที่มีความรักสมบูรณ์ดีพร้อม พวกคริสเตียนแห่งคาร์

²⁵ ลีโอ ทอลสตอย “ความรักอยู่ที่ไหน พระเจ้าก็อยู่ที่นั่นด้วย”

เธอก็ฟังศพ ดูแลคนป่วย และช่วยกู้เมืองจากหายนะ พวกเขาเป็นคนที่มีความรักสมบูรณ์ดีพร้อม พวกเขา “ดีพร้อม” เหมือนกับพระบิดาในสวรรค์ทรงดีพร้อม

เธอค้นพบเคล็ดลับ - เอสเธอร์ อห์น คิม

เอสเธอร์ อห์น คิม เป็นครูสอนดนตรีในประเทศเกาหลี เธอมีชีวิตอยู่ช่วงที่ญี่ปุ่นยึดครองซึ่งเริ่มในปี 1937²⁶ คนญี่ปุ่นเรียกร้องให้พลเมืองทุกคนกราบไหว้เทพเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ที่ภูเขานัมซาน ในปี 1939 เอสเธอร์ถูกสั่งให้กราบไหว้เทพเจ้านี้ การลงโทษสำหรับคนที่ปฏิเสธไม่กราบไหว้คือขังคุกและถูกทรมาน

คริสเตียนบางคนตัดสินใจว่า “เราจะกราบไหว้ภายนอก แต่ในใจเรานับถือการพระคริสต์” แต่เอสเธอร์ตั้งใจแน่วแน่ว่าเธอไม่สามารถกราบไหว้พระเทียมเท็จ **เธอรักพระเจ้า** ด้วยใจเด็ดเดี่ยว ในวันนั้นเธอปฏิเสธไม่ยอมกราบไหว้

ต่อมาในปี 1939 หลังจากหลบซ่อนตัวหลายเดือน เอสเธอร์ อห์น คิม ก็ถูกจับกุม เธอใช้เวลาหลายเดือนที่หลบซ่อนเพื่อเตรียมตัวสำหรับการถูกขังคุก เธออดอาหารและอธิษฐาน เธอท่องข้อพระคัมภีร์ เธอเตรียมใจและร่างกายเพื่ออดทนต่อความทุกข์ทรมาน

คิมติดคุกนานถึงหกปี เธอถูกทรมานหลายครั้งแต่เธอก็ยังคงสัตย์ซื่อเพราะเธอรักพระเจ้า แต่คิมรู้ว่าเธอถูกเรียกให้รักเพื่อนบ้านของเธอด้วย ในคุกนั้น เอสเธอร์เริ่มต้นอธิษฐานทุกเช้าว่า “พระเจ้า ใครคือคนที่พระองค์ต้องการรักเขาผ่านทางลูกในวันนี้?” ตลอดหลายวันที่เธอเอาอาหารแบ่งให้กับผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกตัดสินประหารชีวิตด้วยคดีฆ่าสามี โดยผ่านทางความรักของเอสเธอร์ คิม ผู้หญิงคนนี้ได้ถูกนำมาถึงพระคริสต์ก่อนตาย

²⁶ ดัดแปลงจาก เอสเธอร์ อห์น คิม (Esther Ahn Kim), ถ้าฉันพินาศ (*If I Perish*) (Chicago: Moody Press 1977)

บททวนบทที่ 8

- (1) คนในสมัยของพระเยซูเชื่อสิ่งที่พันธสัญญาเดิมสอนเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ล้มเหลวในการใช้ชีวิตตามแบบแผนของพระเจ้าที่มีไว้สำหรับคนบริสุทธิ์
- (2) ต้นแบบที่สมบูรณ์แบบพร้อมของความบริสุทธิ์เห็นได้ในชีวิตของพระเยซูชาวนาซาเร็ธ พระองค์ทำตามหลักการเรื่องความบริสุทธิ์จากพันธสัญญาเดิม
- (3) การรักเพื่อนบ้านด้วยความรักสมบูรณ์แบบคือการรักเหมือนพระเยซูรัก - เสียสละและถ่อมใจ
- (4) การเป็นคนดีพร้อมหมายถึงเป็นคนที่มีสมบูรณ์แบบ การเป็นคนดีพร้อมไม่ได้หมายความว่าไม่เติบโตอีกต่อไป
- (5) คำสั่งเป็น “คำสั่งสัญญาที่แฝงอยู่” สิ่งใดที่พระเจ้าสั่ง พระองค์ทำให้เป็นไปได้ โดยกำลังมนุษย์ไม่สามารถบรรลุถึงความบริสุทธิ์ได้ แต่บรรลุได้โดยพระคุณของพระเจ้า
- (6) ความรักทำให้กฎบัญญัติครบถ้วนสมบูรณ์ เมื่อเรารักเหมือนพระเจ้าเรียกให้เรารัก เราจะบรรลุสิ่งที่กฎบัญญัติประสงค์

งานมอบหมาย

- (1) เตรียมคำเทศนาเรื่อง “รักศัตรูในศตวรรษที่ 21 ของท่าน” ใช้พระธรรมมัทธิว 5:43-48 เป็นข้อพระคัมภีร์หลัก แสดงความหมายของการรักศัตรูในโลกนี้ของคุณ ขอให้ตรวจสอบให้ดีว่าคุณได้รวมเนื้อหาพระกิตติคุณ (ข่าวประเสริฐ) เกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำผ่านทางพระคริสต์เพื่อทำให้การรักศตุนั้นเป็นไปได้
- (2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ มัทธิว 5:43-48

บทที่ 9

ชีวิตที่บริสุทธิ์เต็มเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เห็นเทคอนำมาถึงคริสตจักรยุคแรก
- (2) ยอมรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเปลี่ยนแปลงผู้เชื่อในปัจจุบัน
- (3) มองเห็นผลของพระวิญญาณในชีวิตประจำวันว่าเป็นดังอุปนิสัยของชีวิตที่เต็มด้วยพระวิญญาณ
- (4) ท่องจำ กาลาเทีย 5:22-25

เปโตร: หินที่ทำให้สะดุดซึ่งกลายเป็นศิลา

พระเยซูถามสาวกของพระองค์ว่า “พวกท่านว่าเราเป็นใคร?” เปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ 3 พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะมนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ เราบอกท่านว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้และพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรไม่ได้” (มัทธิว 16:15-18) นี่คือนั่นวันที่สลใสในชีวิตของเปโตร

ระยะเวลาสั้น ๆ ต่อมา พระเยซูบอกกับพวกสาวกว่าพระองค์จะตายในเยรูซาเล็ม เมื่อเปโตรห้ามพระองค์ พระเยซูตอบว่า “จงไปให้พ้น เจ้าซาตาน เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา” (มัทธิว 16:23) คำว่า “กีดขวาง” หมายถึง “หินที่ทำให้สะดุด” ตอนแรกพระเยซูเรียกเปโตรว่า “ศิลา” ตอนนี้พระองค์เรียกเขาว่า “หินสะดุด” นี่เป็นวันที่มีดมืดในชีวิตของเปโตร

เรื่องราวของเปโตรมีมิติไปกว่านี้อีกในคืนที่พระเยซูถูกจับกุม หลังจากสัญญาว่าจะไม่ทิ้งองค์เจ้านาย เปโตรปฏิเสธพระเยซู และวิ่งหนีไปด้วยความกลัว “ศิลา” นี้ล้มเหลวในช่วงเวลาของการทดสอบแล้ว

หลังจากที่ล้มเหลวเช่นนั้น คนที่อ่านพระกิตติคุณอาจหารวมว่าเปโตรจะไม่มีวันทำหน้าที่ในคริสตจักรอีก แต่เราก็ต้องประหลาดใจ เมื่อเปโตรกลายเป็นผู้นำในคริสตจักรยุคแรก อะไรที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าทึ่งนี้ได้? คำตอบคือ เพ็นเทคอสต์

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูสัญญากับพวกสาวกว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์อำนาจ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) พระสัญญาสำเร็จในกิจการบทที่ 2 พวกสาวกได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเริ่มต้นเทศนา โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณทำให้มีคน 3,000 คนกลับใจมาเชื่อในวันเพ็นเทคอสต์ครั้งแรก

เปโตรได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยเพ็นเทคอสต์ “หินที่ทำให้สะดุด” กลายเป็น “ศิลา” ที่นำคริสตจักรในช่วงวิกฤติของยุคแรก ซีโมนเปโตรประกาศไปทั่วจักรวรรดิโรม เขาเขียนจดหมายฝากสองฉบับในพันธสัญญาใหม่ และเขาถูกตรึงตายเพื่อเห็นแก่ความเชื่อ

อะไรที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้? โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ ชาวประมงคนกาลิลีได้กลายเป็นผู้นำของคริสตจักรในยุคแรก เปโตรเรียนรู้ว่าการเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการมีชีวิตอยู่ในความไพบูลย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“พระวิญญาณขอทำงานในข้าพระองค์ เพื่อ
ข้าพระองค์จะคิดถึงสิ่งบริสุทธิ์
พระวิญญาณขอเคลื่อนไหว
เพื่อข้าพระองค์จะทำการที่บริสุทธิ์
พระวิญญาณขอตั้งดูข้าพระองค์
เพื่อข้าพระองค์จะรักสิ่งที่บริสุทธิ์
พระวิญญาณขอเสริมกำลัง
เพื่อข้าพระองค์จะปกป้องสิ่งบริสุทธิ์
พระวิญญาณขอปกป้องข้าพระองค์
เพื่อข้าพระองค์จะถือรักษาสิ่งที่บริสุทธิ์”
- ออกัสติน แห่งฮิปโป

►ขอให้สมาชิกในชั้นเรียนของคุณเป็นพยานถึงการเปลี่ยนแปลงที่พระวิญญาณทำให้เกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขา พระวิญญาณประทานฤทธิ์เดชแก่คุณในการรับใช้ ในการเอาชนะความบาป และให้มีความยินดีในชีวิตคริสเตียนอย่างไรบ้าง?

พระวิญญาณบริสุทธิ์และเพ็นเทคอส

เปโตรไม่ได้เป็นสาวกคนเดียวที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงในวันเพ็นเทคอส สาวกทุกคนได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าโรมัสก็กลายเป็นมิชชันนารีที่สัตย์ซื่อ “บุตรแห่งฟ้าร้อง” กลายมาเป็น “อัครทูตแห่งความรัก” พวกสาวกของพระเยซูได้รับการเปลี่ยนแปลงจากสาวกที่เต็มไปด้วยความกลัวให้เป็นกองทัพเข้มแข็งเพื่อข่าวประเสริฐ พระธรรมกิจการแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อยุคแรกเหล่านี้ คริสตจักรยุคแรกเกิดผลไม่ใช่เพียงเพราะของประทานอันอัศจรรย์ของเหล่าอัครทูต แต่เพราะฤทธิ์เดชอันอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหล่าสาวกเรียนรู้ว่าชีวิตที่บริสุทธิ์คือการใช้ชีวิตอยู่ในความไพบูลย์ของพระวิญญาณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตามพระสัญญา

แท้จริงแล้ว นี่คือนี่หนึ่งในความประหลาดใจที่พวกสาวกได้ยินจากพระเยซู พระองค์ตรัสว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่าน คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน” (ยอห์น 16:7) สาวกเหล่านี้ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อติดตามพระเยซู ลองจินตนาการว่าพวกเขาตกใจเพียงไรเมื่อพระเยซูตรัสว่า “เพราะถ้าเราไม่ไป องค์ผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาพวกท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน”

เมื่อรับประทานอาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูอธิบายวิธีที่พระวิญญาณจะรับใช้ผู้เชื่อทั้งหลาย พระวิญญาณจะทำการต่อไปนี้

- เป็นผู้ช่วย (ยอห์น 14:16-17)
- เป็นผู้สอน (ยอห์น 14:26)
- เป็นพยานถึงพระบุตร (ยอห์น 15:26)
- ทำให้โลกสำนึกผิด (ยอห์น 16:7-11)
- เปิดเผยความจริงทั้งหมด (ยอห์น 16:13-15)

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์พระเยซูยกย่องพระสัญญาของพระองค์ในการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มา

“ขณะพระองค์ทรงพำนักอยู่กับพวกอัครทูต ทรงกำชับพวกเขาว่า ‘อย่าออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้รอคอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพวกท่านได้ยินจากเรา นั่นก็คือยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่อีกไม่นานพวกท่านจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์...แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธานุภาพ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:4-8)

พันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซูไม่ได้จบลงที่ไม้กางเขน ไม่ใช่ที่อุโมงค์ฝังศพ หรือไม่ใช่ที่การรับขึ้นสู่สวรรค์ พันธกิจของพระเยซูสำเร็จสมบูรณ์ในวันฟื้นเทคอส หมายถึงคำสัญญาที่เด่นชัดของพันธกิจของพระเยซูคือการที่พระองค์ “จะบัพติศมาพวกท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ” (ลูกา 3:16) ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นจุดสูงสุดของพันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซู

ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในกิจการ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ฤทธิ์เดชแก่คริสตจักรเพื่อทำงานรับใช้ ในวันฟื้นเทคอส ผู้ช่วยองค์หนึ่งถูกประทานมาสำเร็จตามพระสัญญา หลังจากฟื้นเทคอส พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังคงทำงานในคริสตจักรอย่างต่อเนื่อง มีหมายสำคัญต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับการมาของพระวิญญาณซึ่งแสดงให้เห็นชัดถึงพันธกิจของพระองค์ต่อผู้เชื่อ

อย่างแรก “มีเสียงดังมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกลั่นก้องทั่วบ้านที่เขานั่งอยู่นั้น” (กิจการ 2:2) หมายสำคัญนี้ชี้ให้เห็นถึงฤทธิ์เดชของพระวิญญาณในการเสด็จมา ในกิจการเราเห็นถึงฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานผ่านทางผู้เชื่อทั้งหลาย หลังจากฟื้นเทคอส คริสตจักรรับใช้ด้วยฤทธิ์เดชใหม่และเกิดผลอย่างมาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในโลกตั้งแต่ก่อนฟื้นเทคอสแล้ว²⁷ แต่หลังจากฟื้นเทคอส ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่องในพันธกิจของคริสตจักร

²⁷ ตัวอย่างการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพันธสัญญาเดิม เช่น ปฐมกาล 1:2; ปฐมกาล 6:3; อพยพ 31:3; กันดารวิถี 11:25-29; ผู้วินิจฉัย 3:10; 6:34; 13:25; 1 ซามูเอล 10:6-10; 2 พงศาวดาร 28:12; เนหะมีย์ 9:20; อีสยาห์ 63:10-14; เศคาริยาห์ 4:6-9

อย่างที่สอง “มีเปลวไฟพื้นฐานเหมือนลึ้นปรากฏแก่เขา และกระจายอยู่บนเขาลึ้นทุกคน” (กิจการ 2:3) ในพระคัมภีร์ไฟมักจะแทนถึงการชำระให้บริสุทธิ์ เครื่องหมายของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือใจที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เปโตรยืนยันต่อสภาที่เยรูซาเล็มเกี่ยวกับการทำงานของพระเจ้าท่ามกลางคนต่างชาติว่า...

“พระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจมนุษย์ได้ทรงรับรองคนต่างชาติ และทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขาเหมือนได้ทรงประทานแก่พวกเรา พระองค์ไม่ทรงถือว่าเรากับเขาต่างกัน **แต่ทรงชำระใจเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ**” (กิจการ 15:8-9)

อย่างที่สามคนเหล่านั้นที่อยู่ห้องชั้นบน“เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาต่างๆตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด” (กิจการ 2:4) สิ่งนี้เสริมสร้างพวกสาวกให้เป็นพยานต่อชนทุกชาติ โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกสาวกจะทำให้พระมหาบัญชาของพระคริสต์สำเร็จได้ ที่หอบาเบล พระเจ้าตัดสิ้นความบาปโดยการทำให้ภาษาต่าง ๆ ของผู้คนมีความสับสน ในวันเพ็นเทคอสต์ พระเจ้าอนุญาตให้ผู้ฟังแต่ละคนได้ยินพระกิตติคุณ “ในภาษาของพวกเขาเอง” ที่เพ็นเทคอสต์ พระเจ้าเริ่มต้นพลิกกลับผลกระทบจากบาป ภาษาต่าง ๆ ที่เพ็นเทคอสต์แทนถึงพระสัญญาของพระเจ้าว่าพระกิตติคุณจะเผยแพร่อไปยังชนทุกชาติ ทุกหมู่ชน โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำงานผ่านทางคริสตจักร

ที่เพ็นเทคอสต์ ในที่สุดพวกสาวกเข้าใจสิ่งที่พระเยซูบอกไว้ว่า “ที่เราไปก็เพื่อประโยชน์ของพวกท่าน” พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เป็น “อันดับสองรอง” จากพระเยซูคริสต์ ในขณะที่พระเยซูผู้มาบังเกิดเป็นมนุษย์สามารถปรากฏตัวได้ในสถานที่เดียว แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ทุกหนแห่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ฤทธิ์เดชแก่พวกสาวกเพื่อทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ฤทธิ์เดชแก่ คริสเตียนในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เพื่อเป็นพยานต่อทุกคนในโลก

ความบริสุทธิ์ในคริสตจักรยุคแรก: ชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ

กิจการแสดงให้เห็นถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อแต่ละคน เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนจึงมีฤทธิ์เดชในการเป็นพยาน (กิจการ 1:8) มีความกล้าหาญในการเผชิญศัตรู (กิจการ 4:31) มีชัยชนะเหนือความบาปโดยเจตนา (โรม 8:2) และมีของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อทำพันธกิจ (กิจการ 2:17-18; 1 โครินธ์ 12:7-11) ผู้เชื่อในยุคแรกบริสุทธิ์เพราะพวกเขาดำเนินชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ

กิจการแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรยุคแรกทำให้การทรงเรียกของพระเยซูเพื่อสร้างชนทุกชาติให้เป็นสาวก การทรงเรียกให้เป็น “คนดีพร้อมเหมือนพระบิดาทรงดีพร้อม” และพระสัญญาของพระองค์ที่ว่า “พวกท่าน จะทำกิจที่ยิ่งใหญ่กว่าเรา” สำเร็จได้ สิ่งเหล่านี้สำเร็จได้โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระธรรมกิจการแสดงถึงผลลัพธ์ของการสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณในชีวิตของผู้เชื่อในยุคแรกเหล่านี้

ฤทธิ์เดชเพื่อการทำพันธกิจ

เหมือนกับพระเยซูที่ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อพระองค์เผชิญหน้ากับซาตาน (ลูกา 4:1) เปโตร “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อเขาเผชิญหน้ากับผู้มีอำนาจชาวยิว (กิจการ 4:8) ลูกาอธิบายถึงชีวิตของเปโตรด้วยวลีเดียวกันที่อธิบายถึงชีวิตของพระเยซู การทำงานของพระวิญญาณที่เห็นได้ในชีวิตของพระเยซูคริสต์บนโลกนี้ บัดนี้เป็นสิทธิพิเศษของผู้เชื่อทุกคน

ในวันเพ็นเทคอสมีผู้เชื่อถูกเพิ่มเข้ามาในคริสตจักรมากขึ้นกว่าในพันธกิจของพระเยซูช่วงที่อยู่บนโลก โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกสาวกรับใช้ด้วยฤทธิ์เดชและด้วยสิทธิอำนาจ การรักษาโรคอย่างอัศจรรย์ สัมผัสถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าต่อโลกที่ยังไม่เชื่อ ผู้คน “เต็มไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” และ “ประหลาดใจอย่างยิ่ง” (กิจการ 3:10-11) เมื่อพวกอัครทูตทำพันธกิจด้วยการเต็มเปี่ยมในพระวิญญาณ พันธกิจของพวกเขาดูโดดเด่นโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกอัครทูตสามารถทำให้พระบัญชาของพระเยซูสำเร็จได้ในการ “สร้างชนทุกชาติให้เป็นสาวก” (มัทธิว 28:19)

ความกล้าหาญฝ่ายวิญญาณ

พวกอัครทูตกล้าหาญในการประกาศพระกิตติคุณ

ฤทธิ์เดชเพื่อการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณบริสุทธิ์เห็นได้ชัดเจนตลอดทั้งพระธรรมกิจการ พวกสาวกที่ไม่กี่เดือนก่อนหน้านี้หลบหนีไปเมื่อพระเยซูถูกจับกุมตัว บัดนี้เทศนาด้วยความกล้าหาญ

ไม่นานหลังจากเพ็นเทคอส พวกผู้นำศาสนาจับตัวเปโตรและยอห์น ไม่กี่สัปดาห์ก่อนหน้านี้ เปโตรได้ปฏิเสธพระคริสต์ แต่ตอนนี้ “เปโตรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เทศนา

“เราไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำงานพิเศษ แต่เพื่อให้พระเจ้าทำงานผ่านเรา”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

อย่างกล้าหาญ พวกผู้นำศาสนา “ประหลาดใจ” ต่อกฎคำของ “พวกคนธรรมดาที่ไร้การศึกษา” (กิจการ 4:2-13) เหล่านี้

โดยการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกอัครทูตกล้าหาญในการเทศนาด้วยฤทธิ์เดชและการเจิม จากกลุ่มคนที่เต็มไปด้วยความกลัว ไม่ว่าจะเป็นชาวประมง คนเก็บภาษี และคนทำงานทั่วไป พวกสาวกได้กลายมาเป็นคนที่ “คว่ำโลกนี้” (กิจการ 17:6)

พวกอัครทูตกล้าหาญเมื่อเผชิญกับการข่มเหง

เมื่อเผชิญกับฝ่ายที่ต่อต้าน พวกอัครทูตไม่ได้อธิษฐานขอให้รอดพ้นจากการข่มเหง แต่อธิษฐานของความกล้าหาญในการประกาศพระคริสต์โดยไม่คำนึงถึงการข่มเหง “บัดนี้พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอดพระเนตรการขู่ของเขา และโปรดประทานให้ผู้รับใช้ของพระองค์กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า...” พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของพวกเขา “เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และคนเหล่านั้นประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้กล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” (กิจการ 4:29-31)

เครื่องหมายที่เด่นชัดของการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรคือความกล้าในการประกาศพระกิตติคุณในท่ามกลางการข่มเหง เมื่อตอนปลายของศตวรรษแรก พระกิตติคุณเผยแพร่ออกไปจากคน 120 คนที่อยู่ห้องชั้นบนสู่เมืองต่าง ๆ ทุกมุมของจักรวรรดิโรม

ชีวิตที่มีชัยชนะ

ในทุกชั่วอายุ คริสเตียนจะเผชิญกับการทดลองให้เป็นแค่ “คริสเตียนวันอาทิตย์” คนที่มาเข้าโบสถ์แต่ชีวิตไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในระดับลึกและถาวร คริสตจักรยุคแรกได้รับการเปลี่ยนแปลง **ทุกด้าน** ของชีวิตโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ

ในพันธสัญญาเดิม เราเห็นการดิ้นรนของคนที่ต้องการรักษาพันธสัญญา แต่ก็พบว่าพวกเขามสามารถทำได้เพราะใจของพวกเขาโลเล ผู้เขียนสดุดีอธิบายถึงชนอิสราเอลว่า “เพราะจิตใจของเขาไม่แน่วแน่ต่อพระองค์ เขาไม่จริงจังต่อพันธสัญญาของพระองค์” (สดุดี 78:37)

โดยผ่านทางเอเสเคียลพระเจ้าสัญญาถึงวันหนึ่งที่เมื่อคนของพระองค์จะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ “เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้า และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และจะทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและกระทำตาม” (เอเสเคียล 36:26-27)

ก่อนถึงวันฟื้นเทคอส พวกสาวกเดินตามแบบอย่างของบุตรทั้งหลายของอิสราเอล พวกเขาต้องติดตามพระคริสต์ แต่พวกเขาล้มเหลวอยู่ซ้ำไป พวกเขาสงสัย พวกเขาแข่งขันชิงตำแหน่งกัน พวกเขาหนีไปด้วยความกลัว ที่ฟื้นเทคอส พระสัญญาที่มาจากเอเสเคียลสำเร็จเป็นจริง พวกสาวกได้รับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ดำเนินชีวิตด้วยชัยชนะ แทนที่จะเชื่อฟังแค่ครึ่งใจ พวกเขาดำเนินในการยินดีเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อกฎบัญญัติของพระเจ้า โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชีวิตที่มีชัยชนะจึงกลายเป็นเรื่องปกติสำหรับคนของพระเจ้า

ผู้นำทางสำหรับพันธกิจ

ก่อนถึงวันฟื้นเทคอส ความทะเยอทะยานและความกลัวครอบงำพวกสาวก ความพยายามในการรับใช้พระเจ้าของพวกเขาถูกทำให้จำกัดโดยความล้มเหลวส่วนตัว หลังจากฟื้นเทคอส พระวิญญาณบริสุทธิ์นำพวกอัครทูตให้ทำพันธกิจอย่างเกิดผล

พระวิญญาณบริสุทธิ์นำคริสตจักรให้ทำการตัดสินใจเรื่องยากซึ่งมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างคริสเตียนยิวกับคริสเตียนที่เป็นคนต่างชาติ (กิจการ 10-11; 15) พระวิญญาณบริสุทธิ์นำในการเลือกผู้นำคริสตจักร (กิจการ 13:2-3) พระวิญญาณบริสุทธิ์นำเปาโลไปยังมาซิโดเนีย (กิจการ 16:6-10) พระวิญญาณบริสุทธิ์นำเปาโลให้กลับมาเยรูซาเล็มโดยไม่คำนึงถึงอันตรายในการถูกจับกุมตัว (กิจการ 19:21; 20:22-23) พันธกิจของคริสตจักรยุคแรกได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความเป็นหนึ่งเดียวกัน

บางทีเครื่องหมายที่เด่นชัดมากที่สุดของการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรยุคแรกคือความเป็นหนึ่งเดียวกันท่ามกลางผู้เชื่อ ในคำอธิษฐานของพระเยซูผู้เป็นมหาปุโรหิต พระองค์อธิษฐานขอให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักร พระองค์อธิษฐานว่า...

“...เพื่อเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์กับข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น ข้าพระองค์อยู่ในเขา และพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ และเพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา และพระองค์ทรงรักเขาเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์” (ยอห์น 17:22-23)

คำอธิษฐานของพระเยซูได้รับคำตอบในวันเพ็นเทคอส กิจการ 2:42 แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันในชีวิตของคริสตจักร มีการอุทิศตนต่อคำสอนของอัครทูต การสามัคคีธรรม การฉลองอาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอธิษฐานด้วยกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้เห็นได้ในการเอาใจใส่ดูแลกันและกันภายในคริสตจักร ลูกายืนยันว่า “ในพวกเขาไม่มีใครขัดสน” เพราะคริสเตียนทั้งหลายเอาใจใส่ดูแลกันสำหรับความจำเป็นทางด้านวัตถุ (กิจการ 4:34)

หกครั้งที่ลูกาใช้วลี “ใจเดียว” เพื่ออธิบายถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักร ²⁸นี้ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนทุกคนเห็นด้วยกันทุกอย่าง ปัญหาร้ายแรงที่ทำให้คริสตจักรแตกแยก คือการที่คนยิวและคนต่างชาติไม่เห็นด้วยกันเรื่องกฎบัญญัติของโมเสส (กิจการ 15:1-29) เปาโลและบาร์นาบัสไม่เห็นด้วยกันเกี่ยวกับยอห์น มาระโก (กิจการ 15:39-40) แต่คริสตจักรถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างที่มี ในฐานะผู้เชื่อที่ทำตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตจักรผูกพันเข้าด้วยกันเป็น “ใจเดียว”

ถ้าคุณและผมได้เห็นพวกสาวกในช่วงเวลาก่อนพระเยซูถูกจับกุม เราจะนึกไม่ออกเลยว่าคนเหล่านี้จะเกิดผลในการทำพันธกิจได้อย่างไร พวกเขาเต็มไปด้วยความกลัว อิจฉากันเอง และมีแต่ความสงสัย หลายเดือนต่อมา คนเหล่านี้ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่อย่างสิ้นเชิง มีอะไรเกิดขึ้นอย่างนั้นหรือ?

ก่อนเพ็นเทคอส พวกสาวกพยายามเป็นเหมือนพระคริสต์ด้วยกำลังของพวกเขาเอง และพวกเขาก็ล้มเหลว ครั้งแล้วครั้งเล่า หลังจากเพ็นเทคอส พวกสาวกดำเนินชีวิตด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่คือการเคล็ดลับของชีวิตที่บริสุทธิ์และพันธกิจที่เกิดผล

---

²⁸ กิจการ 1:14, กิจการ 2:1, กิจการ 2:46, กิจการ 4:24, กิจการ 5:12, กิจการ 15:25

ความบริสุทธิ์วันนี้: เราบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

คริสเตียนมากมายได้พยายามดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยตัวของพวกเขาเอง และพวกเขาก็ทำไม่ได้ การมีวินัยส่วนตัวอาจช่วยให้มีชัยชนะเหนือความบาปได้เพียงชั่วคราว ด้วยกำลังของเราเองอาจทำให้เรารักเพื่อนบ้านได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ช้านานเราก็จะล้มเหลวไม่ว่าเราจะพยายามอย่างดีที่สุดแค่ไหนก็ตาม

ทำไมเราต้องใช้ความพยายาม? เพราะเราดิ้นรนที่จะดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยพลังกำลังของเราเอง การพยายามดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยกำลังของเราเองมันเหนื่อยยากมาก เราต้องฟันฝ่ากับท่าทีที่เป็นบาป เราต้องออกแรงต่อสู้กับการขาดความรัก เราพยายามดิ้นรนกับการมีใจโลเล เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ชีวิตในพระวิญญาณกลับเป็นชีวิตที่บริบูรณ์ไปด้วยชัยชนะ

พระเจ้าไม่เคยประสงค์ให้เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยความพยายามของเราเอง พระองค์สร้างเราเพื่อให้ดำเนินชีวิตในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในคริสตจักรยุคแรก เป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ในคริสตจักรทุกวันนี้ เป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น คุณสมบัติที่เด่นชัดของคริสตจักรยุคแรกจะเป็นคุณสมบัติที่เด่นชัดของคริสตจักรในทุกวันนี้ได้ถ้าหากเราดำเนินในพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเต็มเปี่ยม โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถมีใจบริสุทธิ์และมือบริสุทธิ์

ฤทธิ์เดชในการรับใช้ ความกล้าหาญฝ่ายวิญญาณ ชัยชนะเหนือบาป และความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้เชื่อทั้งหมดนี้มาจากการสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เราได้รับฤทธิ์เดชเพื่อดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ครบบริบูรณ์อย่างที่พระเจ้าประสงค์ให้คนของพระองค์เป็น

จดหมายฝากของเปาโลแสดงให้เห็นว่าการเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์ การเป็นคนบริสุทธิ์คือการคิด พูด และทำอย่างที่เราว่านี่คือแนวคิดที่งดงาม แต่เราก็พบคำตอบอย่างรวดเร็วว่าโดยการพึ่งกำลังของเราเอง เราไม่สามารถคิด พูด หรือทำเหมือนพระคริสต์ได้เลย

คริสเตียนบางคนติดสัญลักษณ์ WWJD บนเสื้อผ้าของพวกเขา WWJD มาจากประโยคว่า “พระเยซูจะทำอะไร?” ประโยคนี้เตือนให้เราระลึกว่าเราถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซู เราเลียนแบบพระคริสต์ แต่การใส่เสื้อที่มีสัญลักษณ์ WWJD ก็ง่ายกว่าการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซู ถ้าปราศจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็ไม่มีความสามารถทำสิ่งที่พระเยซูทำได้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

คำอธิษฐานของวัยรุ่นคริสเตียนคนหนึ่ง

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอเติมลูกให้เต็มจน
ล้น ลูกไม่สามารถเก็บไว้กับตัวได้มาก แต่ลูก
สามารถล้นไหลออกไปอย่างท่วมท้น”
- อ้างอิงโดย ดร.เดวิด บับ

ผมสูงหกฟุตและหนักสองร้อยปอนด์ ผมไม่ใช่นักกีฬา นึกภาพว่าคุณมาพูดกับผมว่า “การจะเป็นนักบาสที่ดีได้ คุณต้องเล่นให้เหมือนไมเคิล จอร์แดน ก่อนจะลงเล่นทุกครั้งให้ถามตัวเองว่า ‘ไมเคิลจอร์แดนจะทำอะไร?’” คำแนะนำนี้ไม่ได้ช่วยผมเลย! ผมไม่ได้มีความสามารถเหมือนไมเคิล จอร์แดน

แต่ลองนึกภาพว่าผมได้รับความสามารถที่ไมเคิล จอร์แดนมี นึกภาพว่าผมสามารถทำทุกอย่างที่ ไมเคิล จอร์แดน ทำได้ผ่านทางวิญญาณของ ตอนนี้นั้นเป็นไปได้แล้วที่ผมจะเลียนแบบนักบาสผู้ยิ่งใหญ่

WWJD (พระเยซูจะทำอะไร?) ยังไม่เพียงพอ ด้วยตัวของเราเองเราไม่มีกำลังพอที่จะเลียนแบบพระเยซู แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ให้ฤทธิ์เดชแก่พระเยซูในการทำพันธกิจก็จะให้ฤทธิ์เดชแก่เราด้วย โดยการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ คุณและผมสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ นี่คือนิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ฤทธิ์เดชแก่พระเยซูเพื่อดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะและเพื่อพันธกิจที่เกิดผล การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเคล็ดลับของชีวิตที่มีชัยชนะและพันธกิจที่เกิดผลของพวกเขาอัครทูต การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเคล็ดลับของชีวิตที่มีชัยชนะและพันธกิจที่เกิดผลในสมัยปัจจุบันนี้

เปาโลเขียนว่า “แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่าจงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ แล้วท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:16) มีสองทางเลือกเท่านั้นคือ ดำเนินตามพระวิญญาณหรือสนองความต้องการของเนื้อหนัง เราไม่สามารถพึงกำลังของตัวเองเพื่อเอาชนะความต้องการของเนื้อหนังได้ จริงอยู่ที่

เราอาจมีชัยชนะในหนึ่งวันหรือหนึ่งสัปดาห์ แต่หนทางเดียวที่จะทำให้เรามีชัยชนะเหนือความต้องการของเนื้อหนังได้ตลอดไป คือการยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

► อ่าน โรม 8:1-17

ในการสรุปเรื่องชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในโรมบทที่ 8 เปาโลเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของการดำเนินชีวิตสองวิถีคือ ชีวิตที่ดำเนินตามเนื้อหนังกับชีวิตที่ดำเนินตามพระวิญญาณ

“เพราะว่าถ้าท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยทางพระวิญญาณ ท่านทำลายกิจการของร่างกาย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้ เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำใคร คนนั้นก็เป็นผู้บุตรของพระเจ้า”

ในโรมบทที่ 7 เปาโลแสดงให้เห็นถึงความพยายามในอดีตเพื่อจะทำตามกฎบัญญัติของพระเจ้าด้วยกำลังของตัวเอง ความพยายามนี้ล้มเหลว ทำไมหรือ? เพราะ “ทางฝ่ายเนื้อหนังข้าพเจ้ารับใช้กฎแห่งบาป” (โรม 7:25)

ในโรมบทที่ 8 เปาโลชื่นชมยินดีที่ “ไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” เราเป็นอิสระจากการลงโทษ ไม่ใช่เพราะพระเจ้าเพิกเฉยต่อความบาปของเรา เราเป็นอิสระจากการลงโทษ **“เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ได้ทำให้ท่านพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย”** เราเป็นอิสระจากการลงโทษเพราะตอนนี้เราดำเนินชีวิตในพระวิญญาณบริสุทธิ์

เปาโลแสดงให้เห็นว่ามีสองวิถีชีวิต วิธีแรกคือการดำเนินชีวิตอยู่ “ในเนื้อหนัง” นี่คือการคิดจิตใจในทางของโลก ความคิดจิตใจแบบนี้เป็น “ศัตรูกันกับพระเจ้า” เป็นไปไม่ได้ที่คนหนึ่งซึ่งใช้ชีวิตตามเนื้อหนังจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ชีวิตที่ดำเนินตามวิถีของเนื้อหนัง ชีวิตที่อยู่ในวิถีของเนื้อหนังนำไปสู่ความตาย “การเอาใจใส่เนื้อหนังก็คือความตาย”

วิถีที่สองคือชีวิตที่ “เอาใจใส่พระวิญญาณ” คนหนึ่งที่ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณก็ครบถ้วนสมบูรณ์ตาม “กฎบัญญัติด้วยเรื่องความชอบธรรม” เรามี “ชีวิตและสันติสุข” เพราะ “พระวิญญาณทรงเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราว่าเราเป็นผู้บุตรของพระเจ้า”

ในโรมบทที่ 6 เปาโลสอนว่าเราต้องดำเนินชีวิตเหนือการตั้งใจทำบาป “เราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาปต่อไปได้อย่างไร?” (โรม 6:2) ด้วยกำลังของเราเอง เป็นไปไม่ได้ที่จะดำเนินชีวิตเหนือการตั้งใจทำบาป เราเกิดมาพร้อมกับแนวโน้มในการทำบาปและห่างจากพระเจ้า เราจะทำให้สำเร็จตามข้อเรียกร้องต่าง ๆ ในโรมบทที่ 6 ได้อย่างไร? คำตอบอยู่ในโรมบทที่ 8 โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถ “ทำลายกิจการของกาย” ได้ เราสามารถดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทำงานอยู่ภายในเรา

โรเบิร์ต โคลแมน เขียนไว้ว่า...

“การดำเนินชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิทธิพิเศษของผู้ติดตามพระคริสต์ในวันนี้ เหมือนกันกับเหล่าสาวกยุคแรกที่รวมตัวกันในห้องชั้นบน ความจริงที่ครอบคลุมเรื่องนี้ทั้งหมดคือ... ความบริสุทธิ์ของพระวิญญาณที่ครอบครองพระคริสต์เป็นรากฐานของคริสเตียนในพันธสัญญาใหม่”²⁹

ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในคนที่ยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้าทำให้ชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นจริงได้ ถ้าไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเป็นเหมือนพระคริสต์ก็เป็นไปไม่ได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้การดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ของเราเป็นจริงได้

ผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์เห็นนิมิตเชิงตะเกียงทองคำอันหนึ่งกับต้นมะกอกสองต้น มีขามไบหนึ่งที่ใส่น้ำมันและถูกนำส่งไปยังตะเกียงทั้งเจ็ด ทูตสวรรค์อธิบายความหมายของนิมิตนี้ เศรุบบาเบลผู้มีอำนาจปกครองเหนือยูดาห์ได้รับมอบหมายให้สร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ ภารกิจนี้ใหญ่เหมือนภูเขา พระเจ้าสัญญาว่าภารกิจนี้จะสำเร็จได้ “ไม่ใช่ด้วยกำลัง ไม่ใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญาณของเรา” โดยพระวิญญาณ ภูเขาจะเป็นที่ราบ (เศคาริยาห์ 4:6-7)

ในทำนองเดียวกัน คริสเตียนในวันนี้ต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง เปาโลสั่งให้คริสเตียนที่เมืองเอเฟซัสว่า “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 5:18) ไวยากรณ์ของคำสั่งนี้เป็นปัจจุบันกาล หมายความว่าให้สิ่งนี้เป็นรูปแบบชีวิตประจำวันของเรา ชีวิตประจำวันของเราต้องได้รับการควบคุม

²⁹ โรเบิร์ต อี โคลแมน (Robert E. Coleman), พระทัยขององค์เจ้านาย (*The Mind of the Master*) (CO: Waterbrook Press, 1977), 35-36

โดยพระองค์ เรามีประสบการณ์กับความยินดีในชีวิตที่บริสุทธิ์เมื่อเราดำเนินในพระวิญญาณอย่างเต็มเปี่ยม

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: คุณลักษณะของชีวิตที่บริสุทธิ์

ลองจินตนาการว่าคุณสามารถกำจัดความบาปทุกอย่างออกไปจากชีวิตของคุณได้ ลองนึกภาพว่าคุณเป็นอิสระจากการทำบาปทุกอย่างและทำที่ที่บาปทั้งหมด ไม่มีใครชี้ได้ว่าคุณทำผิดตรงไหน สิ่งนี้คือการทำให้อาณาเขตของพระเจ้าในการมีชีวิตที่บริสุทธิ์สำเร็จใช่ไหม?

ไม่ใช่เลย! ความบริสุทธิ์ไม่ใช่แค่การหลีกเลี่ยงการทำบาป ความบริสุทธิ์ผลิตผลด้วย ความบริสุทธิ์ไม่ใช่การทำตามกฎ ไม่ใช่การปฏิบัติต่อชีวิตในด้านลบ ความบริสุทธิ์คือความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความยินดี ความบริสุทธิ์ปรากฏให้เห็นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ผลิตผลของพระองค์ในชีวิตของเรา

ผลของพระวิญญาณ

► อ่าน กาลาเทีย 5:13-26

ในกาลาเทียบทที่ 5 เปาโลเปรียบเทียบความแตกต่างของชีวิตที่ตามพระวิญญาณกับชีวิตที่ตามเนื้อหนัง สภาพการณ์ของชาวกาลาเทียในจุดนี้ เปาโลเตือนพวกผู้เชื่อเรื่องอันตรายของการละทิ้งเสรีภาพของคริสเตียนเพื่อกลับไปเป็นทาสของพิธีกรรมและกฎบัญญัติของยิว พวกเขาเป็นอิสระจากความพยายามที่จะได้รับความรอดด้วยกำลังของตัวเองผ่านการทำความดีต่าง ๆ มาแล้ว ดังนั้นพวกเขาต้องไม่หันกลับไปเป็นทาสอีก

อย่างไรก็ตาม เปาโลคิดถึงอันตรายอีกอย่างหนึ่ง เมื่อคนหนึ่งที่หลุดพ้นจากการเป็นทาสแล้ว เขาอาจถูกลองใจให้ใช้เสรีภาพแบบใหม่เพื่อทำตามเนื้อหนัง ดังนั้นเปาโลจึงเตือนผู้เชื่อที่กาลาเทียว่า “พี่น้องทั้งหลาย เพราะว่าท่านถูกเรียกให้มีเสรีภาพ ขอแต่เพียงอย่าถือโอกาสใช้เสรีภาพเพื่อทำตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด”

เปาโลเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างสองวิถีในการดำเนินชีวิต วิถีอย่างหนึ่งคือ “ตอบสนองความต้องการของเนื้อหนัง” กับอีกวิถีหนึ่งคือ “ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ” เปาโลเปรียบเทียบรูปแบบชีวิตสองรูปแบบนี้โดยแสดงให้เห็นถึง “ผล” ที่แตกต่างกันของแต่ละรูปแบบชีวิต

อย่างแรก เปาโลแสดงให้เห็นถึง “การทำงานของเนื้อหนัง” นี่คือผลิตผลของธรรมชาติมนุษย์ที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การงานของเนื้อหนังประกอบไปด้วย...

- ความบาปทางเพศ เช่น การผิดศีลธรรมทางเพศ ความโสโครก กามราคะ
- ความบาปทางศาสนา เช่น การกราบไหว้รูปเคารพ เวทย์มนต์ไสยศาสตร์
- ความบาปทางสังคม เช่น การเป็นศัตรูกัน การทะเลาะวิวาท ความหึงหวง ความโกรธ การแก่งแย่งชิงดี ความแตกแยก ความริษยา
- ความบาปทางความอยาก เช่น การเมาสุรา การมั่วสุมต่าง ๆ

เขาสรุปว่า “ข้าพเจ้าเคยเตือนพวกท่านมาก่อนว่าคนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

จากนั้นเปาโลแสดงให้เห็นถึง “ผลของพระวิญญาณ” นี่คือผลิตผลของชีวิตที่อยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณและดำเนินตามพระวิญญาณ ผลนี้คือ “หนึ่งผล” ไม่ใช่ “กลุ่มผล” ใน 1 โครินธ์ บทที่ 12 เปาโลเขียนรายการของ “ของประทาน” และพูดว่าผู้เชื่อแต่ละคนจะได้รับของประทานอย่างใดอย่างหนึ่งจาก “พระวิญญาณ” ตามแต่พระองค์จะประทานให้ (1 โครินธ์ 12:5-11) แต่ในกาลาเทีย คือหนึ่งผลซึ่งเติบโตอย่างเป็นธรรมชาติในใจของทุกคนที่ดำเนินในพระวิญญาณ

ผลของพระวิญญาณไม่ใช่คุณสมบัติแต่ละรายการที่เราจะพัฒนาให้ดีขึ้นด้วยกำลังของเราเอง แต่นี่คือผลที่ออกมาเองเป็นธรรมชาติเมื่อเราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ นี่คือนิยามของชีวิตที่บริสุทธิ์ เป็นผลที่ตามมาเองของใจบริสุทธิ์

เปาโลเขียนรายการ “การทำงานของเนื้อหนัง” สิบห้ารายการ เขาเขียนด้านต่าง ๆ ของผลของพระวิญญาณไว้เก้าด้าน

- ผลที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าคือ ความรัก ชื่นชมยินดี สันติสุข
- ผลที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นคือ การอดทนนาน ความกรุณา ความดี
- ผลที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะชีวิตภายในของเราคือ ความซื่อสัตย์ ความอ่อนสุภาพ การรู้จักบังคับตน

รากฐานของคุณสมบัติเหล่านี้คือความรัก ความรัก “ความรักผูกพันทุกสิ่งไว้อย่างสมบูรณ์” (โคโลสี 3:14) ความรักทำให้ “กฎบัญญัติสมบูรณ์ครบถ้วน” และเตรียมดินให้ผลเหล่านี้เติบโตงอกงาม

ก้าวไปพร้อมกันกับพระวิญญาณ

ผลของพระวิญญาณเติบโตให้เห็นอย่างเป็นธรรมชาติในชีวิตของเราได้เมื่อเราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ นี่คือจุดเน้นของเปาโลในพระธรรมกาลาเทียเมื่อเขาพูดถึงผู้ที่พยายามทำให้ผลนี้ “เติบโต” ด้วยความพยายามเอาใจใส่ทำตามกฎบัญญัติด้วยกำลังของตัวเอง เปาโลอยากให้พวกเขาเข้าใจว่า พวกเขาไม่สามารถทำอะไรเพื่อให้ได้ผลนี้ เพราะนี่เป็นผลที่เกิดขึ้นเองของชีวิตที่อยู่ในพระวิญญาณ

เปาโลได้ทำให้ความจริงนี้สมดุลโดยการเตือนว่าการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ต้องมีความตั้งใจ ความบริสุทธิ์ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเกิดขึ้นเอง เราต้อง “บากบั่นมุ่งไปเพื่อที่จะฉวยไว้” (ฟิลิปปี 3:12) ที่เมืองโคโลสี มีผู้เชื่อใหม่จำนวนมากคิดว่าพวกเขายังคงใช้ชีวิตแบบเดิมได้ เปาโลจึงย้ำเกี่ยวกับความพยายามที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ ในจดหมายโคโลสี เปาโลเขียนเรื่อง “สวมใส่” คุณลักษณะต่าง ๆ ของชีวิตที่บริสุทธิ์ นี่คือการแนะนำให้มีวินัยอย่างต่อเนื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับความบริสุทธิ์

“เพราะฉะนั้นในฐานะเป็นพวกที่พระเจ้าทรงเลือก พวกที่บริสุทธิ์ และพวกที่ทรงรัก จง**สวม**ใจเมตตา ใจกรุณา ใจถ่อม ใจสุภาพอ่อนโยน ใจอดทน จงอดทนต่อกันและกัน และถ้าใครมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงให้อภัยกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยพวกท่านอย่างไร ท่านก็จงทำอย่างนั้นด้วย แล้วจง**สวม**ความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความรักผูกพันทุกสิ่งไว้อย่างสมบูรณ์” (โคโลสี 3:12-14)

ในทำนองเดียวกัน เปาโลไม่ต้องการให้คริสเตียนชาวกาลาเทียคิดเอาเองว่า ชีวิตที่บริสุทธิ์เกิดขึ้นได้โดยปราศจากวินัยในตนเองและความพยายาม ในการตอบสนองต่อการทำตามกฎ พวกเขาต้องไม่ประมาท เปาโลกล่าวว่า (กาลาเทีย 5:16-25)

- “ดำเนินตามพระวิญญาณ” ดำเนินหรือการเดินคือการกระทำที่ต้องมีความพยายาม
- “ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ” รับการทรงนำ คือฉันต้องทำตาม ต้องมีความพยายาม
- “มีชีวิตรอยู่โดยพระวิญญาณ” มีชีวิตคือการตัดสินใจเลือกและกระทำ ต้องมีความพยายาม
- “ก้าวไปพร้อมกันกับพระวิญญาณ” นี่เป็นคำกริยาที่หนักแน่นที่สุดของคำกริยาทั้งสี่คำ เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในทางทหารเกี่ยวกับการเดินสนาม “เดินให้ตรงแนวของพระวิญญาณ” จำเป็นต้องมีความพยายามและวินัย

ในฐานะคริสเตียนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เราต้องไม่คิดว่าเราเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเต็มที่แล้ว ดังนั้นเราไม่มีทางที่จะไปตาม “ความต้องการของเนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:17) อย่างไรก็ตาม เราต้องไม่ยอมให้ซาตานทำให้เราเชื่อว่าเราไม่สามารถเป็นอิสระจากการควบคุมของความต้องการของเนื้อหนัง **โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณได้** เมื่อเรา “ก้าวไปพร้อมกันกับพระวิญญาณ” เราผลิตผลของพระวิญญาณในชีวิตของเรา

► หลังจากศึกษาเรื่องผลกระทบของเพ็นเทคอสตอพวกสาวกในยุคแรกและหลังจากทบทวนเรื่องผลของพระวิญญาณแล้วให้ทุกคนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในปัจจุบันว่ามีลักษณะอย่างไร การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณควรมีผลกระทบต่อท่าทีของเรา ต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียนในแต่ละวัน และต่อการทำงานพันธกิจอย่างไรบ้าง?

พวกเขาค้นพบเคล็ดลับ – โจนาธานและโรสลินด์ โกโฟรท์

โจนาธานและโรสลินด์ โกโฟรท์ เป็นมิชชันนารีชาวแคนาดาในคณะเพรสไบทีเรียน พวกเขาไปที่ประเทศจีน ตั้งแต่ปี 1888 ถึง 1933 คุณนายโกโฟรท์พยายามที่จะทำตามแบบอย่างของพระเยซูในชีวิตของเธอ แต่ก็ล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า หลังจากการพยายามต่อสู้เอาชนะในเรื่องนี้ตลอดยี่สิบปี โรสลินด์ โกโฟรท์ได้เรียนรู้เคล็ดลับของชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะคือการให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ดำเนินชีวิตผ่านทางเราและผลิตผลที่เป็นคุณลักษณะของพระคริสต์ในชีวิตของเรา คุณนายโกโฟรท์ยืนยันว่าชีวิตของเธอหลังจากช่วงเวลานี้สรุปด้วยคำเดียวว่าเป็นชีวิตแห่งการ “พักสงบ”

เมื่อพวกเขายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานผ่านพวกเขา พวกเขาได้เห็นพระเจ้าทำสิ่งมหัศจรรย์ต่าง ๆ โจนาธาน โกโฟรท์ พยายามอย่างมากเพื่อเรียนภาษาจีนเป็นเวลาหลายเดือน มีเพียงไม่กี่คนที่ฟังเขาารู้เรื่อง

เมื่อเขาเทศนาในวันหนึ่ง เขาเริ่มต้นสื่อสารอย่างชัดเจนในทันใด ใช้วลีต่าง ๆ ที่เขาไม่เคยถูกสอนมาก่อน ต่อมาเขาก็รู้ว่ามียุวกษัตริย์ในแคนาดาที่อธิษฐานเผื่อพันธกิจของเขาในวันนั้น จากนั้น โจนาธาน โกโฟรท์ ก็สามารถใช้อาสาจีนได้อย่างคล่องแคล่ว สิ่งทีโกโฟรท์ทำไม่ได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำผ่านทางผู้รับใช้ที่ยอมจำนนต่อพระองค์

พระเจ้านำครอบครัวโกโฟรท์เข้าไปในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศจีนที่ชาวประเสริฐยังเข้าไม่ถึง คนนับหลายพันคนได้กลับใจมาเชื่อผ่านทางพันธกิจของครอบครัวโกโฟรท์ กฎแห่งสำคัญที่ไขสู่ความสำเร็จของพวกเขาไม่ใช่ความสามารถเก่งกาจ แต่คือการดำเนินชีวิตในการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ในงานศพของเขา ศิษยาภิบาลของคริสตจักรน็อกเพรสไบทีเรียนได้บอกเคล็ดลับที่ทำให้ โจนาธาน โกโฟรท์ ประสบความสำเร็จ “เขาเป็นบุรุษที่ลุ่มหลงพระเจ้ายอมจำนนอย่างเต็มที่และถวายตัวให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า เขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้ เพราะเขาไม่ให้พื้นที่แก่ตัวของเขาเองมาควบคุม”³⁰

โจนาธานและโรสลินด์ โกโฟรท์ เข้าใจถึงความสำคัญของการดำเนินตามพระวิญญาณแบบวันต่อวัน พวกเขาเข้าใจถึงคำอธิษฐานที่ผู้เขียนบทเพลงสรรเสริญ เอโดวิน ฮาทช์ ได้บรรยายไว้ว่า “พระทูลมหายใจของพระเจ้าแก่ข้าพระองค์ จนกระทั่งใจของข้าพระองค์บริสุทธิ์” เมื่อใจของเราบริสุทธิ์ เรา “จะต้องการเพียงเป้าหมายเดียว” เราต้องการสิ่งที่พระเจ้าต้องการ

---

³⁰ ดัดแปลงจาก เวลเลย์ ดูเวล (Wesley L. Duewel), เหล่าวีรบุรุษแห่งชีวิตบริสุทธิ์ (*Heroes of the Holy Life*) (Grand Rapids: Zondervan, 2002), 52-64

บททวนบทที่ 9

- (1) การเป็นคนบริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
- (2) ในชีวิตของพระเยซูบนโลกนี้ พระองค์รับใช้ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูสัญญาประทานฤทธิ์เดชอย่างเดียวกันนี้ให้กับเหล่าสาวกของพระองค์ เนื่องจากพระสัญญานี้ พระองค์ให้ความมั่นใจกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ที่เราไปก็เพื่อประโยชน์ของพวกท่าน”
- (3) เมื่อเหล่าสาวกเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทคอส ชีวิตของพวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ มีหมายสำคัญสามอย่างที่เด่นชัดในการทำงานแบบใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้
  - เสียงเหมือนพายุกล้าซึ่งเป็นสัญญาณของการมาด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ
  - เพลงเพลงเหมือนลิ้นอยู่เหนือพวกเขาแต่ละคนแทนถึงความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์กับพระวิญญาณ
  - ความสามารถในการพูดภาษาอื่น ๆ ที่เสริมสร้างพวกสาวกให้เป็นพยานกับชนทุกชาติ

(4) เมื่อคริสตจักรยุคแรกดำเนินด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขามีประสบการณ์ดังต่อไปนี้

- ฤทธิ์เดชที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อการทำพันธกิจ
- ความกล้าหาญในการประกาศข่าวประเสริฐ
- ความกล้าหาญในการเผชิญกับการข่มเหง
- ชีวิตที่มีชัยชนะ
- การทรงนำในการทำพันธกิจ
- ความเป็นหนึ่งเดียวกันท่ามกลางผู้เชื่อ

(5) เหมือนกับพวกสาวกบริสุทธิ์โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเราดำเนินชีวิตด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น โดยปราศจากการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็ไร้ความสามารถในการทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณเท่านั้นที่ทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตเหมือนอย่างพระคริสต์ได้

(6) เมื่อเราดำเนินในพระวิญญาณชีวิตของเราจะสำแดงผลของพระวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นเองอย่างเป็นธรรมชาติของชีวิตที่บริสุทธิ์

งานมอบหมาย

(1) เขียนจดหมายฉบับหนึ่งถึงวัยรุ่นคริสเตียนที่พูดกับคุณว่า “ฉันรู้ว่าฉันเป็นคริสเตียน แต่ฉันยังคงต้องพยายามต่อสู้เอาชนะทัศนคติเนือหนังกตามทางโลก กับด้านอื่นในชีวิตที่ยังอ่อนแอเมื่อเจอกับการทดลอง” ช่วยวัยรุ่นคริสเตียนคนนี้ให้เข้าใจความสำคัญของเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

(2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำกาลาเทีย 5:22-25

บทที่ 10

ความบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ยอมรับหลักการสำคัญเรื่องความบริสุทธิ์ในจดหมายฝากต่าง ๆ
- (2) ชื่นชมยินดีในการจัดเตรียมของพระเจ้าเพื่อทำให้คนของพระองค์เป็นเหมือนพระคริสต์
- (3) เข้าใจความสมดุลระหว่างสิ่งที่พระเจ้าทำแล้วเพื่อสร้างเราให้บริสุทธิ์กับสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำอย่างต่อเนื่องเพื่อทำให้เราเติบโตในความบริสุทธิ์
- (4) ยอมรับว่าชีวิตที่มีชัยชนะอย่างเสมอต้นเสมอปลายเหนือความบาปนั้นเป็นจริงได้
- (5) ท่องจำ ฟิลิปปี 2:1-5

การดำเนินชีวิตด้วยจิตใจของพระคริสต์

หลังจากพระเยซูถูกรับขึ้นสู่สวรรค์สามสิบปี ในเช้าตรู่วันอาทิตย์วันหนึ่ง มีกลุ่มคริสเตียนมารวมตัวกันเพื่อนมัสการในบ้านส่วนตัวหลังหนึ่งที่เมืองฟิลิปปี พวกเขาตื่นตื่นเพราะพวกเขาได้รับจดหมายจากเปาโล ศิษยาภิบาลที่พวกเขารัก

ผู้นำกลุ่มเริ่มต้นอ่านจดหมายของเปาโล เปาโลเขียนด้วยใจที่
ท่วมท้นด้วยความยินดี ถึงแม้ว่าเขาติดคุกอยู่ที่โรม เขาชื่นชม
ยินดีในพระคริสต์ เปาโลไม่รู้ว่าเขาจะได้รับการปล่อยตัวหรือ
ถูกฆ่า แต่เขามีสันติสุข ทำไมหรือ? “เพราะสำหรับข้าพเจ้า
แล้ว การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ การตายก็ได้กำไร” (ฟิลิป
ปี 1:21)

ในฐานะพ่อฝ่ายวิญญาณเปาโลหนุนใจคริสเตียนชาวฟิลิปปี
ให้เติบโตอย่างต่อเนื่องในความเชื่อของคริสเตียนเขาอยาก
เห็นผู้เชื่อเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในฐานะคนบริสุทธิ์อย่างที่
พระเจ้าเรียกให้เป็น เปาโลเขียนว่า “ขอเพียงให้พวกท่าน
ดำเนินชีวิตสมกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์” (ฟิลิป
ปี 1:27) ดำเนินชีวิตในวิถีที่ควรค่าต่อข่าวประเสริฐ จะเป็นไป
ได้อย่างไร?

คำตอบของเปาโลคือ ดำเนินชีวิตด้วยจิตใจของพระคริสต์ “จง
มีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 2:5) ถ้าคริสเตียนที่ฟิลิปปีมีจิตใจของ
พระคริสต์ พวกเขาจะเป็นเหมือนพระคริสต์ เคล็ดลับของชีวิตที่บริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตด้วยจิตใจของ
พระคริสต์ ความบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“ลูกไม่ปรารถนาเพื่อตัวเองอีกต่อไป แต่เพื่อ
พระองค์เท่านั้น ขอนำลูกไปยังสิ่งที่พระองค์
ประสงค์ ขอสร้างลูกอย่างที่คุณต้องการ
ให้เป็น ให้ลูกทำ แม้ให้ทนทุกข์ให้ลูกถูกใช้
เพื่อพระองค์ หรือสละทุกสิ่งเพื่อพระองค์
ได้รับการยกย่องเพื่อพระองค์ หรือต่ำต้อย
เพื่อพระองค์ ให้ลูกเต็มเปี่ยม หรือแม้แต่ไม่มี
อะไรเลย ให้ลูกมีทุกสิ่ง หรือขาดสนทุกสิ่ง ลูก
เต็มใจยอมจำนนทุกอย่าง ต่อสิ่งที่ทรงพอ
พระทัยและไม่ทรงต้องการ เวลานี้ ขอ
ถวายสักการะพระเจ้า พระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์เป็นของ
ลูก และลูกเป็นของพระองค์ ”

- จอห์น เวสเลย์

คำสอนในจดหมายฝากต่าง ๆ : คริสเตียนต้องบริสุทธิ์

จดหมายฝากต่าง ๆ เรียกให้คริสเตียนบริสุทธิ์

คริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้บริสุทธิ์ พระเจ้า “ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนทรง
สร้างโลก เพื่อให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์” (เอเฟซัส 1:4) พระประสงค์
นิรันดร์ของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอดคือการทำให้เราเป็นคนบริสุทธิ์

ไม่มีคริสเตียนยิวคนใดในศตวรรษแรกที่ประหลาดใจเมื่ออ่านเจอว่าคริสเตียนได้รับการทรงเรียกให้บริสุทธิ์ พระเจ้าสั่งเรื่องความบริสุทธิ์ไว้ในเลวีนิติ คริสเตียนยิวยุคแรกๆ รู้ว่าพระเจ้าคาดหวังให้คนของพระองค์บริสุทธิ์

แต่พวกคนต่างชาติเติบโตขึ้นมาท่ามกลางการบูชาพระอื่น ๆ ที่ไม่บริสุทธิ์ คำสอนเรื่องความบริสุทธิ์จึงแปลกสำหรับคนต่างชาติ เปโตรเขียนถึงคริสเตียนต่างชาติที่ไม่นานมานี้ “พวกท่านรู้ว่าพวกท่านได้รับการไถ่ถอนจากการดำเนินชีวิตที่ไร้สาระ ซึ่งตกทอดมาจากบรรพบุรุษของพวกท่าน” (1 เปโตร 1:18) คนเหล่านี้เป็นคนนอกศาสนาที่ไม่มีแนวคิดเรื่องความชอบธรรมที่แท้จริง แต่เปโตรเรียกพวกเขาให้มาสู่ชีวิตที่บริสุทธิ์

พวกอัครทูตสอนพวกคนต่างชาติที่กลับใจมาเชื่อว่าจะต้องดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์อย่างไร พวกเขาสอนคำสอนในเชิงบวกว่า “นี่คือสิ่งที่พวกท่านต้องทำ” และสอนในเชิงลบว่า “นี่คือสิ่งที่พวกท่านต้องไม่ทำ”

ในจดหมายฝากต่าง ๆ กล่าวถึงผู้เชื่อในฐานะ “ธรรมิกชน” จำนวนสี่สิบครั้ง ธรรมิกชนในพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่คนที่ตายไปนานแล้วและวาดรูปพวกเขาบนกระจกสีเหมือนกับในโบสถ์ใหญ่ทางยุโรป ธรรมิกชนคือคนที่ดำเนินชีวิตอย่างที่พระเจ้าเรียกให้คนของพระองค์ดำเนิน คริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้บริสุทธิ์ คริสเตียนทุกคนได้รับการเรียกให้เป็นธรรมิกชน

พวกอัครทูตสั่งให้ผู้เชื่อไม่หาความบริสุทธิ์

เปาโลเตือนผู้เชื่อที่เมืองโครินธ์ให้ระลึกว่าพวกเขาเป็น “พระวิหารของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” (2 โครินธ์ 6:16) พระวิหารเป็นสถานนมัสการอันบริสุทธิ์ เนื่องจากเราเป็นพระวิหารของพระเจ้า “ขอให้เราชำระตัวเองให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณ จงมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7:1)

คนของพระเจ้าได้รับการเรียกให้ “ทิ้งตัวเก่าของพวกท่านที่คู่กับการประพฤติแบบเดิม ซึ่งถูกตัดทอนลง ทำให้พินาศไป” และให้ “สวมสภาพใหม่” (เอเฟซัส 4:22-24) เปาโลเขียนว่าพระคริสต์ “ประทานพระองค์เองแก่เรา เพื่อไถ่เราให้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง และเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์ จะได้เป็นประชากรของพระองค์โดยเฉพาะ ซึ่งมีใจกระตือรือร้นที่จะทำการดี” (ทิโมธี 2:14) ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูกำชับผู้อ่านของเขาให้ “จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์ เพราะถ้าปราศจากความ

บริสุทธิ์แล้ว ก็จะไม่มีการได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” (ฮีบรู 12:14) คนของพระเจ้าได้รับการทรงเรียกให้บริสุทธิ์

พวกอัครทูตอธิษฐานว่าคริสเตียนทั้งหลายจะได้รับการทำให้บริสุทธิ์

เปาโลอธิษฐานว่าคนของพระเจ้าจะได้รับการทำให้บริสุทธิ์

► อ่าน 1 เธสะโลนิกา 1:2-10 อธิบายเกี่ยวกับคริสเตียนที่เมืองเธสะโลนิกาตอนเริ่มต้นจดหมายของเปาโล ผู้คนที่ได้รับจดหมายของเปาโลที่เขียนไปยังคริสตจักรที่เธสะโลนิกาเป็นคริสเตียนแท้ พวกเขามีชื่อเสียงในเรื่องความเชื่อ ความรัก และการยืนหยัดด้วยความหวัง พวกเขาเป็น “พี่น้องผู้เป็นที่รักของพระเจ้า” ชาวประเสริฐมาถึงพวกเขา “ไม่ใช่ด้วยคำพูดเท่านั้น แต่ด้วยฤทธิ์เดช ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยความมั่นใจอันเต็มเปี่ยม” พวกเขาได้ “รับถ้อยคำด้วยความยากลำบากมากแต่ก็ยังมีชื่นชมยินดีซึ่งเกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” พวกเขาเป็น “แบบอย่างแก่คนที่เชื่อแล้ว ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาเซีย” พวกเขาได้หันออก “จากรูปเคารพเพื่อมารับใช้พระเจ้าเที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่”

อย่างไรก็ตาม คริสเตียนเหล่านี้ยังคงต้องมีการสนทนากับพระเจ้า พวกเขาบริสุทธิ์ เมื่อเขาบังเกิดใหม่ พระเจ้าเริ่มต้นทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ แต่เปาโลอธิษฐานว่า...

“ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา” (1 เธสะโลนิกา 5:23)

คำอธิษฐานนี้สำคัญต่อเปาโล เขาได้อธิษฐานว่า “ขณะที่เราอธิษฐานอย่างมากมายทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก และเพื่อจะได้เพิ่มพูนความเชื่อของท่านในส่วนที่ยังขาดอยู่ให้บริบูรณ์” (1 เธสะโลนิกา 3:10) คนเหล่านี้เป็นคริสเตียนแท้จริง แต่เปาโลรู้ว่าบางสิ่งที่ขาดไป ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาเป็น “คริสเตียน” จอมปลอม เปาโลได้ชมเชยพวกเขาสำหรับประสบการณ์ในการเป็นคริสเตียนแล้ว

ไม่มีเรื่องใด “ปลอม” เลยในประสบการณ์การเป็นคริสเตียนของพวกเขา แต่เปาโลรู้ว่าพวกเขาจำเป็นต้องเติบโตมากขึ้น พวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ แต่เปาโลอธิษฐานว่าพระเจ้าจะ “ชำระพวกท่านให้บริสุทธิ์

อย่างสมบูรณ์” เขาอธิษฐานว่าพระเจ้าจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์มากขึ้นเรื่อย ๆ เขาอธิษฐานว่าพระเจ้าจะชำระ “วิญญาณ จิตใจ และร่างกาย” ของพวกเขาให้บริสุทธิ์หมดจด

จดหมายฝากต่าง ๆ ให้คำสัญญาว่าคริสเตียนสามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้

เมื่อเปาโลอธิษฐานว่าชาวเอเฟซัสจะ “ได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม” เขามั่นใจว่าพระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของเขาเพราะเขากำลังอธิษฐานต่อ “พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา...” (เอเฟซัส 3:20) การทรงเรียกของพระเจ้าให้บริสุทธิ์ไม่ได้เป็นคำสั่งที่ทำตามไม่ได้ การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นจริงได้สำหรับผู้เชื่อทุกคน

เมื่อเขาอธิษฐานเผื่อคริสเตียนที่เธสะโลนิกา เปาโลมั่นใจว่าพระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของเขา เปาโลอธิษฐานต่อว่า “ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด” ด้วยพระสัญญา “พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นชื่อสัตย์ และ **พระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ**” (1 เธสะโลนิกา 5:24) จดหมายฝากต่าง ๆ ให้คำสัญญาว่าเราสามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้

ความบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์

ในพันธสัญญาเดิมพระเจ้าเปิดเผยคำสอนเรื่องใจบริสุทธิ์และมือบริสุทธิ์โดยทางหนังสือกฎบัญญัติและผ่านางผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย ในชีวิตของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าให้ต้นแบบของความรักที่สมบูรณ์แบบพร้อมในพระธรรมกิจการ คริสเตียนยุคแรกแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์สำหรับผู้เชื่อธรรมดาทั่วไปที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์โดยพึ่งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในจดหมายฝากต่าง ๆ คำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เชื่อ

ความบริสุทธิ์คือใจและความคิดที่เหมือนพระคริสต์

จดหมายฝากให้คำสอนว่าความบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์ ผู้เชื่อต้องเป็นเหมือนพระคริสต์ การเป็นคนบริสุทธิ์ไม่ได้มีเพียงแค่พฤติกรรมภายนอก ความบริสุทธิ์เริ่มต้นจากใจ การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์ทั้งในใจและในความคิด

เปาโลไม่ได้พูดว่า “พวกท่านควรทำเหมือนพระเยซูคริสต์” เขาย้ำว่า “พวกท่านควรเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์” การเลียนแบบพระคริสต์แค่การกระทำภายนอกเท่านั้นยังไม่พอ เราต้องเป็นเหมือนพระองค์จาก

ภายใน พระประสงค์ของพระเจ้าคือเปลี่ยนแปลงคนของพระองค์ให้เป็นตามพระฉายของพระคริสต์ “เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายแห่งพระบุตรของพระองค์” (โรม 8:29) พระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าคือการสร้างเราให้เป็นไปตามพระฉายของพระคริสต์ นี่คือการหมายของการเป็นคนบริสุทธิ์

หนึ่งในตัวอย่างของแนวคิดที่ทำให้ประหลาดใจนี้อยู่ในจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงชาวโครินธ์ คริสตจักรนี้เต็มไปด้วยปัญหา แต่เปาโลกล่าวถึงพวกเขาว่าเป็น “ธรรมิกชน” และเรียกพวกเขาให้มีชีวิตบริสุทธิ์ เป็นไปได้อย่างไรที่กลุ่มผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่นี้กลับต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเอาชนะอดีตของพวกเขาที่เป็นคนนอกศาสนาด้วยความหวังที่จะเป็นคนบริสุทธิ์? เปาโลตอบว่า “พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

เนื่องจากพระคริสต์ได้กลายเป็นผู้มีบาปเพราะเห็นแก่เรา เราจึงกลายเป็น “คนชอบธรรมของพระเจ้า” ในพันธสัญญาเดิม เลือดสัตว์ที่ถวายเป็นเครื่องบูชาได้ปกคลุมบาปของคนที่เข้ามาหาพระเจ้าด้วยความเชื่อ ทุกวันนี้พระโลหิตของพระคริสต์ปกคลุมบาปของคนที่เข้ามาหาพระเจ้าด้วยความเชื่อ แต่เปาโลไม่ได้สัญญาแค่การปกคลุม เราไม่ได้แค่ถูก “ปกคลุม” แต่เราได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะเราได้ “คืนดีกันกับพระเจ้า” เราได้มาเป็น “คนชอบธรรมของพระเจ้า” เปาโลเขียนว่า...

“ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่องไป นี่แหละกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น สิ่งทั้งหมดนี้เกิดจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ และประทานพันธกิจในเรื่องการคืนดีนี้แก่เรา” (2 โครินธ์ 5:17-18)

พระคริสต์ไม่ได้ตายเพื่อปกคลุมการกบฏต่อพระเจ้าอย่างต่อเนื่องของเรา โดยทางพระคริสต์เราเป็นสิ่งที่ทรงสร้างใหม่ เราไม่ได้กบฏอีกต่อไป เราเป็นสิ่งที่ทรงสร้างใหม่ที่ได้อคืนดีกันกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

การเปลี่ยนแปลงนี้ลงลึกยิ่งกว่าพฤติกรรมภายนอก เปาโลอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อที่เธอลงใจว่า...

“ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา” (1 เธสะโลนิกา 5:23)

“หมดจด” ให้ความหมายว่าได้รับการทำให้บริสุทธิ์ในทุกด้านที่เป็นธรรมชาติชีวิตของพวกเขา ข้อนี้สามารถแปลว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ์ทุกด้าน” เปาโลอธิษฐานว่าผู้เชื่อเหล่านี้จะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ใน “วิญญาณ จิตใจ และร่างกาย” ของพวกเขา เปาโลสัญญาว่า “พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นซื่อสัตย์ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ” (1 เธสะโลนิกา 5:24)

การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิต ในฟิลิปปี เปาโลเขียนถึงวิถีคิดแบบใหม่ เขาเรียกว่าเป็น “จิตใจของพระคริสต์” เปาโลอธิบายถึงการยอมจำนนด้วยความเต็มใจของพระเยซูต่อพระประสงค์ของพระบิดา พระเยซู “ทรงถ่อมตัวลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึง ความมรณา กระทั่งมรณานบนางเขน” (ฟิลิปปี 2:8)

เปาโลไม่ได้พูดว่า “ความถ่อมใจของพระคริสต์เป็นวิถีชีวิตที่ดี แต่มันเป็นไปไม่ได้สำหรับข้าพเจ้าและพวกท่านที่จะมีท่าทีแบบนี้” แต่เขาพูดว่า “จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 2:5) จิตใจนี้เป็นของคุณ คุณสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้!

เราสามารถมีวิญญาณอย่างเดียวกันในการยอมจำนนด้วยความรักซึ่งนำไปให้พระเยซูยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดา เราสามารถมีจิตใจของพระคริสต์ เราสามารถมองชีวิตผ่านสายตาของพระเยซูคริสต์ สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยการมีวิธีการแก้ไขที่ดี แต่โดยผ่านใจที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เราได้รับการเรียกให้เป็นเหมือนพระคริสต์ไม่เพียงแค่ว่าในการกระทำแต่จากในใจของเรา เราได้รับการทรงเรียกให้มีจิตใจของพระคริสต์

ความบริสุทธิ์คือพฤติกรรมที่เหมือนพระคริสต์

บางคนอาจตอบสนองว่า “ใจของฉันเป็นเหมือนพระคริสต์ แต่การกระทำของฉันไม่เป็นอย่างนั้น ฉันมีแรงจูงใจภายในที่ดีแต่ภายนอกฉันไม่ได้ใช้ชีวิตเหมือนพระคริสต์” พวกเขาครุ่นคิดไม่สามารถยอมรับการแบ่งแยกระหว่างธรรมชาติภายในกับธรรมชาติภายนอกของเราได้ ธรรมชาติภายในของเราจะแสดงออกมาให้เห็นเป็นการกระทำภายนอก การเป็นคนบริสุทธิ์หมายถึงการมีพฤติกรรมภายนอกที่เป็นเหมือนพระคริสต์

คำสอนนี้อยู่ทั่วไปในจดหมายฝากต่าง ๆ เปาโลพูดว่าพระคริสต์ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร “เพื่อจะทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์” พระคริสต์ประทานพระองค์เองเพื่อให้เจ้าสาวของพระองค์บริสุทธิ์ พระองค์กำลังเตรียมเจ้าสาว “ที่มีศักดิ์ศรี ไม่มีด่างพร้อย ริ้วรอย หรือมลทินใดๆ เลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ” (เอเฟซัส 5:26-27)

คุณจินตนาการถึงเจ้าสาวบนโลกนี้ว่าสามารถพบกับสามีของเธอว่า “ร่างกายของฉันจะไม่ซื่อสัตย์ต่อคุณ แต่จิตใจของฉันจะบริสุทธิ์สะอาด” ได้ไหม? แน่แน่นอนเลยว่าไม่ได้! ในทำนองเดียวกันสำหรับเจ้าสาวของพระคริสต์ที่เปาโลกำลังวาดภาพก็ไม่สามารถพูดได้ว่า “ใจของฉันบริสุทธิ์ แต่การกระทำของฉันไม่บริสุทธิ์” คริสตจักรได้รับการเรียกให้เป็นเจ้าสาว “ที่ปราศจากตำหนิและริ้วรอย”

เปาโลเขียนถึงคริสเตียนที่เอเธนส์ในคริสตจักรนี้ มีทั้งผู้เชื่อชาวยิวและคนที่กลับใจจากการนับถือลัทธิต่างๆ ของคนนอกศาสนา ผู้เชื่อชาวยิวรู้ดีเกี่ยวกับคำสั่งในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมที่บริสุทธิ์ แต่คนนอกศาสนาเคยใช้ชีวิตท่ามกลางการทำบาปทางเพศ

เปาโลสอนพวกผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ถึงความหมายของการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ เขาอธิษฐานว่าพระเจ้าจะ “ชูใจของท่านไว้ให้ดำรงอยู่ในความบริสุทธิ์ ปราศจากข้อตำหนิเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าพระบิดาของเรา” (1 เธสะโลนิกา 3:13) พวกผู้เชื่อใหม่เหล่านี้มีใจบริสุทธิ์และพวกเขาต้องมีพฤติกรรมที่บริสุทธิ์ด้วย “นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าคือชำระพวกท่านให้บริสุทธิ์” การชำระให้บริสุทธิ์มีผลกระทบต่อใจของพวกเขา และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของพวกเขา

- “ให้เว้นจากการล่วงประเวณี”
- “ให้ท่านทุกคนรู้จักบังคับร่างกายของตนในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ ไม่ใช่ด้วยราคะตัณหา เหมือนอย่างคนต่างชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้า”
- “อย่าล่วงเกินและทำผิดต่อพี่น้องในเรื่องนี้เลย” (1 เธสะโลนิกา 4:3-6)

การเป็นคนบริสุทธิ์คือการมีใจเหมือนพระคริสต์ซึ่งก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่เหมือนพระคริสต์ การเป็นคนบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์

ความบริสุทธิ์คือการมีความรักเหมือนพระคริสต์

พระกิตติคุณแสดงให้เห็นว่าความบริสุทธิ์คือการรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน เปาโลเชื่อมต่อระหว่างพฤติกรรมที่เหมือนพระคริสต์กับการมีความรักเหมือนพระคริสต์ เขาทำทายคริสเตียนที่เอเฟซัสให้ “เลียนแบบพระเจ้าให้สมกับเป็นบุตรที่รัก” พวกเขาจะเลียนแบบพระเจ้าได้อย่างไร? โดยการดำเนินชีวิตอยู่ในความรักเหมือนพระคริสต์ “และจงดำเนินชีวิตในความรักเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงรักเรา และประทานพระองค์เองเพื่อเรา ให้เป็นเครื่องถวายและเครื่องบูชาที่ทรงโปรดปรานแด่พระเจ้า” (เอเฟซัส 5:1-2)

เมื่อคริสเตียนดำเนินในความรักที่เป็นการเสียสละตัวเอง พวกเขาแสดงให้เห็นถึงพระฉายาของพระเจ้า การเป็นคนบริสุทธิ์คือการรักเหมือนพระคริสต์รัก ในโรม 14 เปาโลอธิบายในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรักที่เหมือนพระคริสต์ เขาเรียกผู้เชื่อให้ยอมสละเสรีภาพส่วนตัวเพื่อเห็นแก่พี่น้องที่อ่อนแอกว่า ทำไมหรือ? “ถ้าพี่น้องเป็นทุกข์เพราะอาหารที่ท่านกิน ท่านก็ไม่ได้ประพฤติตามทางแห่งความรักเสียแล้ว” (โรม 14:15) ถ้าเสรีภาพของผมเป็นเหตุทำให้พี่น้องสะดุด ผมก็ไม่ได้ดำเนินในความรัก พระคริสต์ยอมสละสิทธิของพระองค์เองเพราะพระองค์ทรงรักเรา เราถูกเรียกให้ยอมสละสิทธิของตัวเองเพราะเรารักคนอื่น นี่คือการรักที่เหมือนพระคริสต์

คำอธิบายที่รู้จักกันดีมากที่สุดของเปาโลเกี่ยวกับความหมายของความรักที่เหมือนพระคริสต์อยู่ใน 1 โครินธ์ บทที่ 13 เปาโลเขียนถึงคริสตจักรที่เห็นชัดเรื่องความแตกแยก แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว อิจฉากัน และหยิ่งผยอง เปาโลเขียนว่า...

“ความรักนั้นก็อดทนนานและมีใจปรานี ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีในความอธรรม แต่ชื่นชมยินดีในความจริง” (1 โครินธ์ 13:4-6)

ใน 1 ยอห์น อัครทูตย้ำถึงความรักที่เหมือนพระคริสต์ในทางปฏิบัติ 1 ยอห์นแสดงให้เห็นว่าความรักที่เหมือนพระคริสต์เป็นอย่างไร

- ความรักประสงค์การเชื่อฟัง ถ้าเรารักพระเจ้า **เราจะเชื่อฟังพระองค์** (1 ยอห์น 2:5; 5:3) เราไม่สามารถแยกความรักออกจากการเชื่อฟังได้
- ความรักประสงค์ใจเด็ดเดี่ยว ถ้าเรารักพระเจ้า **เราจะไม่รักโลก** “ถ้าใครรักโลก ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น” (1 ยอห์น 2:15) เราไม่สามารถรักพระเจ้าพร้อมกับรักโลกที่เป็นศัตรูกับพระเจ้าได้ คนที่บริสุทธิ์รักพระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยว
- ความรักประสงค์ความสัมพันธ์ ถ้าเรารักพระเจ้า **เราจะรักคริสเตียนคนอื่น** “ใครก็ตามที่รักพระเจ้าต้องรักพี่น้องของเขาด้วย” แท้จริงแล้ว “ถ้าใครกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” แต่ใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน เขาเป็นคนพุดมูสา” (1 ยอห์น 4:20-21) ยอห์นสอนว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะรักพระเจ้าในขณะที่เกลียดชังพี่น้องคริสเตียน

ผลลัพธ์ของการมีความรักเหมือนพระคริสต์คืออะไร? ความมั่นใจต่อหน้าพระเจ้า “ถ้าเรารักกันและกัน พระเจ้าก็สถิตอยู่ในเรา และความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์อยู่ในเรา” (1 ยอห์น 4:12) ความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมนี้ทำให้เรา “มีความมั่นใจในวันพิพากษา” และ “ขับไล่ความกลัว” การลงโทษออกไป (1 ยอห์น 4:17-18)

เราจะดำเนินชีวิตด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมนี้ได้อย่างไร? “เพราะเรารู้ว่าชีวิตของเราในโลกนี้คือชีวิตของพระองค์ที่อยู่ในเรา” (1 ยอห์น 4:17) เราสามารถทำตามแบบอย่างความรักของพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อพระคริสต์สถิตอยู่ในเรา

ชีวิตแห่งความบริสุทธิ์: คุณบริสุทธิ์; ใฝ่หาความบริสุทธิ์

ทอมมีปรารถนาที่จะเป็นคนบริสุทธิ์ แต่น่าเสียดายที่ความเข้าใจของทอมมีเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้ทอมมีจึงสลับเปลี่ยนจากการติดตามคำสอนสุดโต่งหนึ่งไปยังอีกคำสอนหนึ่ง

สักช่วงหนึ่ง ทอมมีอดอาหารบ่อย ๆ อธิษฐานเป็นชั่วโมง ๆ และพยายามฝึกวินัยในตนเองเพื่อความบริสุทธิ์ เขามั่นใจว่าเขาบริสุทธิ์ได้โดยการมีวินัยในตนเอง

ไม่นานนักทอมมีก็ท้อแท้และล้มเลิกความพยายาม เขาเริ่มไม่ใส่ใจต่อวินัยฝ่ายวิญญาณและจำนวนต่อบาป เมื่อผมถามเขาเกี่ยวกับด้านที่เป็นความบาป ทอมมีตอบว่า “ผมใช้ชีวิตด้วยพระคุณและไม่จำเป็นต้องมีวินัย พระเจ้าจะทำให้ผมบริสุทธิ์เองเมื่อพระองค์พร้อม”

อีกครั้งหนึ่ง ทอมมีอธิษฐานอย่างร้อนรนเพื่อจะมีของประทานฝ่ายวิญญาณในการทำอัศจรรย์ เขาตัดสินใจว่าความบริสุทธิ์คือการมีของประทานและฤทธิ์เดชที่สำแดงให้เห็น

การค้นคว้าของทอมมีเรื่องความบริสุทธิ์นั้นตั้งอยู่บนสมมติฐานของอารมณ์แทนที่จะมาจากการใส่ใจอ่านพระคัมภีร์ เขาไม่ศึกษาพระคัมภีร์เพื่อจะเข้าใจว่าการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างไร

จดหมายฝากสอนความจริงสำคัญเกี่ยวกับชีวิตบริสุทธิ์ ถ้าเราลืมหลักการเหล่านี้ เราจะขาดความสมดุลในการเข้าใจเรื่องความบริสุทธิ์ พวกอัครทูตแสดงให้เราเห็นวิธีการใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์อย่างที่พระเจ้าเรียกเรา

คุณได้รับการทำให้บริสุทธิ์; คุณกำลังถูกทำให้บริสุทธิ์

เมื่อเปาโลเขียนถึง “ธรรมิกชน” เขาพูดว่า “พวกท่านบริสุทธิ์” ธรรมิกชนบริสุทธิ์แล้ว แต่เปาโลเขียนถึงธรรมิกชนเหล่านี้ว่า “พวกท่านต้องบริสุทธิ์” คุณบริสุทธิ์แล้ว แต่คุณต้องเติบโตต่อไปในความบริสุทธิ์

ความสมดุลนี้เห็นอย่างต่อเนื่องในจดหมายฝากต่าง ๆ ในฐานะผู้เชื่อเราบริสุทธิ์แล้ว แต่เรายังคงต้องเติบโตต่อไปในความบริสุทธิ์เมื่อเราดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้า

ผู้เขียนฮีบรูบอกเราได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยการตายของพระคริสต์ “เราจึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์ครั้งเดียวเป็นพอ” (ฮีบรู 10:10) เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยผ่านการตายของพระคริสต์

ผู้เขียนกล่าวต่อไปว่า “โดยการถวายบูชาเพียงครั้งเดียว พระองค์ก็ทรงทำให้คนทั้งหลายที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วนั้นถึงความสมบูรณ์ตลอดไป” (ฮีบรู 10:14) ประโยคนี้ประกอบด้วยสองคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความบริสุทธิ์ โดยทางการตายของพระองค์ พระคริสต์ได้ “ทำให้คนทั้งหลายที่ ‘ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว’ (ฮากิอาไซ) นั้น ‘สมบูรณ์’ (เทเลอส) พระคัมภีร์ข้อนี้บอกกับเราว่า...

เราได้รับการทำให้บริสุทธิ์แล้ว: “พระองค์ทำให้สมบูรณ์ตลอดไป...”

พระคริสต์ตายเพื่อเราจะเป็นอิสระจากอำนาจของบาป พระเยซู “จึงได้ทรงทนทุกข์ทรมานนอกพระตำหนัก เช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (ฮีบรู 13:12) พระประสงค์ของพระเจ้าในการทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์สำเร็จผ่านทางความตายของพระเยซู เราได้รับการทำให้สมบูรณ์ดีพร้อมแล้ว

เรากำลังได้รับการทำให้บริสุทธิ์: “คนทั้งหลายที่กำลังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์”

ความตายของพระคริสต์ทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าบรรลุผลสำเร็จเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ตลอดไป แต่การเติบโตในความบริสุทธิ์ของเรายังคงดำเนินไปตลอดชีวิต มันคือกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการตายของพระคริสต์ เราบริสุทธิ์ โดยการตายของพระคริสต์ เรากำลังได้รับการทำให้บริสุทธิ์

คำพยานของเปาโลอธิบายให้เห็นภาพของหลักการนี้ ในฟิลิปปีบทที่ 3 เปาโลเขียนว่า เขายังไม่ดีพร้อม แต่ในบางข้อต่อมา เขากล่าวถึงตัวเองว่าเป็นคนที่ดีพร้อมแล้ว (“พวกเราที่เป็นผู้ใหญ่”) คำที่เป็นตัวหนาในข้อพระคัมภีร์ต่อจากนี้มาจากคำว่า เทเลออส ทั้งสองคำแปลว่า “ดีพร้อม”

“ไม่ใช่ข้าพเจ้าได้รับแล้ว หรือดีพร้อม (เทเลออส) แล้ว แต่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปเพื่อที่จะฉวยไว้เพราะพระเยซูคริสต์ทรงฉวยข้าพเจ้าไว้ ... เพราะฉะนั้น เราที่เป็นผู้ใหญ่ (เทเลออส) แล้วจึงคิดอย่างนี้ และถ้าพวกท่านคิดอีกอย่างหนึ่ง พระเจ้าก็จะทรงให้เรื่องนี้ประจักษ์แก่ท่านด้วย” (ฟิลิปปี 3:12-15)

เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้ายังไม่ดีพร้อม” เขากล่าวต่อว่า “พวกเราที่ดีพร้อมแล้ว” เปาโลยังไปไม่ถึงเป้าหมาย เขากำลังเติบโตในความบริสุทธิ์ ที่เขายังไม่ดีพร้อมคือในความหมายนี้ แต่เปาโลบากบั่นเพื่อไปถึงเป้าหมาย เขาทุ่มเทเพื่อจะได้รับรางวัล ที่เขาดีพร้อมแล้วคือในความหมายนี้ เปาโลจึงสามารถพูดว่า “ข้าพเจ้ายังไม่ดีพร้อม” และ “ข้าพเจ้าดีพร้อม” ในย่อหน้าเดียวกัน

การเป็นคนดีพร้อมไม่ได้หมายความว่าเราป็นฝ่ายบันไดแห่งการงานต่าง ๆ เพื่อให้เราดีพร้อม แต่หมายความว่าเรายอมจำนนเต็มที่ต่อพระคุณของพระเจ้าในชีวิตของเรา มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ทันทีในแง่

ที่ว่า บางครั้งพระเจ้าตรัสบอกทิศทางของพระองค์ในใจของเรา มันก็เป็นกระบวนการในแง่ที่ว่า เมื่อเราเคลื่อนไหวเข้าหาพระองค์ก็จะต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิตที่เหลือ³¹

คิดถึงภาพนักกอล์ฟที่ตีกอล์ฟลงหลุม มันเป็นจังหวะการตีที่ยอดเยี่ยม จังหวะการตีนั้นไม่ได้ยอดเยี่ยมตอนลูกกอล์ฟลงหลุมเท่านั้น แต่ขณะมันถูกเหวี่ยงขึ้นไปบนอากาศ มันยอดเยี่ยมตั้งแต่ตอนนั้นแล้ว ตั้งแต่มันอยู่บนวิถีที่ไปถึงหลุมนั้น มันยอดเยี่ยมตั้งแต่วินาทีที่นักกอล์ฟตีลูกกอล์ฟแล้ว³²

ในทำนองเดียวกัน เปาโลมุ่งไปที่เป้าหมายสุดท้าย เขาตั้งเป้าและมุ่งไปสู่เป้าหมายด้วยใจเด็ดเดี่ยว เขายังไปไม่ถึงเป้าหมายแต่เขาอยู่บนทางที่ไปถึงเป้าหมายนั้น เขายังไม่ดีพร้อม แต่เขาก็ดีพร้อมแล้ว

ในฐานะผู้เชื่อ เราเป็น “ธรรมิกชน” ที่บริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้ายอมรับโดยผ่านทางพระคริสต์ แต่เราได้รับการเรียกให้ถวายตัวเป็นดัง “เครื่องบูชาที่มีชีวิต” ซึ่งเติบโตอย่างต่อเนื่องในการเชื่อฟังและยอมจำนนทุกวัน (โรม 12:1) เราได้รับการทำให้บริสุทธิ์แล้ว และเรากำลังได้รับการทำให้บริสุทธิ์

คุณเป็นธรรมิกชน คุณต้องดำเนินชีวิตให้สมกับเป็นธรรมิกชน

เปาโลเขียนถึง “ธรรมิกชน” ที่อาศัยอยู่ในเมืองโครินธ์ พระธรรม 1 โครินธ์กล่าวถึงคนที่บริสุทธิ์ว่าเป็น “ผู้ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ในพระเยซูคริสต์” (1 โครินธ์ 1:2) 2 โครินธ์กล่าวถึง “คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์และธรรมิกชนทุกคนที่อยู่ทั่วแคว้นอาคาเซีย” (2 โครินธ์ 1:1) พวกเขาเป็นธรรมิกชน แต่พวกเขาต้องเรียนรู้อย่างมากเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในฐานะธรรมิกชน

มีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นสองทางเกี่ยวกับความจริงนี้ ความเข้าใจผิดอย่างแรกคือ มีคริสเตียนบางคนพูดว่า “ฉันได้รับการเรียกให้เป็นธรรมิกชนเพราะพระเจ้ามองเห็นความชอบธรรมของพระคริสต์มากกว่าเห็นความบาปของฉัน ความบริสุทธิ์ของฉันจึงเป็นไป ‘ภาพลวงตา’ ฉันจะไม่มีวันบริสุทธิ์ในโลกนี้ แต่อย่างไรพระเจ้าก็เรียกฉันว่าบริสุทธิ์” ในโรมบทที่ 6 ให้ความชัดเจนว่าคำตอบนี้ไม่เป็นที่ยอมรับต่อเปาโล คนบริสุทธิ์ต้องดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

³¹ ทิโมธี ซี เทนเนนท์ (Timothy C. Tennent) การทรงเรียกให้บริสุทธิ์ (*The Call to Holiness*) (Franklin: Seedbed Publishing), 2014), 54-55

³² ภาพอธิบายตัวอย่างดัดแปลงมาจาก ทีเอ โนเบิล (T.A. Noble), ตริเอกานุภาพผู้บริสุทธิ์: คนบริสุทธิ์ (*Holy Trinity: Holy People*) (Eugene: Cascade Books, 2013), 23

ความเข้าใจผิดอย่างที่สอง มีคริสเตียนบางคนพูดว่า “ฉันเป็นธรรมิกชน ฉันไม่มีวันหล่นจากมาตรฐานของพระเจ้าเรื่องความดีพร้อม ฉันไม่ต้องกลับใจใหม่เพราะฉันไม่เคยผิด ฉันเป็นธรรมิกชน” เปาโลปฏิเสธความเข้าใจผิดนี้เหมือนกับที่ปฏิเสธอย่างแรก เปาโลเขียนเพื่อสอน “พวกธรรมิกชน” ในเมืองโครินธ์ให้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ พวกเขาขาดความรู้และการเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นเปาโลจึงสอนธรรมิกชนเหล่านี้ให้ดำเนินชีวิตสมกับเป็นธรรมิกชน คนบริสุทธิ์ต้องดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

เมืองโครินธ์เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงเรื่องพฤติกรรมเสื่อมเสีย เปาโลเรียกให้ผู้เชื่อทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในเมืองที่มีแต่ความชั่วร้ายนี้ให้มีพฤติกรรมที่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องหลีกเลี่ยงจากการทำบาปทางเพศเพราะ “ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 6:15) เปาโลเขียนรายการพฤติกรรมที่ต้องห้ามในอาณาจักรของพระเจ้า

“ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าคนไม่ชอบธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า? อย่าหลงผิดเลย พวกที่ล่วงประเวณี พวกโหว่รูปเคารพ พวกผิดผัวผิดเมีย พวกโสเภณีชาย พวกรักร่วมเพศ พวกขโมย พวกที่โลภ พวกขี้เมา พวกชอบกล่าวร้าย พวกอิจฉา จะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 6:9-10)

หลังจากพูดถึงรายการต่าง ๆ ที่เป็นความบาปนี้ เปาโลสังเกตว่า “มีบางคนในพวกท่านเคยเป็นอย่างนี้” เปาโลกำลังเขียนถึงผู้ฟังที่ทำบาปเหล่านี้ ในฐานะผู้เชื่อ เปาโลคาดหวังให้พวกเขาละทิ้งวิถีชีวิตเดิม ให้เลิกทำบาปที่เคยทำในอดีต คนเหล่านี้จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เปาโลให้คำตอบไว้ว่า...

“แต่ท่านทั้งหลายได้รับการล้างชำระแล้ว ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และได้รับการชำระให้ชอบธรรมแล้วโดยพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและโดยพระวิญญาณแห่งพระเจ้าของเรา” (1 โครินธ์ 6:11)

ความบาปต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 6:9-10 ได้ถูกลบล้างโดยการเปลี่ยนแปลงใหม่ใน 1 โครินธ์ 6:11 การเปลี่ยนแปลงใหม่นี้ไม่ใช่โดยทางกฎหมาย เปาโลไม่เคยแนะนำว่า “พวกท่านจะยังคงทำบาป แต่พระเจ้าจะถือว่าพวกท่านชอบธรรมโดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรมอันชั่วร้ายของท่าน” ไม่เลย แต่เขาพูดว่า “มีบางคนในพวกท่านเคยเป็นอย่างนี้ แต่ท่านทั้งหลายได้รับการล้างชำระแล้ว” คริสเตียนที่โครินธ์ต้องไม่หันกลับไปหา

ความบาปในอดีต เปาโลพูดว่า “พวกท่านเป็นธรรมิกชน จงทำให้สมกับเป็นธรรมิกชน” พวกเขาได้รับการชำระล้าง พวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาได้รับการทำให้บริสุทธิ์แล้ว พวกเขาเป็นธรรมิกชน พวกเขาต้องดำเนินชีวิตให้สมกับเป็นธรรมิกชน

เมื่อชายหนุ่มคนหนึ่งเข้าร่วมกองทัพ เขาได้รับชุดเครื่องแบบที่บ่งบอกว่าเขาเป็นทหาร ในเวลาเดียวกัน เขาได้รับคู่มือวินัยทหารให้ปฏิบัติตามขณะอยู่ในกองทัพ ชุดเครื่องแบบอย่างเดียวยังไม่พอ เขาต้องใช้ชีวิตตามวินัยทหารด้วย

การเรียนรู้วินัยทหารใช้เวลามากกว่าการสวมชุดทหาร ทหารใหม่ต้องเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับชุดทหารที่พวกเขาใส่ เขาต้องเป็นทหารที่เป็นผู้ใหญ่ หลายครั้งที่ทหารหนุ่มคนนี้จะต้องถูกเตือนให้ระลึกถึงกฎต่าง ๆ ในกองทัพ การปฏิบัติของเขาดีพร้อมหรือยัง? ไม่เลย แต่การอุทิศตัวของเขาต่อการเป็นทหารครบถ้วนสมบูรณ์ไหม? ใช่ ในวันแรกที่กองทัพ เขาเป็นทหาร แต่เขาจะต้องใช้เวลาหลายวันเรียนรู้กับการใช้ชีวิตแบบทหารคนหนึ่ง

นึกถึงชายหนุ่มคนหนึ่งทีพูดว่า “ผมอยากถูกเรียกตัวให้เป็นทหาร แต่ผมไม่อยากทำตามวินัยทหาร” เขาซื้อชุดเครื่องแบบมาใส่ แต่เขาไม่ได้ใช้ชีวิตตามวินัยของทหาร เขาเป็นทหารที่แท้จริงไหม? ไม่เลย เขาทำที่ว่าเป็นทหารเท่านั้น

จดหมายฝากต่าง ๆ ถูกเขียนถึงผู้เชื่อทั้งหลายที่ “สวมใส่พระคริสต์” ตอนนี้พวกเขากำลังเรียนรู้การใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ ในเอเฟซัส 4-6 เรารู้ว่าชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นอย่างไรในความสัมพันธ์ครอบครัว ความสัมพันธ์ในคริสตจักร และในจริยธรรมการทำธุรกิจ กาลาเทียบทที่ 5 เราเรียนรู้เรื่องผลของชีวิตที่ดำเนินไปกับพระวิญญาณ ใน 1 เปโตร เราเรียนรู้วิธีดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ในการเผชิญการข่มเหง เมื่อเราอ่านยากอบ เราเรียนรู้ว่าคนที่บริสุทธิ์ควบคุมลิ้นของเขาอย่างไร

เปาโลเขียนถึงผู้เชื่อที่เมืองโคโลสีว่า “เพราะว่าท่านตายแล้ว และชีวิตของพวกท่านซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” ผู้เชื่อเหล่านี้ได้ตายต่อบาป พวกเขามีชีวิตอยู่กับพระคริสต์ พวกเขาไม่ได้เป็นทาสของบาปอีก

ต่อไป พวกเขาบริสุทธิ์ แต่เปาโลกล่าวอีกว่า “จงประหารโลกีย์
วิสัยในตัวท่าน” (โคโลสี 3:3, 5) คุณตายต่อบาป ประหาร
ความบาป คุณเป็นธรรมิกชน คุณต้องดำเนินชีวิตอย่างธรรมิก
ชน

หลักการนี้ถูกกล่าวถึงในช่วงต้น ๆ ของบท

“เพราะฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงทำให้พวกท่านเป็นขึ้นมา

ด้วยกันกับพระคริสต์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบนในที่ซึ่งพระคริสต์สถิตอยู่ คือประทับอยู่เบื้อง
ขวาของพระเจ้า จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก” (โคโลสี 3:1-2)

“เปาโลกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระ
คริสต์...’ เขาไม่ได้บอกว่า ‘ข้าพเจ้าตั้งใจ
เลียนแบบพระเยซูคริสต์’ หรือ ‘ข้าพเจ้า
พยายามติดตามพระองค์จริง ๆ — แต่พูด
ว่า ‘ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมกับพระองค์ในการ
ตายของพระองค์’”

- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

เปาโลกล่าวว่า “วันแล้ววันเล่า พวกท่านต้องหมั่นแสวงหาสิ่งที่อยู่ในสวรรค์ วันแล้ววันเล่า พวกท่านต้องมุ่ง
ความคิดไปที่สิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า” กฎแห่งชีวิตที่บริสุทธิ์คือการมุ่งความคิดไปที่สิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า
คุณได้รับการทำให้บริสุทธิ์แล้ว (พระเจ้าทำให้พวกท่านเป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระคริสต์แล้ว) ดังนั้นจง
บริสุทธิ์ (“จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน”)

ผลลัพธ์ของชีวิตที่บริสุทธิ์คืออะไร? “เมื่อพระคริสต์ผู้ทรงเป็นชีวิตของท่านทั้งหลายทรงปรากฏ ในเวลานั้น
ท่านก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในศักดิ์ศรีด้วย” (โคโลสี 3:4) ชีวิตที่บริสุทธิ์เตรียมคุณเพื่อใช้ชีวิตในนิ
รันดรกาลกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เอโนค “ดำเนินกับพระเจ้าแล้วก็หายไปเพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป” (ปฐม
กาล 5:24) การเดินไปกับพระเจ้าในโลกนี้ด้วยความบริสุทธิ์เตรียมเอโนคสำหรับการอยู่กับพระเจ้านิรันดร
กาล การเดินไปกับพระเจ้าในโลกนี้ด้วยความบริสุทธิ์เตรียมเราให้ “ปรากฏพร้อมกับพระองค์ในศักดิ์ศรี”

จดหมายฝากต่าง ๆ เขียนถึงธรรมิกชน เราได้รับการทำให้เป็นธรรมิกชนโดยผ่านทางพระโลหิตของพระเยซู
คริสต์ เราได้อุดมมนุษย์เก่าออกและสวมใส่มนุษย์ใหม่ เดียวนี้เรากำลังเรียนรู้วันต่อวันถึงความหมายของ
การเป็นคนบริสุทธิ์ เรากำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เข้าสู่พระฉายของพระเจ้าทุก ๆ วัน การกระทำ
ภายนอกของเราดีพร้อมหรือยัง? ยังไม่ดีพร้อม แต่การอุทิศตัวของเราเพื่อเป็นคนบริสุทธิ์สมบูรณ์หรือยัง?
ใช่สมบูรณ์แล้ว เราเป็นธรรมิกชน เรากำลังเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอย่างธรรมิกชน

พระเจ้าทำให้คุณบริสุทธิ์; คุณจึงต้องไล่หาความบริสุทธิ์

ในเลวีนิติ พระเจ้าตรัสว่า “เหตุฉะนั้นเจ้าจงชำระตัวให้บริสุทธิ์” นี่คือการสั่งให้ประชาชนทำตาม ในข้อถัดมา พระเจ้าสัญญาว่า “เราคือยาห์เวห์ผู้ชำระเจ้าให้บริสุทธิ์” (เลวีนิติ 20:7-8) นี่คือการสัญญาถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทำ ในการเข้าใจเรื่องความบริสุทธิ์ เราต้องสมดุลเกี่ยวกับความจริงสองอย่าง

1. ความบริสุทธิ์เป็นของขวัญจากพระเจ้า คือพระเจ้าทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์
2. ความบริสุทธิ์เป็นคำสั่งจากพระเจ้า คือพระเจ้าสั่งให้คนของพระองค์ “ไล่หาความบริสุทธิ์”

พวกฟาริสีจดจำเพียงแค่ว่า “พวกเจ้าต้องไล่หาความบริสุทธิ์” พวกเขาเชื่อว่าตนเองสามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้ โดยความพยายามของพวกเขา จดหมายฝากตอบว่า “พระเจ้าทำให้พวกท่านบริสุทธิ์”

คริสเตียนบางคนในคริสตจักรยุคแรกไปในทางตรงข้ามจนสุดโต่ง พวกเขาเชื่อว่า “ถ้าพระเจ้าต้องการทำให้เราบริสุทธิ์ พระองค์จะทำเอง เราไม่ต้องทำอะไรเลย” จดหมายฝากตอบว่า “พวกท่านต้องไล่หาความบริสุทธิ์”

ทั้งการยอมจำนนและการไล่หาล้วนสำคัญในการชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าทำให้เราบริสุทธิ์ เราจึงต้องไล่หาความบริสุทธิ์ เรายอมจำนนต่อพระเจ้าและอนุญาตให้พระองค์เปลี่ยนแปลงเรา แต่เราเพียรพยายามไปให้ถึงเป้าหมายที่พระเจ้าตั้งไว้ให้เรา (ฟิลิปปี 3:13) เปาโลเข้าใจว่าการไว้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้หมายความว่าเราไม่ต้องทำอะไรอีกต่อไป เราได้รับฤทธิ์เดชเพื่อไล่หาความบริสุทธิ์เพราะพระเจ้าทำให้เราบริสุทธิ์

เมื่อลูก ๆ ของผมยังเป็นเด็ก บางครั้งพวกเขาอ่านพระคัมภีร์ออกเสียงในช่วงการเข้าเฝ้าพระเจ้าร่วมกันในครอบครัว วันหนึ่งลูกสาวของเราอ่านฟิลิปปี 2:12 ด้วยความกระตือรือร้น สตาเซียตะโกนว่า “ท่านจงอุตส่าห์ประพฤติอย่างสมกับความรอดของท่านทั้งหลาย ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” เธอประทับใจกับคำสั่งนี้ที่ให้ “อุตส่าห์ประพฤติให้สมกับความรอด” แต่เปาโลกล่าวต่อไปว่า “เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอุปถัมภ์ในพวกท่าน” **งานของเราทำสำเร็จได้เพราะการทำงานของพระเจ้า**

ตรงกันข้ามกับความเชื่อของคริสเตียนหลายคน การงานของพระเจ้าถูกทำให้สำเร็จได้เมื่อเรา “อุตส่าห์ประพฤติให้สมกับความรอด” นี่หมายความว่าเราได้รับความบริสุทธิ์ด้วยการทำงานของเราใช่ไหม? ไม่ใช่

แน่นอน เปาโลพูดต่อว่า “พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอยู่ภายในพวกท่าน ให้ความท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์” (ฟิลิปปี 2:13) พระเจ้าเป็นผู้ให้ความปรารถนา (“มีความประสงค์”) พระเจ้าเป็นผู้ให้ฤทธิ์เดชเพื่อทำงาน ปราศจาก “พระเจ้าผู้ทำการอยู่ภายในท่าน” การงานของเราก็ไม่เกิดผล เราไม่สามารถบริสุทธิได้ด้วยตัวเอง แต่พระเจ้าจะไม่ทำให้เราบริสุทธิโดยไม่มีการไถ่หาความบริสุทธิของเรา

เปาโลเตือนชาวโครินธ์ให้ระลึกถึงพระสัญญาอันอัศจรรย์ของพระเจ้าที่ว่า “เราจะเป็นดังบิดา ของพวกเจ้า พวกเจ้าจะเป็น บุตรชาย บุตรหญิงของเรา” (2 โครินธ์ 6:18) จากนั้นจึงสั่งพวกเขาให้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ “ท่านที่รักทั้งหลาย ในเมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้ ขอให้เราชำระตัวเองให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณ จงมีความบริสุทธิอย่างสมบูรณ์ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7:1) เนื่องจากพระสัญญาของพระเจ้า เรา “ชำระตัวเองให้ปราศจากมลทินทุกอย่าง” พระสัญญาของพระเจ้าในการทำให้เราบริสุทธิให้ความมั่นใจแก่เราในการไถ่หาความบริสุทธิ

เปาโลเขียนถึงคริสเตียนที่เธสะโลนิกา เขาอธิษฐานว่าพระเจ้าจะ “ทรงจิตใจของท่านไว้ให้ดำรงอยู่ในความบริสุทธิ” (1 เธสะโลนิกา 3:13) นี่คือการงานของพระเจ้า จากนั้นเปาโลเริ่มต้นสอน “วิธีดำเนินชีวิตซึ่งจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า” ทำไมหรือ? เพราะ “พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือ ให้พวกท่านเป็นคนบริสุทธิ” (1 เธสะโลนิกา 4:1, 3) พระเจ้ากำลังทำให้คริสเตียนที่เธสะโลนิกาบริสุทธิ ดังนั้นพวกเขาต้องไถ่หาชีวิตที่บริสุทธิ

พระธรรมกาลาเทียเป็นจดหมายที่เขียนถึงผู้เชื่อซึ่งถูกทดลองให้หันกลับไปสู่การรอดด้วย “การงานของกฎบัญญัติ” เปาโลเตือนพวกเขาให้ระลึกว่าพวกเขา “นับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ เพราะว่าโดยการประพฤติตามธรรมบัญญัตินั้น ไม่มีมนุษย์คนใดจะถูกนับว่าชอบธรรมได้เลย” (กาลาเทีย 2:16) ถ้าการถูกนับว่าชอบธรรมเป็นจุดสิ้นสุดของข่าวประเสริฐ นี่ก็คงเป็นจดหมายที่สมบูรณ์แบบที่สุดสำหรับเปาโลที่จะบอกว่า “พวกท่านถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อ ตอนนี้พวกท่านสามารถใช้ชีวิตตามใจปรารถนาและท่านจะไปสวรรค์ พวกท่านมีที่ในสวรรค์แน่นอน” แต่เปาโลไม่ได้พูดอย่างนั้น แต่เขาพูดว่า...

“ผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ได้ตรึงเนื้อหนังไว้ที่กางเขนพร้อมกับรากะและต้นหาแล้ว ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย” (กาลาเทีย 5:24-25)

“ดำเนินชีวิตตาม” หมายถึง “เดินอยู่ในแนวเดียวกันกับผู้นำ” ซึ่งบอกถึงวินัยและการบังคับตัวเอง บอกถึงการดำเนินชีวิตตามการทรงนำของพระวิญญาณไม่ใช่ความปรารถนาของตัวเอง พระเจ้าทำให้ชาวกาลาเทียบริสุทธิ์ แต่พวกเขาต้องไฝหาความบริสุทธิ์เสมอ

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูเขียนว่าพระเจ้า “ติสอนเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อเราจะมีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์” เป็นความจริงที่น่าทึ่งมากเพียงไร มนุษย์ที่ล้มลงสามารถมีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระเจ้า นี่ไม่ใช่การร่วมกันในทางลึกลับแบบพวงลัทธินอกรีต นี่คือการสอนในเชิงปฏิบัติเรื่องวินัยฝ่ายวิญญาณ เขา กำลังเขียนเรื่อง “ผลของความชอบธรรม” เกี่ยวกับการอยู่อย่างสันติร่วมกับคนอื่น และเกี่ยวกับความบาป อย่างเช่น ความขมขื่นและการทำบาปทางเพศ (ฮีบรู 12:10-16) นี่ไม่ใช่ความลึกลับ มันเป็นเรื่องธรรมดาของคริสเตียน พระเจ้าเรียกให้ลูกของพระองค์บริสุทธิ์ พระองค์คาดหวังให้ลูกของพระองค์มีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์

เราสามารถมีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้อย่างไร? เรามีส่วนร่วมในความบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้เมื่อเรา “มีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า”³³ เปโตรชี้ถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ทำให้เราเป็นเหมือนพระองค์กับความพยายามของเราเพื่อเติบโตในการเป็นพระฉายาของพระองค์

อันดับแรก เปโตรสัญญาว่าเราสามารถมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้าได้

“ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา ที่จำเป็นต่อชีวิตและการดำเนินตามทางพระเจ้า โดยการรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและคุณธรรมของพระองค์เอง โดยสิ่งเหล่านี้พระองค์จึงได้ประทานพระสัญญาอันล้ำค่าและยิ่งใหญ่แก่เรา เพื่อว่าโดยพระสัญญาเหล่านี้พวกท่านจะพ้นจากความเสื่อมทรามที่มีอยู่ในโลกอันเกิดจากความปรารถนาชั่ว และจะมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า” (2 เปโตร 1:3-4)

³³ เนื้อหาส่วนนี้นำมาจากการเขียนของ ดร.เอ.ฟิลลิป บราวน์, “ความบริสุทธิ์ของพระเจ้ากับพระเจ้าผู้ชำระให้บริสุทธิ์” (Dr. A. Philip Brown, “Divine Holiness and Sanctifying God: A Proposal,”) ผลงานที่ไม่ได้เผยแพร่

พระเจ้าทำให้เราบริสุทธิ์ “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา” ที่จำเป็นต่อ “ชีวิตและการดำเนินตามทางพระเจ้า” การดำเนินตามทางพระเจ้าไม่ใช่ฝันที่เป็นจริงไม่ได้ พระเจ้า “ได้ให้พระสัญญาอันล้ำค่าและยิ่งใหญ่ของพระองค์แก่เรา” หนึ่งในพระสัญญาเหล่านี้คือการที่เรา “จะมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า” พระสัญญาที่ว่าเราสามารถเหมือนพระบิดาของเราในสวรรค์นั้นมีไว้สำหรับลูกของพระเจ้าทุกคน สิ่งนี้ไม่ได้สำเร็จด้วยความพยายามของเราเอง การเดินตามทางของพระเจ้าเป็นของประทานแห่งพระคุณจากพระเจ้า โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เราสามารถมีชีวิตที่กลมกลืนกันกับพระลักษณะของพระเจ้า พระเจ้าทำให้เราบริสุทธิ์

จากนั้นเปโตรกล่าวต่อไปว่า...

“ด้วยเหตุนี้เอง พวกท่านจงพยายามอย่างที่สุดที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อของพวกท่าน เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้ เอาความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตัวเอง และเอาความยำเกรงพระเจ้าเพิ่มความทรหดอดทน เอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มความยำเกรงพระเจ้า และเอาความรักเพิ่มความรักฉันพี่น้อง ถ้าสิ่งเหล่านี้เป็นคุณลักษณะของพวกท่านและเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ก็จะทำให้พวกท่านเป็นคนไม่ไร้ประโยชน์ และไม่ไร้ผลในการรู้จักพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 เปโตร 1:5-8)

เนื่องจากฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทำให้เรามีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า เราจึงต้อง “พยายามทุกทาง” เพื่อจะเติบโตขึ้นในความรู้คุณธรรม ในความรู้ ในการบังคับตัวเอง ในความทรหดอดทน ในความยำเกรงพระเจ้า ในความรักฉันพี่น้อง และในความรัก เพราะสิ่งที่พระเจ้าได้ทำแล้ว เราจึงต้องเฝ้าหาความบริสุทธิ์

เปโตรไม่เคยแนะนำว่าเราทำให้ตัวเราเองบริสุทธิ์ได้ด้วย “ความพยายามทุกทาง” เขาไม่ได้สอนเรื่องการทำตามกฎ เราไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าด้วยความอุตสาหะของเราเอง อย่างไรก็ตาม เปโตรต้องการให้เราเข้าใจว่าเราไม่สามารถมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้โดยปราศจากวินัยในตนเอง

เราเฝ้าหาความบริสุทธิ์เพราะพระคุณของพระเจ้า พระคุณของพระองค์ให้ฤทธิ์เดชแก่เราเพื่อเฝ้าหาชีวิตที่บริสุทธิ์ เนื่องจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า (ข้อ 3-4) เรา “พยายามทุกทาง” เพื่อจะเติบโต (ข้อ 5-8) การเฝ้าหาความบริสุทธิ์ของเราไม่ได้เป็นการทำตามกฎ แต่เป็นความปรารถนาตามธรรมชาติของหัวใจที่ได้รับการ

เปลี่ยนแปลงใหม่ ถ้าหากเราเป็นลูกของพระเจ้าจริง ๆ เราจะต้องการเติบโตในความบริสุทธิ์ ถ้าหากเราเป็นลูกของพระเจ้าจริง ๆ เราจะต้องการเห็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเรา

ฉันจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? “ไม่ใช่ฉัน แต่พระคริสต์”

เปาโลเขียนถึงผู้เชื่อที่ฟิลิปปี เขาชี้ถึงพระเยซูผู้เป็นแบบอย่างของท่าทีที่พวกเขาควรสำแดง พระคริสต์ “ทรงถ่อมตัวลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งมรณานบนางเขน” (ฟิลิปปี 2:8) เปาโลต้องการให้ผู้เชื่อเหล่านี้เข้าใจว่าวิถีสำหรับลูกของพระเจ้าคือวิถีแห่งความถ่อมใจ ไม่ใช่วิถีของการยกย่องตัวเอง เราต้องมี “จิตใจของพระคริสต์”

เราอาจถูกทดลองให้ตอบสนองว่า “แน่นอน พระเยซูมีชีวิตที่ดีพร้อม พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า แต่นั่นไม่ได้ช่วยอะไรฉันเลย ฉันไม่ใช่พระเยซู” เราสามารถทำตามแบบอย่างของพระเยซูได้อย่างไร? เปาโลสอนว่าพระวิญญาณของพระคริสต์สถิตอยู่ในผู้เชื่อ

เปาโลเขียนถึงคริสเตียนหนุ่มสาวว่า “ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:9) เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ไม่ใช่ด้วยกำลังของเราเองแต่โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำพยานของเปาโลเองแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงใหม่นี้ เปาโลชี้ให้เห็นจากชีวิตของเขาที่เป็นฟาริสีซึ่งพยายามทำให้สำเร็จตามกฎหมายบัญญัติด้วยกำลังของตัวเอง เขาระลึกถึงวันที่เขาปรารถนาทำสิ่งถูกต้องแต่ไม่มีความสามารถที่จะทำได้ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าจึงไม่ใช่ผู้ทำ แต่ว่าบาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั่นเองเป็นผู้ทำ” (โรม 7:17) ความพยายามจะเป็นคนชอบธรรมด้วยกำลังของเปาโลเองมีแต่จะทำให้ล้มเหลว

หลังจากพบพระคริสต์ คำพยานของเปาโลก็เปลี่ยนจาก “ไม่ใช่ข้าพเจ้า แต่เป็นบาปที่ทำ” มาเป็น “ไม่ใช่ข้าพเจ้าแต่พระคริสต์ที่ทำ” (กาลาเทีย 2:20) เปาโลสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะได้เพราะพระคริสต์สถิตอยู่ในเขาเวลานี้

เปาโลหนุนใจผู้เชื่อที่โครินธ์ว่า “พวกท่านไม่ตระหนักว่าพระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายหรือ?” (2 โครินธ์ 13:5) เราสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้เพราะพระคริสต์สถิตอยู่ในเรา นักศาสนศาสตร์ของอูเธอร์

แรนคือ ไดทริช บอนฮอฟเฟอร์ พูดในทำนองนี้ว่า การเป็นคริสเตียนหมายถึง “พื้นที่เจาะจงที่ครั้งหนึ่งคนเก่าเคยใช้ ตอนนี้พระเยซูที่ใช้พื้นที่นั้น”³⁴

พระคริสต์สถิตอยู่ในเรา หรือกล่าวหลักการเดียวกันในอีกทางว่า “เราอยู่ในพระคริสต์” วลีของเปาโลที่กล่าวซ้ำมากที่สุดคือ “ในพระคริสต์” เปาโลใช้บางวลีอื่น ๆ ของ “ในพระคริสต์” คือ “ในพระองค์” “ในผู้ทรง” หรือ “ในพระบุตร” มากกว่า 150 ครั้งในจดหมายของเขา เปาโลชี้ให้เห็นบ่อยครั้งถึงที่ของเราในพระคริสต์ว่าเป็นที่ลี้ภัยของชีวิตคริสเตียน ชัยชนะในชีวิตประจำวันเกิดขึ้นได้เพราะเราอยู่ในพระคริสต์

ชีวิตเก่าของเราอยู่ “ในอาดัม” ในตัวตนที่ลึกลงในบาป ชีวิตใหม่ของเราอยู่ “ในพระคริสต์” ในฤทธิ์เดชของการเป็นขึ้นจากตายขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานชัยชนะเหนือบาปแก่เราทุก ๆ วัน

- ในอาดัมเราเดินในความมืด ในพระคริสต์เราเดินในความสว่าง
- ในอาดัมเราเป็นทาสของบาป ในพระคริสต์เราเป็นทาสของความชอบธรรม
- ในอาดัมเราปลานปล้ำกับความบาปของเนื้อหนัง ในพระคริสต์เรา “และสวมวิสัยมนุษย์ใหม่ที่กำลังได้รับการสร้างขึ้นใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเพื่อให้อำนาจพระเจ้า” (โคโลสี 3:10)

ความเข้าใจนี้สำคัญมากต่อชีวิตที่มีชัยชนะ เมื่อเรามองเห็นตัวเองในอาดัม (คนบาปที่ได้รับการยกโทษ” ซึ่งดำเนินชีวิตในการเป็นทาสของบาป) เราจะยังคงลึกลงในการทดลองอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อเราเห็นตัวเองในพระคริสต์ (“ธรรมิกชนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่” ผู้มีฤทธิ์เดชโดยทางพระคริสต์) เราจะดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเหนือบาป เปาโลบอกเคล็ดลับเพื่อมีชีวิตที่บริสุทธิ์ให้กับคริสเตียนที่โคโลสีว่า “6 เพราะฉะนั้น เมื่อพวกท่านรับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้แล้ว ก็จงดำเนินชีวิตในพระองค์ด้วย” (โคโลสี 2:6) เมื่อเราเดินในพระคริสต์ เราก็ได้รับการทำให้บริสุทธิ์

บางคนนึกภาพการชำระให้บริสุทธิ์ว่าเป็นเหมือนยาแก้ไข้ที่หมดจดให้คุณกินเพื่อหายโรค พวกเขาคิดว่าเมื่อเราขอพระเจ้าทำให้เราบริสุทธิ์ พระองค์ก็จะให้ “ยาบริสุทธิ์” ที่ให้เราหายจากการทำบาป พวกเขาเชื่อว่าหลังจากพระเจ้าชำระเราให้บริสุทธิ์แล้ว เราก็จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ด้วยกำลังของตัวเอง

³⁴ ไดทริช บอนฮอฟเฟอร์ (Dietrich Bonhoeffer), จริยธรรม (Ethics) (New York: Macmillan, 1965), 41

‘ไม่มีตอนไหนในพระคัมภีร์ที่ให้ภาพนั้น มีแต่ภาพของการที่เราอยู่ “ในพระคริสต์” เราบริสุทธิ์ “ในพระคริสต์” เราที่อยู่ “ในพระเยซูคริสต์ก็พ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย” (โรม 8:2) เราได้รับ “การชำระให้บริสุทธิ์ในพระเยซูคริสต์” (1 โครินธ์ 1:2) เราไม่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยทางความพยายามของเราเองที่จะเลียนแบบพระเยซู เราได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยการยอมให้พระเยซูสถิตอยู่ในเรา ดังนั้น “ให้ผู้ไถ่ อวด อวดองค์พระผู้เป็นเจ้า” (1 โครินธ์ 1:31)

เปาโลเป็นพยานว่า... “ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงส่งพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

“เคล็ดลับของชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่ได้อยู่ที่การเลียนแบบพระเยซู แต่อยู่ในการปล่อยให้ความบริสุทธิ์ของพระเยซูปรากฏชัดภายในฉัน”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

คำพยานของเปาโลสามารถแปลในทำนองนี้ได้ว่า “ชีวิตที่ข้าพเจ้าดำเนินในร่างกายนี้ ข้าพเจ้าดำเนินด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า” เปาโลไม่ได้ผัดผ่อนการทรงเรียกให้บริสุทธิ์ไปจนกระทั่งวันตาย เปาโลเป็นพยานว่าเขาได้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ “ตอนนี้” เขาดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์อย่างไร? โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า เปาโลดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เพราะ “ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า”

ภาษาของเปาโลคู่ขนานกันกับคำสอนของพระเยซูใน ยอห์น 15

“เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำได้ไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5)

ความบริสุทธิ์ไม่ใช่สิ่งของที่รับมาโดยแยกจากชีวิตของเราในพระคริสต์ ความบริสุทธิ์เป็นความสัมพันธ์ที่ต้องรักษา เรามีชีวิตอยู่เมื่อเรายังคงเชื่อมต่อกับเถาองุ่น เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ผ่านทางชีวิตของเราในพระคริสต์เท่านั้น พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ประทับอยู่ในเราและเราบริสุทธิ์เมื่อเราเดินไปกับพระองค์

“เพราะว่าท่านตายแล้ว **และชีวิตของพวกเขาซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า**” (โคโลสี 3:3) ชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่สามารถบรรลุด้วยกำลังของเรา ชีวิตที่บริสุทธิ์ “ซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์โดยการมีชีวิตแต่ละวันด้วยจิตใจของพระคริสต์ เมื่อเราเดิน “ในพระคริสต์” เรามีกำลังในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ในท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยความบาป เรามีกำลังที่จะเป็นคนบริสุทธิ์ในทุกวันของชีวิต นี่คือการหมายความว่าเราเป็นคนบริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: การดำเนินชีวิตแห่งชัยชนะ

คำสอนเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นคำสอนที่งดงาม อย่างไรก็ตาม หลักคำสอนที่ไม่สามารถกลายเป็นชีวิตประจำวันได้ก็มีค่าในทางปฏิบัติเพียงเล็กน้อย การดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเหนือการตั้งใจทำบาปเป็นไปได้หรือไม่? หรือคำสอนเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นเพียงความฝันหรือไม่?

ชัยชนะเหนือความบาปเป็นไปได้หรือไม่?

เปาโลสัญญาว่าเราสามารถ “เป็นยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยทางพระองค์ผู้ทรงรักเรา” (โรม 8:37) แน่แน่นอนเลยที่พระสัญญาเกี่ยวกับชีวิตที่มีชัยชนะในพระคริสต์รวมถึงการมีชัยชนะเหนืออำนาจของบาปด้วย เป็นไปได้ไหมที่จะดำเนินชีวิตประจำวันด้วยชัยชนะเหนือการตั้งใจทำบาป ทำไมคริสเตียนมากมายจึงล้มเหลวที่จะดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะ? อะไรคือสาเหตุบางประการของการพ่ายแพ้ฝ่ายวิญญาณ?

เราจะพ่ายแพ้ถ้าหากเราไม่เชื่อว่าชีวิตที่มีชัยชนะเป็นไปได้

ผมเชื่อมั่นว่ามีคริสเตียนบางคนที่ไม่ดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเพราะพวกเขาเชื่อว่าชีวิตที่มีชัยชนะเป็นไปได้ พวกเขาได้ยินคำเทศนาที่สอนว่าเราต้องล้มลงต่อการตั้งใจทำบาปไปเรื่อย ๆ และพวกเขาหมดหวังที่จะมีชัยชนะใด ๆ หนึ่งเหนือความบาป ถ้าหากเราต้องการมีชีวิตที่มีชัยชนะเหนือบาป เราต้องเอาชนะใจเราเองกับเสียงเรียกของยอห์นว่า “ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป” (1 ยอห์น 2:1) ยอห์นเขียนถึงคริสเตียนทั้งหลายที่มั่นใจว่าการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเป็นไปได้สำหรับพวกเขา เราต้องอ้างถึงความหวังนี้ด้วยความเชื่อเพื่อเราจะมั่นใจเมื่อต้องเผชิญกับการทดลอง

เราจะพ่ายแพ้ถ้าหากเราผูกติดกับประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณในอดีตหรือตำแหน่งในคริสตจักร

บางคนมองเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นเหมือนประสบการณ์เพียงครั้งเดียวที่ไม่ต้องมีวินัยหรือความพยายาม ต่อจากนั้น พวกเขาเชื่อว่าเมื่อพวกเขาเป็นพยานว่า “พระเจ้าได้ชำระใจของฉันด้วยความเชื่อและทำให้ฉันบริสุทธิ์หมดจดแล้ว” ก็ไม่มีอะไรต้องทำต่ออีก อย่างไรก็ตาม อย่างที่เปาโลแสดงให้เห็น เรายังคงต้อง “ไปให้ถึงเป้าหมาย” ชัยชนะเหนือความบาปจำเป็นต้องมีวินัยในชีวิต ผมยังต้องพูดว่า “ไม่” กับความบาปเพื่อผมจะสามารถพูดว่า “ได้” กับพระเจ้า

มีบางคำเทศนาเรื่องการทดลองของพระเยซูจบลงด้วยชัยชนะของพระเยซูเหนือการทดลองของซาตาน แต่ลูกาจบเรื่องนี้ด้วยการสรุปที่สำคัญคือ “เมื่อมารทดลองทุกอย่างจนหมดแล้ว จึงจากพระองค์ไปจนกว่าจะถึงโอกาสเหมาะ” (ลูกา 4:13) นี่ไม่ได้เป็นครั้งสุดท้ายที่พระเยซูจะถูกทดลอง ถึงแม้พระกิตติคุณไม่ได้บันทึกรายละเอียดของการทดลองครั้งต่อมา ลูกาทำให้ชัดเจนว่าซาตานวางแผนที่จะทดลองพระเยซูอีก

เราต้องไม่คิดไปเองว่าเรามาถึงจุดที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณจนไม่สามารถล้มลงได้อีกแล้ว แต่เราต้องเฝ้าระวังร่างกายและจิตใจของเราอยู่เสมอ ซาตานชอบโจมตีช่วงที่เราเผลอเครื่องป้องกันลง ชีวิตที่บริสุทธิ์ต้องเอาใจใส่เฝ้าระวัง

ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรสามารถถูกทดลองให้ผูกติดกับตำแหน่งของเราเพื่อชัยชนะฝ่ายวิญญาณ เราสามารถคิดไปเองได้ว่าเพราะเราเทศนาความจริงและรู้สึกถึงการเจิมของพระเจ้าซึ่งทำให้เราไม่สามารถล้มลงได้ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ที่จะเทศนาวันอาทิตย์และล้มลงเมื่อซาตานทดลองในวันจันทร์ เราต้องไม่ผูกติดกับประสบการณ์ในอดีตหรือตำแหน่งของเราในคริสตจักร

เราจะพ่ายแพ้ถ้าหากเราพยายามดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยกำลังของเราเอง

ชีวิตแห่งชัยชนะไม่ได้มาจากกำลังของเราแต่มาจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชีวิตที่บริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตในแต่ละวันโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ เราไม่สามารถไปถึงจุดที่เอาชนะการทดลองของซาตานได้ด้วยกำลังของเราเอง เปโตรอวดว่า “แม้ว่าทุกคนจะทิ้งพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะไม่ทิ้งพระองค์... แม้ว่าข้าพระองค์จะต้องตายกับพระองค์ ข้าพระองค์ก็绝不会ปฏิเสธพระองค์เลย” (มาระโก 14:29-31) เขาเชื่อว่าเขาสามารถเผชิญกับการโจมตีของซาตานได้ด้วยกำลังของเขาเอง ไม่ช้าไม่นานเขาก็ล้มลง

อย่างไรก็ตาม เมื่อเราดำเนินด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ พระองค์ประทานชัยชนะเหนือการทดลองให้เรา เช่นเดียวกันกับที่พระเยซูเผชิญการทดลองด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ เราก็สามารถเผชิญการทดลองด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ

อีกครั้ง ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรสามารถถูกทดลองให้พึ่งพาความพยายามของตัวเอง เมื่อเรานำอธิษฐานในที่ประชุม เราสามารถล้มเหลวในการใช้เวลาตามลำพังกับพระเจ้า เมื่อเราศึกษาเพื่อประกาศ พระวจนะต่อที่ประชุม เราสามารถหลงลืมที่จะใช้เวลาฟังเสียงของพระเจ้าส่วนตัวที่ตรัสผ่านพระวจนะของพระองค์ เราต้องไม่ยอมให้ความพยายามในการทำพันธกิจของเรามาลดทอนการดำเนินกับพระเจ้าในชีวิตส่วนตัวและการพึ่งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณเพื่อชัยชนะฝ่ายวิญญาณ

ถ้าหากเราล้มลง

ยอห์นเรียกให้ผู้เชื่อดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเหนือบาป “ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป” (1 ยอห์น 2:1) เป็นไปไม่ได้ที่จะดำเนินชีวิตโดยปราศจากความล้มเหลวฝ่ายวิญญาณ แต่ยอห์นให้ทางออกสำหรับคนที่ล้มลงในความบาป “แต่ถ้าใครทำบาป เรามีผู้ทูลขอต่อพระบิดาแทนเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ชอบธรรม” (แหล่งข้อมูลเดียวกัน) ความสมดุลนี้สำคัญและมักจะถูกละเลย

ในอีกด้านหนึ่ง มีพวกคนที่เน้นแค่ส่วนแรกของข้อนี้คือ “ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป” พวกเขาเทศนาว่าเราสามารถและสมควรใช้ชีวิตที่เป็นอิสระจากการตั้งใจทำบาป แต่พวกเขาไม่มีคำสอนให้กับคนที่ล้มลงในช่วงที่อ่อนแอ

ในอีกด้านหนึ่ง มีหลายคนที่เน้นแค่ส่วนหลังของข้อนี้ว่า “และถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น” พวกเขาให้ความหมายว่าชีวิตที่มีชัยชนะนั้นเป็นไปไม่ได้และเรายังคงต้องทำบาปอยู่เรื่อย ๆ

ยอห์นให้ความสมดุลอย่างเหมาะสม อย่างแรก **ชีวิตที่มีชัยชนะเป็นไปไม่ได้** ฉันไม่ยอมจำนนต่อการทดลองของซาตาน แต่อย่างที่สองคือ ถ้าฉันล้มลงในช่วงที่อ่อนแอ **ฉันก็มีผู้แทนที่ทูลขอเพื่อฉัน** ฉันไม่ต้องทิ้งการดำเนินชีวิตคริสเตียนของฉัน ฉันไม่จำเป็นต้องหมดหวัง ใช่ พระเจ้าจะติสอนฉัน แต่พระองค์ก็สอนฉัน

เหมือนพ่อที่ดีสอนลูกด้วยความรัก เพื่อ “ก่อให้เกิดผลคือสันติสุขและความชอบธรรม” พระองค์ “ดีสอนเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อเราจะมีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์” (ฮีบรู 12:10, 11)

ซาตานต้องการให้คริสเตียนมีความเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติภายนอกเป็นวิธีการทำให้พระเจ้าพอพระทัย มันต้องการให้เราลืมว่าเราคืนดีกับพระเจ้าแล้วและตอนนี้เราเป็นลูกของพระองค์แล้ว ขณะที่เราเป็นคนบาป “เราได้กลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์” ใส่ใจให้ดีในประโยคต่อไปคือ “ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อกลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์” (โรม 5:10)

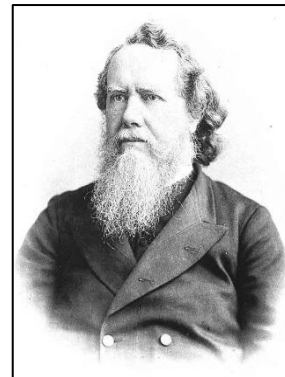
ในฐานะคนบาป เราไม่ควรได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า แต่พระองค์ให้เรากลับคืนดีกับพระองค์ โดยการตายของพระบุตรของพระองค์ ตอนนี้เปาโลกล่าวว่า “ยิ่งกว่านั้นอีกเราจะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์” คริสเตียนบางคนดูเหมือนจะเชื่อว่า “ฉันรอดแล้วโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ แต่ฉันก็ยังคงรอดได้ด้วยการทำดีให้มากพอเพื่อจะสมควรต่อความรักของพระเจ้า”

นี่คือรูปแบบอย่างเดียวกันกับพ่อแม่ที่พูดว่า “ใช่ ฉันรักเธอมากพอถึงได้ให้เธอเกิดมาในโลกนี้ แต่ตอนนี้เธอต้องทำตัวให้ดีทุกวันเพื่อจะได้รับความรักจากฉัน” นี่ไม่ใช่พ่อแม่ที่รักลูก และนี่ไม่ใช่ความรักที่พระบิดาในสวรรค์มีให้แก่เรา

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ฉันพึ่งพาพระคุณของพระเจ้าเพื่อนำฉันมาสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณก่อน จากนั้นฉันพึ่งพาพระคุณเพื่อรักษาชีวิตฝ่ายวิญญาณ **และ** ถ้าหากฉันล้มเหลว ฉันต้องพึ่งพาพระคุณพระเจ้าอีกครั้งเพื่อนำฉันกลับมาสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ดี

เขาค้นพบเคล็ดลับ - ฮัดสัน เทย์เลอร์

หนึ่งในมิชชันนารีที่มีอิทธิพลมากที่สุดในยุคสมัยใหม่คือ ฮัดสัน เทย์เลอร์ ผู้ก่อตั้ง ไซนา อินแลนด์ มิชชัน³⁵ เทย์เลอร์กลับมาเชื่อตอนอายุ 17 ปีโดยคำอธิษฐานของมารดาซึ่งอยู่ในคณะเมธอดิสต์ เขาเรียนแพทย์และล่องเรือเดินทางไปยังประเทศจีนในฐานะมิชชันนารีตอนอายุ 21 ปี

เมื่ออายุ 28 ปี เขากลับไปยังอังกฤษเนื่องจากป่วยเป็นโรคตับอักเสบ ในช่วงห้าปีต่อมา เขาแสวงหาการนำของพระเจ้าและเชื่อว่าพระเจ้าต้องการให้เขาแนะนำมิชชันนารีมากมายเพื่อไปยังพื้นที่ที่ยังไม่มีการประกาศข่าวประเสริฐในประเทศจีน ในวัย 34 ปี ฮัดสันและมาเรีย เทย์เลอร์ พร้อมกับลูก ๆ ได้ล่องเรือเดินทางไปพร้อมกับกลุ่มมิชชันนารีสิบหกคนซึ่งเป็นกลุ่มแรกของ ไซนา อินแลนด์ มิชชันนารี

หนึ่งในคำกล่าวที่เป็นที่นิยมมากที่สุดของ ฮัดสัน เทย์เลอร์ คือ “งานของพระเจ้าที่สำเร็จด้วยวิธีของพระเจ้า จะไม่มีวันขาดการสนับสนุนจากพระเจ้าเลย” เขามักจะแปลประโยคนี้ว่าเป็นการสนับสนุนทางการเงิน แต่สำหรับเทย์เลอร์แล้วมีมากกว่านั้น เขาเชื่อว่าพระเจ้าจะสนับสนุนทางการเงิน ความปลอดภัย ความเชื่อ สันติสุข กำลัง และทุกสิ่งที่จำเป็นต่อการทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ ในช่วงห้าทศวรรษ ฮัดสัน เทย์เลอร์ ในฐานะผู้นำของไซนา อินแลนด์ มิชชัน เขาได้เห็นพระสัญญาสำเร็จจนนับไม่ถ้วน

ในปี 1869 เทย์เลอร์พบกับวิกฤติใหญ่ในชีวิตฝ่ายวิญญาณ เขาต่อสู้กับการทดลองและล้มเหลว เขาเขียนจดหมายถึงแม่ของเขาว่า “ลูกไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าในใจของลูกชั่วร้ายถึงเพียงนี้” แต่เขาก็เขียนด้วยว่า “ลูกรู้ว่าลูกรักพระเจ้าและรื่องานของพระองค์ และอยากรับใช้พระองค์ผู้เดียวและด้วยทุกสิ่ง **ขอพระเจ้าช่วยลูกให้รักพระองค์มากขึ้นและรับใช้พระองค์ได้ดีกว่านี้**”

วันที่ 4 กันยายน 1869 ฮัดสัน เทย์เลอร์ เป็นพยานยืนยันว่าพระเจ้าได้เทพระวิญญาณของพระองค์ด้วยวิธีการใหม่เข้ามาในชีวิตของเทย์เลอร์ เขาเขียนจดหมายไปหาเพื่อนร่วมงานบอกว่า “พระเจ้าได้สร้างผมให้เป็นคนใหม่แล้ว!” กุญแจไขสู่ความมั่นใจใหม่ในการทรงสถิตของพระเจ้าในชีวิตของเขาคือประโยคหนึ่งใน

³⁵ Image: "HudsonTaylorin1893", The Story of The China Inland Mission (1893), retrieved from <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:HudsonTaylorin1893.jpg>, public domain.

จดหมายจากเพื่อนมิชชันนารีคือ จอห์น แมคคาร์ธี เทย์เลอร์ได้แสวงหามาตลอดเพื่อจะได้รับความเชื่อที่ลึกมากขึ้นและความมั่นใจในการทรงสถิตของพระเจ้าด้วยความพยายามของเขาเอง แต่แมคคาร์ธีเขียนว่า “เราจะทำให้ความเชื่อของเราเข้มแข็งมากขึ้นได้อย่างไร? ไม่ใช่ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้ความเชื่อ แต่โดยการพักสงบในพระองค์ผู้ทรงสัตย์ซื่อ”

เทย์เลอร์เขียนข้อความเหล่านี้ถึงน้องสาวของเขา

“เมื่อพี่อ่าน พี่เห็นทุกอย่าง ‘ถ้าเราไม่เชื่อ แต่พระองค์ก็คงอยู่อย่างสัตย์ซื่อ’ พี่มองที่พระเยซูและมองเห็น (และเมื่อพี่เห็น โอ ความยินดีไหลล้น) พระองค์ตรัสว่า ‘เราจะไม่มีวันละทิ้งเจ้าเลย’

‘โอ มีการพักสงบ’ พี่คิดอย่างนี้ว่า ‘ฉันได้ดิ้นรนต่อสู้มาอย่างเหนื่อยเปล่าเพื่อจะพักสงบในพระองค์ ฉันจะไม่ดิ้นรนต่อสู้อีก เพราะพระองค์สัญญาไม่ใช่หรือว่าจะเข้าสนิทกับฉัน ไม่มีวันละทิ้งฉัน ไม่มีวันทำให้ฉันผิดหวัง?’ และน้องรัก พระองค์ทำแบบนั้นจริง ๆ

พี่ไม่เพียงเห็นว่าพระเยซูไม่เคยละทิ้งพี่ แต่เห็นด้วยว่าพี่เป็นอวัยวะในพระกายของพระองค์ ในเนื้อและกระดูกของพระองค์ เกาอย่างไม่ได้เป็นเพียงแค่วrak แต่เป็นทุกอย่าง เป็นราก ลำต้น กิ่งก้าน ใบ ดอก ผล และพระเยซูไม่ได้เป็นแค่นั้นอย่างเดียว พระองค์เป็นดินและแสงแดด เป็นอากาศและน้ำค้างรินรด และนับหมื่นครั้งที่ทรงเป็นมากกว่าที่เราจะฝัน ปราบปราม หรือต้องการ โอ..ความยินดีที่ได้เห็นความจริงนี้ พี่อธิษฐานว่าให้ตาของน้องเปิดออกเพื่อจะเข้าใจอย่างชัดเจน ที่น้องจะรู้ และชื่นชมยินดีกับความไพบูลย์ที่ประทานให้แก่เราในพระคริสต์”

ในช่วงนี้เองเทย์เลอร์เข้าใจว่าการเป็นเหมือนพระคริสต์ไม่ได้มาจากความพยายามแต่มาจากการเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์ผู้เป็นเถาองุ่นที่ใช้ชีวิต มาทางการมีส่วนร่วมกับพระคริสต์ ต่อมาลูกชายของเขาเขียนว่า “พ่ออยู่ในการยอมจำนนมาอย่างยาวนาน แต่ครั้งนี้มากยิ่งขึ้น นี่คือการยอมจำนนแบบใหม่ที่เป็นความยินดี มอบถวายตัวเองทั้งหมดและทุกสิ่งแด่พระองค์”

นี่ไม่ใช่ประสบการณ์ที่เกิดจากอารมณ์ชั่วครั้งชั่วคราว สามสิบปีต่อมา เทย์เลอร์มองย้อนกลับไปและเขียนว่า “เราไม่ควรหลงลืมพระพรที่เราได้รับจากพระวจนะ ในยอห์น 4:14 ‘แต่คนที่ดื่ม น้ำที่เราจะให้กับเขา นั้น จะไม่มีวันกระหายอีกเลย’ เมื่อเราตระหนักว่าพระคริสต์หมายความว่าอะไรในสิ่งที่พระองค์ตรัส คำว่า ‘ไม่

มีวัน' คือ 'ไม่มีวัน' และ 'กระหาย' คือกระหาย – ใจของเราท่วมท้นไปด้วยความยินดี**เมื่อเรายอมรับของประทานนี้**” สิ่งเกิดเวลานั้น “เมื่อเรายอมรับของประทานนี้” เทย์เลอร์เข้าใจว่าพระคุณของพระเจ้าเพื่อชำระให้บริสุทธิ์นั้นเป็นของประทานที่ให้เราได้รับ ไม่ใช่การทำให้สำเร็จเพื่อจะได้รับ

ประสบการณ์กับพระคุณของพระเจ้านี้ไม่ได้ทำให้ชีวิตที่เหลือของเทย์เลอร์สุขสบาย ปีต่อมาในปีที่ยากลำบากที่สุดในชีวิตของเขา ลูกสองคนของเขาเสียชีวิต และมาเรียเสียชีวิตตอนอายุ 33 ปี ต่อมาเทย์เลอร์ต้องนำ ไชนา อินแลนด์ มิซซัน เผชิญกับความน่าสะพรึงกลัวของกลุ่มกบฏบ็อกเซอร์ สมาชิกเจ็ดสิบเก้าคนของมิซซันถูกฆ่าตายในวันอันน่าสะพรึงกลัวนั้น

แต่โดยทางทุกสิ่งเหล่านี้ เทย์เลอร์ยังคงมั่นใจด้วยความวางใจว่าพระเจ้าจะสนับสนุนทุกสิ่งที่เป็นพระสังฆราชคนหนึ่งมาเยี่ยมเทย์เลอร์ในช่วงที่ยากลำบากนี้ เขาเขียนไว้ว่า “นี่คือบุรุษคนหนึ่งที่มีอายุเกือบหกสิบปี แบกภาระที่ใหญ่หลวง แต่ยังคงสงบนิ่งและไม่ทุกข์ร้อนใด ๆ” ทำไมหรือ? เพราะเทย์เลอร์เป็นหนึ่งในเดียวกันกับพระองค์ผู้เป็นเถาองุ่นและเขากำลังพักสงบในพระคริสต์ เขาคือ “ผู้ที่รับใช้ด้วยกำลังที่พระเจ้าประทานให้เขา เพื่อในทุกสิ่งพระเจ้าจะได้รับเกียรติผ่านทางพระเยซูคริสต์” (1 เปโตร 4:11)

ประสบการณ์นี้ไม่ได้ทำให้การเติบโตฝ่ายวิญญาณของเทย์เลอร์สิ้นสุดลง “การพักสงบในพระคริสต์” ของเขาไม่ได้หมายความว่าไม่เกี่ยวข้องกับความพยายาม ในแต่ละเช้า โดยไม่คำนึงถึงความกดดันในงานรับใช้ เทย์เลอร์ใช้เวลาสองชั่วโมงเพื่ออธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ก่อนที่จะเริ่มต้นทำงาน เขาเข้าใจสิ่งที่เปาโลบอกเราต้อง “ไปให้ถึงเป้าหมาย” แต่นี่คือความพยายามที่ตั้งอยู่บนการพึ่งพากำลังของพระเจ้า ไม่ใช่กำลังของ ฮัดสัน เทย์เลอร์ เดียวนี้เทย์เลอร์รู้แล้วว่า แม้แต่กำลังที่จะผลักดันตัวเองให้ลุกขึ้นจากที่นอนเพื่อเริ่มต้นศึกษาพระคัมภีร์ก็เป็นของประทานแห่งพระคุณของพระเจ้าที่ให้กำลังแก่เขา เขาสามารถเป็นเหมือนพระคริสต์**เพราะเขาอยู่ “ในพระคริสต์”**

ลูกชายของเทย์เลอร์ระลึกถึงชีวิตแห่งการอธิษฐานและศึกษาพระวจนะของเทย์เลอร์ การพักสงบในพระคริสต์ไม่ได้หมายความว่าเทย์เลอร์ไม่ใส่ใจต่อความจำเป็นในการมีวินัยฝ่ายวิญญาณ

“สำหรับเขาแล้ว เคล็ดลับในการเอาชนะอยู่ในการสมาคมศีลธรรมกับพระเจ้าทุกวัน แต่ละชั่วโมง และเขาพบว่า สิ่งนี้สามารถรักษาเอาไว้ได้ด้วยการอธิษฐานในที่ลับและการบำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะ

ซึ่งพระเจ้าสำแดงพระองค์เองให้กับจิตวิญญาณที่รอคอยพระองค์ การจัดเวลาเพื่ออธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ในชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายสำหรับเทย์เลอร์ แต่เขารู้ว่าสิ่งนี้สำคัญเทียบเท่าชีวิต

บ่อยครั้งในห้องใหญ่ห้องเดียว พวกเขาต้องเอาผ้ามาแนวกั้นตรงมุมหนึ่งให้กับพ่อ และมุมอื่น ๆ สำหรับตัวพวกเขาเอง และหลังจากนอนหลับในความเงียบ พวกเขาได้ยินเสียงจุดไม้ขีดไฟ และมองเห็นแสงเทียนสั่นไหว ซึ่งบ่งบอกว่ามิสเตอร์เทย์เลอร์ 'ไม่ว่าจะเหน็ดเหนื่อยเพียงไร ก็กำลังอ่านพระคัมภีร์เล่มเล็ก ๆ ที่อยู่ในสองมือเสมอ ตั้งแต่ตีสองจนถึงตีสี่เป็นเวลาที่เขาอธิษฐาน เป็นเวลาที่เขามั่นใจว่าไม่มีอะไรมารบกวนในการรอคอยพระเจ้า... ส่วนที่ยากที่สุดสำหรับอาชีพมิชชันนารีที่มิสเตอร์เทย์เลอร์ค้นพบคือ การรักษาชีวิตในการอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์อย่างเต็มที่เป็นประจำทุกวัน 'ซาตานจะหาบางสิ่งให้คุณทำเสมอ' มันจะบอกว่า 'คุณควรจะทำาน' เมื่อคุณอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์"

วันนี้มีมิชชันนารี 1600 คนทำงานให้กับ โอเอ็มเอฟ อินเตอร์เนชันแนล บรรดาผู้สืบทอด ไชนา อินแลนด์ มิชชัน คนจีนนับหลายล้านคนถูกนำมาหาพระคริสต์ผ่านทางพันธกิจของมิชชันนี้ นี่คือผลจากชีวิตของชายคนหนึ่งที่ดีดำเนินชีวิตในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า³⁶

---

³⁶ เนื้อหาดัดแปลงจากงานเขียนของ ดร. และ มิสซิส ฮอวาร์ด เทย์เลอร์ (Dr. and Mrs. Howard Taylor), เคล็ดลับฝ่ายวิญญาณของ ฮัดสัน เทย์เลอร์ (Hudson Taylor's Spiritual Secret)

บททวนบทที่ 10

(1) พวกอัครทูตเรียกให้คริสเตียนทุกคนบริสุทธิ

(2) การเป็นคนบริสุทธิคือการเป็นเหมือนพระคริสต์

- การเป็นคนบริสุทธิคือการมีใจบริสุทธิ คือใจและความนึกคิดที่เหมือนพระคริสต์
- การเป็นคนบริสุทธิคือมีมือบริสุทธิ หมายถึงพฤติกรรมที่เหมือนพระคริสต์
- การเป็นคนบริสุทธิคือการมีความรักเหมือนพระคริสต์

(3) จดหมายฝากต่าง ๆ บอกถึงลักษณะของความบริสุทธิในชีวิตประจำวัน

- คุณได้รับการทำให้บริสุทธิ คุณกำลังได้รับการทำให้บริสุทธิ
- คุณเป็นธรรมิกชน คุณต้องดำเนินชีวิตให้สมกับเป็นธรรมิกชน
- พระเจ้าทำให้คุณบริสุทธิ คุณต้องเฝ้าหาความบริสุทธิ

(4) เราได้รับฤทธิ์เดชเพื่อดำเนินชีวิตที่บริสุทธิโดยทางพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้สถิตในเรา

(5) เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิได้ “ในพระคริสต์” ชีวิตเก่าของเราอยู่ “ในอาดัม” ชีวิตใหม่ของเราอยู่ “ในพระคริสต์”

(6) ชีวิตที่บริสุทธิขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกับพระองค์ผู้เป็นเถาองุ่น

งานมอบหมาย

(1) เตรียมคำเทศนาเรื่อง “ชีวิตที่เป็นเหมือนพระคริสต์” เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชีวิตสองแบบ คือชีวิตเก่าในอาดัมกับชีวิตใหม่ในพระคริสต์ แสดงให้เห็นว่าการอยู่ “ในพระคริสต์” ให้ฤทธิ์เดชแก่เราเพื่อเอาชนะความบาปได้อย่างไร

(2) เริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไปโดยการท่องจำ ฟิลิปปี 2:1-5

บทที่ 11

ความบริสุทธิ์คือการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า อย่างไม่ห่างหาย

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่นชมยินดีในพระสัญญาของพระเจ้าที่สำเร็จตามคำเผยพระวจนะ
- (2) ยอมรับว่าการสามัคคีธรรมในคริสตจักรเป็นการเตรียมสำหรับการสามัคคีธรรมในสวรรค์
- (3) อุทิศตัวเพื่อมีส่วนร่วมในคริสตจักรท้องถิ่นด้วยความกระตือรือร้นซึ่งเป็นการเสริมสร้างให้เติบโตในความบริสุทธิ์
- (4) ท่องจำ วิวรรณ์ 21:2-3

ย่อหน้า: บุรุษผู้เห็นแผนงานของพระเจ้าสำเร็จ

การเดินทางไปที่เกาะปัทมอสในมหาสมุทรอีเจียน ที่นี่ไม่ใช่แคริบเบียนหรือเกาะแปซิฟิกใต้ที่สวยงาม มัน
เป็นเกาะที่กักขังนักโทษ ปัทมอสโล่งเตียนและโดดเดี่ยว คุณจะพบกับย่อหน้าสาวกที่ทรงรักซึ่งอยู่ที่นั่นแบบ
เชลย

ย่อหน้าเป็นชายชราคนหนึ่ง เขาได้รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อและเป็นต้นแบบของชีวิตที่บริสุทธิ์ เขาได้รับใช้
คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ดูแลมารดาของพระเยซูซึ่งเป็นหญิงม่าย และเทศนาสั่งสอนทั่วเอเชียไมเนอร์

ในวัยที่เขาน่าจะได้รับการเกียรตินิฐานะสาวกที่อยู่กับพระเยซูและเป็นคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่ ย่อหน้าถูก
เนรเทศไปที่เกาะปัทมอส เขาอยู่อย่างโดดเดี่ยวและอาจรู้สึกว่าเขาเองไม่มีประโยชน์ในงานของพระเจ้าอีก
ต่อไป แต่ในเช้าวันอาทิตย์เอเกียบกลับปีหลังจากพระเยซูถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ ย่อหน้าอยู่ “ในพระวิญญาณ
ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เมื่อเขาได้ยินเสียงเหมือนแตรเป่า

เมื่อโยนหินขึ้นไปที่สูงนั้น เขาเห็นพระคริสต์ผู้ที่สละชีวิตของพระองค์ ผมงของพระเยซูขาวดุจขนแกะ ดวงตาของพระองค์ดุจเปลวไฟ เท้าของพระองค์เปล่งปลั่งดุจทองคำสัมฤทธิ์ และเสียงของพระองค์ดุจเสียง น้ำตกก็ก้อง ไบหน้าของพระองค์ส่องประกาย โยนเห็น “พระสิริที่สมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:14)

ในวิวรณ์ เราเดินทางไปในสวรรค์กับโยนเพื่อเห็นแผนการของพระเจ้าสำเร็จ ประชาชนผู้บริสุทธิ์จะ อยู่ในการสามัคคีธรรมที่ไม่ห่างหายและเป็นนิรันดร์กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

โลกที่สมบูรณ์แบบ

โลกที่สมบูรณ์แบบสูญหายไป

ในบทเริ่มต้นของวิชานี้ ผมขอให้คุณนึกถึงภาพสวนเอเดนในวัน แห่งการทรงสร้าง มันเป็นโลกที่สมบูรณ์แบบ มีดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้ทั่วสวน เป็นโลกที่ปราศจากบาปและผลกระทบจาก บาป เป็นโลกที่ไม่มีความเจ็บปวด น้ำตา หรือความตาย สิ่ง สำคัญที่สุดคือ มันเป็นโลกที่มีความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบ ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ไม่มีอะไรมาแยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า ผู้สร้างได้

น่าเศร้าที่ความบาปได้ทำลายโลกที่สมบูรณ์แบบนี้ มีวัชพืช

เติบโตท่ามกลางพืชดอก สัตว์ที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติก็ไล่ล่ากันเอง มนุษย์ต้องทนทุกข์ลำบาก เจ็บปวด และ ตาย ที่สำคัญที่สุดคือ ความสัมพันธ์อันสมบูรณ์แบบระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ถูกทำลายลง เพราะความ บาป มนุษย์จึงถูกขับไล่ออกจากสวนเอเดนและไม่ได้กินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตอีกต่อไป ดูเหมือนว่าซาตาน ได้เอาชนะพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ได้

โลกที่สมบูรณ์แบบตามพระสัญญา

แต่ไม่ใช่จุดจบ ตลอดทั้งพระคัมภีร์ พระเจ้าสำแดงถึงแผนการของพระองค์เพื่อสร้างคนของพระองค์ให้ เป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ปรารถนาสร้างคนที่บริสุทธิ์ ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมสัญญาว่าวัน

คำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์

“โอ พระเจ้าขอให้เราเมื่อเราตื่นครั้ง สุดท้ายเพื่อเข้าไปในนิเวศและประตู สวรรค์ เพื่อเข้าไปในประตูและอยู่ในนิเวศ นั้นที่ไม่มีความมืด แต่มีความสว่างเดียว ไม่มีเสียงรบกวน แต่มีเสียงดนตรีเท่านั้น ไม่มีการเริ่มต้น แต่มีความเป็นนิรันดร์ใน ที่อาศัยที่เต็มด้วยพระสิริและการปกครอง ของพระองค์ เป็นโลกที่ไม่มีวันสิ้นสุด”
- ดัดแปลงจาก จอห์น ดอนนี

หนึ่งพระเจ้าจะทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับไปยังสถานที่อันบริสุทธิ์ ยอห์นผู้เห็นนิมิตก็ได้ชี้ถึงความสำเร็จของพระสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ซ้ำอีก

เอเสเคียลมองเห็นวันหนึ่งที่เมื่อพระเจ้าจะประทับท่ามกลางประชาชนที่บริสุทธิ์ของพระองค์

“ที่อาศัยของเราจะอยู่กับเขาทั้งหลาย เราจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นประชากรของเรา แล้วประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่าเรา ยำห์เวห์ได้ทำให้อิสราเอลบริสุทธิ์ เมื่อสถานนมัสการของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์” (เอเสเคียล 37:27-28)

พระเจ้าจะชำระอิสราเอลให้บริสุทธิ์ พระองค์จะทำให้คนของพระองค์บริสุทธิ์ พระองค์จะประทับอยู่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์ พระสัญญาในเอเสเคียล 37:27 สำเร็จในวิวรณ์ 21:3

“นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา”

พระประสงค์สูงสุดของพระเจ้าจะถูกทำให้สำเร็จเมื่อพระองค์ประทับอยู่ท่ามกลางประชาชนที่บริสุทธิ์ของพระองค์ เช่นเดียวกันกับเอเสเคียล เศคาริยาห์ก็เห็นล่วงหน้าถึงวันหนึ่งที่เมื่อพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์จะถูกทำให้สำเร็จ พระเจ้าสัญญาว่า “เราจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย” (เศคาริยาห์ 2:10-11)

เศคาริยาห์บทที่ 3 บรรยายถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ในนิมิตของเศคาริยาห์ มีมหาบุโรหิตที่สวมเสื้อตำแหน่งที่สกปรกซึ่งแทนถึงความไม่บริสุทธิ์ของอิสราเอล พระเจ้าจะชำระประชาชนของพระองค์ในสักวันหนึ่ง เสื้อผ้าที่สกปรกของอิสราเอลจะถูกแทนที่ด้วยผ้าลินินสะอาดหมดจด

“และทูตสวรรค์บอกพวกที่ยืนอยู่ข้างหน้าท่านว่า ‘จงเปลี่ยนเสื้อตำแหน่งที่สกปรกออกจากเขาเสีย’ และทูตสวรรค์พูดกับท่านว่า ‘นี่แน่ะ เราได้เอาความผิดบาปออกไปเสียจากเจ้าแล้ว และเราจะประดับตัวเจ้าด้วยเสื้อผ้าดีๆ’” (เศคาริยาห์ 3:4)

ข้อสุดท้ายของพระธรรมเศคาริยาห์ให้ภาพหนึ่งที่เต็มไปด้วยสง่าราศีในพันธสัญญาเดิม

“และในวันนั้น ลูกพรวนที่ผูกมัดจะมีคำจารึกว่า ‘บริสุทธิ์แต่พระยาห์เวห์’ และหม้อปรุงอาหารซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระยาห์เวห์จะเป็นเหมือนขามซึ่งอยู่หน้าแท่นบูชา เออ และหม้อปรุงอาหารทุกใบในเยรูซาเล็มและยูดาห์ จะเป็นของบริสุทธิ์แต่พระยาห์เวห์จอมทัพ เพื่อว่าทุกคนที่มาถวายสัตวบูชา จะเอาหม้อไปล้าง และจะต้มเนื้อในหม้อเหล่านั้น...” (เศคาริยาห์ 14:20-21)

ลูกพรวนที่ผูกมัดจะมีคำจารึกจากผ้าคาดศีรษะของมหาปุโรหิต (อพยพ 28:36-38) หม้อปรุงอาหารทั่วไป จะใช้เป็นของบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์เหมือน “ขามที่อยู่หน้าแท่นบูชา” เยรูซาเล็มจะเป็นอย่างที่เราจะประสงค์ ให้เป็น ทั้งนครจะเป็นที่ประทับของพระเจ้า

พระเจ้าจะทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ พระองค์จะมีประชาชนที่บริสุทธิ์อยู่ในนครอันบริสุทธิ์ นิमितของเศคาริยาห์สำเร็จในวิวรณ์ 21 และ 22 คนของพระเจ้าจะอยู่ในการทรงสถิตของพระองค์ “พระองค์ จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์” (วิวรณ์ 21:3)

โลกที่สมบูรณ์แบบได้รับการรื้อฟื้นกลับมาใหม่

พระคัมภีร์เริ่มต้นโดยอธิบายถึงโลกที่สมบูรณ์แบบว่าสูญหายไปเพราะการล้มลงในความบาป และจบลง ด้วยการอธิบายถึงโลกที่สมบูรณ์แบบซึ่งรอคอยบรรดาคนที่ยอมให้พระเจ้าทำให้แผนการของพระองค์ สำเร็จในชีวิตของพวกเขา นครที่บริสุทธิ์เตรียมไว้สำหรับประชาชนที่บริสุทธิ์ของพระองค์

เหมือนกับสวนเอเดน นครบริสุทธิ์เป็นโลกที่สมบูรณ์แบบที่มีดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้รสชาติดีทั่วนคร ทุก สิ่งสวยงาม

“และท่านสั่งแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนอย่างแก้วผลึก ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดก ไปที่กลางถนนของนครนั้น และริมแม่น้ำทั้งสองฝั่งมีต้นไม้ แห่งชีวิต ที่ออกผลสิบสองชนิด มันออกผลทุกเดือน และใบของต้นไม้ใช้นั้นใช้สำหรับรักษาโรคของ บรรดาประชาชาติ” (วิวรณ์ 22:1-2)

เนื่องจากความบาป มนุษย์จึงถูกขับไล่ออกจากสวนเอเดนและไม่ได้กินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ในวิวรณ์ มนุษย์สามารถกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตได้อีกครั้ง

นี่จะเป็นโลกที่ปราศจากบาป บางครั้งผู้อ่านตกใจกับบทกลาง ๆ ของพระธรรมวิวรณ์ บทต่าง ๆ เหล่านี้ อธิบายถึงการพิพากษาที่จะลงมาเหนือโลก ผู้อ่านมากมายอยากข้ามมาอ่านบทท้าย ๆ ที่ให้ภาพของ สวรรค์อันงดงาม แต่เราไม่สามารถเพิกเฉยต่อบทกลาง ๆ ของพระธรรมได้ เพราะคนบริสุทธิ์จะมีชีวิตอยู่ในการสามัคคีธรรมที่ไม่ห่างหายกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ อำนาจของบาปต้องถูกทำลาย

วิวรณ์แสดงให้เห็นถึงความเกลียดชังของซาตานต่อคนของพระเจ้า ยอห์นเห็น “สัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจาก ทะเล มันมีสิบเขาและเจ็ดหัว” (วิวรณ์ 13:1) สัตว์ร้ายนั้น “ทรงอนุญาตให้มันทำสงครามกับบรรดาธรรมิกชนและชนะพวกเขา” (วิวรณ์ 13:7) สักช่วงเวลาหนึ่งที่จะเห็นว่าความชั่วเอาชนะคนของพระเจ้า แต่ในที่สุดสัตว์ร้ายจะพ่ายแพ้ (วิวรณ์ 15:2) คนของพระเจ้าจะมีชัยชนะในที่สุด พระประสงค์ของพระเจ้าจะถูก ทำให้สำเร็จ

ตลอดประวัติศาสตร์ คนของพระเจ้าได้วางใจว่าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์จะทำการที่ถูกต้อง ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าให้ความมั่นใจแก่ผู้เขียนสดุดีเมื่อเขาเรียกร้องเพื่อความยุติธรรมว่า “พระองค์มิใช่พระเจ้าผู้ปดิดียินดีในความอธรรม ความชั่วร้ายจะไม่อาศัยอยู่กับพระองค์” (สดุดี 5:4) ในวิวรณ์ ยอห์นได้ยินเสียงร้องของผู้พลีชีพว่า “ข้าแต่องค์เจ้านาย ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และแก้แค้นต่อคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกซึ่งหลังเลือดของเรา” (วิวรณ์ 6:10)

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าทำให้คนของพระเจ้ามั่นใจว่าความยุติธรรมจะมีชัยชนะ ยอห์นเขียนถึงคริสเตียนที่ทนทุกข์ภายใต้การกดขี่ของโรม พระองค์สัญญาว่า สักวันหนึ่งผู้พิพากษาที่ “บริสุทธิ์และเที่ยงตรง” ของแผ่นดินโลกจะนำความยุติธรรมมาให้แก่คนของพระองค์ วิวรณ์เรียกให้คนของพระเจ้าคงอยู่ในความสัตย์ซื่อ รู้ว่าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์จะล้างแค้นให้กับคนที่บริสุทธิ์ของพระองค์ วิวรณ์มองไปที่ช่วงเวลาหนึ่งเมื่อซาตานถูกทำให้พ่ายแพ้ และคนบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะมีชีวิตอยู่ในสันติสุข

สวรรค์เป็นนครบริสุทธิ์ เป็นนครที่ปราศจากบาปหรือผลกระทบจากบาป เป็นนครที่ปราศจากความเจ็บปวด น้ำตา และความตาย “พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:4)

แต่มีบางสิ่งที่อัศจรรย์ยิ่งกว่านั้น ส่วนที่ดีที่สุดของสวนเอเดนคือการสามัคคีธรรมอันสมบูรณ์แบบระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ อาดัมและเอวาเดินสวนกับพระเจ้า พวกเขาพูดคุยกับพระองค์แบบหน้าต่อหน้า ไม่มีอะไรมาแยกพระเจ้ากับมนุษย์ออกจากกันได้ ในสวรรค์เราจะอยู่ในการสามัคคีธรรมที่สมบูรณ์แบบกับพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดมาแยกประชาชนผู้บริสุทธิ์ออกจากพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ได้

“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า ‘นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา’” (วิวรณ์ 21:3)

ยอห์นอธิบายถึงฟ้าสวรรค์ว่าเป็นสถานที่หนึ่งที่น่าปราศจากความกลัว ความเจ็บปวด หรือความตาย ทุกสิ่งที่ทำให้เกิดความกลัวในโลกโบราณ (ความลึกที่ยังไม่ถึงของทะเล อันตรายยามค่ำคืน ความรุนแรงของโรค) จะหายไป สันติสุขเป็นนิรันดร์นี้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทรงสถิตของพระเจ้า

“ทุกสิ่งที่ถูกสาปแช่งจะไม่มีอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะมีศักดิ์การพระองค์ พวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 22:3-5)

คนบริสุทธิ์ย่อมปรารถนาที่จะเห็นพระเจ้าเสมอ โมเสสขอให้ได้เห็นพระเจ้าแต่ไม่สามารถมองเห็นหน้าของพระองค์ได้ (อพยพ 33:18-20) ดาวิดอธิษฐานว่า “เมื่อไรข้าพระองค์จะได้มาเห็นพระพักตร์พระเจ้า?”³⁷ พระเยซูสัญญาว่าคนที่มีความบริสุทธิ์ “จะได้เห็นพระเจ้า” (มัทธิว 5:8) พระสัญญาสำเร็จในวิวรณ์ “พวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย” (วิวรณ์ 22:4)

ดัลลัส วิลลาร์ด เล่าเรื่องเด็กน้อยคนหนึ่งแม่ของเขาเสียชีวิต ในคืนหนึ่งด้วยความกลัวและเหงา เด็กคนนั้นนอนนอนหลับบนเตียงของพ่อ กลางดึกคืนนั้น เด็กสะดุ้งตื่นและถามพ่อของเขาว่า “พ่อหันหน้ามาหาผม

³⁷ สดุดี 42:2 ทางเลือกในการแปลคำอธิษฐานนี้ “เมื่อใดข้าพระองค์จะได้มาและเห็นหน้าของพระเจ้า?” (ฉบับแปลมาตรฐานอังกฤษ เซิงอรรถ)

‘ใหม่?’ พ่อตอบว่า “ใช่ พ่อหันหน้ามาทางลูก” เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว เด็กคนนั้นนอนหลับอย่างมีสันติสุข ในสวรรค์ คนบริสุทธิ์จะเห็นหน้าของพระเจ้า หน้าของพระองค์จะหันมาหาเราชั่ววันรันดร์ เราจะมีสันติสุข แผนการของพระเจ้าจะต้องสำเร็จ! สวนเอเดนจะได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ คนที่มีใจบริสุทธิ์และมีมือบริสุทธิ์จะอยู่กับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ชั่ววันรันดร์ นี่คือการแผนการของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์

ความบริสุทธิ์คือการสามัคคีธรรมกับพระเจ้าอย่างไม่ห่างหาย

ยอห์นมองเห็นนิมิตเรื่องแผนการของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ มันคือนิมิตเรื่องประชาชนของพระเจ้า อาศัยอยู่ในนครบริสุทธิ์ ยอห์นอธิบายถึงสถานที่อยู่อันเป็นนิรันดร์ของเราก็คือ “นครบริสุทธิ์” สามครั้งในพระธรรมวิวรณ์ (วิวรณ์ 21:2; 21:10; 22:19) นี่คือนครของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ และประชาชนผู้บริสุทธิ์ นครทั้งดงมานี้เป็นสถานที่ที่มีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ มีเพียงคนบริสุทธิ์เท่านั้นจะได้อยู่ที่นั่น

วิวรณ์ 21 ให้ภาพดงามของสวรรค์ แต่ก็มีคำเตือนรวมอยู่ด้วย

“แต่พวกที่ซี้ซั้ว พวกที่ไม่เชื่อ พวกที่ประพฤติอย่างน่าสะอิดสะเอียน พวกฆาตกร พวกล่วงประเวณี พวกใช้เวทมนตร์ พวกบูชารูปเคารพ และทุกคนที่โกหกนั้น มรดกของพวกเขาคืออยู่ในบึงที่ไฟและกำมะถันกำลังลุกไหม้อยู่ ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง” (วิวรณ์ 21:8)

สวรรค์คือนครบริสุทธิ์ พระเจ้าจะไม่ยอมให้ความบาปมาทำลายความบริสุทธิ์ของนครนั้น นักเทศน์รุ่นเก่า ๆ จะพูดว่า “สวรรค์คือสถานที่บริสุทธิ์ที่เตรียมไว้ให้คนบริสุทธิ์” มีเพียงคนบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในนครบริสุทธิ์นี้

คนที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางจะไม่ได้ชื่นชมนครที่พระเมษโปดกของพระเจ้าเป็นใจกลางของนครนั้น คนที่ใช้ชีวิตเพื่อทำตามความปรารถนาบาปก็จะได้ไม่มีความสุขในเมืองที่ทุกสิ่งบริสุทธิ์ คนที่ไม่รักพระเจ้ายิ่งจะเปื้อนกับการอยู่ในเมืองที่มีการนมัสการพระเจ้าตลอดเป็นนิรันดร์ นครบริสุทธิ์ถูกออกแบบมาเพื่อคนที่บริสุทธิ์ เพราะคนของพระเจ้าบริสุทธิ์หมดจด พวกเขาจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ชั่ววันรันดร์ในนครนั้น

พระสัญญาในเอเสเคียล 40-48 สำเร็จเป็นจริงในเยรูซาเล็มใหม่ อย่างไรก็ตาม ไม่นานผู้อ่านก็จะเห็นความแตกต่างระหว่างนิมิตของ เอเสเคียลกับความสำเร็จในวิวรณ์ ในนิมิตของเอเสเคียล พระวิหารตั้งอยู่ตรงกลางนคร ในเยรูซาเล็มใหม่ ไม่มี “พระวิหารในนครนั้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกเป็นพระวิหารในนครนั้น” (วิวรณ์ 21:22) พระเจ้าเองทรงเป็นพระวิหารนั้น! นครทั้งหมดเวลานี้เป็น “ที่บริสุทธิ์” ที่แยกไว้เป็นพิเศษสำหรับพระเจ้าและสำหรับประชาชนของพระองค์

การสามัคคีธรรมที่ไม่ห่างหายซึ่งพระเจ้ากับมนุษย์มีส่วนร่วมกันในสวนนั้นก็ได้รับการรื้อฟื้นใหม่ ความละเอียดและความกลัวที่ทำให้อาดัมและเอวาผู้เต็มไปด้วยความบาปต้องหลบซ่อนจากพระเจ้าย่อมหายไป เราจะมองเห็นหน้าของพระเจ้า ประชาชนที่บริสุทธิ์จะมีความสุขในการสามัคคีธรรมอย่างไม่ห่างหายกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าแยกอิสราเอลไว้เป็นดัง “อาณาจักรปุโรหิตและเป็นชนชาติบริสุทธิ์” (อพยพ 19:6) ในวิวรณ์ คริสตจักรคือ “อาณาจักรและเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา” (วิวรณ์ 5:10) ไม่เหมือนชนชาติอิสราเอล อาณาจักรนี้เป็น “มหาชนที่ไม่มีใครนับจำนวนได้ ที่มาจากทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกชนชาติและทุกภาษา” (วิวรณ์ 7:9) พระสัญญาในปฐมกาล 12:3 สำเร็จเป็นจริงในวิวรณ์ 7:9

เหมือนกับอิสราเอลที่จะสามารถทำให้ภารกิจของตนสำเร็จในฐานะอาณาจักรปุโรหิตได้ก็ต่อเมื่อดำรงอยู่ในความบริสุทธิ์ คริสตจักรก็จะสามารถทำให้ภารกิจสำเร็จได้เมื่ออยู่ในความบริสุทธิ์เท่านั้น คนของพระเจ้าต้องบริสุทธิ์ ในพันธสัญญาเดิม คนเลวีสวมชุดผ้าป่านเนื้อดีเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ยอห์นแสดงให้เห็นว่าธรรมิกชนต้องบริสุทธิ์หมดจด (วิวรณ์ 3:4-5; 6:11; 19:8) มีเพียงคนเหล่านั้นที่ “ชำระล้างเสื้อผ้าของตน” จะได้เข้าไปในนครนี้ (วิวรณ์ 22:14) คนบริสุทธิ์จะอาศัยอยู่อย่างมีสันติสุขร่วมกันกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ: เมื่อฉันไม่รู้สึกว่าบริสุทธิ์

สิ่งนี้ดูคุ้น ๆ ไหม? คุณได้ยินคำเทศนาที่ทำทนายให้คุณบริสุทธิ์ในระดับลึกมากขึ้น คุณอธิษฐานและอุทิศตัวเพื่อมีชีวิตที่บริสุทธิ์ ผ่านไปแปดสัปดาห์ คุณเติบโตขึ้นในชีวิตฝ่ายวิญญาณ คุณเห็นผลของพระวิญญาณมากขึ้นในชีวิตของคุณ คุณพบว่าคุณมีความรักลึกซึ้งมากขึ้นต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้าน

แต่ทันใดนั้น คุณก็ชนกำแพง คุณยังคงเดินไปกับพระเจ้า คุณไม่พบความบาปที่ทำโดยตั้งใจในชีวิต คุณรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน แต่โดยการเจ็บป่วยทางกาย ความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือแม้แต่ความกดดันในพันธกิจ คุณตระหนักว่า “ฉันไม่รู้สีกว่าฉันกำลังเติบโตในความบริสุทธิ์ มีอะไรผิดปกติหรือ?”

คุณยังคงอยู่ในชีวิตที่บริสุทธิ์ในขณะที่คุณไม่รู้สีกว่าบริสุทธิ์ได้อย่างไร? คุณยอมแพ้และพูดว่า “ความบริสุทธิ์เป็นไปไม่ได้” ไหม? คุณกลับไปทำแท้งบูชาหรือเปล่า? คุณเดินต่อไปในความบริสุทธิ์อย่างไรบ้าง?

► คุณเคยมีประสบการณ์ที่ทำหายแบบนี้ไหม? คุณตอบสนองอย่างไร?

“เมื่อฉันไม่รู้สีกว่าบริสุทธิ์ ฉันต้องเดินด้วยความเชื่อ”

ในบทที่ 2 เราเห็นว่าความบริสุทธิ์คือ “การเดินไปกับพระเจ้า” อับราฮัมเดินไปกับพระเจ้าไปยังประเทศที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน เขาเดินไปกับพระเจ้าด้วยการเชื่อฟังและด้วยความเชื่อ สี่พันปีต่อมา ดูเหมือนน่าตื่นเต้นมากเมื่ออ่านเรื่องความเชื่อของอับราฮัม แต่ลองเอาตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับเขา เดินผ่านผืนดินที่ขรุขระวันแล้ววันเล่า ไกลสุดสายตาก็ไม่มีจุดสิ้นสุด คุณไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน คุณคิดว่า อับราฮัมตื่นมาทุกเช้าด้วยความรู้สึกตื่นเต้นกับวันนั้นหรือ? ผมไม่คิดว่าเขาเป็นแบบนั้น ผมเชื่อว่าต้องมีวันที่เขาพูดว่า “ข้าไม่รู้สีกว่าอยากเดินต่อไปในวันนี้” แต่อับราฮัมก็ยังคงเดินต่อไปกับพระเจ้า

เราอ่านเรื่องโนอาห์ที่ “เดินไปกับพระเจ้า” ในโลกที่เต็มไปด้วยความบาป รอบตัวเขามีแต่คนนอกศาสนาที่กราบไหว้รูปเคารพและผู้คนที่ คำความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา (ปฐมกาล 6:5) โนอาห์เดินไปกับพระเจ้า คุณคิดว่าเขาตื่นนอนมาทุกเช้าด้วยความตื่นเต้นกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันนั้นหรือ? ผมเดาว่าบางครั้งเขาคงรู้สึกเหนื่อยและท้อแท้ แต่โนอาห์ยังคงเดินต่อไปกับพระเจ้า

กุญแจดอกหนึ่งที่ไขสู่ชีวิตที่บริสุทธิ์คือการระลึกว่าเราได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ เรายังคงเติบโตในความบริสุทธิ์โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ บางคนเข้าใจว่าพวกเขาได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ พวกเขาเรียนรู้ว่าพวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ แต่พวกเขาล้มเหลวและติดกับดักในการเชื่อว่าการจะเติบโตต่อไปได้นั้นต้องอาศัยความพยายามของตัวเอง

มีวินัยเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตที่บริสุทธิ์ไหม? มีแน่นอน! เราต้องยังคง “ประหารโลกีย์วิสัยในพวกท่าน” ไหม? (โคโลสี 3:5) ใช่ เราต้อง “โน้มตัวไปยังสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า” และ “บากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัลคือการทรงเรียกแห่งเบื้องบนซึ่งมีในพระเยซูคริสต์” ไหม? (ฟิลิปปี 3:13-14) แน่นอนเราต้องทำอย่างนั้น!

แต่คุณต้องไม่ลืมว่า “การประหาร” “การโน้มตัวไปข้างหน้า” และ “การบากบั่นไปสู่หลักชัย” ของคุณทำสำเร็จได้โดยฤทธิ์เดชของ “พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอยู่ภายในพวกท่าน ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์” (ฟิลิปปี 2:13) พระองค์คือผู้เดียวที่ให้ความปรารถนา (ความประสงค์) พระองค์คือผู้เดียวที่ให้ฤทธิ์เดช (การทำงาน) พระองค์กำลังทำงานในเราเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในการสร้างเราให้บริสุทธิ์ เมื่อคุณไม่รู้สึกรับรู้บริสุทธิ์ ให้คุณพักสงบในพระคุณของพระเจ้าผู้กำลังเปลี่ยนแปลงคุณให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์มากขึ้นทุก ๆ วัน

“เมื่อฉันไม่รู้สึกรับรู้บริสุทธิ์ ฉันต้องพักสงบในความบริสุทธิ์ของพระองค์”

ในบทที่ 5 เราเห็นว่าความดีพร้อมไม่ใช่การปฏิบัติแบบไม่มีที่ติภายนอก แต่เกี่ยวข้องกับใจที่เด็ดเดี่ยวในการอุทิศตัวต่อพระเจ้า ในบทที่ 7 เราเรียนรู้ถึงคำสั่งของพระเยซู “จงดีพร้อม” ว่าเป็นคำสั่งให้เด็ดเดี่ยวในการรักพระเจ้า คริสเตียนที่ดีพร้อมไม่ใช่ที่การปฏิบัติภายนอก แต่เกี่ยวข้องกับความรัก

เราบริสุทธิ์เพราะพระเจ้าบริสุทธิ์ ฐานะของเรา “ในพระคริสต์” พระองค์ทำให้เราบริสุทธิ์ หนึ่งในความจริงที่ยิ่งใหญ่ของข่าวประเสริฐคือการที่เราไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรนด้วยกำลังของเราเองเพื่อความบริสุทธิ์อีกต่อไป เราสามารถพักสงบในพระคริสต์ ฐานะของเราในการเป็นคริสเตียน ฐานะของเราในการเป็นธรรมิกชน ฐานะของเราในการเป็นคนบริสุทธิ์นั้นอยู่ในพระองค์

โรเบิร์ตโคลแมนเคยเล่าเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับความหมายของการรักพระเจ้าด้วยความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมในตอนที่เขาไม่สามารถปฏิบัติภายนอกอย่างดีพร้อมได้ ดร.โคลแมน กำลังทำงานอยู่ในสวนช่วยวันที่อากาศร้อน เมื่อลูกชายตัวเล็ก ๆ ของเขาเห็นพ่อตากแดดเหงื่อไหลจนเปียก เขาตัดสินใจที่จะไปเอาน้ำมาให้พ่อ แก้วหนึ่ง เด็กชายไปเอาแก้วใบหนึ่งที่สกปรกมา เติมน้ำจากแอ่งน้ำในสนามหญ้า แล้วนำมาให้พ่อ ดร.โคลแมนพูดว่า “แก้วน้ำก็สกปรกและน้ำก็มีแต่โคลน แต่น้ำใจดีเลิศมากเพราะมาจากใจที่รัก” นั่นเป็นภาพของ

ความดีพร้อมในความจำกัดของเรา เราเองานรับใช้ที่แตกสลายและไม่สมบูรณ์มาให้กับพระเจ้าผู้ยอมรับเราเพราะสิ่งที่เรานำมาออกมาจากใจที่รักพระองค์

พระเจ้ายอมรับความพยายามที่แตกสลายของเราและทรงเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นบางสิ่งที่เกินกว่าเราจะนึกคิดได้ เพราะความบริสุทธิ์ของเราเป็นเพียงเงาของความบริสุทธิ์ที่ไม่จำกัดของพระองค์ แม้ความรักที่ดีที่สุดของเราก็จะรับผลกระทบจากความจำกัดของมนุษย์ แต่เมื่อเราพักสงบในความบริสุทธิ์ของพระองค์ เราตระหนักว่าการเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ให้ “เป็นคนบริสุทธิ์” สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์โดยทางพระองค์เท่านั้น ด้วยใจที่เด็ดเดี่ยว เรานำแก้วที่มีน้ำเปื้อนโคลนมา และพระองค์ก็เปลี่ยนมันให้กลายเป็นน้ำสะอาดและเปล่งประกาย ความบริสุทธิ์ของเราดีพร้อมในความบริสุทธิ์ของพระองค์

“เมื่อฉันไม่รู้สึกว่าบริสุทธิ์ ฉันต้องระลึกว่าฉันเป็นส่วนหนึ่งของคนบริสุทธิ์”

ใจความสำคัญหลักของพระธรรมวิวรณ์คือคริสตจักร แต่มักจะถูกมองข้าม วิวรณ์เริ่มต้นด้วยชุดคำสอนเรื่องคริสตจักรทั้งเจ็ด คำสอนเหล่านี้แสดงถึงความสำคัญของชุมชนคริสตจักรท้องถิ่นภายในพระกายที่ใหญ่กว่าของพระคริสต์ แต่ไม่ใช่จุดสิ้นสุดของการเน้นของวิวรณ์เรื่องคริสตจักร

ชุมชนของคนที่ได้รับการไถ่ 144,000 คนอาจแทนถึงคริสตจักรทั้งหมดคือพระกายของพระคริสต์ ต่อมาในพระธรรมนี้ คริสตจักรได้รับการมองเห็นดังเจ้าสาวของพระเมษโปดก (วิวรณ์ 19:7-8) คริสตจักรเป็นจุดศูนย์รวมของวิวรณ์

ถ้าหากนี่เป็นความจริงการนมัสการของเราและการสวดอธิษฐานในฐานะคริสตจักรบนโลกนี้เป็นการเตรียมเราสำหรับการนมัสการและสวดอธิษฐานในฐานะคริสตจักรชั่ววันรันดร์ ชีวิตของเราในฐานะคริสตจักรมีความหมายว่าอะไรในวันนี้?

► ถ้าหากวิวรณ์เป็นภาพของเจ้าสาวของพระคริสต์ภาพนี้ของคริสตจักรส่งผลกระทบต่อชีวิตในคริสตจักรอย่างไรบ้าง? หรือถามอีกอย่างคือคริสตจักรของคุณเหมือนกับคริสตจักรในวิวรณ์ในด้านใดบ้าง? และมีด้านใดที่คริสตจักรของคุณไม่เหมือนคริสตจักรในวิวรณ์?

ผลลัพธ์อย่างหนึ่งในทางปฏิบัติจากความจริงนี้คือชีวิตที่บริสุทธิ์ของเราอยู่ในการสามัคคีธรรมร่วมกันกับคริสตจักร ในโลกที่เน้นความเป็นส่วนตัวสูง ทำให้คริสเตียนจำนวนมากคิดว่าความรอดเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นประสบการณ์ส่วนตัวเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่มีตัวอย่างต่าง ๆ เกี่ยวกับความเป็นส่วนบุคคล เช่น เอโนคเดินไปกับพระเจ้าตามลำพัง แต่ก็มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์อีกมากมายเกี่ยวกับลูกของพระเจ้าที่เดินไปกับพระเจ้า **ในฐานะส่วนหนึ่งของพระกาย** กฎต่าง ๆ เรื่องความบริสุทธิ์ในอิสราเอลมีไว้สำหรับ “ชนชาติของพระเจ้า” อิสราเอลมีจำนวนมากเกินกว่าที่จะเป็นกลุ่มบุคคล อิสราเอลเป็นพระกายโดยรวมที่เติบโตด้วยกันเป็นพระฉายของพระเจ้า

คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เป็นมากกว่ากลุ่มบุคคลที่อยู่ใน “สโมสร” เดียวกัน คริสตจักรเคยเป็นและกำลังเป็นพระกายของพระคริสต์ ธรรมิกชนทั้งหลายในพระธรรมวินัยเผชิญกับการถูกฆ่าเพราะข่าวประเสริฐรวมกันในฐานะพระกายของพระคริสต์ แม้เมื่อพวกเขาตายอย่างโดดเดี่ยว แต่พวกเขารู้ว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรสากล ธรรมิกชนทั้งหลายในพระธรรมวินัยดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ในฐานะส่วนหนึ่งของพระกาย พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของเจ้าสาวที่บริสุทธิ์ แม้เมื่อแยกกันอยู่อย่างโดดเดี่ยวบนเกาะปัทมอส เขารู้ว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรสากล

มันกลายเป็นเรื่องปกติที่ได้ยินผู้คนพูดว่า “ฉันรักพระเยซูแต่ฉันไม่รักคริสตจักร” นี่เกิดขึ้นจากการเข้าใจคริสตจักรผิด ถ้าคริสตจักรเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ ฉัน **ต้อง** รักคริสตจักร (ในฐานะสามีคนหนึ่ง ผมจะมีความสุขถ้ามีคนอื่นมาบอกผมว่า “ฉันรักคุณ แต่ฉันรังเกียจภรรยาของคุณ”) คริสตจักรเป็นพระกายหนึ่งของผู้เชื่อทั้งหลายเพื่อเติบโตไปด้วยกันในพระฉายของพระเจ้า

เราไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อให้อยู่ตามลำพัง จอห์น เวสลีย์ กล่าวว่า “ความบริสุทธิ์ทั้งหมดเป็นความบริสุทธิ์ในสังคม” เขาหมายความว่าเราเติบโตในฐานะพระกายหนึ่ง นั่นคือแรงบันดาลใจของวงเมธอดิสต์ พวกเขาช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้สมาชิกแต่ละคนเติบโต

“เมื่อใครบางคนคิดว่าจะพัฒนาชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ เขาต้องอยู่ตามลำพังกับพระเจ้า และนั่นเขาจะไม่มีประโยชน์สำหรับคนอื่น ๆ อีกต่อไป”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์

เรื่องนี้มีความหมายอะไรต่อเราในวันนี้? คนบริสุทธิ์เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่บริสุทธิ์ เราเติบโตในความบริสุทธิ์ในฐานะส่วนหนึ่งของพระกายที่บริสุทธิ์ เมื่อผมต้องต่อสู้เพื่อเอาชนะบางอย่าง พระเจ้านำเพื่อนที่แสวงหาความบริสุทธิ์ให้เข้ามาหนุนใจผมในด้านที่อ่อนแอของผม ในอีกทางหนึ่ง เมื่อพระเจ้าได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผมในด้านหนึ่ง ผมจึงสามารถหนุนใจพี่น้องคนอื่นที่อ่อนแอกว่าได้ ชีวิตที่บริสุทธิ์คือชีวิตที่ตั้งใจดำเนินในชุมชนของผู้เชื่อที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณผู้จะสำแดงความรักของพระเจ้าให้กับโลกนี้

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี

“และขอให้เราพิจารณาดูเพื่อจะปลุกใจกันและกันให้มีความรักและทำความดี อย่าขาดการประชุมเหมือนอย่างบางคนทำเป็นนิสัย แต่จงหนุนใจกันให้มากยิ่งขึ้น เพราะพวกท่านก็รู้อยู่ว่านั่นใกล้เข้ามาแล้ว” (ฮีบรู 10:24-25)

ในการหนุนใจคริสเตียนที่ถูกข่มเหงให้พากเพียรในความเชื่อ เขาพูดว่า “ปลุกใจกันและกัน” เมื่อคุณมาประชุมกันและหนุนใจกัน ในฉบับคิงส์เจมส์ใช้วลีนี้ “กระตุ้นกันและกันให้รักและทำความดี” การหนุนใจสมาชิกคริสตจักรให้ลงลึกในความรักและความบริสุทธิ์เป็นบทบาทส่วนหนึ่งของคริสตจักร

เมื่อคุณไม่“รู้สึกบริสุทธิ์” จงยอมให้พระเจ้าหนุนใจคุณให้เติบโตต่อไปผ่านทางพี่น้องคริสเตียนในพระกายที่คุณเป็นสมาชิก คุณเป็นส่วนหนึ่งของ “คริสตจักรสากล” แต่คุณก็เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่นด้วย พระเจ้าวางคุณไว้ที่นั่นอย่างมีเหตุผล จงยอมให้พี่น้องเชื่อของคุณปลุกใจคุณให้เติบโตมากขึ้นในการมีชีวิตที่บริสุทธิ์

เธอค้นพบเคล็ดลับ - แฟนนี ครอสบาย

ตอนที่ แฟนนี ครอสบาย³⁸ อายุได้สองเดือน ความผิดพลาดของหมอทำให้เธอตาบอด ตลอดชีวิต ไม่กี่เดือนต่อมา พ่อของเธอตาย แม่ของเธอต้องปล่อยครอบครัวให้อยู่เองใน ขณะที่เธอไปทำงานเป็นแม่บ้านเป็นเวลาหลายชั่วโมง แฟนนีรู้จักความยากลำบาก ต่าง ๆ ของชีวิตในโลกที่บาปและถูกแช่งสาปนี้

บทเพลงสรรเสริญของ แฟนนี ครอสบาย ยืนยันว่าเธออุทิศตัวต่อพระคริสต์ เธอได้ยอม จ्ञำนความตั้งใจของเธอต่อพระประสงค์ของพระเจ้า

แฟนนีครอสบายเข้าใจว่าความบริสุทธิ์คือความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อมต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านของเรา เธอใช้เวลาและเงินของเธอต่องานมิชชั่นต่าง ๆ ที่ทำงานกับคนติดสุราและคนไร้บ้าน เธอและสามีของเธอ ยอมสละทุกสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับการเอาชีวิตรอด เธอรักพระเจ้า รักเพื่อนบ้านของเธอ วันต่อวันแฟนนี ครอสบาย เติบโตขึ้นในการเป็นเหมือนพระคริสต์และในความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม

แฟนนีรอคอยวันที่เมื่อพระสัญญา “พวกเขาจะเห็นหน้าของพระองค์” สำเร็จ เมื่อมีใครแสดงความสงสาร ต่อสภาพของเธอ แฟนนี ครอสบาย ตอบว่าเธอชื่นชมยินดีในการตาบอดของเธอเพราะ “เมื่อฉันไปสวรรค์ ใบหน้าแรกที่ฉันจะได้เห็นคือใบหน้าของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของฉัน ฉันจะมองเห็นพระองค์หน้าต่อหน้า”

³⁸ Image: "Francis Jane Crosby, 1820-1915" by W.J. Searle, retrieved from the Library of Congress Prints and Photographs Division, <http://hdl.loc.gov/loc.pnp/cph.3b17084>, "no known restrictions."

บททวนบทที่ 11

- (1) ความบริสุทธิ์คือการสำนึกศีลธรรมอย่างไม่ห่างหายกับพระเจ้า
- (2) จากปฐมกาลบทที่ 3 ผ่านทางจดหมายฝากต่าง ๆ พระเจ้าสัญญาที่จะรื้อฟื้นการสำนึกศีลธรรมอันสนิทสนมระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ พระสัญญานี้สำเร็จเป็นจริงในพระธรรมวิวรณ์
- (3) พระธรรมวิวรณ์แสดงให้เห็นถึงคนบริสุทธิ์ที่มีการสำนึกศีลธรรมที่ไม่ห่างหายกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์
- (4) การสำนึกศีลธรรมของคริสตจักรคือการเตรียมสำหรับการสำนึกศีลธรรมในสวรรค์ คริสตจักรบนโลกนี้เป็นแบบจำลอง (ที่ผิดพลาดได้) ของคริสตจักรในนิรันดร์กาล เนื่องจากสิ่งนี้เราจึงควรแสวงหาที่จะวางรูปแบบชีวิตในคริสตจักรที่เน้นความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรที่นั่น

งานมอบหมาย

- (1) ลองจินตนาการว่ามีใครบางคนมาพูดกับคุณว่า “ฉันรักพระเยซู แต่ไม่รักคริสตจักร” เขียนจดหมาย 1-2 หน้า เพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณคิดว่าความรักที่มีให้พระเยซูควรนำไปสู่การรักเจ้าสาวของพระเยซูคือคริสตจักรด้วย บอกวิธีที่ใจบริสุทธิ์จะคล้อยให้รักคริสตจักรของพระเจ้า แสดงให้เห็นว่าการเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรจะช่วยให้เราเติบโตในความบริสุทธิ์ได้อย่างไร
- (2) เริ่มชั่วโมงเรียนถัดไปด้วยการท่องจำ วิวรณ์ 21:2-3

บทที่ 12

เป็นไปได้ไหมที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์?

จุดประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ยอมรับว่าคำสั่งของพระเจ้าให้บริสุทธิ์สำเร็จได้โดยพระสัญญาของพระองค์ที่จะทำให้เราบริสุทธิ์
- (2) ยอมรับอย่างเต็มที่ต่อการทรงเรียกของพระเจ้าให้เราบริสุทธิ์
- (3) อุทิศตัวที่จะเติบโตในความบริสุทธิ์ทุก ๆ วัน
- (4) ท่องจำ 1 เธสะโลนิกา 5:23-24

เปาโล: บुरुผู้ไม่หาความบริสุทธิ์

นึกถึงการกลับมาเชื่อของเฮโลแห่งทาร์ซัสในปี ค.ศ.34 แล้วถามเขาว่า “คุณเป็นคนบริสุทธิ์ไหม?” เฮโลจะตอบว่า “ใช่ ผมเป็นคนบริสุทธิ์ ผมเข้าสู่หน้ตามกฎบัญญัติ ผมเป็นฟาริสี ผมถือรักษาทุกรายละเอียดของกฎบัญญัติ ผมเป็นคนชอบธรรม” เฮโลถือว่าตัวเองบริสุทธิ์เพราะการเอาใจใส่เชื่อฟังกฎบัญญัติ เขาพยายามทำการดีต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า (ฟิลิปปี 3:4-6)

แต่บนถนนไปตามัสกัส เฮโลเผชิญหน้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาเรียนรู้ว่าความชอบธรรมของเขาเป็นเหมือนผ้าขี้ริ้ว เขาไม่ได้ข่มเหงพวกผู้สอนเท็จ แต่ข่มเหงพระเมสสิยาห์เที่ยงแท้ เขาล้มเหลวในการเชื่อฟังกฎบัญญัติที่สมบูรณ์ในการรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน บนถนนไปตามัสกัส เฮโลพบเส้นทางใหม่สู่ความบริสุทธิ์ “...ไม่มีความชอบธรรมที่ได้มาจากธรรมเนียมปฏิบัติ มีแต่ที่ได้มาโดยความเชื่อในพระคริสต์ คือความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ” (ฟิลิปปี 3:9)

นึกถึงการกลับมาเชื่อของเปาโลในปี ค.ศ.60 “เปาโล ตอนนี้อยู่ที่ทางเดียวที่นำไปสู่ความชอบธรรม แท้จริงคือโดยความเชื่อในพระคริสต์ นั่นหมายความว่า คุณไม่สามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้ใช่ไหม? นี่หมายความว่าพระคริสต์จะถือว่าคุณบริสุทธิ์แม้ว่าคุณเต็มไปด้วยความบาปอย่างนั้นหรือ?”

เปาโลจะตอบสนองด้วยความตกใจ “ผิดแล้ว! ความชอบธรรมมาโดยทางความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น แต่พระเจ้าไม่ได้ปล่อยให้เราอยู่ในสภาพบาปอย่างที่พระองค์พบเรา อ่านคำพยานของผมสิ เป้าหมายของผมคือ ‘ที่ผมจะรู้จักพระองค์และรู้จักฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นฟูพระชนม์ของพระองค์ และผมจะร่วมทนทุกข์กับพระองค์ เป็นเหมือนพระองค์ในการตายของพระองค์’ เป้าหมายของผมคือการเป็นเหมือนพระคริสต์ ความรอดโดยความเชื่อไม่ได้อนุญาตให้เราใช้ชีวิตอยู่ในความบาป ความรอดโดยความเชื่อให้ฤทธิ์เดชแก่เราเพื่อจะเป็นเหมือนพระคริสต์ พระเจ้าผู้รักเราทรงให้ฤทธิ์เดชแก่เราที่เป็นลูกของพระองค์เพื่อดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ผ่านทางพระวิญญาณผู้ประทับในเรา” (ฟิลิปปี 3:10)

► ทบทวนสิ่งที่คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ คุณมีภาพอันทรงพลังของความบริสุทธิ์ไหม? คุณเชื่อไหมว่าชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นพระสัญญาสำหรับคนของพระเจ้า?

เป็นไปได้ไหมที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์?

ในวิชานี้ เราได้เห็นว่าพระเจ้าสั่งให้คนของพระองค์บริสุทธิ์ แต่คนมากมายอ่านคำสั่งของพระเจ้าและตอบสนองว่า “เป็นไปได้ ฉันบริสุทธิ์ไม่ได้” คริสเตียนต้องใช้ชีวิตแต่ละวันอย่างพ่ายแพ้และสิ้นหวังอย่างนั้นหรือ? เราต้องล้มเหลวและไม่ได้ชื่นชมกับชีวิตบริสุทธิ์ที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้เราอย่างนั้นหรือ? หรือเราสามารถชื่นชมอยู่ในพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ได้ไหม?

พระวาทะของพระเจ้ายืนยันว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์

จากเอโนคถึงคนต่างชาติในเธสะโลนิกาที่กลับใจมาเชื่อ พระคัมภีร์สอนว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์

ในเลวีนิติ และใน 1 เปโตร พระเจ้าสั่งว่า “เจ้าทั้งหลายต้องบริสุทธิ์ เพราะเราياه์เวห์พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์” (เลวีนิติ 19:2; 1 เปโตร 1:15-16) ไม่มีที่ใดที่พระเจ้าสั่งแล้วจะไม่มีการจัดเตรียมเพื่อให้ทำตาม พระเจ้าเป็นพ่อที่รักลูกของพระองค์ พระองค์จะไม่ทำให้ลูกของพระองค์ท้อแท้ด้วยคำสั่งที่ทำตามไม่ได้ ในขณะที่เราไม่สามารถเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าได้ด้วยกำลังของเราเอง พระคุณของพระเจ้าให้กำลังแก่เราเพื่อเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์

ศาสตราจารย์ บิล เออร์รี่ กล่าวว่า “คำสั่งเป็นภาพของผู้ที่พระเจ้าทรงเป็นและพระสัญญาของผู้ที่เราสามารถเป็นได้” (จดหมายโต้ตอบ 27 มิถุนายน 2016) คำสั่ง “เจ้าทั้งหลายต้องบริสุทธิ์ เพราะเราياه์เวห์

พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์” แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้ใด พระองค์เป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์ คำสั่งนี้แสดงให้เห็นว่าเราสามารถเป็นใคร เราสามารถเป็นคนบริสุทธิ์ได้

คริสเตียนตลอดทั้งประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์

คริสเตียนในทุกชั่วอายุพบว่าชีวิตบริสุทธิ์เป็นสิทธิพิเศษสำหรับลูกของพระเจ้า ผู้คนจากทุกการช่วงชีวิตต่างพบความชื่นชมยินดีของการพักสงบอยู่ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาพบสันติสุขที่มากจากการรักพระเจ้าด้วยใจที่เด็ดเดี่ยวและการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

ความหิวกระหายความบริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานให้ยืนยันว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์

ผู้เชื่อทุกคนมีความหิวกระหายที่เดินไปกับพระเจ้าในระดับที่ลึกกว่า คริสเตียนที่แท้จริงต้องการเดินไปกับพระบิดาอย่างใกล้ชิด คริสเตียนที่แท้จริงต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์ พระเจ้าได้ใส่ความหิวกระหายไว้ในใจของพระองค์เพื่อจะมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับพระองค์เอง เราสามารถมั่นใจได้ว่าพระบิดาในสวรรค์ผู้รักเราจะไม่ให้เราหิวกระหายโดยไม่จัดเตรียมหนทางเพื่อตอบสนองความหิวกระหายนั้น ความบริสุทธิ์คือสิทธิพิเศษซึ่งเป็นความชื่นชมยินดีของผู้เชื่อทุกคน

ใจที่บริสุทธิ์มีไว้สำหรับคุณไหม?

หลายปีก่อนมีชายยากจนคนหนึ่งที่ฝันอยากเดินเรือข้ามมหาสมุทร เขาสะสมเงินหลายปีจนสามารถซื้อตั๋วได้ หลังจากจ่ายเงินค่าตั๋ว เขาเหลือเงินเล็กน้อย เขาได้ฝันว่ามีอาหารอร่อยบริการบนเรือด้วย แต่เขารู้ว่าอาหารพวกนี้จะต้องแพงมาก เขาจึงประหยัดเงินด้วยการติดขนมปังและเนยใส่ในกระเป๋าเดินทางไปด้วย ในแต่ละวันเมื่อผู้โดยสารไปที่ห้องอาหาร ชายคนนี้จะไปที่ห้องของตัวเองและกินขนมปังกับชีสที่เตรียมมา เขามีความสุขที่ได้อยู่บนเรือ แต่เขาก็ปรารถนาอยากชิมอาหารมื้ออร่อยในห้องอาหารนั้น ในวันสุดท้ายของการเดินทาง ชายคนนี้ได้ตัดสินใจกินอาหารหนึ่งมื้อที่ห้องอาหาร เขารวบรวมเงินทุกบาททุกสตางค์ที่มีโดยหวังว่าจะพอจ่ายค่าอาหารหนึ่งมื้อ แต่เขาต้องประหลาดใจที่พนักงานในเรือถามเขาว่า “คุณหายไปไหนมา

ครับ? เราเตรียมโต๊ะอาหารไว้สำหรับคุณตลอดทั้งสัปดาห์ ค่าอาหารรวมในค่าตัวแล้ว ค่าอาหารจ่ายไว้เรียบร้อยแล้วครับ”³⁹

คริสเตียนจำนวนมากเหมือนชายผู้ยากจนคนนี้ ความยินดีในชีวิตที่บริสุทธิ์ สันติสุขในการดำเนินชีวิตด้วยการยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า และชัยชนะในการดำเนินชีวิตด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งหมดได้รับการจัดเตรียมไว้แล้วโดยการตายของพระคริสต์บนไม้กางเขน พระคริสต์จ่ายเต็มราคาแล้ว แต่เรากลับใช้ชีวิตต่ำกว่าสิทธิพิเศษที่เราได้รับ

ถ้าใจบริสุทธิ์เตรียมไว้สำหรับผู้เชื่อทุกคน แล้วทำไมคริสเตียนจึงไม่ชื่นชมกับสิทธิพิเศษนี้หรือ? เรามักจะยอมให้ซาตานหลอกลวงให้เราเข้าใจคำสอนจากพระคัมภีร์แบบผิด ๆ คำโกหกของซาตานกีดกันไม่ให้เราชื่นชมสิทธิพิเศษที่พระเจ้าตั้งใจให้กับลูกของพระองค์

“เป็นไปไม่ได้ที่จะมีใจบริสุทธิ์”

คริสเตียนมากมายคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีใจบริสุทธิ์ พวกเขาอ่านคำสั่งและพระสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ แต่พวกเขาคิดว่า “มันโอเคสำหรับอับราฮัม แต่ฉันไม่มีวันได้เป็น ‘เพื่อนกับพระเจ้า’”

บางคนี่พูดว่า “เป็นไปไม่ได้ที่จะมีใจบริสุทธิ์” ก็กำลังพูดจากประสบการณ์ที่เจ็บปวดของตัวเอง พวกเขาเคยพยายามดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และล้มเหลว บางทีพวกเขาอาจทำตามกฎบังคับจากภายนอกเพื่อจะบริสุทธิ์ พวกเขาอาจพยายามควบคุมท่าทีและการกระทำบาปโดยควบคุมตัวเองอย่างเข้มงวด บางทีพวกเขาอาจเป็นพยานยืนยันถึงใจที่บริสุทธิ์มาแล้ว แต่วันนี้พวกเขาตัดสินใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะ “บริสุทธิ์เหมือนพระเจ้าทรงบริสุทธิ์”

นึกถึงภาพของชายคนหนึ่งที่มีเสียงแบบเสียงนก เขาฝึกจนสามารถผิวปากเสียงเหมือนกับนกโรบิน เขาทำเสียงเหมือนจนคนข้างบ้านคิดว่านกโรบินกำลังร้องเพลงจริง ๆ แต่ชายคนนี้ไม่ใช่! เขาเลียนแบบเสียงได้ แต่เขาไม่รู้ว่าเสียงนั้นหมายถึงอะไร เขาสามารถเลียนแบบเสียงนก แต่เขาไม่รู้นกนั้นรู้สึกอย่างไรเวลา มันร้องเพลง เขามีเพียงการกระทำภายนอก แต่เขาไม่ได้เป็นแบบนั้นจริง ๆ จากภายใน

³⁹ เรื่องนี้ดัดแปลงมาจากการเขียนของ จอห์น เอ็น ออสวอลท์ (John N. Oswalt), เรียกให้บริสุทธิ์ (Called to be Holy) (นัฟปาเน: ซีแวนเจิล พับลิชชิง, 1999), 149-150

คริสเตียนจำนวนมากเรียนรู้ภาษาและแม้แต่การกระทำของคนบริสุทธิ์ พวกเขาพูดถ้อยคำต่าง ๆ แต่กลับไม่มีประสบการณ์จริงจากในใจ พวกเขาเอาการกระทำภายนอกมาแทนที่ความเป็นจริงจากภายใน ไม่ช้านานสิ่งนี้ก็จะทำให้พวกเขาต้องผิดหวังและท้อใจ

อะไรคือคำตอบของคำโกหกของซาตานที่บอกว่า “เป็นไปได้ที่จะมีใจบริสุทธิ์”? เราต้องมีความเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า เราต้องเชื่อว่าพระบิดาผู้รักเราจะประทานฤทธิ์เดชเพื่อให้เราเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ได้

ใช่ คุณและผมเป็นสิ่งทรงสร้างที่ยังคงผิดพลาดได้ซึ่งจะไม่มีวันบรรลุถึงความดีพร้อมของพระเจ้า แต่พระเจ้าสั่งเราว่า “จงบริสุทธิ์” แม้เราจะมีธรรมชาติที่ล้มลงในบาป เราสามารถวางใจพระเจ้าผู้แสนดีในการจัดเตรียมพระคุณและฤทธิ์เดชเพื่อทำให้เราสามารถเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ได้

“ฉันไม่หิวกระหายที่จะมีใจบริสุทธิ์”

น่าเศร้าที่บางคนซึ่งบอกว่าเป็นคริสเตียนแต่กลับไม่หิวกระหายความบริสุทธิ์ พวกเขาบอกว่าเป็นคริสเตียน แต่พวกเขามีเล็กน้อยหรือไม่มีความปรารถนาที่จะเติบโตขึ้นในพระฉายของพระคริสต์เลย

จิมมีบอกว่าเขาเป็นคริสเตียน แต่เขาแสดงความสนใจเล็กน้อยเกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ เขายังคงทำบาปด้วยความตั้งใจ เขาใช้ชีวิตเหมือนเดิมก่อนที่จะบอกว่าเป็นคริสเตียน เมื่อเราไปหาเขา จิมมีพูดถึงบางคนที่มีระดับระว่างมากในการใช้ชีวิต ท่าทีของพวกเขาเต็มไปด้วยความรัก และการกระทำของพวกเขาแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย พวกเขามีใจบริสุทธิ์และมือที่บริสุทธิ์

จิมมีให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความหิวกระหายความบริสุทธิ์ของคนเหล่านั้นว่า “ผมไม่สนใจเรื่องความบริสุทธิ์ ศิษยาภิบาลของผมบอกให้ผมกลับใจจากบาปและเชื่อพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด ผมจะไปสวรรค์ การไปสวรรค์เป็นเรื่องเดียวที่ผมใส่ใจ นอกจากนั้นผมไม่ต้องการอะไรอีก”

อะไรคือปัญหาของจิมมี? เขาไม่หิวกระหายความบริสุทธิ์ ผมเกรงว่าจิมมีมีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับการเป็นคริสเตียน คนที่บังเกิดใหม่ควรต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์ คริสเตียนที่แท้จริงควรหิวกระหายที่จะมีใจบริสุทธิ์

อะไรคือคำตอบหากคุณไม่หิวกระหายใจที่บริสุทธิ์? คุณอาจบังเกิดใหม่จริง ๆ แล้ว แต่คุณเคยผิดหวังในอดีต ถูกทำให้ท้อใจโดยพวกคนหน้าซื่อใจคดที่อ้างตัวว่าบริสุทธิ์ หรือคุณไม่เคยได้ยินคำสอนเรื่องใจบริสุทธิ์จากพระคัมภีร์มาก่อน ถ้าอย่างนั้น จงทูลขอพระเจ้าให้ประทานความหิวกระหายใจบริสุทธิ์ให้กับคุณ

“ฉันบริสุทธิ์พอแล้ว”

บางทีคำโกหกที่เป็นอันตรายมากที่สุดที่เราบอกกับตัวเองคือ “ฉันบริสุทธิ์พอแล้ว” บางคนเชื่อว่าพวกเขาบริสุทธิ์เพราะแนวการแต่งตัวของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นสมาชิกในคริสตจักร หรือเพราะมี “ของประทานฝ่ายวิญญาณ” ครั้งหนึ่งผมเคยมั่นใจในตัวเองว่า “ผมบริสุทธิ์พอแล้ว” ไม่จำเป็นต้องเติบโตในความบริสุทธิ์มากกว่านี้

เครื่องหมายที่เด่นชัดของคนบริสุทธิ์คือความปรารถนาเติบโตในความบริสุทธิ์ ผมไม่พบตัวอย่างอะไรในพระคัมภีร์หรือในประวัติศาสตร์คริสตจักรของคนที่ถูกว่า “ฉันบริสุทธิ์พอแล้ว” ยิ่งคนหนึ่งเติบโตในการเป็นเหมือนพระคริสต์ในระดับลึก เขาก็ยิ่งหิวกระหายที่จะเติบโตมากขึ้นอีก

ผู้ชายหรือผู้หญิงที่เดินไปกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิดจะพูดว่า “ฉันมีความสุขในการเดินไปกับพระเจ้า แต่ฉันอยากเดินใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นอีก” คนบริสุทธิ์ว่าเรงยินดีในการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า แต่เขาแสวงหาความสัมพันธ์ที่สนิทสนมมากขึ้นกับพระเจ้า เขารว่าเรงยินดีที่เขาเติบโตในการเป็นเหมือนพระคริสต์ แต่เขาก็อธิษฐานว่าพระเจ้าจะทำให้เขาเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นอีก

อะไรคือคำตอบสำหรับความบริสุทธิ์ที่ตื่นเงิน? ถ้าหากคุณหลอกตัวเองด้วยพึงพอใจหลอก ๆ คำตอบคือ คุณต้องถ่อมใจลงเผชิญกับความบริสุทธิ์ที่ดีพร้อมของพระเจ้า ถ้าหากคุณมองเห็นความบริสุทธิ์ที่ดีพร้อมของพระองค์ คุณจะไม่มีวันอิมใจกับความบริสุทธิ์ที่ตื่นเงินของคุณเลย เมื่ออิสยาห์ “เห็นองค์เจ้านายประทับบนพระที่นั่งอันสูงส่งและรับการเทิดทูน” เขายอมรับว่าเขาต้องการความบริสุทธิ์

“วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาดและข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางชนชาติที่ริมฝีปากไม่สะอาด แต่ดวงตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระยาห์เวห์จอมทัพ” (อิสยาห์ 6:1, 5)

เมื่ออิสยาห์เห็นความบริสุทธิ์ที่ดีพร้อมของพระเจ้า เขายอมรับว่าเขาต้องการความบริสุทธิ์ วิธีแก้ไขความบริสุทธิ์ที่ตื่นขึ้นคือการมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพระเจ้า เมื่อเรามองเห็นพระเจ้า เราได้รับความหิวกระหายมากขึ้นเพื่อมีใจบริสุทธิ์ ยิ่งเราเห็นพระเจ้า เราจะมีปราชญ์เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

เส้นทางสู่ความบริสุทธิ์

เราจะได้รับการทำให้เป็นเหมือนพระคริสต์ได้อย่างไร? คุณในฐานะผู้เชื่อจะปราชญ์ได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมที่เป็นของประทานอันดีเลิศนี้ได้อย่างไร? อะไรคือเส้นทางไปสู่ใจบริสุทธิ์?

เราไม่จำเป็นต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจะค้นหาเส้นทางสู่ความบริสุทธิ์ พระวาทะของพระเจ้าสำแดงเส้นทางสู่ชีวิตที่บริสุทธิ์ให้กับเรา

เริ่มต้นด้วยการชำระให้บริสุทธิ์

ตั้งแต่วินาทีที่คุณบังเกิดใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็สถิตอยู่ในคุณแล้ว (โรม 8:1-2, 9-11) ในชั่วพริบตา คุณย้ายออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่าง จากจุดนั้นเป็นต้นมา พันธสัญญาใหม่อธิบายถึงคุณว่าเป็น “ธรรมมิกชน”

ถึงแม้ว่าคุณจะยังคงต่อสู้เพื่อเอาชนะการทดลอง แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานชัยชนะเหนือการตั้งใจทำบาปแก่คุณทุก ๆ วัน ผู้คนรอบข้างคุณจะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงเมื่อคุณดำเนินชีวิตใหม่ในพระคริสต์ จงรำเริงยินดีในสิ่งที่พระเจ้าได้ทำเพื่อคุณแล้ว!

เติบโตขึ้นในการชำระให้บริสุทธิ์

เมื่อคุณติดตามพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเปลี่ยนแปลงภายในวิญญาณจิตของคุณ เมื่อคุณ “เดินไปกับพระวิญญาณ” คุณก็ไม่ “ตอบสนองความต้องการของเนื้อหนัง” อีกต่อไป (กาลาเทีย 5:16) การทดลองเดิม ๆ จะสูญเสียอำนาจในการควบคุมคุณ การเชื่อฟังพระเจ้านำคุณให้มีความยินดีอย่างไม่สิ้นสุด

อย่างไรก็ตาม คุณเห็นด้านต่าง ๆ ที่ต้องต่อสู้เอาชนะ คุณเชื่อฟังพระเจ้าแต่ก็มีบางครั้งที่มีการต่อสู้กันระหว่างคำสั่งของพระเจ้ากับความปราชญ์ของคุณ มีการต่อสู้กันระหว่างคำสั่งของพระเจ้ากับความตั้งใจ

ที่เห็นแก่ตัวของคุณ คุณพบว่ามันยากที่จะรักพระเจ้าสุดหัวใจและรักเพื่อนบ้านของคุณ คุณเริ่มต้นตระหนักว่าคุณมี “ใจโลเล”

ใจที่บริสุทธิหมดจด

เมื่อพระเจ้าเปิดเผยด้านที่คุณจำเป็นต้องได้รับการชำระให้สะอาดในระดับที่ลึกยิ่งขึ้น คุณจะเริ่มต้นหิวกระหายตามพระสัญญาใน 1 เธสะโลนิกา 5:23 คุณจะแสวงหาที่จะรู้ถึงความเป็นจริงในคำอธิษฐานของเปาโลที่ว่า “ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ**หมดจด**” คุณจะเริ่มต้นถามพระเจ้าว่า “มีอีกไหมที่พระองค์อยากให้ลูกทำในชีวิต? ให้ลูกได้รับการทำให้บริสุทธิได้ไหม? ให้ความปรารถนาในใจของลูกได้รับการเปลี่ยนใหม่เพื่อลูกจะไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเชื่อฟังพระองค์อย่างสุดใจได้ไหม?”

คริสเตียนตลอดทั้งประวัติศาสตร์ได้อธิษฐานว่าพระเจ้าจะให้ใจบริสุทธิแก่พวกเขา ตาม 1 เธสะโลนิกา 5:23 บางคนเรียกประสบการณ์นี้ว่าเป็น “การชำระให้บริสุทธิอย่างสิ้นเชิง”⁴⁰ บางคนเรียกว่าเป็น “ชีวิตระดับลึกกว่า” จอห์น เวสเลย์ ใช้คำว่า “รักที่สมบูรณ์ดีพร้อม” ไม่ว่าจะใช้คำอะไรนี่คือความหิวกระหายซึ่งเป็นธรรมชาติของลูกของพระเจ้าที่ต้องการเติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

เมื่อคุณอธิษฐานสำหรับการชำระให้สะอาดในระดับที่ลึกมากขึ้น คุณอาจพบสามด้านที่พระเจ้าจะนำคุณนี้ไม่ใช่การกล่าวโทษให้คุณรู้สึกเหมือนเป็นคนที่ยังไม่เชื่อ ตอนนี้คุณเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว ด้านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นด้านที่พระเจ้ากำลังเรียกให้คุณมีใจบริสุทธิ

พระเจ้าจะเรียกคุณให้เชื่อฟังอย่างสุดใจ

ผู้เชื่อบางคนติดขัดกับการค้นพบใจบริสุทธิเพราะพวกเขายังคงต่อสู้กับการไม่เชื่อฟังในบางด้าน เราไม่สามารถเดินไปกับพระเจ้าด้วยความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดได้จนกว่าเราจะเดินในการเชื่อฟัง

ไม่มีคริสเตียนแท้จริงคนใดที่ใช้ชีวิตอยู่ในการตั้งใจภักดีต่อต้านคำสั่งของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม มีคริสเตียนหลายคนที่หาข้อแก้ตัวหรือปฏิเสธ (แม้กับตัวเอง) สำหรับบางด้านที่พวกเขาประมาท พวกเขาจะไม่

⁴⁰ “สิ้นเชิง” เป็นอีกคำของคำว่า “หมดจด” คำนี้ใช้ใน 1 เธสะโลนิกา 5:23 คำนี้ไม่ได้หมายความว่า “เป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์” แต่คือการบริสุทธิและสะอาดอย่างสมบูรณ์

พูดว่า “พระเจ้า ลูกจะไม่เชื่อฟังพระองค์” แต่พวกเขาพูดว่า “พระเจ้า ลูกไม่คิดเลยว่าเรื่องนี้สำคัญที่ลูกจะต้องระมัดระวัง” พวกเขาทำเป็นไม่ใส่ใจกับบางด้านที่ไม่เชื่อฟัง ถ้าหากเราต้องการเป็นคนบริสุทธิ์อย่างที่พระเจ้าเรียกให้คนของพระองค์เป็น เราต้องเชื่อฟังพระเจ้าใน**ทุก**ด้าน

ในการเป็นคนที่มีมลทินในความบาป เราหลอกตัวเองเกี่ยวกับความลึกของบาปของเรา เพราะเหตุนี้เอง ผู้เขียนสดุดีจึงอธิษฐานว่า...

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตรวจค้นข้าพระองค์และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงทดสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักความคิดของข้าพระองค์ และขอทอพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆ ในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์” (สดุดี 139:23-24)

ผู้เขียนสดุดีอธิษฐานว่าพระเจ้าจะตรวจค้นและเปิดเผยจิตใจของเขา เขารู้ว่าเขาไม่มีความสามารถที่จะรู้ถึงในใจของเราทุกอย่าง แต่เมื่อเราแสวงหาที่จะ “ได้รับการเติมเต็มด้วยความไพบูลย์ของพระเจ้า” เราก็จะอธิษฐานขอให้พระเจ้าเปิดเผยทุกด้านที่เป็นธรรมชาติบาปของเรา

ดาวิดอธิษฐานว่า “ขอทรงชำระข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดที่ซ่อนเร้นอยู่” (สดุดี 19:12) เขารู้ว่าเราอาจซ่อนความบาปที่มีอยู่จริงจากตัวเราเองได้ มีเพียงพระเจ้าที่สามารถฉายส่องเข้ามาในมุมที่ซ่อนเร้นในใจของเรา

เมื่อคุณแสวงหาใจบริสุทธิ์ คุณจะพบว่าพระเจ้าจะเปิดเผยด้านต่าง ๆ ในท่าทีและการกระทำของคุณที่ไม่สะท้อนพระฉายของพระองค์ เพราะคุณต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์ คุณจะเต็มใจรับสารภาพเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ และเชื่อการทรงเรียกของพระเจ้าให้เชื่อฟังอย่างสุดใจ

พระเจ้าจะเรียกให้คุณมีใจที่ยอมจำนน

เมื่อคุณแสวงหาใจบริสุทธิ์ พระเจ้าจะเรียกให้คุณยอมจำนนทุกด้านของชีวิต ซึ่งไม่ใช่แค่การพูดว่า “ไม่” กับการทดลองภายนอก แต่เป็นการชำระตัวคุณเองให้บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า มันคือการยอมจำนนความตั้งใจของคุณต่อพระประสงค์ของพระเจ้า

เปาโลเรียกคริสเตียนในกรุงโรมให้ยอมถวายตัวเองเป็น “เครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต และเป็นที่พักพระทัยพระเจ้า” (โรม 12:1) เหล่านี้คือคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตในการเชื่อฟังพระเจ้า แต่เปาโลเรียกให้พวกเขายอมจำนนมากขึ้นต่อพระเจ้า เปาโลเรียกพวกเขาให้ตอบรับอย่างถาวรว่า “ได้” ต่อพระเจ้า เขาเรียกคริสเตียนเหล่านี้ให้ยอมจำนนอย่างเต็มที่

ออสวาร์ดแชมเบอร์สบอกถึงความสำคัญในการยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อพระประสงค์ของพระเจ้าว่า...

“คนที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ เขาต้องเต็มใจไม่เพียงละทิ้งความบาป แต่ยอมจำนนวิธีการมองสิ่งต่าง ๆ ของเขาทั้งหมด การบังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าหมายความว่าเราต้องเต็มใจปล่อยมือก่อนที่เราจะคว้าอย่างอื่นเพิ่ม...

“วิกฤติครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิตคริสเตียน คือการยอมจำนนความตั้งใจของเรา อย่างสิ้นเชิง”
- ออสวาร์ด แชมเบอร์ส

ควบคู่กับแต่ละย่างก้าวในกระบวนการนี้ เราจะต้องสลະสิทธิ์ที่จะเรียกร้องเพื่อตัวเอง เราเต็มใจยอมสละโอกาสไขว่คว้าสิ่งต่าง ๆ ที่เราเป็นเจ้าของ ความปรารถนา และทุกสิ่งในชีวิตของเราใหม่? เราพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการตายของพระเยซูคริสต์แล้วหรือยัง?

...ตั้งใจให้ดีเพื่อเดินผ่านวิกฤติ ยอมจำนนทุกสิ่งที่คุณมีและทุกสิ่งที่คุณเป็นให้กับพระองค์ และพระเจ้าจะเสริมสร้างคุณให้ทำทุกสิ่งที่พระองค์ประสงค์ให้คุณทำ”⁴¹

จอร์จ มาเธสัน เป็นศิษยาภิบาลชาวสกอตคณะเพรสไบทีเรียน เขาพบการต้านทานพระประสงค์ของพระเจ้าในใจของเขา เขาหิวกระหายที่จะมีใจเด็ดเดี่ยวที่เต็มใจยอมจำนนต่อพระเจ้า เขาอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานเพื่อยอมจำนนนี้ว่า...

⁴¹ ออสวาร์ด แชมเบอร์ส (Oswald Chambers), สุดกำลังของฉันเพื่อสิ่งที่สูงสุดของพระองค์ (My Utmost for His Highest) (บันทึก 8 มีนาคม) นำข้อมูลมาจาก <https://utmost.org/the-surrendered-life/> on March 28, 2020

ขอทรงจับข้าให้เป็นเชลยของพระองค์ พระเจ้า แล้วข้าจะเป็นอิสระ กระตุ้นให้ข้ายอมจำนน แล้วข้าจะเป็นผู้มีชัย โอบข้าไว้ในอ้อมแขนของพระองค์ แล้วข้าจะเข้มแข็ง⁴²

มาเรชั่นเข้าใจว่าในการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงนั้น เราพบชัยชนะที่แท้จริง เมื่อเรามอบตัวเองให้เป็นเชลยของพระเจ้า พระองค์จะไถ่เราให้เป็นไทจากการเป็นทาสบาป เมื่อเราอ่อนแอ พระองค์ทำให้เราเข้มแข็ง เราพบชัยชนะยิ่งใหญ่ที่สุดเมื่อเรามารั้งจุดที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง

พระเจ้าจะเรียกคุณให้วางใจพระองค์ด้วยความเชื่อ

ถ้าคุณยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง คุณสามารถวางใจพระองค์ในการ “ทำให้ใจของคุณบริสุทธิ์ด้วยความเชื่อ” (กิจการ 15:9) เราได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ

ในฐานะคนบาปคนหนึ่ง คุณมาหาพระคริสต์โดยไม่มีสิ่งใดเลย ผากทั้งชีวิตไว้กับพระเมตตาของพระองค์ โดยความเชื่อ คุณยอมรับความรอดที่ไ้เปล่าจากพระองค์ และพระองค์ทำให้คุณเป็นสิ่งที่ทรงสร้างใหม่

ในทำนองเดียวกัน เมื่อคุณหิวกระหายใจที่บริสุทธิ์ คุณต้องมาหาพระคริสต์ด้วยความเชื่อ พระเจ้าผู้เรียกคุณให้บริสุทธิ์จะทำให้คุณบริสุทธิ์ คุณสามารถเชื่อว่าพระสัญญาของพระองค์มีไว้สำหรับคุณ คำอธิษฐานของเปาโลที่ว่า “ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด” สามารถเป็นจริงในชีวิตของคุณ คุณสามารถเชื่อพระสัญญาของพระเจ้า “พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นซื่อสัตย์ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ” (1 เธสะโลนิกา 5:23-24)

อิสยาห์ 6 - เรื่องการชำระให้สะอาด

“บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์” ทูตสวรรค์ป่าวร้องในขณะที่อิสยาห์กลัวจนตัวสั่น อิสยาห์จำเป็นต้องเห็นตัวเอง “มลทิน” ก่อนที่พระเจ้าผู้บริสุทธิ์จะสามารถบอิจติวิญญาณของชนชาติให้กับเขา

---

⁴² ดัดแปลงจาก George Matheson, “Make Me a Captive, Lord”, สืบค้นจาก https://library.timelesstruths.org/music/Make_Me_a_Captive_Lord/ เมื่อวันที่ June 1, 2020.

เมื่ออิสยาห์เห็นหัวใจของตัวเอง เขาร้องว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด” เขาเห็นธรรมชาติบาปที่อยู่ลึกในจิตใจของเขา แต่พระเจ้าไม่ได้ปล่อยให้เขาอยู่ในความกลัวจนตัวสั่นนั้น

“แล้วองค์หนึ่งในพวกเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า ในมือมีถ่านเพลิงซึ่งท่านเอาคีมคีบมาจากแท่นบูชา และท่านแตะต้องปากของข้าพเจ้าพูดว่า ‘นี่แน่ะ สิ่งนี้ได้แตะต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว ความผิดของเจ้าก็ถูกขจัด และบาปของเจ้าก็ได้รับการลบล้าง’”

การชำระมักจะเจ็บปวด คุณได้ยินเสียงความร้อนเผาไหม้ริมฝีปากของอิสยาห์ไหมตอนที่ทูตสวรรค์เอาถ่านเพลิงมาแตะ? นี่ไม่ใช่พระคุณราคาถูก การชำระให้สะอาดไม่ได้เกิดขึ้นโดยไม่เจ็บปวด

อย่างไรก็ตาม เรื่องราวนี้สอนความจริงที่อัศจรรย์และหนุนใจ ถ้าหากเรายอม พระเจ้าจะทำให้เราบริสุทธิ์ พระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่การทรมานอิสยาห์ พระประสงค์ของพระเจ้าคือทำให้อิสยาห์สะอาด พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์สามารถทำให้สำเร็จได้ เราสามารถได้รับการชำระให้สะอาดได้

เติบโตอย่างต่อเนื่องในความบริสุทธิ์

เปาโลอธิษฐานว่า “ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด” เขาพูดต่อว่า “และทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา” (1 เธสะโลนิกา 5:23) การเติบโตของคุณในการเป็นเหมือนพระคริสต์จะยังคงต่อเนื่องไปจนกว่า “พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา” เมื่อคุณเดินไปกับพระเจ้า คุณจะยังคงได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เป็นตามพระฉายาของพระเจ้า (2 โครินธ์ 3:18) คุณจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในความบริสุทธิ์ คุณจะยังคงยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าต่อไปด้วยความยินดี คุณจะเดินไปอย่างสม่ำเสมอและตั้งใจยอมจำนนต่อพระเจ้า

คิดถึงงานแต่งงานของคุณ เมื่อคุณแต่งงานคุณก็อุทิศตัวตลอดชีวิต คุณไม่ถามตัวเองทุกเช้าว่า “ฉันแต่งงานแล้วหรือวันนี้? พันธสัญญาสมรสยังใช้ได้อยู่ไหม?” คุณตัดสินใจหนึ่งครั้งเพื่ออุทิศตัวทั้งชีวิตหนทางเดียวที่จะทำลายพันธสัญญานี้คือการหันหลังให้กับคำมั่นสัญญาที่คุณให้ไว้ในวันแต่งงาน

ในชีวิตสมรสของคุณแต่ละวัน คุณใช้ชีวิตตามคำมั่นสัญญาที่คุณให้ไว้ในวันแต่งงาน เมื่อเผชิญกับการตัดสินใจ คุณเลือกที่จะปฏิบัติต่อคู่ครองของคุณด้วยความรัก การตัดสินใจหนึ่งครั้งเพื่ออุทิศตัวทั้งชีวิตสำหรับเขาออกมาในชีวิตประจำวัน

ในการทำงานเดียวกัน การยอมจำนนของคุณต่อพระเจ้าเป็นการตัดสินใจหนึ่งครั้งเพื่ออุทิศตัวทั้งชีวิต คุณไม่จำเป็นต้องถามทุกวันว่า “ฉันยังยอมจำนนต่อพระเจ้าอยู่ไหม?” แต่ในแต่ละวันให้คุณดำเนินชีวิตตามคำมั่นสัญญาที่คุณให้ไว้เมื่อครั้งที่คุณยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่

นักเทศน์ชาวสกอตผู้ยิ่งใหญ่คือ ฮอราติอุส โบนาร์ เขียนเรื่องการเติบโตเป็นคนที่บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่องว่า...

“ชีวิตที่บริสุทธิ์ถูกสร้างขึ้นจากสิ่งเล็กๆ นานา มหาศาล การสร้างชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงเกิดจากถ้อยคำเล็กๆ นานา ที่ไม่ใช่การกล่าวสุนทรพจน์หรือคำเทศนา การกระทำเล็กๆ นานา ที่ไม่ใช่การอศจรรย ไม่ใช่สงคราม หรือไม่ใช่การกระทำอย่างกล้าหาญหรือการพลีชีพอย่างยิ่งใหญ่ คือสิ่งเล็กๆ นานา ที่สร้างชีวิตที่ยิ่งใหญ่”⁴³

นี่คือชีวิตประจำวันของความบริสุทธิ์ คุณไม่ได้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยกำลังของคุณเอง แต่โดยการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชีวิตบริสุทธิ์คือความสัมพันธ์ที่เด็ดเดี่ยวต่อพระเจ้า เป็นความปรารถนาพระองค์อย่างแรงกล้า เป็นความต้องการพระองค์มากกว่าสิ่งใด ความปรารถนาที่แรงกล้านี้ให้คุณมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าในระดับลึกมากขึ้น

ตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์ มนุษย์พยายามดำเนินชีวิตที่เป็นเอกเทศพระเจ้า ซาตานทดลองเอวาดด้วยคำสัญญาว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า” (ปฐมกาล 3:5) ที่หอบาเบล ผู้คนตัดสินใจ “ให้เราสร้างเมืองขึ้นสำหรับเราและสร้างหอให้ยอดเทียมฟ้า ให้เราทำชื่อเสียงไว้” (ปฐมกาล 11:4) ในการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง มนุษย์อยากใช้ชีวิตที่เป็นเอกเทศจากพระเจ้า ซึ่งแตกต่างกับชีวิตที่บริสุทธิ์ที่จะใช้ชีวิตในการพึ่งพระเจ้าอย่างเต็มที่

ความบริสุทธิ์เป็นของพระเจ้า คุณและผมบริสุทธิ์ก็ต่อเมื่อเราใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกับพระองค์ คุณจะไม่มีวันไปถึงจุดที่คุณจะพูดได้ว่า “ฉันบริสุทธิ์ด้วยกำลังของตนเอง” แต่คุณต้องพูดว่า

⁴³ ฮอราติอุส โบนาร์ (Horatius Bonar), วิถีแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (God's Way of Holiness) (Chicago: Moody Press, 1970), 125-126

“วันนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานฤทธิ์เดชเพื่อให้ฉันมีชีวิตที่บริสุทธิ์ วันนี้ฉันกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์ วันนี้ฉันกำลังเชื่อฟังพระเจ้าด้วยใจที่รักพระองค์อย่างสุดใจ วันนี้ฉันกำลังรักเพื่อนบ้านโดยทางพระคุณของพระเจ้า วันนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำให้ฉันเป็นอย่างที่พระเจ้าเรียกให้เป็น” นี่คือนิยามชีวิตที่บริสุทธิ์

วิธีปฏิบัติสิบวิธีเพื่อพัฒนาชีวิตที่บริสุทธิ์ในทุก ๆ วัน

ชีวิตบริสุทธิ์ที่เกิดผลอย่างสม่ำเสมอจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาและบำรุงเลี้ยงตลอดชีวิต⁴⁴ การชำระใจให้สะอาดไม่ได้เป็นจุดสุดท้ายของการไถ่หาความบริสุทธิ์ เราเป็นเหมือนนักบินที่ขับเครื่องบินลงให้ตรงกับรันเวย์ แต่ก็ต้องเป็นคนที่ต้องแก้ไขหลายอย่างให้ถูกต้องก่อนที่จะนำเครื่องลงจอดได้

การตายต่อตัวเองในฝ่ายวิญญาณของคริสเตียนเป็นการตายที่**มีชีวิตอยู่** คือการตายอย่างสม่ำเสมอ เครื่องบูชาของเราเป็นเครื่องบูชาที่**มีชีวิต** เครื่องบูชาที่ถวายสม่ำเสมอ คำที่เป็นภาพพจน์เช่น“ตายต่อตัวเอง”มีไว้เพื่อสอนความจริงฝ่ายวิญญาณให้แก่เราแต่เราต้องใส่ใจที่จะไม่หลงทางไปจากพระวาระของพระเจ้า ใจที่บริสุทธิ์ไม่ใช่จุดสุดท้ายของการแสวงหาความบริสุทธิ์ ใจบริสุทธิ์และยอมจำนนจะเตรียมเราให้พร้อมสำหรับการเดินทางนี้ แต่เราต้องใช้เวลาตลอดชีวิตเพื่อพัฒนา

ชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเป็นชีวิตที่เติบโตและก้าวหน้าในการชำระให้บริสุทธิ์ โดยพระวิญญาณของพระเจ้า เรากำลังได้รับการเปลี่ยนแปลง “โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป” (2 โครินธ์ 3:18) นี่คือการแนะนำในทางปฏิบัติสำหรับคนที่ปรารถนามีชีวิตบริสุทธิ์ในระดับที่ลึก (1 โครินธ์ 6:11)

(1) รักษาความแตกสลายฝ่ายวิญญาณไว้

ชีวิตบริสุทธิ์ที่แท้จริงจะเป็นหนึ่งเดียวกับการ**กลับใจใหม่อย่างสม่ำเสมอ** (มัทธิว 6:12) เมื่อพระเจ้ายังคงรักษาความผิดปกติและเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นตามพระฉายาที่สมบูรณ์ของพระคริสต์ วิธีทำให้พระเจ้ายิ้มให้กับเราเสมอคือการยอมรับความผิดอย่างรวดเร็วและเดินในความสว่างที่พระเจ้าฉายส่องมาบนเส้นทางชีวิตของเรา (1 ยอห์น 1:7)

⁴⁴ ตอนนี้ดัดแปลงจากบทเรียนที่เขียนโดย ศจ.ทีโมธี คีพ (Rev. Timothy Keep)

(2) รับการติสสอนจากพระเจ้า

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูให้ความชัดเจนว่า**การรับ**แทนที่จะ**ดูหมิ่น**การติสสอนจากพระบิดาในสวรรค์ จะทำให้เรา “มีส่วนร่วมในความบริสุทธิ์ของพระองค์” (ฮีบรู 12:10) ไม่มีใครชื่นใจกับการว่ากล่าวของพระเจ้า โดยเฉพาะมันมักจะผ่านมาจากคนธรรมดาที่มีความผิดของตัวเองที่ต้องแก้ไข พวกเราทุกคนมีแนวโน้มที่จะละเลยการแก้ไขที่สร้างความเจ็บปวด โดยเฉพาะเมื่อมันผ่านมาจากผู้สมรสที่ผิดพลาดหรือผู้นำฝ่ายวิญญาณที่มีจุดอ่อนซึ่งพระเจ้าวางไว้ให้มีสิทธิอำนาจเหนือเรา แต่การฝึกวินัยคืออุปกรณ์ที่ทรงพลังมากที่สุดอย่างหนึ่งที่พระเจ้าใช้เพื่อกระเทาะเปลือกแข็งของเรา และหล่อหลอมเราให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์

ถ้าหากเราอยู่ในจุดที่เราไม่สามารถรับการตักเตือนแก้ไข แม้แต่จากคนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณน้อยที่สุด เราก็ทิ้งวิถีที่จะเดินไปสู่ความบริสุทธิ์แล้ว

(3) ถวายตัวเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าทุก ๆ วัน

เปาโลเตือนเราให้ระลึกว่าเราต้องถวายร่างกายของเรา รวมทั้งความอยากและความปรารถนาทั้งหมดแด่พระเจ้าให้เป็นที่ “เครื่องบูชาที่มีชีวิต” (โรม 12:1) ร่างกายของที่ครั้งหนึ่งเคยเป็น “เครื่องใช้ในการอธรรม” (โรม 6:13) ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยผ่านพระคุณของพระเจ้าให้เป็น “เครื่องใช้ในการชอบธรรม”

เปาโลแสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่ต่อเนื่องในการยอมจำนนต่อพระเจ้านี้ด้วยภาษาเขียนที่อธิบายถึงชีวิตคริสเตียน เขากล่าวว่า “3 เพราะว่าท่านตายแล้ว และชีวิตของพวกท่านซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” เขากล่าวต่อโดยการสั่งว่า “เพราะฉะนั้นจงประหารโลกียวิสัย ในตัวท่าน” (โคโลสี 3:3, 5) จงทำอย่างนี้และคุณจะมีประสบการณ์กับการเป็นผู้ใหญ่โดยพระคุณที่มากขึ้นเรื่อย ๆ

(4) ภาวนาพระวจนะทุก ๆ วัน

อุปนิสัยในการเป็นเหมือนพระคริสต์ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ไม่ได้เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในชั่วขณะ แต่เป็นผลจากการภาวนาและทำตามพระวจนะของพระเจ้าชั่วชีวิต พระเยซูบอกพวกสาวกของพระองค์ว่าพวกเขาได้รับการชำระให้สะอาดด้วยพระวจนะ “พวกท่านได้รับการชำระให้สะอาด แล้วด้วยถ้อยคำที่เรากล่าวกับท่าน” (ยอห์น 15:3) จากนั้นพระเยซูอธิษฐานว่าพวกเขาจะยังคงได้รับการทำให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง

ผ่านทางพระวจนะ “ขอทรงแยกพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:17) พระเจ้าเป็นผู้ทำให้การชำระให้บริสุทธิ์และสะอาดสำเร็จได้โดยผ่านทางพระวจนะของพระองค์ที่มีการทำตามอย่างสม่ำเสมอ

(5) สวมใส่พระเยซูในทุก ๆ วัน

ชีวิตที่บริสุทธิ์รับได้โดยการสวมใส่ท่าทีและคุณธรรมของพระคริสต์อยู่เสมอ “แต่ท่านทั้งหลายจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า...” (โรม 13:14) วลี “ประดับกาย” หมายถึงการคิดเหมือนพระเยซู เลียนแบบวิญญาณของพระองค์ และประพฤติเหมือนพระองค์ ผู้เชื่อต้องเลือกเป็นเหมือนพระเยซูทุก ๆ วันในความรักที่บริสุทธิ์ ความยินดี สันติสุข การให้อภัย ความสุภาพ ความอดทน ความกรุณา ความดี และการบังคับตัวเอง

(6) ไม่จัดเตรียมสิ่งใดไว้บำรุงบำเรอเนื้อหนัง

หลังจากสวมใส่พระเยซูแล้ว เราต้องระมัดระวังที่จะ “ไม่จัดเตรียมอะไรไว้บำรุงบำเรอเนื้อหนัง เพื่อตอบสนองความต้องการของเนื้อหนัง” (แหล่งข้อมูลเดียวกัน) เป็นไปได้ไหมที่ความต้องการของตัวเองจะผุดขึ้นมาจากใจที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ? ถ้าหากเป็นไปได้ เปาโลคงจะไม่ให้คำเตือนนี้ ตราบใดที่เรายังมีชีวิตอยู่ เราต้องเลือกความถ่อมใจ ทุกคนทั้งชายหญิงที่ให้พระวิญญาณทรงควบคุมได้เรียนรู้ว่าทางของพระเจ้าจะคงอยู่ได้โดยผ่านการใส่ใจพัฒนา การเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ และการเฝ้าระวังอธิษฐาน ถ้าหากเนื้อหนังไม่ถูกตรึงเอาไว้เรื่อย ๆ มันก็จะผุดขึ้นมาและทำให้พ่ายแพ้ฝ่ายวิญญาณ เหมือนคนแอฟริกาที่ไม่สามารถหยุดให้สุนัขกัดขาของเขาได้เพราะเขาเดินไปมาโดยมีเนื้ออยู่ในกระเป๋ากางเกงของเขา

(7) เปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ทุก ๆ วัน

ความคิดจิตใจของคุณเป็นศูนย์กลางการชีวิตของคุณและเป็นเคล็ดลับของการเปลี่ยนแปลงใหม่ “เพราะเขาคิดในใจอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น” (สุภาพิต 23:7) จิตใจของคุณมีสิทธิอำนาจเหนือชีวิตของคุณ คุณจะถูกล่อลอมให้เป็นโดยสิ่งที่คุณเลือกไว้ในใจ เปาโลสอนว่า “อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จง

รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยียม” (โรม 12:2)

(8) สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า

แผนการอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อทุกคนคือการให้เรา “สามารถต่อสู้กับอุบายของมารได้” (เอเฟซัส 6:11) เราทำสิ่งนี้ในชีวิตประจำวันคือการสวมใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า ได้แก่ ความจริง ความชอบธรรม ความพร้อม ความเชื่อ ความมั่นใจในความรอด และพระวอนะของพระเจ้า สวมใส่ยุทธภัณฑ์ของคุณเสมอเพราะเราไม่สามารถรับมือกับศัตรูได้ด้วยตัวของเราเอง!

(9) ฝึกฝนที่จะไวต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ

ถ้าหากคุณต้องการเป็นคนบริสุทธิ์ คุณต้องเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เต็มเต็มและชำระทุกห้องในชีวิตของคุณให้สะอาด เช่น ห้องรับแขก (ห้องที่เป็นด้านการเข้าสังคมและบันเทิงของคุณ) ห้องนอน (ห้องที่เป็นด้านศีลธรรมและเรื่องเพศในชีวิตของคุณ) ห้องครัว (ห้องที่เป็นด้านของความอยากและความปรารถนาของคุณ) และห้องทำงาน (ห้องที่เป็นด้านการเงินและการตัดสินใจทางธุรกิจของคุณ) บ่อยครั้งที่เราต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจะเป็นคนบริสุทธิ์เพราะเราล้มเหลวที่จะฝึกฝนในการไวต่อพระวิญญาณทุกช่วงขณะ และเราล้มเหลวที่จะทูลขอด้วยความจริงใจสำหรับ “พระสัญญาของพระบิดา” ผู้ซึ่งพระเยซูยินดีที่จะประทานแก่เรา บางทีความกลัวทำให้เราไม่เต็มใจที่จะขอ เราจำเป็นต้องไม่กลัว พระเยซูให้พระสัญญาอันอัศจรรย์นี้ “เพราะฉะนั้น ถ้าพวกท่านเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้สิ่งดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกที่ขอต่อพระองค์” (ลูกา 11:13)

(10) ดำเนินในพระคุณ

พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำได้ไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5) เราได้รับการทำให้บริสุทธิ์เพราะเราติดอยู่กับเถาองุ่น เถาองุ่นทำหน้าที่ผลิตผล เราจะยิ่งเกิดผลมากขึ้นไม่ใช่ด้วยความพยายามทำดีแต่โดยการติดสนิทอยู่กับพระเยซู

คริสเตียนหลายคนมีความวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับการเดินไปกับพระเจ้าของพวกเขา บางคนที่เคยถูกสอนให้ค้นหาจิตวิญญาณอย่างลึกซึ้งก็กลายเป็นคนที่ครุ่นคิดมากเกินไป พวกเขาไม่คำนึงถึงระดับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของพวกเขา พวกเขากลัวว่าจะยังคงล้มเหลวในการไปให้ “ถึงระดับ” ตามความต้องการของพระเจ้า

คริสเตียนบางคนได้รับการสอนให้คาดหวังประสบการณ์ทางอารมณ์ที่พิเศษหลังจากที่พระเจ้าได้ชำระใจของพวกเขาให้สะอาดและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาจดจ่อที่ตัวเองและอารมณ์ของตัวเองมากกว่าจดจ่อกับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์สอนว่าความบริสุทธิ์คือผลของการติดสนิทกับพระคริสต์ เมื่อเราเดินในพระวิญญาณ เฝ้าระวังอธิษฐาน บำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะ เข้าร่วมการนมัสการและชุมชนของคริสเตียน สรรภาพความผิดบาป และเดินในความสว่าง พระเจ้าก็จะหล่อหลอมเราให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ เราอาจไม่เห็นความก้าวหน้ามากเหมือนกับเมื่อเราเห็นความอ่อนแอในช่วงหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งเดือน แต่ถ้าหากเรามองย้อนกลับไปยังจุดที่เราอยู่เมื่อปีที่แล้วหรือห้าปีที่แล้ว เราจะเห็นความก้าวหน้าอย่างแน่นอน

เปาโลหนุนใจผู้เชื่อทุกคนให้รู้ว่าพระเจ้าองค์เดียวกันที่เริ่มต้นสร้างเราให้บริสุทธิ์จะทำให้สำเร็จ “ข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้ว่าพระองค์ผู้ทรงเริ่มต้นการดีไว้ในพวกท่านจะทรงทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1:6)

ความบริสุทธิ์ของใจและชีวิตเป็นการเดินทาง หลักการจากพระคัมภีร์ทั้งสิบข้อนี้จะป้องกันจิตวิญญาณของเราให้ผ่านพายุแห่งความยากลำบากและการทดลอง และทำให้เราอยู่ในแนวเดียวกันกับบ้านในสวรรค์ของเรา

คุณได้พบเคล็ดลับไหม?

ในแต่ละบทเรียนเราได้อ่านเกี่ยวกับใครบางคนจากประวัติศาสตร์คริสตจักรที่เป็นต้นแบบของใจที่บริสุทธิ์ บางคนเป็นคริสเตียนที่มีชื่อเสียง บางคนไม่มีใครรู้จักที่ใช้ชีวิตบริสุทธิ์อย่างเงียบ ๆ

เวลานี้ถึงคราวของคุณแล้ว คุณหิวกระหายใจที่บริสุทธิ์ไหม? คุณปรารถนาที่จะสนิทสนมกับพระเจ้าหรือไม่? คุณอยากเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ไหม? คุณบริสุทธิ์ได้

คุณหิวกระหายการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไหม? คุณอยากรับใช้พระเจ้าด้วยใจที่เด็ดเดี่ยวไหม? คุณสามารถ “ดีพร้อมเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของท่านทรงดีพร้อม” ได้ คุณสามารถรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านของคุณด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคุณได้

คุณต้องเลือก คุณจะยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่ไหม? ถ้าหากคุณยอม คุณจะพบกับความไพบูลย์อันมั่งคั่งเมื่อคุณเข้าใกล้พระองค์ คุณจะพบความชื่นชมยินดีเมื่อพระเจ้าหล่อหลอมคุณตามอย่างพระฉายาของพระองค์ คุณจะพบกับสันติสุขในใจที่เป็นของพระเจ้าทั้งใจ คุณจะเดินในชัยชนะทุก ๆ วันผ่านทางการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยพระคุณของพระเจ้า คุณสามารถดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ได้

บททวนบทที่ 12

(1) ชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นไปได้สำหรับลูกที่แท้จริงของพระเจ้าทุกคน

- พระวณะของพระเจ้าสอนว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์
- คริสเตียนตลอดประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์
- ความหิวกระหายความบริสุทธิ์ที่พระเจ้าให้แก่เรายืนยันว่าเป็นไปได้ที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์

(2) พระวณะของพระเจ้าแสดงถึงวิถีชีวิตที่บริสุทธิ์

- ในทันทีที่เราบังเกิดใหม่ พระเจ้าเริ่มต้นทำให้เราบริสุทธิ์ นี่คือการเริ่มต้นชำระให้บริสุทธิ์
- เมื่อเราติดตามพระคริสต์ เราเติบโตในการชำระให้บริสุทธิ์
- พระเจ้าต้องการให้ใจที่บริสุทธิ์หมดจดแก่เรา การทรงเรียกให้มีใจบริสุทธิ์ประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้
  - การทรงเรียกให้เชื่อฟังอย่างสุดใจ
  - การทรงเรียกให้มีใจที่ยอมจำนน
  - การทรงเรียกให้ไว้วางใจอย่างเต็มที่
- หลังจากหัวใจของเราบริสุทธิ์ เราจะยังคงเติบโตในการเป็นเหมือนพระคริสต์ต่อไป

(3) วิธีที่เราสามารถยังคงพัฒนาชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ในทุก ๆ วัน

- รักษาความแตกสลายฝ่ายวิญญาณ
- รับการติสสอนจากพระเจ้า
- ถวายตัวเองเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าในทุก ๆ วัน
- ภาวนาพระวณะของพระเจ้าทุก ๆ วัน
- สวมใส่พระเยซูทุก ๆ วัน
- ไม่จัดเตรียมอะไรไว้บำรุงบำเรอเนื้อหนัง
- เปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ทุก ๆ วัน
- สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า

- ฝึกฝนที่จะไวต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ
- ดำเนินในพระคุณ

งานมอบหมาย

(1) ท่องจำ 1 เธสะโลนิกา 5:23-24

(2) ในแต่ละบทเรียน เราได้อธิษฐานคำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์ ตอนท้ายของบทเรียนนี้ เขียนคำอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์ของท่านเอง เขียนคำอธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้นำคุณเติบโตขึ้นตามพระฉายของพระองค์ ยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อการควบคุมและพระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตของคุณ อธิษฐานด้วยความเชื่อที่พระเจ้าผู้ช่วยคุณให้รอดจะทำให้พระประสงค์ของพระองค์สมบูรณ์เพื่อเปลี่ยนแปลงคุณให้เป็นตามพระฉายของพระองค์

โครงการสุดท้าย

คุณจะทำสามเรื่องหรือสอนพระคัมภีร์สามเรื่องเกี่ยวกับหลักคำสอนและการปฏิบัติเรื่องความบริสุทธิ์ คุณควรบันทึกคำเทศนาเหล่านี้และส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเป็นโครงการสุดท้ายของคุณ คุณจะเตรียมคำเทศนาหนึ่งเรื่องหรือพระคัมภีร์ศึกษาแต่ละหัวข้อต่อไปนี้

(1) คำเทศนาหรือพระคัมภีร์ศึกษาเกี่ยวกับศาสนศาสตร์เรื่องความบริสุทธิ์ เลือกมาหนึ่งหัวข้อ

- ความบริสุทธิ์คือความสัมพันธ์
- ความบริสุทธิ์คือพระฉายของพระเจ้าในคนของพระองค์
- ความบริสุทธิ์คือชีวิตที่แยกไว้เป็นพิเศษ
- ความบริสุทธิ์คือใจที่เด็ดเดี่ยว
- ความบริสุทธิ์คือชีวิตที่ชอบธรรม
- ความบริสุทธิ์คือความรักที่สมบูรณ์ดีพร้อม
- ความบริสุทธิ์คือการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
- ความบริสุทธิ์คือการเป็นเหมือนพระคริสต์

(2) คำเทศนาหรือพระคัมภีร์ศึกษาเรื่องความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ คุณอาจเลือกหนึ่งหัวข้อมาอภิปรายร่วมกันในวิชานี้ หรือคุณอาจเลือกหัวข้อของคุณเอง หัวข้อที่สามารถเลือกได้ดังต่อไปนี้

- การใช้เวลากับพระเจ้า
- ความบริสุทธิ์กับบุคลิกภาพส่วนตัว
- การแยกออกจากโลกนี้หมายความว่าอะไร?
- ความบริสุทธิ์กับธุรกิจ
- ความบริสุทธิ์กับชีวิตครอบครัว
- รักษาชัยชนะเหนือการตั้งใจทำบาป
- ความบริสุทธิ์และชีวิตของคริสตจักร

(3) คำเทศนาหรือพระคัมภีร์ศึกษาเรื่องคุณลักษณะชีวิตตามพระคัมภีร์ซึ่งสำแดงความบริสุทธิ์

แหล่งความรู้แนะนำ

หนังสือเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลพื้นฐานสำหรับบทเรียนเหล่านี้ ข้อมูลเหล่านี้ใช้ทั่วไปในบทเรียน ยกเว้นอ้างอิงเจาะจงที่ไม่ได้ใส่ไว้ในเชิงอรรถ

Brower, Kent E. and Andy Johnson, ed. *Holiness and Ecclesiology in the New Testament*. Grand Rapids: William Eerdmans, 2007.

Brown, A. Philip, II. *Loving God: The Primary Principle of the Christian Life*. Cincinnati: Revivalist Press, 2005.

Cattell, Everett L. *The Spirit of Holiness* (revised edition). Newberg: Barclay Press, 2015.

Greathouse, William M. *Wholeness in Christ*. Kansas City: Beacon Hill Press, 1998.

Kinlaw, Dennis. *The Mind of Christ*. Wilmore: Francis Asbury Press, 1998.

Kinlaw, Dennis. *This Day with the Master*. Grand Rapids: Zondervan, 2010.

Noble, T.A. *Holy Trinity: Holy People*. Eugene: Cascade Books, 2013.

Oswalt, John N. *Called to Be Holy: A Biblical Perspective*. Napanee: Evangel Publishing House, 1999.

บันทึกผลการบ้าน

ชื่อนักศึกษา _____

เริ่มต้นเมื่องานมอบหมายแต่ละอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้ว งานมอบหมายทุกอย่างต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์เพื่อ
จะรับใบประกาศนียบัตรจาก เซฟเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม

บทเรียน	เขียนงานมอบหมาย	ท่องข้อพระคัมภีร์
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
โครงการสุดท้าย		

ข้อกำหนดสำหรับการรับใบประกาศนียบัตรจาก เซฟเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม

ใบแสดงความจำนงเพื่อรับใบประกาศนียบัตรจบการศึกษาจาก เซฟเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม สามารถกรอกได้ผ่านทาง
เว็บไซต์ของเราที่ www.shepherdsglobal.org. ประกาศนียบัตรต่าง ๆ จะถูกส่งแบบดิจิทัลจากประธานของเอสจีซี ไป
ให้กับผู้สอนและผู้ประสานงานที่กรอกใบแสดงความจำนงแทนนักศึกษาของพวกเขา